This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

+ *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.

+ *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.

+ *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.

+ *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at `http://books.google.com/`

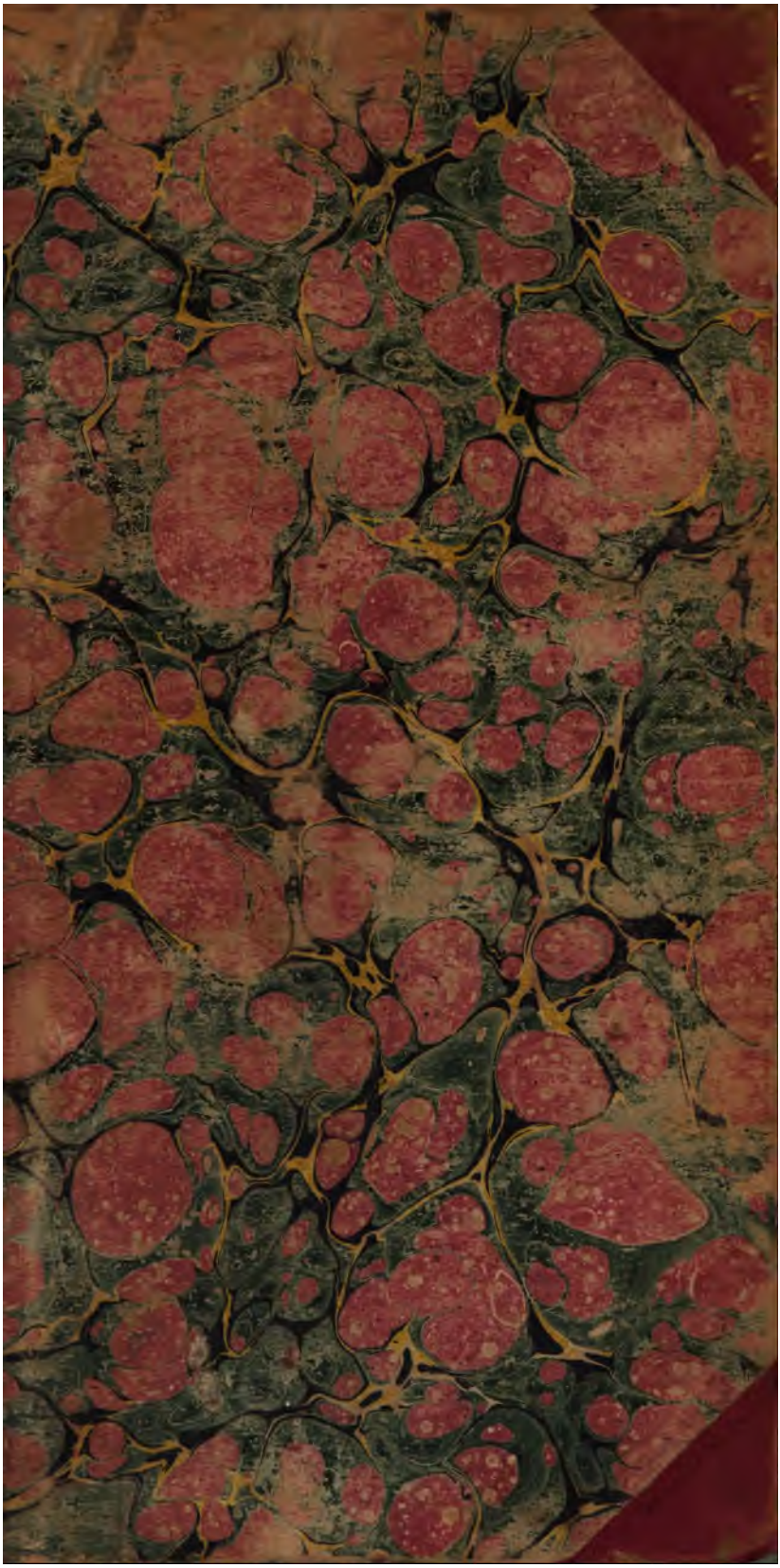

600010703H

600010703H

DINARCHI

ORATIONES TRES.

CVM PRIORVM EDITORVM ANNOTATIONIBVS
ATQVE INDICIBVS

EDIDIT SVASQVE NOTAS ADIECIT

CAR. ERN. AVG. SCHMIDT,
PHIL. DR., AA. LL. M., GYMNASII PRIMISLAVIENSIS CONRECTOR.

LIPSIAE
SVMTIBVS C. H. F. HARTMANNI
MDCCCXXVI.

410.

BIBLIOTHECA · BODLEIANA

EPISTOLA

AD

VIRVM CLARISSIMVM

AVGVSTVM SEIDLERVM.

VIRO CLARISSIMO

AVGVSTO SEIDLERO

S. P. D.

C. E. A. SCHMIDT.

Magnopere laetor quod tandem aliquando contingit mihi ut pro magnis Tuis erga me meritis publice gratias agere Tibi possim. Quibuscunque enim fruor bonis, sive munere praeceptoris, ex quo incredibilem saepe capio voluptatem, sive, in acerba hominum atque aspera tristitia morositateque, iucundissima coniunctione, qua nihil mihi carius est; ea Tibi me debere omnia et probe scio et fateor libentissimo animo. Accipe igitur hanc Dinarchi editionem tanquam officii ac pietatis erga Te meae testem, in qua tamen non tam quid doctrinae Tuae conveniat quam quid praestari a me possit velim expendas.

Ratio autem, qua in edendo Dinarcho usus sum, haec est:

Plerumque Bekkeri recensionem exhibui; et quamquam neminis vestigia sine iudicio atque arbitrio

premere volui, vereor tamen ne nonnunquam, timiditate quadam commotus, magis huius viri secutus sim auctoritatem quam sententiam meam. Omnem lectionis varietatem, quam Bekkerus e quattuor enotavit codicibus (quorum descriptionem vide apud ipsum Orat. Att. tom. I. p. 3.), annotationibus meis intexui; retinui etiam paragraphos Bekkerianae editionis; inde enim, quod in edendis veterum scriptis multi mutatione antiquorum vel priorum capitum gloriam quandam comparare sibi student, magnae exoriri solent difficultates, quas qui paucioribus vel una tantum auctoris alicuius utuntur editione, volvendis et revolvendis libris tollere frustra saepe cupiunt. Bekkerus autem in numerandis paragraphis orationis in Demosthenem falsus est, paragraphum enim eam, quae notanda erat numero 106, notavit numero 107, quod vitium correxi; similiter idem vir erravit in Demosthenis oratione de falsa leg. p. 374. ed. Reisk.

Reiskianae editionis notas omnes integras addidi, congessique quidquid praeterea a viris doctis ad Dinarchum annotatum inveni, multa autem me non invenisse facile credo; adiunxi etiam Reiskii indices nonnullis locis correctos.

Orationem in Theocrinem propterea plane intactam reliqui, quod de eius auctore nondum mihi uet

Notae meae partim ad historiam partim ad grammaticam et ad diiudicandas lectiones respiciunt. Atque de historicis quidem annotationibus necessarium non est plura ut moneam; ne tamen mireris cur de Dinarcho ipso et de causis, in quibus hae sint habitae orationes, nihil dixerim, id propterea factum est, quod iis quae tradita iam diu sunt a viris doctis, ex. gr. a Ruhnkenio ad Rutil. Lup. p. 88. 126., Taylero in Prolegg. ad Demosth. in Reisk. or. gr. tom. 8. p. 723 seq. 760 seq., A. G. Beckero in libro qui inscriptus est *Demosthenes als Staatsmann und Redner* p. 115 seq., Schoemanno de comitiis Athen. p. 224 seq., non fere habui quod adderem.

Sed de grammatica et de arte critica non possum quin pauca disputem.

Quo diutius enim cogito de linguae vi atque natura, eo magis intelligo graviter errare eos, qui e diuturna lectione scientes aliquam rem vel cogitationem certa quadam ratione dici indicariique solere, statim si eandem rem aliter dictam inveniant, de vitio atque de correctione cogitent. Nihil potest fingi quod magis sit mobile atque liberius quam mens humana; iam qui factum esse credamus, ut lingua, eius tanquam imago, regulis quibusdam quasi vinculis constricta teneretur? Non mutandi eiusmodi loci sunt, sed explicandi, quaerendumque est num quae possit ani-

ne fingi ratio qua sic cogitari scriptori liceuerit. Exemplo rem illustrabo. Statim initio Dinarcheae orationis in Demosthenem libri omnes habent ἵνα ἐξελεγχθῇ; editores scientes alias in eiusmodi coniunctione dici solere ex. gr. ἵνᾳ, hoc in textum recepere. Me quidem, ante etiam quam ullum simile inveni exemplum, comparatio verborum ὅπου, ut, ubi, wo, da, alia iam docuerat; abs Te enim didiceram non raro exemplis ad comprobandum aliquem usum opus plane non esse, si modo probabilis ostendi posset ratio, qua esset id cogitatum quod a solemni dicendi modo recederet. Nec possum satis mirari eorum sive timiditatem sive imbecillitatem, qui nihil credunt graece dici bene posse nisi cuius sexcenta habeant exempla; namque ut taceam de linguarum studio, quod nescio an recte βάναυσον dici queat, cur non reputant ingentem deperditorum scriptorum copiam? Quid, quod multa exempla facile adesse etiam hodie possunt, quamquam ob solitam humanae naturae temeritatem atque levitatem nondum inventa atque enotata?

Multi propterea non raro gravissime falluntur, quod in explicandis veterum scriptis non ad horum auctorum sed ad suum idioma respiciunt. Recte hi quidem nonnunquam reddunt id quod dixit auctor, sed quod rationem, qua id dixit, vel negligunt vel non perspiciunt, verum saepe non attingunt, nunquam

satis accurate indicant. Atque incredibile dictu est, quam late pateat hic locus et quanti inde prodierint errores. Hinc enim non tantum illae nonnullorum theologorum pendent ineptiae quas notat Hermannus ad Vigerum p. 788., sed ea etiam magnorum philologorum explicandi ratio, qua tradunt ex. gr. δέ tres potissimum habere significationes has: *und*, *aber*, *denn*. Notum quidem est Graecos innumeris locis dicere δέ ubi nos dicere soleamus *und* vel *denn*; sed num eam ob causam credendum est significare δέ *und* et *denn*, an potius statuendum Graecos inter duas sententias saepe oppositionem quandam tantummodo cogitasse, quarum posteriorem nos accuratius nonnunquam annectamus nostro *und* vel *denn*? Εἰ particulam nonnullis locis significare docent ὅτι, *daſs*, atque sic explicantes Demosth. in Mid. p. 539. vers. fin. τοῦτον οὐδ' εἰ γέμουσαν εἶδώς. Olynth. II. p. 25. init. ἀλλ' ἐκεῖνο θαυμάζω εἰ Λακεδαιμονίοις μὲν κ. τ. λ. huius quidem scriptoris subtilitatem plane non attingunt. Permulta possem addere similia, cum omnes fere eae explicationes in quibus solennis est formula illa: *dictum pro* eiusdem sint generis, sed quid velim satis iam haud dubie intelligis.

Notum denique est non paucos locos ab editoribus, sive auctorum verba minus accurate inspicientibus, sive mutandi quadam cupiditate abreptis, sive

utrumque vitium simul committentibus, vel male esse explicatos, vel depravatos etiam. Insigne exemplum e Pausania addam. Nisi fallor hodie in omnibus huius scriptoris editionibus lib. 1, 24, 4. extr. ut in Weigeliana etiam, qua solâ uti nunc possum, legitur sic: *οἱ δὲ ἅτε τὸν ἄνδρα ὃς ἔδρασε τὸ ἔργον εὖ εἰδότες, ἐς δίκην ὑπάγουσι τὸν πλείονα.* Sed si bene memini ὃς ex coniectura tantummodo editum est, certe annotavi mihi antiquam lectionem esse ὡς ἔδρασε, eamque unice esse veram qui accurate h. l. inspicit facile inveniet; non tantum enim nesciunt illi, *qui vir hoc fecerit*, sed etiam, *virum hoc fecisse*. Sensum germanice bene possumus reddere dicentes: *als ob sie nicht wüssten dass es der Mann gethan hat.*

Iam ad Dinarchum quod attinet, valde respiciendum id erat quod de hoc scriptore et de elocutione eius tradunt veteres. Dionysius Halicarnassensis enim in iudicio de Dinarcho c. 7. tom. 5. p. 340. ed. Tauchn. de discrimine inter Lysiacas et Dinarcheas orationes disputat sic: *ἐὰν μὲν ἀρετήν τε καὶ χάριν τοῖς λόγοις ἐπανθοῦσαν ἴδοι* (scil. *ὁ βουλόμενος ποιεῖσθαι τὴν διάγνωσιν*), *καὶ τὴν τῶν ὀνομάτων ἐκλογὴν ἐνοῦσαν, καὶ τὸ μηδὲν ἄψυχον εἶναι τῶν λεγομένων, θαῤῥῶν λεγέτω τούτους Λυσίου. ἐὰν δὲ μήτε τὸ χάριεν ὅμοιον εὑρίσκῃ, μήτε τὸ πιθανὸν καὶ τὸ τῶν ὀνομάτων ἀκριβὲς μήτε τὸ τῆς ἀληθείας ἁπτόμενον, ἐν τοῖς*

Δεινάρχου λόγους· αὐτοὺς ἐᾶτω. ὁμοίως καὶ ἐπὶ τῶν Ὑπερείδου κ. τ. λ. Capite sequente p. 342 seq. de auctore nostro affert haec: *Λείπεται δὲ Δημοσθένους, κατὰ μὲν τὴν ἐκλογὴν τῶν ὀνομάτων, τῇ δεινότητι· κατὰ δὲ τὴν σύνθεσιν, τῇ ποικιλίᾳ τῶν σχημάτων, καὶ τῇ ἐξαλλαγῇ· κατὰ δὲ τὴν εὕρεσιν τῶν ἐπιχειρημάτων, τῷ μὴ καινὰ καὶ παράδοξα λαμβάνειν, ἀλλὰ φανερὰ καὶ ἐν τῷ μέσῳ κείμενα· κατὰ δὲ τὴν οἰκονομίαν, τῇ τάξει, καὶ ταῖς ἐξεργασίαις τῶν ἐπιχειρημάτων, καὶ ταῖς προκατασκευαῖς, καὶ ταῖς ἐφόδοις, καὶ τοῖς ἄλλοις τεχνικοῖς παραγγέλμασιν, ἃ περὶ ταύτην ἐστὶ τὴν ἰδέαν· μάλιστα δ' αὐτοῦ λείπεται τῇ συμμετρίᾳ, καὶ τῷ καιρῷ πρέποντι. λέγω δὲ ταῦτα, οὐκ ἐν τῷ καθόλου τρόπῳ, ὡς μηδὲν τούτων κατορθοῦντος, ἀλλ' ἐν τῷ κοινοτέρῳ, καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πολύ.* Comparandus etiam Harpocratio est, qui s. v. *ἐκαλίστρουν* narrat, *οὗτος* (scil. Dinarchus) — *ξενικοῖς ὀνόμασι χρῆται.* Hinc igitur excusanda fortasse talia sunt ut or. in Dem. §. 64. *πολίτιδα;* in Ar. §. 20. *τὴν θείαν — ψῆφον;* in Phil. §. 2. *ἐὰν εἴληφε:* omninoque non diffiteor illorum me scriptorum auctoritate commotum nonnunquam timuisse, ne viri docti coniecturis suis Dinarchum magis quam librarios corrigerent.

Sed ex his quae dixi satis iam existimabis et quid praestare et quae effugere vitia in hac editione ego voluerim; si tamen dum aliorum non ignosco verru-

cis propriis offendo tuberibus, ea ut mihi monstres atque reseces etiam atque etiam. Te rogo et oro; quamquam non dubito quin aliquam errorum veniam propterea daturus mihi sis, quod in hac solitudine procul a studiorum domiciliis gravissima librorum premor penuria.

Vale Vir carissime et me ama.

Scripsi Primislaviae d. IX. Ianuar.

MDCCCXXVI.

Ed. R. p. 5.

ΔΕΙΝΑΡΧΟΥ

ΚΑΤΑ ΔΗΜΟΣΘΗΝΟΥΣ.

Ὁ μὲν δημαγωγὸς ὑμῖν, ὦ Ἀθηναῖοι, καὶ θανάτου τετιμη- Ed. B.
μένος ἑαυτῷ ἵνα ἐξελεγχθῇ ὁτιοῦν εἰληφὼς παρ' Ἁρπάλου, §. 1.
οὗτος φανερῶς ἐξελήλεγκται δῶρα εἰληφὼς παρὰ τούτων οἷς
ἐναντία πράττειν ἔφη τὸν ἄλλον χρόνον· πολλῶν δ' ὑπὸ
Στρατοκλέους εἰρημένων καὶ τῶν πλείστων προκατειλημμέ-

§. 1. *ὑμῖν*] Taylorus in annotatiunculis ad Dinarchum et Andocidem (quas semper intelligo ubi simpliciter Taylorum laudo) in Reisk. Or. Gr. t. 8. p. 691. annotat *ὑμῶν*, haud dubie sic legendum esse censens, et conferri iubet §. 58. extr.; sed nihil mutandum est, conf. si tanti est Matth. Gr. Gr. p. 525. Idem Tayl. ad initium orationis annotat: „*Δευτερολογία*, quas partes agit Stratocles quidam", quod quid sibi velit non intelligo; primo loco habitam hanc orationem non esse ex eo patet quod Dinarchus ad Stratoclem saepe provocat, quod ad alium neminem, id fortasse probat secundo eam habitam esse loco.

ἵνα ἐξελεγχθῇ] Pro *ἵνα* Wolf. suspicabatur *ἐὰν* leg. esse, Stephanus *ἤν*, quod praetuli. Reisk. Tayl. legere voluit *ἐὰν* et Bekkerus contra libros omnes, qui habent *ἵνα*, dedit *ἤν*; sed ne literula quidem mutanda est, *ἵνα* ad tempus respicit, cf. Schaef. ad Soph. Oed. Col. v. 621. Fortasse apud Platonem etiam Charm. p. 176. b. revocanda est antiqua lectio *ἵν' ἐπᾴδειν*, sed non satis mihi notum est, quid habeant Codd.

φανερὸς] Legendum esse *φανερῶς*, viderunt ambo, Wolf. et Stephanus, atque recepi. Reisk. Sic etiam Bekkeri codices habent praeterquam quod in L est *φανερὸς ἐξελήλεκται*.

παρὰ τούτων] *Παρ' Ἁρπάλου, Μακεδόνος μὲν ὄντος, ἀποστάτου δὲ καὶ δραπέτου.* Wolf. — *Στρατοκλέους*. Hinc corrigendus est Ps. Plutarch. qui in vita Demosthenis tom. 5. p. 161. ed. Tauchn. Demosthenis accusatores fuisse dicit Hyperidem, Pytheam, Menesaechmum, Himeraeum et *Patroclem*; pro *Patrocle* substituendus est *Stratocles*; Photius eius loco habet *Proclum*, ut testatur Tayl. in Proleg. ad Dem. Reisk. Or. Gr. t. 8. p. 761.

νων κατηγορημάτων, καὶ περὶ μὲν αὐτῆς τῆς ἀποφάσεως τῆς ἐξ Ἀρείου πάγου βουλῆς δικαίας καὶ ἀληθεῖς ἀποδείξεις εἰρηκυίας, περὶ δὲ τῶν ἀκολούθων τούτοις Στρατοκλέους εἰρηκότος καὶ τὰ ψηφίσματα ἀνεγνωκότος ἤδη τὰ περὶ τού-
2 των, ὑπόλοιπον ἡμῖν, ὦ Ἀθηναῖοι, καὶ ταῦτ' ἀγωνιζομέ- 4
νοις ἀγῶνα τηλικοῦτον ἡλίκος οὐδὲ πώποτε γέγονε τῇ πόλει, κοινῇ πᾶσιν ὑμῖν παρακελεύεσθαι πρῶτον μὲν ἡμῖν τοῖς λοιποῖς συγγνώμην ἔχειν, ἂν τῶν αὐτῶν ἐνίοις περιπίπτωμεν (οὐ γὰρ ἵνα ἐνοχλῶμεν ὑμᾶς, ἀλλ' ἵνα ὀργίζησθε μᾶλλον παροξυνόμενοι, δίς περὶ τῶν αὐτῶν ἐροῦμεν), ἔπειτα μὴ προΐεσθαι τὰ κοινὰ τῆς πόλεως ἁπάσης δίκαια, μηδὲ τὴν κοινὴν σωτηρίαν ἀντικαταλλάξασθαι τῶν τοῦ κρινομένου λό-
3 γων. ὁρᾶτε γὰρ, ὦ Ἀθηναῖοι, ὅτι παρὰ μὲν ὑμῖν Δημοσθένης οὑτοσὶ κρίνεται, παρὰ δὲ τοῖς ἄλλοις ὑμεῖς· οἱ σκοποῦσί τινα ποτὲ γνώμην ἔξετε περὶ τῶν τῇ πατρίδι συμφερόντων, καὶ πότερον τὰς ἰδίας τούτων δωροδοκίας καὶ πονηρίας ἀναδέξεσθε εἰς ὑμᾶς αὐτούς, ἢ φανερὸν πᾶσιν ἀν-

ἀποφάσεως] L. [i. e. lege *Schm.*] ἀποφάνσεως, pro quo perpetuo legitur ἀπόφασις in hac oratione, eum inter ἀποφασιν et ἀπόφανσιν plurimum interest, etsi non nego etiam φάσιν ἀντὶ τῆς φάνσεως dici, οὐκ ἀπὸ τοῦ φημὶ, ἀλλὰ παρὰ τὸ φαίνω. Wolf. quem secutus sum. Reisk. Sed retinenda erat antiqua lectio quam firmant etiam Bekkeri codd. cf. Budd. comm. l. gr. p. 899. extr. seq. Schoem. de comit. Ath. p. 224.

2. πᾶσιν ἡμῖν] Ad mentem Wolfii et Stephani dedi ὑμῖν. Reisk. ὑμῖν habent etiam Bekkeri codd. praeter L, in quo est ἡμῖν.

ἡμῖν τοῖς λοιποῖς] Nobis, qui causam hanc agimus, cuius vos estis cognitores et iudices. vel, nobis, qui sumus praeter Stratoclem et secundum eum dicturi. — τῶν αὐτῶν. Cum in nonnulla incurremus, eadem cum illis, quae a nostris in dicendo praedecessoribus iam commemorata sunt. — παροξυνόμενοι. Sic dant Wolf. et Stephanus pro vitioso Aldinae παροξενόμενοι. Reisk.

3. ὁρᾶτε γὰρ κ.τ.λ.] Similia saepe apud oratores graecos occurrunt, cf. inf. §§. 22. 46. Or. in Ar. §. 19. Demosth. de f. leg. p. 413. vers. fin. in Aristog. p. 771, 19. Aeschin. in Ctesiph. p. 391. sq. ed. R.; atque sic Cicero etiam in Verr. Act. I. c. 16. quem locum e Dinarcho hausisse Ciceronem Muretus (quem bene confert Tayl.) credit v. l. 2, 7.

ἀναδέξεσθε] ἀναδέξεσθε coniectat Stephanus. Reisk. —

θρώποις ποιήσετε διότι μισεῖτε τοὺς κατὰ τῆς πολιτείας δῶρα λαμβάνοντας, καὶ οὐχ ἵν' ἀφῆτε ζητεῖν προσετάξατε τῇ ἐξ Ἀρείου πάγου βουλῇ, ἀλλ' ἵνα ἀποφηνάντων τούτων ὑμεῖς τιμωρήσησθε τῶν ἀδικημάτων ἀξίως. νυνὶ τοίνυν τοῦτο ἐφ' ὑμῖν ἐστι. ψηφισαμένου γὰρ τοῦ δήμου δίκαιον ψήφισμα, καὶ πάντων τῶν πολιτῶν βουλομένων εὑρεῖν τίνες εἰσὶ τῶν ῥητόρων οἱ τολμήσαντες ἐπὶ διαβολῇ καὶ κινδύνῳ τῆς πόλεως χρήματα παρὰ Ἁρπάλου λαβεῖν, καὶ πρὸς τούτοις ψήφισμά τι γράψαντος ὦ Δημόσθενες σοῦ καὶ ἑτέρων πολλῶν, ζητεῖν τὴν βουλὴν περὶ αὐτῶν, ὡς αὐτῇ πάτριόν ἐστιν, εἴ τινες εἰλήφασι παρὰ Ἁρπάλου χρυσίον, ζητεῖ ἡ βουλή, οὐκ ἐκ τῶν προκλήσεων μαθοῦσα τὸ δίκαιον, οὐδὲ τὴν ἀλήθειαν καὶ τὴν πίστιν τὴν περὶ αὐτῆς ἐπὶ σοῦ καταλῦσαι βουλομένη, ἀλλ' ὅπερ καὶ αὐτοὶ οἱ Ἀρεοπαγῖται εἶπον, προορῶσα ἡ βουλὴ ὦ ἄνδρες τὴν τούτων ἰσχὺν καὶ τὴν ἐν τῷ λέγειν καὶ πράττειν δύναμιν, οὐκ οἰομένη δὲ δεῖν, οὐδεμίαν ὑπολογίζεσθαι τῶν περὶ αὐτῆς ἐσομένων βλασφη-

διότι Ἀντὶ τοῦ ὅτι, ut saepe in Isocratis Archidamo. Wolf. cf. infr. §. 23. in Arist. §. 5. Diod. Sic. 16, 84. ἀπαγγέλλοντες — διότι ταχέως ἥξει Φίλιππος. Vig. p. 549. — τούτων post ἀποφηνάντων omittit Z.

4. νυνὶ τοῦτο] Interpone δέ, aut potius γάρ. Reisk. Bekkerus ex omnibus suis codd. interposuit τοίνυν, idque significat *iam, iam vero*, v. Vig. p. 553. sic in or. in Ar. §. 17. Demosth. de f. leg. p. 353. vers. f. ὃ τοίνυν μέγιστον ἁπάντων· ὁ γὰρ εἰς τὴν προτέραν κ. τ. λ. — De Demosthenis psephismate cf. Plut. vit. Dem. c. 26.

5. προκλήσεων] Fort. παρακλήσ. Sin alterum de mancipiis in quaestionem postulatis, aut aliis sive provocationibus, sive aliis latis conditionibus intelligere libet, non impedio. Wolf. Vulgata bene habet. Reisk. πρόκλησις est *provocatio*, cf. Budd. comm. l. gr. p. 112. 148. Tayl. ad Lyc. in Leocr. 9, 1. et praecipue Hudtwalcker in libro de arbitris germanice scripto p. 41. seqq.

περὶ αὐτῆς] Malim περὶ αὐτήν. id est τὴν ἑαυτῆς πίστιν. Wolf. Rursus hic vulgatae vim faciens. ἡ περί τινος πίστις est aliorum de eo existimatio. Reisk. Bekkerus hic et paulo post tacite edidit αὐτῆς, quem secutus sum, persuasus esse hanc codicum lectionem.

προορῶσα] Post προορῶσα addendum videtur μέν. Reisk. Hoc participium non tam ad sequens οἰομένη δὲ respicit, quam potius arcte coniungendum est cum antecedente ἀλλά. — Paulo post cum Bekkero ex omnibus codd. post ἰσχὺν addidi καὶ et ex

μιῶν, εἴ τις μέλλει τῇ πατρίδι αὐτοῖς αἰσία μοχθηρὰ καὶ
6 κίνδυνος ἔσεσθαι. τούτων, ὡς ἐδόκει τῷ δήμῳ, καλῶς καὶ 6
συμφερόντως πεπραγμένων αἰτίαι νῦν καὶ προκλήσεις καὶ
συκοφαντίαι παρὰ Δημοσθένους ἥκουσιν, ἐπειδὴ οὗτος ἀπο-
πέφανται εἴκοσι τάλαντα ἔχων χρυσίου· καὶ ἡ τῶν ἐκ προ-
νοίας φόνων ἀξιόπιστος οὖσα βουλὴ τὸ δίκαιον καὶ ἀληθὲς
εὑρεῖν, καὶ κυρία δικάσαι τε περὶ τοῦ σώματος καὶ τῆς ψυ-
χῆς ἑκάστου τῶν πολιτῶν, καὶ τοῖς μὲν βιαίῳ θανάτῳ τετε-
λευτηκόσι βοηθῆσαι, τοὺς δὲ παράνομόν τι τῶν ἐν τῇ πόλει

A et B post *πράττειν, δύναμιν.* — *εἴ τις μέλλει*] Sic ex A et B dedit Bekkerus, vulgo legebatur optativus *μέλλοι*. Utrumque locum habere potuit; sed L et Z habent coniunctivum *μέλλῃ*, eumque genuinum esse credo. Nimirum *εἰ μέλλῃ* dicit is, qui sumit esse rem quae neque adeo sibi certa est, ut dicendo *εἰ μέλλει* indicare velit, *μέλλει*, neque adeo dubia, ut dicendo *εἰ μέλλοι* ad cogitationem eam tantummodo referendam esse censeat; si diceret *ἐὰν μέλλῃ*, ad tempus magis respiceret. Herm. in dissert. de Atticist. praec. p. XII. seq. omnino nihil videtur statuere discriminis inter *εἰ* c. coni. et *ἐάν* c. coni. Coniunctivus fortasse ob notum illud Grammaticorum praeceptum, non posse *εἰ* iungi cum coniunctivo, mutatus est, restituendus haud dubie etiam apud Demosth. Olynth. 1. p. 15, 23. ubi nunc legitur *εἰ δὲ τούτων ἀποστερηθήσεται*. Retinui vero nostro loco Bekkeri lectionem, ne in audaciae incurrerem vituperium. — Paulo post, iterum sequens Bekkerum, dedi e B et L *αὐτοῖς* pro vulgato *αὐτῆς*, quod valde figet, neque tamen mihi multo magis placet *αὐτοῖς*, quod aliter intelligere non possum quam ut sit instrumenti casus referendus ad Demosthenem reliquosque ab Harpalo corruptos; fortasse ante hoc verbum excidit *καὶ* ita ut *αὐτοῖς* ad Areopagitas sit referendum.

6. *καλῶς*] Sic emendarunt Wolf. et Steph. item Scaliger vitiosum Aldinae *καλῆς*. Reisk. — *παρὰ Δημοσθένους* L habet *παρὰ τοῦ Δημ.*

τῶν ἐν] Videtur *τινα* interponendum esse. *qui in eorum aliquem, qui in urbe degunt, contra leges aliquid ausus fuerit.* Reisk. Sensus est: eiicere eos qui in urbe versantes contra leges aliquid ausi sunt. De Areopagitarum officiis satis sit conferre Demosth. in Aristocr. p. 628 – 643. Lept. p. 505. or. in Neaer. p. 1372. Isocr. Areopag. Suid. s. v. *Ἄρειος πάγος*. Lex. Seguer. p. 311, 9. 444, 1. Ael. var. hist. 5, 15. c. n. Perizon. Hauptmanni lib. de Andocide c. 5. Reisk. or. gr. t. 8. p. 570. c. 8. p. 599. c. 9. p. 603. Tittmann. in germanico libro *Darstellung der griechischen Staatsverfassungen* p. 253. Multis etiam locis hac de re egerunt

διαπεπραγμένους ἐκβαλεῖν ἢ θανάτῳ ζημιῶσαι, νῦν ἐπὶ τοῖς κατὰ Δημοσθένους ἀποπεφασμένοις χρήμασιν ἄκυρος ἔσται τοῦ δικαίου;

Ναί· κατέψευσται γὰρ ἡ βουλὴ Δημοσθένους. τοῦτο γάρ 7
ἐστιν ὑπερβολὴ τοῦ πράγματος. σοῦ κατέψευσται καὶ Δημάδου; καθ' ὧν οὐδὲ τἀληθὲς εἰπεῖν, ὡς ἔοικεν, ἀσφαλές ἐστιν; οἳ πολλὰ πρότερον τῶν κοινῶν ἐκείνῃ ζητεῖν προσετάξατε καὶ διὰ τὰς γενομένας ζητήσεις ἐπηνέσατε; οὓς δ' 7
ἡ πόλις ἅπασα οὐ δύναται ἀναγκάσαι τὰ δίκαια ποιεῖν, κατὰ τούτων ἡ βουλὴ ψευδεῖς ἀποφάσεις πεποίηται; ὦ Ἡρά- 8
κλεις. διὰ τί οὖν ἐν τῷ δήμῳ συνεχώρεις, ὦ Δημόσθενες, ἐὰν ἀποφήνῃ σου ἡ βουλή, θάνατον ἑαυτῷ τὴν ζημίαν;

Meierus meus et Schoemannus in libro item germanice scripto, *der attische Process*; Meursii librum de Areopago consulere non potui. — Extrema § post *δικαίου* interrogationis signum revocavi, *cuius* loco punctum posuit Bekk.

7. *Δημάδου*] De hoc vid. Ruhnk. hist. crit. or. Gr. pag. LXXI. seq. — Proxime antecedens *γάρ* respicit ad omissam sententiam fere hanc: Id credibile nullo modo est.

καθ' ὧν] Malim *καθ' ὑμῶν*, ut sit oratio ironica: *ergo ne verum quidem proloqui tutum est, quod vos laedat.* vel etiam potest interrogatio esse. Reisk. Sensus est: In eos sane Areopagitarum senatus mentitus non est, in quos ne verum quidem sine periculo proloqui quisquam potest. — Pro vulgato *γινομένας* Bekkerus ex omnibus codd. edidit *γενομένας* quod multo melius est.

οὓς δ' ἡ πόλις ἅπασα κ. τ. λ.] Non assequor, quid hoc sibi velit. quid enim vetat mentiri in eum aliquos qui vi cogi non potest? An hoc significat? nihil in eos dici falso posse, qui ab omni aequitate sint alieni, et facinorosi. Wolf. Posterius hoc a vero propius abest. Sententia videtur haec esse. Quorum tam est proiecta audacia, ut neminis in tota civitate dueantur reverentia, a nemine se compesci patiantur, estne parum credibile, de illis vera et aequa pronunciasse illum Senatum, qui eos criminis turpissimi reos egerit? Probabilene cuiquam est Senatum eos iniquitate suae sententiae laesisse, quorum scelerositas tam pervulgata est, ut nemo paene audeat eos in iudicium vocare. Reisk.

8. *συνεχώρεις ἑαυτῷ θάνατον τὴν ζημίαν*] Scil. *εἶναι*. quod alias *ὁρίζειν ἑαυτῷ τὸν θάνατον ζημίαν* dicitur. Wolf. Pro *ἑαυτῷ*, *σεαυτῷ* vult. Tayl. sed nihil mutandum., cf. infr. §. 70. Matth. Gr. Gr. p. 677. seq. Brem. fascic. obs. in Dem. Phil. p. 70. seq. — *ἀποφήνῃ* [scribendum esse *ἀποφήνῃ* nemo hodie nescit. *Schm.*] σου. Fort. *σε* aut *κατὰ σοῦ*. Wolf. Quidni credamus

καὶ διὰ τί πολλοὺς ἀνήρηκας σὺ ταῖς τῆς βουλῆς ἰσχυριζόμενος ἀποφάσεσιν; ἢ ποῦ νῦν ἐλθὼν ὁ δῆμος ἢ τίσι προστάξας ζητεῖν περὶ τῶν ἀφανῶν καὶ μεγάλων ἀδικημάτων

pendere genit. ex τι? quod intelligendum est, cf. Hndrf. ad Plat. Gorg. p. 232. quamquam fortasse sic etiam intelligi posset h. l. tanquam re vera additum esset κατά.

πολλοὺς ἀνήρηκας] Ut Antiphontem, cuius meminit Plutarchus. Wolf. cf. infr. ad §. 63. — ποῦ νῦν ἐλθὼν — εὕροι τὴν ἀλήθειαν. Invitis libris, qui habent που, Reiskius eumque sequens Bekkerus dederunt ποῖ; sed optimi quique scriptores non raro praepositiones adverbiaque locum indicantia permutant, et quamquam frequentiora sunt exempla praepositionum vel adverbiorum indicantium motum cum verbo indicante quietem iunctorum (vid. Matth. Gr. Gr. §. 596. Herm. ad Vig. p. 790. Brem. Fascic. obs. in Dem. Phil. p. 81. 94. Lob. ad Phryn. p. 127. seq., unde audiendi non sunt quicunque apud Herodot. 1, 21. in verbis ὁ μὲν δὴ ἀπόστολος ἐς τὴν Μίλητον ἦν mutare quidquam volunt, recte potius confertur τὸν ἄριστον ἀνδρῶν πάντων στάντα ἐς ταύτην τὴν ἀρχήν; hinc apud Aristoph. Av. v. 9. legendum est οὐδὲ ποῖ γῆς ἔσμεν, nec movebit me superbum de hac re iudicium in censura Sanderianae Avium editionis in ephemer. literar. Lips. anni 1825, fascic. 88.; tamen sunt etiam loci in quibus adverbia quae indicant quietem cum verbis quae notant motum coniunguntur, sic infra §. 43. extr. ὅπῃ καταφύγῃ, haud enim necessaria est mutatio ὅποι quam in Addend. p. 697. proponit Bekkerus. Soph. Philoct. 255. seq. οὗ μηδὲ κληδὼν ὦδ' ἔχοντος οἴκαδε μηδ' Ἑλλάδος γῆς μηδαμοῦ διῆλθέ που. Lucian. dial. mort. 3, 2. ποῦ σοι τὸ θεοῦ ἐκεῖνο ἡμίτομον ἀπελήλυθεν; Suid. s. v. ποῦ γῆς, ποῦ γῆς πέφευγεν; ἀντὶ τοῦ εἰς ποίαν γῆν, Ἀττικῶς. vid. Heind. ad Plat. Phaedon. p. 222. Zeun. ad Vig. p. 445. seq. Hinc existimari potest quid sit statuendum de praeceptis qualia habemus in Etym. m. p. 669, 14. οὐ δεῖ λέγειν ποῦ ἀπέρχῃ; ἀλλὰ πῇ, id eo respicit quod apud Ionas πῇ saepe idem est quod ποῖ. Similia tradit Phryn. ecl. p. 43. ποῦ — ἅπει διὰ τοῦ ῡ ἁμάρτημα. cf. Lob. ad h. l. Nostro loco facilius etiam excusatur ποῦ (sic corrigendam esse librorum lect. nemo non videt) ob sequens εὕροι, pro quo Bekk. ex A, B et L edidit εὕρῃ. Si dicit εὕρῃ, sensus est: *ubinam inveniet* et intelligitur simul, nusquam inveniet. Sic Hom. Il. α, 150. πῶς τίς τοι πρόφρων ἔπεσιν πείθηται Ἀχαιῶν; quomodo tibi quisquam obediet i. e. nemo tibi obediet. Soph. Ai. 77. τί μὴ γένηται; quidni fiat i. e. fiet. Thiersch. in Gramm. §. 352, 3. non satis accurate de hoc usu disputavit, non tantum quod diversa esse genera putat coniunctivum βουλευτικόν et ἀπορητικόν, proprie enim uterque coniunctivus est βουλευτικός, sed etiam quod hunc coniunctivum *me-*

εὕροι τὴν ἀλήθειαν; τὸ μὲν γὰρ συνέδριον τὸ πρόπερον δο- 9
κοῦν εἶναι πιστὸν σὺ καταλύεις ὁ δημοτικὸς εἶναι φάσκων,
ᾧ τὴν τῶν σωμάτων φυλακὴν ὁ δῆμος παρακατεθήκην ἔδω-
8κεν, ᾧ τὴν πολιτείαν καὶ δημοκρατίαν πολλάκις ἐγκεχείρι-
κεν, ὃ διαπεφύλαχε τὸ σὸν σῶμα τοῦ βλασφημεῖν περὶ αὐ-
τοῦ μέλλοντος πολλάκις (ὡς σὺ φῂς) ἐπιβουλευθέν, ὃ φυ-
λάττει τὰς ἀποῤῥήτους διαθήκας, ἐν αἷς τὰ τῆς πόλεως σω-
τήρια κεῖται.

tum vel *aliquam rem non esse verisimilem* indicare posse opinatur; in Aiace certe indicat verisimilem esse rem, verum haec vis non est in coni. sed in tota enuntiatione. Contra si dicit εὕροι, non quaerit quid sit futurum, sed quid de hac re Demosthenes sentiat, sic infra etiam §. 66. optativus τολμήσειεν intelligendus est, neque aliter explico Homeri illud ἦ ῥά νύ μοί τι πίθοιο, Λυκάονος υἱὲ δαΐφρον; cf. Reisig. de part. ἄν p. 132. seq. e cuius praeceptis corrigenda sunt quae tradit Thiersch. l. l. §. 352, 5. Iam cum in antecedd. etiam quaestionibus ad Demosthenem se convertat auctor, aptior mihi visus est optativus, mutatus, ni fallor, quod rarior hic usus est, verum defendendus etiam apud Demosth. in Mid. p. 525. ὁ τοιοῦτος πότερα μὴ δῷ διὰ τοῦτο δίκην ἢ μείζω δοίη δικαίως; altero membro dicit de eo quod re vera futurum credendum est, altero quaerit quid de hac re sentiant iudices.

9. καταλύεις] Sic corrigunt Wolf. et Stephanus vitiosum Aldinae καταλύει. — ᾧ secundi loco suadet Wolf. ὃ in nominativo reponi, ut ad συνέδριον referatur [antiquae editiones et mss. omnes, ut Bekkerus dicit, habent ᾧ διαπεφύλακε, coque respicit haec nota. *Schm.*] Cui sum obsecutus. Idem feci versu 17. [ed. Steph. intelligit sequentia verba ὃ φυλάττει, ubi libri omnes habent ᾧ φ. *Schm.*] quoque, non tam eius auctoritate, quam rei necessitate motus, tametsi Stephanus utroque loco vitiosum Aldinae ᾧ servavit. Reisk. Easdem haud dubie correctiones proposuit Gruterus, vid. Reisk. or. gr. vol. 8. p. 691. De re cf. ad §. 6. — Pro ἐγκεχείρικεν in B, L, Z est ἐγκεχειρήκεν.

τὰς ἀποῤῥήτους διαθήκας] διαθήκη alias testamentum est. Ut autem συνθήκας interpretere, nihilominus quid rei sit, ignorare me fateor. Neque vero mea est scire arcana Atheniensium, qui iam nulli sunt, ut et nos brevi futuri sumus. Si θήκας legas, possint intelligi αἱ κίσται τοῦ Διονύσου ἱεραὶ καὶ ταῖν Θεαῖν. Wolf. Fateor me locum hunc non intelligere. Videor tamen hoc me cernere, saltim suspicor, in custodia Areopagitarum fuisse oracula, Bacidis, aut Amphilyti, aut nescio cuius alius vetusti vatis, quibus in oraculis reipublicae Atheniensis et sortes praedictae essent, et fortunarum discrimen versaretur, ut se aut

fortunatos crederent, aut miseros, prout illis obsequerentur oraculis, aut adversarentur; prorsus ut libri Sibyllini penes Romanos erant fatales libri. Eiusmodi codicem oracula fatalia perscripta tenentem appellatum olim a Graecis fuisse διαθήκας, cum ex hoc Dinarchi loco, qui vereor ne sui generis sit unicus, tum ex illa trita et vulgo nota appellatione τῆς παλαιᾶς διαθήκης et καινῆς colligo, quibus appellationibus nemo nescit libros a nobis designari, qui nobis fatales sunt. Reiske. „Fateor ego quoque me hunc locum non intelligere; verum iuvat communicare cum benevolo lectore explicationem, quam inveni in libro francogallice scripto, Histoire de la littérature Grecoque profane par M. Schoell. Paris, 1824. ed. II. tom. II. p. 222. seq. ubi, postquam de Wolfii Reiskiique disputatum est sententia, leguntur haec: „Un grand helléniste de nos jours en a proposé une autre qui, à défaut de faits positifs qui nous manquent, et qui seuls peuvent décider une pareille question, nous paroît beaucoup plus probable. L'emploi que l'auteur fait du mot de διαθῆκαι, ne permet pas de voir dans le dépôt confié à l'aréopage autre chose qu'une disposition testamentaire, ou une dernière volonté. M. Coray pense que ce testament est le secret qu'en mourant à Colone Oedipe n'a voulu confier qu'à Thésée. „„Apprenez, fils d'Egée, dit-il (Oed. Col. 1518. seq.) dans la tragédie de Sophocle, ce qui doit faire à jamais le bonheur de cette contrée. Je vais vous conduire moi-même sans guide au lieu où je dois expirer; mais gardez-vous de l'indiquer jamais ni de le faire connoître à personne, si vous voulez qu'il vous défende contre vos ennemis d'une manière plus puissante que ne feroient vos nombreuses armées réunies à celles de vos alliés. C'est un secret inviolable et sacré que vous apprendrez lorsque vous serez arrivé seul avec moi dans l'endroit où je vous mène: je ne saurois le révéler à personne, pas même à mes filles, malgré toute la tendresse que j'ai pour elles. Soyez observateur fidèle du silence, et quand la fin de vos jours approchera, ne révélez ce sécret qu'au digne successeur que vous aurez, et celui-ci au sien, d'âge en âge: par ce moyen votre ville n'aura jamais rien à craindre des attaques des Thébains.““ (sic).

M. Coray observe que dans tout ce récit il ne manque que le mot même de testament; mais qu'il est clair qu' Oedipe lègue à la ville d' Athènes son corps et tous les avantages qui doivent en resulter, à condition que Thésée et ses successeurs garderont le secret de sa sépulture, de peur que son corps ne soit enlevé et transporté chez les Thébains, devenus ses ennemis mortels. Il est permis de supposer que Thésée aura confié ce secret à l'aréopage, au lieu de risquer qu'il ne fût perdu, si les rois vouloient le transmettre à leurs successeurs qu'au moment de leur mort. On peut objecter que le récit concernant Oedipe n'est qu'une fable

Δίκαια μὲν οὖν, δίκαια τρόπον γέ τινα πάσχει τὸ συν- 10
9 έδριον· εἰρήσεται γὰρ ἃ γινώσκω. δυοῖν γὰρ θάτερον ἐχρῆν αὐτούς, ἢ καὶ τὴν προτέραν ζήτησιν τὴν ὑπὲρ τῶν τριακοσίων ταλάντων τῶν παρὰ τοῦ Περσῶν βασιλέως ἀφικομένων ζητεῖν, καθάπερ συνέταξεν ὁ δῆμος, ἵνα τότε δόντος δίκην τοῦ θηρίου τούτου, καὶ τῶν μερισαμένων ἐκεῖνα τὰ χρήμα-

dont Sophocle a su tirer parti pour flatter les Athéniens; mais il n'est pas croyable que Sophocle ait inventé cette fable; il l'a, sans doute, puisée dans une tradition populaire, et il l'aura ainsi attachée à l'opinion où l'on étoit que l'aréopage se trouvoit en possession d'un secret important d'où dépendoit le salut de l'état." In nota addita sunt haec: „Voy. Lettre de M. Coray à M. Chardon de la Rochette, dans de Magasin encyclopédique, seconde année, vol. IV, p. 213."

10. *Δίκαια μὲν οὖν δίκαια*] De hac verborum repetitione, cuius plura etiam apud Dinarchum occurrunt exempla (cf. *infr.* §§. 27. 28. 29.) vid. Krügerum meum ad Dion. Hal. Histor. p. 11. — *εἰρήσεται γὰρ ἃ γινώσκω.* Sic saepe oratores Isocr. Areop. p. 76. Bekk. *εἰρήσεται γὰρ τἀληθές.* Dem. de fals. leg. p. 410. seq. *εἰρήσεται γὰρ πάνθ' ἃ φρονῶ.* — *τὴν προτέραν ζήτησιν τὴν ὑπὲρ τῶν τριακοσίων.* Pro *ὑπὲρ* Z habet *περὶ*. Ephialtes quidam, haud dubie idem de quo infra §. 33. sermo est, nec diversus, ni fallor, ab eo quem memorat Plut. vit. Dem. c. 23. Demosth. in epist. 3. p. 1482., legatus ad Persarum regem profectus, pecunias clam inde attulerat, quibus inter eos *qui* remp. maxime gererent divisis, bellum contra Philippum excitaret, quarum pecuniarum aliquam partem Demosthenes (uti Hyperides, etiam vid. Ps. Plut. Vit. X orat. t. 5. p. 166. ed. Tauchn.) accepit. Ps. Plut. l. l. p. 164. Inquisitio vero ea, de qua hic loquitur Dinarchus, aliunde mihi nota non est. Ceterum etiam si cui et Ps. Plutarchi narratio et oratoris nostri iudicium levioris videatur momenti quam ut totam rem credere velit, dubitari tamen non potest quin pecunias Demosthenes a Persarum rege acceperit, si vel nihil ei dedit Ephialtes. Non provoco nunc ad orat. nostr. infr. §. 15. 18. 70., neque ad eundem Ps. Plutarchum paullo post locum l. referentem: *καὶ ἰδίᾳ αὐτὸν δωροδοκῆσαι παρὰ βασιλέως φασὶ δαρεικοὺς τρισχιλίους*, nec denique ad Aeschinem, qui in or. in Ctes. non in universum tantum Demostheni pecuniarum cupiditatem obiicit, ut p. 538. 612. 625. Reisk., sed tradit etiam corruptum esse Demosthenem ab Euboeensibus p. 483. 486. 494-497. (ad quem l. cf. Schol. ab Imm. Bekk. ed. p. 257.) 614. 632., ab Amphissensibus p. 504. 516. (ad quem l. cf. Schol. p. 259.) 520. 632., a Persarum rege p. 535. 544. (ubi cf. Schol. p. 262.) 563.

τα φάνερῶν γενομένων, καὶ τῆς περὶ Θηβαίους προδοσίας ἐξελεγχθείσης ἣν οὗτος προδέδωκεν, ἀπηλλάγμεθα τούτου
11 τοῦ δημαγωγοῦ δίκην ἀξίαν δόντος· ἢ εἰ ταῦθ' ὑμεῖς ἐβούλεσθε Δημοσθένει συγχωρεῖν καὶ πολλοὺς ἐν τῇ πόλει τοὺς καθ' ὑμῶν δωροδοκήσοντας εἶναι, τὴν περὶ τῶν νῦν ἀποπεφασμένων ζήτησιν χρημάτων μὴ προσδέχεσθαι, πεῖραν ὑμῶν ἐν τοῖς πρότερον εἰληφότας, ὅπου γε οὕτω καλῶς καὶ δικαίως τῆς ἀποφάσεως τῆς κατὰ τούτου καὶ τῶν ἄλλων νυνὶ γεγενημένης, καὶ τῆς ἐξ Ἀρείου πάγου βουλῆς οὔτε τὴν Δημοσθένους οὔτε τὴν Δημάδου δύναμιν ὑποστειλαμένης, ἀλλὰ τὸ δίκαιον αὐτὸ καὶ ταληθὲς προυργιαίτερον πε-
12 ποιημένης, οὐδὲν ἧττον περιέρχεται Δημοσθένης περί τε τῆς βουλῆς βλασφημῶν καὶ περὶ ἑαυτοῦ λέγων οἷς περισσῶς καὶ 10

(cf. Schol. p. 263.) 602. 633. (cf. Schol. p. 268.) 647. et vel a Philippo p. 472. (cf. Schol. p. 256.) quid ad hanc potissimum rem responderit Demosthenes vide apud ipsum de cor. p. 323.; non ad hos, inquam, provoco auctores, sed ad Demetrium, (apud Plut. vit. Dem. c. 14.) Plutarchumque (l. l. c. 12. 20. cf. Diod. Sic. 17, 4. 5.)

τῆς περὶ Θηβαίους προδοσίας] Videtur significare 300 illa talenta Thebanis subsidio missa, reservata a Demosthene et eius factione. Sed Plutarchus Thebanos ab Atheniensibus desertos et proditos tradit. Wolf. Recte statuit; Plutarchi locus quem in mente habet est in vit. Dem. c. 23.; ceterum de hac re vid. infr. §§. 18. 24. 26. Aesch. in Ctes. p. 544. R. c. n. Schol. ed. ab Imm. Bekk. p. 262. Arrh. exp. Al. 1, 10, 7. 8. (coll. cap. 7, 1–4.) Diod. Sic. 17, 8. Ps. Plut. vit. Dem. p. 163. Iustin. 11, 12. — Pro προδέδωκεν in Z est προσδέδωκεν.

11. ἢ ταῦθ'] Interposui εἰ ex auctoritate Wolfii et Stephani. Reisk. Assentiuntur Bekkeri libri ex quibus Z et pr. A mox pro δωροδοκήσοντας habent δωροδοκήσαντας.

εἰληφότας] Redit ad procedens πολλοὺς. Reisk. ὅπου γε. Sic et a Reiskio et a Bekkero editum est, quorum tamen neuter lectionis indicat fontem, quamquam Bekkerus dicit *libros* pro γε habere γὰρ, quam posteriorem particulam locum habere hic non posse ex seqq. quisque facile videt. De ὑποστέλλεσθαι v. Herm. ad Vig. p. 762. seq.

12. οἷς περισσῶς] Dedi de meo οἷσπερ ἴσως. *quibus fortasse an etiam nunc statim ad vos utetur.* Reisk. Antiquam lectionem, cui Bekkerus etiam ingeniosam sane Reiskii coniecturam contra librorum auctoritatem praetulit, revocandam esse arbitra-

πρὸς ὑμᾶς αὐτίκα πρᾶσσεται λόγοις ἐξαπατῶν ὑμᾶς, ὡς „ἐγὼ Θηβαίους ὑμῖν ἐποίησα συμμάχους.“ οὐκ, ἀλλὰ τὸ κοινῇ συμφέρον ἀμφοτέραις ἐλυμήνω ταῖς πόλεσιν, ὦ Δημόσθενες. „ἐγὼ παρέταξα πάντας εἰς Χαιρώνειαν,“ οὔκ, ἀλλὰ ἔλιπες μόνος αὐτὸς τὴν ἐκεῖ τάξιν. „ἐγὼ πολλὰς ὑπὲρ ὑμῶν ἐπρέσβευσα πρεσβείας.“ ἐφ' οἷς οὐκ οἶδ' ὅ τι ποτ' ἂν ἐποίησεν ἢ 13
τίνας ἂν εἶπε λόγους, εἰ συνέβη κατορθῶσαι αὐτῷ ἃ συνεβούλευσεν, ὃς ἐπὶ τοῖς τοιούτοις ἀτυχήμασι καὶ κακοῖς ἅπασαν ἐπελήλυθὼς τὴν οἰκουμένην ὅμως ἀξιοῖ δωρεὰς αὑτῷ δεδόσθαι τὰς μεγίστας, λαμβάνειν δῶρα κατὰ τῆς πατρίδος καὶ λέγειν καὶ πράττειν κατὰ τοῦ δήμου ἃ ἂν βούληται. καὶ 14
11 Τιμοθέῳ μέν, ὦ Ἀθηναῖοι, Πελοπόννησον περιπλεύσαντι

tus sum, quamquam nullum habeo antiquioris quidem scriptoris locum in quo hoc adv. recte haud dubie formatum occurrat, invenitur tamen in Ps. Dem. amat. p. 1401, 12. Dion. Hal. iud. de Thuc. 37, 1. 47, 2. Plut. Brut. c. 21.; sensus est: *iusto plus*, nos *zum Ueberfluss* et hinc *zum Ueberdruss*. Similiter Aesch. in Tim. p. 134. Demosthenem dicit περιττὸν ἐν τοῖς λόγοις. — Mox pro αὐτίκα Z habet αὐτούς, et in antecedd. pro οὐδὲν I, et Z habent οὐδέ.

ὑμῖν] Sic dant Wolf. et Stephanus pro vitioso Aldinae ἡμῖν. Reisk. De re cf. Dem. de cor. p. 287. seq. Plut. vit. Dem. c. 18.

13. ἐφ' οἷς] scil. πράγμασι, vel δι' ἅ. Sententia est, cum iactet ea sua acta, quae toti Graeciae perniciosa fuerunt, quae futura fuit eius insolentia, si rem bene gessisset? Wolf. Ego nullus dubitavi de meo dare ἐφ' αἷς, scil. πρεσβείαις. *a* vel *e quibus legationibus*, h. e. post vel secundum quas legationes. Reisk. Restitui antiquam lectionem a Wolfio recte explicatam et a Bekkero etiam servatam. — ἐποίησεν. sic ex A pro vulg. ἐποίει dedit Bekk. quem secutus sum ob codicis praestantiam, per se enim vulgatum ferri bene potuit.

ὃ ἐπὶ] dedi de meo ὃς ἐπὶ. Est hic articulus non praepositivus, sed postpositivus. Reisk. Idem iam voluit Tayl. et recte edidit Bekk. quamquam libri habent ὅ. Sensus est, nisi ego fallor, qui cum maxima omnium calamitate orbem terrarum peragravit; Hoegev. ad Vig. p. 622. aliter statuit.

λαμβάνειν] Per appositionem, aut enarrationis modo, haec dicuntur, perinde ac si dixisset δηλονότι τὸ λαμβάνειν, vel δηλονότι τὴν ἐξουσίαν τοῦ λαμβάνειν δῶρα κατὰ τῆς πατρίδος, καὶ ἄδειαν τοῦ λέγειν καὶ πράττειν ὅ τι βούληται. Reisk. — αὐτῷ post δωρεὰς dedi cum Bekk. pro αὐτῷ.

14. Τιμοθέῳ μὲν — οὐκ ἀποιήσασθε ὑπόλογον] ἀντὶ τοῦ, οὐκ ἐφείσασθε τοῦ Τιμοθέου διὰ ταῦτα. Wolf. De Ti-

καὶ τὴν ἐν Κερκύρᾳ ναυμαχίαν νικήσαντι Λακεδαιμονίους καὶ Κόνωνος υἱεῖ τοῦ τοὺς Ἕλληνας ἐλευθερώσαντος καὶ Σάμον λαβόντος καὶ Μεθώνην καὶ Πύδναν καὶ Ποτίδαιαν καὶ πρὸς ταύταις ἑτέρας εἴκοσι πόλεις, οὐκ ἐποιήσασθε ὑπόλογον, οὐδὲ τῆς τότε ἐνεστώσης κρίσεως οὐδὲ τῶν ὅρκων, οὓς ὀμωμοκότες ἐφέρετε τὴν ψῆφον, ἀντικατηλλάξασθε τὰς τοιαύτας εὐεργεσίας, ἀλλ' ἑκατὸν ταλάντων ἐτιμήσατε, ὅτι

motheo cf. Nep. Timoth. c. 2. 3. c. not. interpr. Ruhnken. hist. crit. or. p. 45. Fr. A. Wolf. ad Dem. Lept. p. 367. Boeckh Oecon. civ. Ath. t. 1. p. 413. De rebus a Conone gestis cf. Xen. hist. gr. 4, 3, 6. cap. 8, 1-16. Diod. Sic. 14, 39. 81. 83-86. Nep. Con. Iustin. lib. 5. et 6. Fr. A. Wolf. l. l. p. 286. seq. Pro *ναυμαχίαν* in Z est *ναυμαχίᾳ*.

περιπλεύσαντι] Tam cito puta et tam opportune. v. Xenophontis Hellenica. Saepe celebrat Demosthenes hanc Timothei navalem expeditionem, qua Peloponnesum circumvectus est. Reisk.

ὑπόλογον] Subaudi *τοῦτο, τὸ περιπεπλευκέναι τὴν Πελοπόννησον δηλονότι, καὶ τὴν ναυμαχίαν, καὶ τὸ εἶναι Κόνωνος υἱέα, τοῦ τοσαῦτα ὑμᾶς εὐηργετηκότος.* Horum omnium ei nullam habuistis rationem, neque ea tanti fecistis ut propter illorum meritorum memoriam poenam peculatus ipsi remitteretis. Locus hic infra p. 110, 27. [i. e. or. in Phil. §. 17. *Schm.*] paene iisdem verbis repetitus legitur. Reisk. Ista sane vera est vulgatae lectionis explicatio; sed ut taceam de difficili ellipsi, quam in or. in Phil. facile evitavit auctor additis verbis *οὐδὲν τούτων*, sequentia *οὐδὲ τῆς — εὐεργεσίας* cum antecedd. prorsus non cohaerent; particulae enim *οὐδὲ — οὐδέ* non coniungunt verba *ἐποιήσασθε* et *ἀντικατηλλάξασθε*, sed invicem sibi respondent, quamquam in or. in Phil. unicum quod ibi est *οὐδὲ* coniungit *ποιησάμενοι* et *ἀντικαταλλαξάμενοι*. Atque hinc, ni fallor, orta est nota, quam Bekker. posteriori addidit *οὐδὲ*, haec: „*καὶ* est infra or. 3, 17. nec minus placet, quod ibi est *φέρετε*" qua probare videtur *καὶ*. Sed quid multa? verissima est omnium Codd. lectio *ἀντικαταλλάξασθαι*. Iam constructio haec est: *Τιμοθ. οὐκ ἐποι. ὑπόλ. ἀντικαταλλάξασθαι τὰς τοιαύτ. εὐεργ., οὐδὲ τῆς τότε ἐνεστ. κρίσ. οὐδὲ τῶν ὅρκων*, i. e. Timotheo in rationem non retulistis (i. e. noluistis) haec tanta beneficia neque cum iudicii quod tum exercebatur severitate neque cum iuris iurandi religione compensare; germanice: *ihr habt ihm nicht in Rechnung gestellt gegen einander aufzurufen.* A et L pro *ὑπόλογον* habent *ὑπὸ λόγον*.

χρήματ' αὐτὸς ἔφη παρὰ Χίων εἰληφέναι καὶ Ῥοδίων· τὸν 15
δὲ κατάπτυστον τοῦτον καὶ Σκύθην (ἐξάγομαι γάρ), ὃν οὐχ
εἷς ἀνὴρ ἀλλὰ πᾶσα ἡ ἐξ Ἀρείου πάγου βουλὴ ζητήσασα
ἀποπέφαγκε χρήματα ἔχειν καθ' ὑμῶν, καὶ ὃς ἀποπέφαν-
ται μισθαρνῶν καὶ δωροδοκῶν κατὰ τῆς πόλεως, καὶ ταῦτα
12 ἐξελήλεγκται, τοῦτον οὐ τιμωρησάμενοι παράδειγμα ποιήσε-
τε τοῖς ἄλλοις; ὃς οὐκ ἐκ τῶν βασιλικῶν μόνον εἰληφὼς
χρυσίον φανερός ἐστιν, ἀλλὰ καὶ ἐξ αὐτῆς τῆς πόλεως κεχρημα-
τισμένος· ὁ νῦν οὐδὲ τῶν ὑπὸ Ἁρπάλου κομισθέντων χρημά-
των εἰς τὴν πόλιν ἀποσχόμενος. καίτοι τί μέρος ἐστὶ τῶν ὑπὸ 16
Τιμοθέου πεπραγμένων ἀγαθῶν ἃς Δημοσθένης ἐπορεύσευεν
εἰς Θήβας πρεσβείας; ἢ τίς οὐκ ἂν καταγελάσειεν ὑμῶν τῶν
τοῦτο τολμώντων ἀκούειν, ἀντιθεὶς ἐφ' αἷς οὗτος σεμνύ-

αὐτὸς ἔφη] *Ipse fatebatur.* ut apud Aeschinem Timarchus. infra p. 110, 27. αὐτὸν Ἀριστοφῶν ἔφη. Utrum rectius? Reisk. Et ob sequens οὐχ εἷς ἀνήρ, et ob historiam valde mihi quidem placet quod infra est. Tayl annotat: „αὐτὸν Ἀριστοφῶν ἔφη propter hoc quod sequitur οὐχ εἷς ἀνήρ vid. or. contra Philocl. Gruter.“

15. Σκύθην] Sic appellat Demosthenem quod mater eius Κλεοβούλη civis Attica non fuit. vid. Ruhnk. ad Rutil. Lup. 2, 9. p. 117. locis ibi laudatis adde Zosim. Ascalon. vit. Dem. in calce vol. IV. or. gr. ed. Reisk. p. 146. et anonym. vit. Dem. ibid. pag. 152. seq. — ἀποπέφαγκε. Sic cum Bekk. ex A et B dedi pro vulg. ἀποπέφανται. — Pro μόνον in A et Z est μόνος. pro χρυσίον Z habet χρυσίους et in B et L non est φανερὸς sed φανερῶς.

ὁ νῦν] Sonat hoc meis quidem auribus nescio quid abruptum et male cohaerens, ut verear ne quid desit. Suspicor deesse hanc vel similem sententiam, πῶς γὰρ τῶν ὑμετέρων ἀφέξεται aut ἀπείχετο. Ecqui enim fiat, ut ille vestris a bonis manus continuerit, qui ne ab Harpalico quidem auro se intactum conservarit. Argumentatur a minori ad maius. Ab Harpali auro, ait, Demosthenes se continere non potuit, alieno, in urbem aliunde importato, cuius ipsi potestas non esset, quod sine periculo non tangeret. Quis credat hunc sancte et religiose bona vestra administrasse, praesentia, quae sub manibus haberet, nulloque cum periculo rationis reddendae versaret? Reisk. Fateor mihi quoque saepe hunc locum offensioni fuisse, ea tamen rectius fortasse ad Dinarchum quam ad librarios refertur. — In Z χρημάτων legitur post πόλιν.

16. τολμώτων et σεμνύνται] Sic corrigunt Scaliger,

νομίσμου τριακόσια τάλαντα λαβὼν εἰς τὴν ἐκείνων σωτηρίαν παρὰ τοῦ Περσῶν βασιλέως, καὶ Ἀρκάδων ἡκόντων εἰς Ἰσθμὸν καὶ τὴν μὲν παρὰ Ἀντιπάτρου πρεσβείαν ἄπρακτον ἀποστειλάντων, τὴν δὲ παρὰ Θηβαίων τῶν ταλαιπώρων προσδεξαμένων, οἳ κατὰ θάλατταν μόλις ἀφίκοντο πρὸς ἐκείνους, ἱκετηρίαν ἔχοντες καὶ κηρύκια συμπεπλεγμένα, (ὡς 19 ἔφασαν) ἐκ τῶν θαλλῶν, ἐροῦντες τοῖς Ἀρκάσιν ὅτι οὐ τὴν πρὸς τοὺς Ἕλληνας φιλίαν Θηβαῖοι διαλῦσαι βουλόμενοι τοῖς πράγμασιν ἐπανέστησαν, οὐδ' ἐναντίον τῶν Ἑλλήνων

sequentem narrationem de Arcadibus ad liquidum perducere non potui, scriptores enim qui huc respiciunt neque satis diligenter rerum memoriam complectuntur et parum inter se consentiunt, vid. Diod. Sic. 17, 3. (coll. Iust. 9, 5, 3. Arrhian. exp. Al. 1, 1, 2.) c. 10. Arrhian. 1, 10, 1. Ps. Plut. pseph. 1. in calce libelli de X orat. t. 5. p. 172. Tauchn. Aeschin. in Ctes. p. 633. R. — *ἱκετηρία*. Harpocr. s. v. *ἱκετηρία καλεῖται ἐλαίας κλάδος στέμμασι ἐστεμμένος*, cf. Suid. s. v. c. not. Kust. — *κηρύκια*. cf. Etym. magn. p. 512. init. Sylb., Suid. s. v. *κηρύκειον ξύλον*, *κηρύκειον* enim a *κηρύκιον* forma tantummodo differt, quam habes etiam in Anthol. t. 3. p. 66. et t. 4. p. 100. vid. Iac. animadv. t. II. p. 253. cf. Bentl. ad Hor. epod. 9, 16. Cur vero addit haec *κηρύκια* ex frondibus fuisse facta? fortasse ut indicet tantam eo tempore fuisse Thebanorum calamitatem paupertatemque, ut ne iusta quidem haberent *κηρύκια*. Sed articulum ante *θαλλῶν* non intelligo, fortasse vero sensus est, ex iisdem frondibus et *ἱκετηρίαν* et *κηρύκια* fuisse facta.

ὡς ἔφασαν] Quid hic loci sibi velit, parum intelligo. *ut aiebant*, quid opus erat affirmare et praetendere, *φάναι*, quod Arcades ipsi suis oculis credere poterant? Adeone arduum, discernere rami isti oleaene sint, an alius alicuius arboris? ut necesse esset supplicum Thebanorum affirmatione stare. Videtur haec parenthesis non suo loco stare, sed in alienum irrupisse. Conveniebat, meo quidem iudicio, collocetur pone *μόλις* versu superiori. *qui per mare aegre, ut ipsi quidem aiebant, in castra Arcadum pervenissent.* Reisk. *ὡς ἔφασαν* est: *ut tradebatur.*

19. *τὴν πρὸς τοὺς Ἕλληνας*] *Τὴν* omittit Z.; *τοὺς* cum Bekk. ex A addidi.

βουλόμενοι τοῖς πράγμασιν, ἐπανέστησαν] Mutavi interpunctionem hanc vetustam nova, quam videre cuique est. *insurgere in res*, praesentes puta, aut vetustate confirmatas, est res novas moliri. In *πράγμασι* subauditur *τοῖς καθεστηκόσιν*. Reisk. Recte h. l. intelligens ante *τοῖς πρ.* interpunxit, sed Bek-

οὐδὲν πράξοντες, ἀλλὰ τὰ παρ' αὐτοῖς ὑπὸ τῶν Μακεδόνων ἐν τῇ πόλει γιγνόμενα φέρειν οὐκέτι δυνάμενοι, οὐδὲ τὴν δουλείαν ὑπομένειν, οὐδὲ τὰς ὕβρεις ὁρᾶν τὰς εἰς τὰ ἐλεύθερα σώματα γινομένας. οἷς ἑτοίμων γενομένων τῶν Ἀρκάδων βοηθεῖν, καὶ ἐλεησάντων ἐν οἷς ἦσαν κακοῖς, καὶ φανερὸν ποιησάντων ὅτι τοῖς μὲν σώμασι μετὰ Ἀλεξάνδρου διὰ τοὺς καιροὺς ἀκολουθεῖν ἠναγκάζοντο, ταῖς δ' εὐνοίαις μετὰ Θηβαίων καὶ τῆς τῶν Ἑλλήνων ἐλευθερίας ἦσαν, καὶ τοῦ στρατηγοῦ αὐτῶν Ἀστύλου ὠνίου ὄντος (ὥσπερ καὶ Στρατοκλῆς εἶπε) καὶ δέκα τάλαντα αἰτοῦντος ὥστε ἀγαγεῖν τὴν βοήθειαν τοῖς Θηβαίοις, καὶ τῶν πρεσβευτῶν ὡς τοῦτον ἐλθόντων, ὃν ἤδεσαν ἔχοντα τὸ βασιλικὸν χρυσίον, καὶ δεομένων καὶ ἱκετευόντων δοῦναι τὰ χρήματα εἰς τὴν τῆς πόλεως σωτηρίαν, οὐκ ἐτόλμησεν ὁ μιαρὸς οὗτος καὶ ἀσεβὴς καὶ αἰσχροκερδὴς ἀπὸ τῶν πολλῶν χρημάτων ὧν εἶχε δέκα μόνον τάλαντα δοῦναι, τοσαύτας ὁρῶν ἐλπίδας ὑποφαινούσας

keri ratio, omnino non interpungentia videtur praestare. — γιγνόμενα] Sic recte, ut videtur, Bekkerus edidit e Z; vulgo legebatur γενόμενα.

ὁρῶντες εἰς] Interponi velim τὰς. Reisk. Recepi Bekkeri correctionem ὁρᾶν τὰς; libri habent ὁρῶντες.

20. ἐλεησάντων ἐν οἷς ἦσαν κακοῖς] Haud displicet Wolfii ἐφ' οἷς. quod codices si confirment, sim praelaturus. posse tamen videtur vulgata quoque defendi, si sic resolvatur, ac si dictum esset ἐλεησάντων αὐτοὺς ὄντας ἐν τούτοις τοῖς κακοῖς ἃ ἤκουσαν. Reisk. Non dubitavi cum Bekk. ex A pro ἤκουσαν edere ἦσαν. Sensus est: miseruit Arcades Thebanorum quod in tanta erant calamitate. Herodot. 5, 4. τὸν μὲν γινόμενον περιϊζόμενοι οἱ προσήκοντες ὀλοφύρονται ὅσα μιν δεῖ ἐπεί τε ἐγένετο ἀναπλῆσαι κακά. conferri etiam potest quod docet Thiersch. in gr. gr. §. 344, 10, b.

τῶν πρεσβευτῶν] Iidem designantur Thebanorum legati, de quibus adhuc commemoratum est. Reisk. Ad antecedentia verba μετὰ Θηβαίων Tayl. annotat: „fort. μετ' Ἀθηναίων. quaere" sed nihil est mutandum.

21. ὑποβαινούσας] Inauditum, mihi quidem, est ἐλπὶς ὑποβαίνουσα. videtur potius, una litera mutata, leg. esse ὑποφαινούσας. Perinde dicitur ὑποφαίνει ἐλπίς, ubi subaudiendum relinquitur ἑαυτήν, effert sese et illucescit spes e tenebris dubiorum et desperationis quasi dimicans atque ὑποφαίνεται. Atque activum magis etiam in hac dictione usurpatur quam medium. Reisk. ὑπο-

σας εἰς τὴν Θηβαίων σωτηρίαν, ἀλλὰ περιεῖδεν ἑτέρους δόντας τοῦτο τὸ ἀργύριον (ὥσπερ καὶ Στρατοκλῆς εἶπεν) ὑπὲρ τοῦ πάλιν ἀπελθεῖν οἴκαδε τοὺς ἐξεληλυθότας Ἀρκά-
22 δων καὶ μὴ βοηθῆσαι τοῖς Θηβαίοις. Ἆρ' ὑμῖν δοκεῖ μικρῶν κακῶν ἢ τῶν τυχόντων ὅλῃ τῇ Ἑλλάδι αἴτιος γεγενῆσθαι Δημοσθένης καὶ ἡ τούτου φιλαργυρία; ἢ προσήκειν αὐτὸν ὑφ' ὑμῶν ἐλέου τινὸς τυγχάνειν τοιαῦτα διαπεπραγμένον, ἀλλ' οὐ τῆς ἐσχάτης τιμωρίας καὶ ὑπὲρ τῶν νῦν καὶ ὑπὲρ τῶν πρότερον γεγενημένων ἀδικημάτων; ἀκούσονται τὴν κρίσιν, ὦ Ἀθηναῖοι, τὴν ὑφ' ὑμῶν ἐν τῇ τήμερον ἡ-
μέρᾳ γεγενημένην πάντες ἄνθρωποι· θεωρήσουσιν ὑμᾶς τοὺς 17
κρίνοντας, ὅπως χρῆσθε τῷ τὰ τοιαῦτα διαπεπραγμένῳ.
23 ὑμεῖς ἴσθ' οἱ διὰ πολλῷ τῶν ὑπὸ τούτου πεπραγμένων ἀδικημάτων ἐλάττω μεγάλας καὶ ἀπαραιτήτους ἐνίοις ἐπιτεθεικότες τιμωρίας. ὑμεῖς Μένωνα μὲν τὸν μυλωθρὸν ἀπεκτείνατε, διότι παῖδα ἐλεύθερον ἐκ Πελλήνης ἔσχεν ἐν τῷ μύλωνι· Θεμίστιον δὲ τὸν Ἀφιδναῖον, διότι τὴν Ῥοδίαν κιθαρίστριαν ὕβρισεν Ἐλευσινίοις, θανάτῳ ἐζημιώσατε, Εὐθύμαχον δέ, διότι τὴν Ὀλυνθίαν παιδίσκην ἔστησεν ἐπ' οἰκήμα-

φαινούσας recte dedit Bekk. ex A et B. Plat. Protag. c. 8. ἤδη γὰρ ὑπέφαινέ τι ἡμέρας. Xen. Anab. 3, 2, 1. ἡμέρᾳ — σχεδὸν ὑπέφαινεν. 4, 2, 7. ἐπεὶ δὲ ἡμέρα ὑπέφαινεν. Recte etiam Zeunium in Xen. Cyrop. 4, 5, 14. edidisse arbitror ἐπεὶ δὲ ἡμέρα ὑπέφαινεν.

περιεῖδεν ἑτέρους δόντας] Fortasse Macedonas, aut eorum ministros intelligit. Wolf. Pro ἑτέρους in Z est ἑταίρους. — Ad verba ὑπὲρ τοῦ πάλιν in Reisk. or. gr. t. 8. p. 691. annotatur: „deest μὴ post post τοῦ. Gruter. Inscite et impotenter ut ego iudico."

22. πεπραγμένον] Malim διαπεπραγμένον. Reisk. Sic Bekk. e codd. suis edidit, quem secutus sum. — In fine paragraphi Z articulum ante τοιαῦτα omittit.

23. οἱ διὰ πολλῷ] Nihili est πολλῶν, quod habent Z et pr. A; construendum sic est: διὰ (ἀδικήματα) πολλῷ ἐλάττω τῶν ὑπὸ τούτου πεπραγμένων ἀδικημάτων.

ὑποτεθεικότες] Malim ἐπιτεθεικότες. Wolf. et recepi. Reisk. Bekk. ex A et B etiam edidit ἐπιτεθ.

ἐν Πελλήνης] Dedi ἐκ Πελλ. ex auctoritate Wolfii et Stephani. Reisk. Ex Bekkeri codd. L tantummodo inepte servat antiquam lect. ἐν.

ἔστησεν ἐπ' οἰκήματος] μισθαρνεῖν καὶ ἐργάζεσθαι τῷ-

τὴν πόλιν εἰσάγων. μὴ ἀφῆτε, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, μὴ ἀφῆ- 29
21τε τὸν ἐπὶ τοῖς τῆς πόλεως καὶ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων ἀτυχή-
22μασιν ἐπιγεγραμμένον ἀτιμώρητον, εἰλημμένον ἐπ' αὐτοφώρῳ
δῶρα ἔχοντα κατὰ τῆς πόλεως, μηδέ, τῆς ἀγαθῆς τύχης
ἡμᾶς ἐπὶ τὸ βέλτιον ἀγούσης, καὶ τὸν μὲν ἕτερον τῶν τὴν
23πατρίδα λελυμασμένων ἐκ τῆς πόλεως ἐκβεβληκυίας, τοῦτον

---

lians officiis, atque promerens, studiis devinciens, Reisk. Philippus Antipatrum, Parmenionem et Eurylochum legatos Athenas miserat, quos Demosthenes hospitio laute excepit, in concionem vocavit et in theatrum, ubi spendidas sedes conficiendas curaverat, duxit, postremo, cum redire in patriam vellent, currus mercede conduxit quibus veherentur. Dem. de fals. leg. p. 362. extr. 370. extr. 414. c. n. Schol. eiusd. orat. argum. p. 336. Dem. de cor. p. 234. c. n. Schol. Bekk. p. 281. seq. Aeschin. de fals. leg. p. 282. in Ctes. p. 462. 466. seq.

29. *ἐπὶ τῆς πόλεως*] A. (id est auctius lege. Reisk.) *ἐπὶ τοῖς τῆς π.* Wolf. quod exhibui. Reisk. *τοῖς* etiam est in A et Z, quorum tamen librorum hic pro *τῆς πόλεως* habet *πόλεσι*.

ἐπιγεγραμμένον] *Inscriptum ob calamitates.* hoc est, *τὸν αἴτιον γενόμενον τῶν ἀτυχημάτων.* videtur significare, Demosthenis decreta perniciem attulisse reip. Wolf. Recte quidem Wolf. accepit atque reddidit hanc dictionem, ita tamen idem reddidit, ut similis videatur ignoranti dictionis rationem, aut dubitanti; quam rationem visum est diligentius exponere, nonnullisque exemplis dictionem ipsam confirmare, tametsi perquam frequentata usu crebro est. *ἐπιγράφειν τινά τινι* graecis est aliquid alicui tribuere, imputare, culpam aut meritum facti in eum conferre. hinc *ἐπιγράφεσθαί τινι* est auctor rei ferri, aut semet auctorem ferre, prout aut in passivo, aut in medio usurpatur. Exemplis aliquot usum hunc verbi confirmabimus atque illustrabimus, quotum exemplorum non quidem lectissima quaeque et illustrissima daturos promittimus, at ea tamen, quae videantur proposito nostro satisfactura et quae forte fortuna in schedis annotata reperimus, cum alias talia non soleamus annotare. *ἐπιγράφειν ἄλλῳ τινὶ τὴν ἑαυτοῦ ἁμαρτίαν* dixit Simplicius in Epictetum p. 69, 31. pro adscribere, tribuere. *τοῖς ἐκβαίνουσι τὴν τύχην ἐπιγράφειν, eventa fortunae imputare.* Dionys. Halic. p. 438, 31. ed. Hudson. Philo de Leg. Spec. *διαφέρει γὰρ τοῦ ἀδικεῖν οὐδὲν τὸ συνεπιγράφεσθαι τῷ ἀδικοῦντι*, nil differt — una cum reo criminis insimulari ut consors et consocius. *ἀρετὴν ἐπιγράφεσθαι, virtutis se studiosum ferre.* Dio Chrysost. p. 610. D. ubi v. Casaubon. *ἐπιγράφεσθαι ἄνδρα, virum sibi deligere, pro suo agnoscere, habere atque publice praedicare.* Dio Cass. p. 220, 18. *ἐπιγράψασθαι διαιτητήν.* Idem p. 115,

δ' ὑμῖν ἀποκτεῖναι παραδούσης, αὐτοὶ τοῖς πᾶσι συμφέρουσιν ἐναντιωθῆτε, ἀλλὰ μετοιωνίσασθε τὰς τῆς πόλεως πράξεις, εἰς τούτους τοὺς ἡγεμόνας τὰς ἀπονυχίας ῥίψαντες. εἰς ποῖον γὰρ καιρὸν ἀποθήσεσθε τοῦτον ὑπολαβόντες χρή-

94. *agnoscere, admittere, et prae se ferre aliquem suum esse a se delectum arbitrum.* ἔσπευδε καὶ τὴν τοῦ υἱοῦ χάριν συνεπιγράψαι ταῖς εὐεργεσίαις, *volebat* Seleucus *filium quoque communioni beneficii* in Demetrium conferendi *innectere*, atque *efficere*, ut non ipse solus auctor beneficii videretur atque scriberetur, sed etiam ut filius quasi collega et socius facti una secum scriberetur. μεγάλοις πρωτείμοις τινὰ ἐπιγράφειν, *imputare aliquem magnis poenis*, inversa dicendi ratione, pro ἐπί τινι γράφειν μεγάλα πρώτιμα *inscribere, irrogare alicui poenas ingentes.* Diodor. Sic. I. 486. 54. τὴν ἐπιγραφὴν τοῦ προτερήματος αὐτὸς ἀπηνέγκατο. idem II. 121. 81. 126, 29. τὴν ἐπιγραφὴν τῆς ὑποικίας προσάπτεσθαι. idem I, 501, 80. titulum, ius, ut de se appelletur. τοὺς ἐνιαυτοὺς ἐπιγράφων τοῖς ἄρχουσιν. Idem II. 137, 44. ἐπιγέγραπται διδασκάλους, edit, nominat magistros suos, eos sibi arrogat. Maximus Tyrius p. 287, 10. τῆς εὑρολας δοκῶ μοι τὸν Ὅμηρον ἐπιγράψασθαι, *effluentem ubertatem ad Homerum auctorem iure referre videor.* Lucian. III. 492, 34. οἱ τὸν Πυθαγόραν ἐπιγραφόμενοι, qui magistro Pythagora gloriantur, ad eius disciplinam se referunt. Possent multo plura huius generis afferri. Sed et satis nota et obvia in libris haec est dictio, et aliis quoque iam dudum enucleata, neque hic Lexicon scribo. Arcenda enim omnino videtur haec phrasium compilatio a provincia commentatoris, cuius aliae sunt partes, aliae Lexicographi. Reisk.

τοῖς πᾶσι συμφέρουσιν] Idem est ac si dixisset, πρὸς τὰ πᾶσι συμφέροντα. Reisk. In antecedd. pro τὸν μὲν ἕτερον Z habet τόν γε μὲν ἕτ. quod ineptum non est.

μετοιωνίσασθε] Quasi malum augurium a vobis in eos transferte. Videtur hoc ex veterum sacrificiorum superstitione sumtum, qui sua scelera victimis pecudum et saepe etiam hominum expiabant. Dicuntur et hodie magi quidam suas furias et aegritudines a se in alios transferre, aut certe cum iis communicare, ut ipsi vel ex societate, vel imminutione cruciatuum tam animi quam corporis aliquid levamenti percipiant. Neque vero quibusvis insultare posse feruntur, sed certis quibusdam, quorum aut συμπάθεια aut naturae atque animi imbecillitas sit huiusmodi, praestigiarum capax. Wolf. Harpocr. s. v. μετοιωνίσασθαι vel nostrum doctum laudans vel ad §. 92. respiciens explicat: ἀντὶ τοῦ μεταθέσθαι τὸν φαῦλον οἰωνόν. cf. etiam Suid. s. v.

30. εἰς ποῖον γὰρ ἀποθήσεσθε] F. A. [id est, forte auctius, Reisk.] εἰς ποῖον γὰρ καιρὸν ἀποθήσεσθε. Wolf. Et vi-

τος. διὰ δὲ τοῦτον τὸν προδότην παῖδες καὶ γυναῖκες αἱ 24
Θηβαίων ἐπὶ τὰς σκηνὰς τῶν βαρβάρων διενεμήθησαν, πόλις ἀστυγείτων καὶ σύμμαχος ἐκ μέσης τῆς Ἑλλάδος ἀνήρπασται, ἀροῦται καὶ σπείρεται τὸ Θηβαίων ἄστυ τῶν κοινωνησάντων ἡμῖν τοῦ πρὸς Φίλιππον πολέμου. ἀροῦται, φημί, καὶ σπείρεται· καὶ οὐκ ἠλέησε, φημί, ὁ μιαρὸς οὗτος 18 πόλιν οἰκτρῶς ἀπολλυμένην οὕτως, εἰς ἣν ἐπρέσβευσεν ὑφ' ὑμῶν ἀποσταλείς, οἷς ὁμόσπονδος καὶ ὁμοτράπεζος πολλάκις γέγονεν, ἣν αὐτός φησι σύμμαχον ἡμῖν ποιῆσαι. ἀλλὰ πρὸς οὓς εὐτυχοῦντας πολλάκις ἦλθε, τούτους ἀτυχοῦντας προὔδωκε. κἀκεῖνοι (ὡς οἱ πρεσβύτεροι λέγουσι) καταλελυμένης 25
τῆς δημοκρατίας τῆς παρ' ἡμῖν καὶ συνάγοντος ἐν Θήβαις Θρασυβούλου τοὺς φυγάδας ἐπὶ τὴν Φυλῆς κατάληψιν, καὶ

σώματι ἠνάγκασεν. Wolf. Recte; οἴκημα enim h. l. significat πορνεῖον, uti Harp. et Suid. s. v. explicant, cf. Schol. Ruhnk. ad Plat. Charm. p. 317. ed. Tauchn. στῆσαι ἐπ' οἰκήματος est in lupanari prostituere. Ael. v. h. 6, 1. ubi cf. not. Periz.

24. ἀστυγείτων καὶ σύμμαχος] Vulgo legebatur ἀστυγειτόνων καὶ συμμάχων, sed Bekkerus recte haud dubie edidit nominativos, qui ab omnibus codd. firmantur, nisi quod L habet ἀστυγειτόνων. — Pro κοινωνησάντων a priore manu in A est κοινωσάντων.

καὶ οὐκ ἐλέησε φημὶ] Frigidum et importunum videatur istud secundum φημί post primum illud modo praemissum, nisi verba οὐκ ἐλέησε iterentur, ad hunc modum, καὶ οὐκ ἐλέησεν, οὐκ ἐλέησε, φημί, ὁ μιαρὸς etc. *miseratus non est, miseratus (iterum aio) non est impurus istic.* Reisk. Importunum mihi etiam videtur hoc φημί, nihilo tamen secius genuinum esse potest.

οἷς] Defendi possit. πόλις non aedificia sunt sed homines incolentes. Saepe oratio, invita constructione grammatica, non ad id, quod dicitur, sed ad id, quod designatur, accommodata reperitur. Planius tamen et convenientius hic erat ἧς, quod auctore Wolfio hic dedi. Saepissime a librariis graecis η et οι inter se permutantur. Reisk. Nulla opus erat mutatione.

ὁμόσπονδος] σὺν οἷς ἐσπείσατο τρῖς θεοῖς, εἴτ' ἐν θυσίαις, εἴτ' ἐν εὐωχίαις. Wolf.

25. κἀκεῖνοι] „Immo κἀκεῖνοι μέν" Bekk. Non est necessarium ut addatur μέν, cf. Schaef. ad Soph. Phil. v. 633. Heind. ad Plat. Theaet. p. 421. — ἐπὶ τὴν Φυλῆς κατάληψιν] Vulg. ἐς τὴν κ. τ. λ., sed cum libri habeant ἔτι recte haud dubie a Bekk., editum est ἐπί. pro κατάληψιν in L et Z est κατάλυσιν.

Λακεδαιμονίων ἰσχυόντων καὶ ἀπαγορευόντων μηδένα Ἀθηναίων ὑποδέχεσθαι μηδ' ἐκπέμπειν, ὅμως συνέπραττον τῷ 19
δήμῳ τὴν κάθοδον καὶ τὸ πολλάκις ἀνεγνωσμένον παρ' ὑμῖν ἐψηφίσαντο ψήφισμα, μὴ περιορᾶν ἐάν τις ὅπλα διὰ τῆς
26 *χώρας τῆς Ἀθηναίων ἔχων πορεύηται· οὗτος δὲ ὁ κοινὸν αὐτὸν τοῖς συμμάχοις, ὡς αὐτίκα φήσει, παρέχων οὐδὲν τοιοῦτον ἔπραξεν, οὐδὲ τῶν χρημάτων, ὧν ἔλαβεν εἰς τὴν τούτων σωτηρίαν, οὐδὲν ἠθέλησε προέσθαι. ὧν ὑμεῖς ὦ ἄνδρες μνησθέντες, καὶ τὰ ἀτυχήματα τὰ γινόμενα διὰ τοὺς προδότας θεωρήσαντες ἐν ταῖς Ὀλυνθίων καὶ Θηβαίων συμ-*

ἰσχόντων] κωλυόντων. Sed malim *ἰσχυόντων*, τοῦτ' ἔστι κρατούντων. Wolf. et hoc praetuli vulgatae. Reisk. Bekk. etiam dedit *ἰσχυόντων* et secutus sum, quamquam libri habent *ἰσχόντων*. De historia cf. Xen. Hell. 2, 4. Nep. Thrasyb. Diod. Sic. 14, 6. 32. non raro eam tangunt etiam oratores, ex. gr. Demosth. p. 431. Aeschin. p. 338.

μηδένα Ἀθηναίων ὑποδέχεσθαι, μηδ' ἐκπέμπειν] Prius membrum planum, sed posterius paulo impeditius. potest enim sive ad triginta tyrannos pertinere, quibus imperaretur, ut caverent, ne quis civis Atheniensis fuga Athenis elaberetur, sive ad graecas civitates, quibus interdiceretur, ne quem Atheniensem exulem, quem moeniis suis semel recepissent, rursus exire illinc sinerent, neve emitterent, armis, viris et numis instructum ad recuperandam patriae libertatem. Posterius equidem malim. Reisk. Sic mihi quoque iam diu visum erat.

τῆς Ἀθηναίων] Imo vero *τῆς Θηβαίων*. non permittere cuiquam, per agrum Thebanum cum armis proficisci, adversus Athenas puta. aut sic: *διὰ τῆς χώρας τῆς Θηβαίων ἐπὶ κακῷ* (vel *καταλύσει*) *τοῦ δήμου τῶν Ἀθηναίων*. Reisk. Quoniam legimus *Ἀθηναίων* sensus est: nemini, nimirum qui sit opem laturus XXX tyrannis, permittere per agrum Atheniensium cum armis proficisci.

26. *φησὶ*] Lege *φήσει*. Wolf. Sic restitui. Reisk. Libri habent *φησί* nihilo tamen secius Bekkerus etiam Wolfii emendationem (quam referente Tayl. Gruterus quoque excogitavit) recepit; recte; sic §. 12. *χρήσεται*, §. 31. *φήσων*. — *τὴν τούτων σωτηρίαν*] Articulum Bekk. ex A addidit; in eodem cod. pro *προδότας* a priore manu scriptum est: *προδόντας*. — *Ὀλυνθίων καὶ Θηβαίων*] De Olyntho vid. Goelleri prolegom. in Demosth. or. de rep. habitas Colon. ad Rhen. 1822. 4. p. 31. Per Thebanorum calamitates non tantum, ut videtur, intelligendae sunt eae, quas saepe iam dixit Dinarchus, sed etiam proditio a Leontiade Ol. 99, 3. facta, de qua cf. Xen. hist. gr. 5, 2, 27. seq. Diod. Sic. 15,

φοραῖς, ὑπὲρ ὑμῶν αὐτῶν ὀρθῶς νυνὶ βουλεύεσθε, καὶ τοὺς δωροδοκεῖν ἐθέλοντας κατὰ τῆς πατρίδος ἀνελόντες ἐν ὑμῖν αὐτοῖς καὶ τοῖς θεοῖς τὰς ἐλπίδας τῆς σωτηρίας ἔχετε· μόνως γὰρ οὕτως, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, μόνως καὶ τοὺς ἄλ- 27
λους ποιήσετε βελτίους, ἐὰν τοὺς ἐνδόξους τῶν πονηρῶν ἐξελέγξαντες κολάσητε τῆς πονηρίας ἀξίως. τοὺς μὲν γὰρ τυχόντας τῶν κρινομένων, ὅταν ἁλῶσιν, οὐδεὶς οἶδεν οὐδὲ ζητεῖ πυθέσθαι τί πεπόνθασι· τοὺς δ' ἐνδόξους πάντες πυνθάνονται, καὶ τοὺς δικάζοντας ἐπαινοῦσιν, ὅταν τὸ δίκαιον μὴ πρόωνται ταῖς τῶν κρινομένων δόξαις. Ἀνάγνωθι τὸ
20 ψήφισμα τὸ Θηβαίων. λέγε τὰς μαρτυρίας. ἀναγίνωσκε τὰς ἐπιστολάς.

20. cf. etiam infr. §. 74. et Dem. de cor. p. 324. — Pro *νυνὶ*, quod mox sequitur, in Z est *νῦν*.

27. *ποιήσετε*] Z habet *εἰαποιήσετε*; in eodem paulo post verba collocata sunt sic: *οὐδεὶς οἶδεν ὅταν ἁλῶσιν*; idem omittit verba *τί πεπόνθασι*.

πρόωνται] V. Wolf. ad p. 102, 39. Reisk. i. e. §. 99. Idem fere quod Dinarchus hoc loco per instrumenti casum dicit, in or. 4. in Philippum p. 138, 5. per *ἕνεκα* et in or. in Theocrin. p. 1329, 11. per *ἐπί* praepos. indicatur.

τὸ ψήφισμα] Thebanorum, de quo modo commemoraverat versu 24. [i. e. §. 25. *Schm.*] — *μαρτυρίαι*] Sic sola dat editio Stephani, et recte dat. Aldina et secundum eam Wolfiana dant *μαρτυρία* in numero singulari. significantur testimonia de iniquitate et duritie Demosthenis adversus Thebanorum legatos in illo negotio pecuniario decem talentorum in Arcadum copias erogandorum; ut *ἐπιστολαὶ* designat literas in eodem negotio inter eosdem commutatas. Reisk. In Z pro *τὸ Θηβαίων* est *τῶν Θηβ.* — *μαρτυρίαι*, ex omnibus codd. suis dedit etiam Bekk. Sed totus locus mihi quidem legendus videtur sic: *Ἀνάγνωθι — Θηβαίων. ΨΗΦΙΣΜΑ. λέγε τὰς μαρτυρίας. ΜΑΡΤΤΡΙΑΙ. ἀναγίνωσκε τὰς ἐπιστολάς. ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ*, cf. Dem. de cor. p. 261. 255. seq. Quomodo scripsisset Din. si vera esset vulgata lectio, docent Demosthenis verba de f. leg. p. 381. *καί μοι λέγε τὸ ψήφισμα καὶ τὰ γράμματα καὶ τοὺς μάρτυρας κάλει.* et p. 391. extr. *λέγε πρῶτον μὲν τὸ ψήφισμα, ὡς ὀμοῦν προσῆκεν ἡμῖν, εἶτα τὴν ἐπιστολὴν τὴν τοῦ Φιλίππου, εἶτα τὸ Φιλοκράτους ψήφισμα καὶ τὸ τοῦ δήμου.* cf. de cor. p. 282. In Isaeo non paucos similes locos, quorum ego et mendam et correctionem diu coniectura facili inveneram, nunc Bekkerus emendavit; sic in or. de Philoct. her. p. 126. R. pro vulgato *ΜΑΡΤΤΡΕΣ* recte edidit *ΜΑΡΤΤΡΙΑΙ.* p. 132. *καὶ* ante *ΜΑΡΤΤΡΙΑ* et ante *ΠΡΟΚΛΗΣΙΣ* recte omisit; praeterea tamen in his substanti-

ΨΗΦΙΣΜΑ. ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ. ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ.

28 *Μισθωτὸς οὗτος, ὦ Ἀθηναῖοι, μισθωτὸς οὑτός ἐστι παλαιός. οὗτος ἦν ὁ τὴν πρεσβείαν τὴν παρὰ Φιλίππου πορευομένην ὡς ἡμᾶς ἐκ Θηβῶν καλέσας, καὶ τοῦ λυθῆναι τὸν πρῶτον πόλεμον αἴτιος γενόμενος· οὗτος Φιλοκράτει συνεκοινολογεῖτο τῷ γράψαντι πρὸς Φίλιππον εἰρήνην, δι' ἣν ὑμεῖς ἐκεῖνον ἐξεβάλετε, καὶ ζεύγη τοῖς πρέσβεσιν ἐμισθώσατο τοῖς μετ' Ἀντιπάτρου δεῦρ' ἐλθοῦσιν, ἀναλαμβάνων αὐτοὺς καὶ τὸ κολακεύειν τοὺς Μακεδόνας πρῶτος εἰς*

vis falsus est singularis numerus (quod vitium recte correxit p. 137.), nec minus bene in or. de Astyph. her. p. 233. post *ΜΑΡΤΤΡΙΑ* sustulit verba *ὅτι Ἱεροκλῆς ἀπεκρίνατο*, et de Hagn. her. p. 272. post *σὺ δ' ἀναγίνωσκε* inseruit *ΝΟΜΟΙ*; alios tamen locos intactos reliquit, qui mihi quidem correctione egere videntur, ex. gr. de Philoct. her. p. 123. post *ΔΙΑΘΗΚΗ* inserendum credo *ΜΑΡΤΤΡΕΣ*, in or. de Astyph. her. p. 242. prius verbum *ΜΑΡΤΤΡΙΑ* mutandum est in *ΕΞΩΜΟΣΙΑ*, haud enim videtur conferri posse Aeschin. in Tim. p. 89–91. propterea quod Isaeus disertis verbis dicit *ἵνα ἐναντία* (non video causam cur scribendum sit *ἐναντίον*, quocunque trahas *τούτων*) *τούτων μαρτυρήσῃ ἢ ἐξομόσηται.* quorum utrumque fieri non potuit, hinc Dem. de fals. leg. p. 396. *καὶ δυοῖν θάτερον ἢ μαρτυρεῖν ἢ ἐξόμνυσθαι ἀναγκάσω;* sed eadem pagina apud Isaeum posterius verbum *ΜΑΡΤΤΡΙΑ* mutandum in *ΜΑΡΤΤΣ*.

28. *μισθωτὸς οὗτος*] Horum criminum refutationem vide partim in epistolis partim in oratione pro corona. Wolf. „28, 1. *μισθωτὸς*] *ὁ μισθωτὸς* Z et rc. B.“ Bekk. — *Φιλοκράτει*] Aeschines etiam Demostheni societatem cum Philocrate obiicit, de fals. leg. p. 198. in Ctes. p. 450., postea tamen lis inter eos est orta, Aesch. in Ctes. p. 470. seq., et Philocrates ab Hyperide *εἰσαγγελίας* actione accusatus, Dem. de fals. leg. p. 376., exilio multatus est, ut praeter nostrum narrat Aesch. in Ctes. p. 470. — *συνεκοινολογεῖτο*] Sic dedit Bekk. et annotavit, vulgatam esse *συνανεκοινολογεῖτο*, *libros* habere *συνανελογεῖτο*. Sed quanquam in Lipsiensi editione legitur *συνανεκοινολογεῖτο*, tamen non dubito quin dare voluerit Reisk. *συνεκοινολογεῖτο*, quod colligendum est ex indice graecitatis s. v. *συγκοινολογεῖσθαι*. Iam vero cum fontem lectionum *συνανεκοινολ.* et *συνεκοινολ.* plane non perspiciam, iudicare de eo quod melius sit non audeo.

ἀναλαμβάνων αὐτοὺς] *πότερον ἑστιῶν, ἢ ἑαυτῷ διαλλάττων, ἢ τῷ ὀχήματι ἐπιβιβάζων, ἢ ἁπλῶς θεραπεύων καὶ ὑποδεχόμενος.* Wolf. Accipio hic loci pro *ἀνακτώμενος* sibi conci-

τοῖς ἰδίοις τοῖς αὐτοῦ κινδύνοις ὑμῖν καὶ τοῖς ἄλλοις Ἕλλησι βουλόμενος τὴν σωτηρίαν παρασκευάσαι· περιὼν οὗτος κατὰ τὴν ἀγορὰν ἐλογοποίει καὶ τῶν πραττομένων εἰσεποίει κοινωνὸν αὑτόν· οὕτω κατέστρεψεν ἡ τύχη ταῦτα ὥς τἀναντία γίνεσθαι τοῖς προσδοκωμένοις. ἐξέπλευσεν Ἐφιάλτης μι- 33
σῶν μὲν τοῦτον, ἀναγκαζόμενος δὲ τῶν πραγμάτων κοινωνεῖν· ἀφείλετο καὶ τοῦτον ἡ τύχη τῆς πόλεως. Εὐθύδικος

Perpetua est in libris graecorum oratorum mss. dubitatio et alternatio inter ista duo pronomina *nos* et *vos*. Reisk. Posteriores loco libri habent ἡμῖν; sed Bekkerus etiam utroque loco dedit ὑμῖν.

τοῖς ἰδίοις τοῖς αὐτοῦ] Alterutrum redundat, sive e varia lectione sive e scholio. Reisk. Ita sane esse potest, sed potuit etiam Din. eandem rem bis dicere quo magis efferret Charidemi patriae amorem, cf. Brem. fasc. obs. in Dem. Phil. p. 59. seqq. Bekkerus *ἰδίοις* uncis inclusit.

περὶ ὧν] F. περιὼν. Wolf. et sic dedi. Verum ne sic quidem persanatus est locus. desunt etiam haec duo vocabula οὐκ ἐπειδὴ, ut locus ad hunc modum procedat. παρασκευάσας, οὐκ ἐπειδὴ περιὼν οὗτος. *nonne, ex quo hic*, Demosthenes puta, *circumambulans in foro concionari coepit, negotioque etiam huic se ingerere, fortuna illud invertit* vel *pervertit?* Suspicor etiam non satis esse simplex ἡ τύχη, sed leg. esse ἡ τούτου τύχη. fortuna sinistra huic Demostheni propria et domestica, et quasi cognata. Reisk. περιὼν, quod Bekkerus etiam dedit, est in A; B habet περιῶν, L et Z περὶ ὧν. Consulto, ut videtur, ἀσυνδέτως hic loquitur Din. ut necessarium non sit statuere cum Reisk. excidisse quaedam. οὕτω quod sequitur est *eo modo*, *ea ratione*, et articulus, additus verbo τύχη, satis iam indicat, ut mihi quidem videtur, id quod desiderat Reisk.

33. ἐξέπλευσεν Ἐφιάλτης] B habet ἐξεπέλευσεν, Z ἐξέπεμψεν. De Ephialte vid. not. ad §. 10.

μισῶν μὲν τοῦτον] Hoc [τοῦτον] ad Demosthenem redit, proximum insequens autem versu 25. ad Ephialten. — ἡ τύχη] Rursus hic interponendum arbitror τούτου, ut paulo ante. huius Demosthenis adversa fortuna, cui fatale est, ut Demosthenes eam, quidquid agat, aut quibuscunque se rebus immisceat, affricet eoque eas evertat. Reisk. Ex τύχη pendet genitivus τῆς πόλεως. — Εὐθύδικος] Ex Aeschinis orat. in Tim. p. 66. et Dem. adv. Boeot. de dote p. 1018. notus mihi est medicus Euthydicus, is tamen h. l. intelligendus non est, suspicor potius loqui Dinarchum de eodem viro, qui in epist. Demosth. p. 1482. init. vocatur Eudicus (Bekkerus enim pro Εὔδημον edidit Εὔδικον), qui tamen ab eo Eudico discernendus est, quem memorat Dem. de cor. p. 241.

προῃρεῖτο τὰς ὑπὲρ τοῦ δήμου πράξεις· ἔφη τούτῳ Δημο-
σθένης φίλος εἶναι· οὗτος ἀπώλετο. καὶ ταῦθ' ὑμεῖς ὁρῶν- 27
τες καὶ ἐπιστάμενοι πολὺ βέλτιον ἢ ἐγὼ οὐ λογίζεσθε, οὐ
σκοπεῖσθε πρὸς ὑμᾶς αὐτούς, τεκμαιρόμενοι τὰ μέλλοντα ἐκ
34 τῶν γεγενημένων, ὅτι οὐδὲν οὗτος χρήσιμος ἀλλ' ἢ τοῖς
ἐχθροῖς κατὰ τῆς πόλεως συστῆσαι κατασκευὴν ἑτέραν οἵα
ἐπ' Αἰγὸς ἐγένετο, ὅτε Λακεδαιμόνιοι μὲν ἅπαντες ἐξεστρά-
τευσαν, Ἀχαιοὶ δὲ καὶ Ἠλεῖοι τῶν πραγμάτων ἐκοινώνουν,
ὑπῆρχον δὲ ξένοι μύριοι, Ἀλέξανδρος δὲ (ὡς οἱ λέγοντες) ἐν
Ἰνδοῖς ἦν, ἡ δὲ Ἑλλὰς ἅπασα διὰ τοὺς ἐν ἑκάστῃ τῶν πό- 28
λεων προδότας ἀχθομένη τοῖς παροῦσι πράγμασιν ἠσμένει

extr. ad quem respexit Harpocr. et Suid. s. v. Si vera tradidi, ex epistola illa facile perspicitur, quomodo nostro loco intelligendum sit ἀπώλετο.

ὑπὲρ δήμου] Interposui ex auctoritate Wolfii τοῦ. Reisk. Assentiuntur codices.

οὗτος ἀπώλετο] Malim καὶ οὗτος ἀπ. *Etiam hic peribat.* Reisk. In eo ipso vis est, quod omittitur coniunctio.

ταῦθ' ὑμεῖς] Sic correxerunt Wolf. et Stephanus vitiosum Aldinae ἡμεῖς. Reisk. — γεγενημένων] Z habet προγεγενημένων. Reisk. post hoc verbum interrogationis signum posuit, quod, quoniam sequentia arctissime sunt iungenda, cum Bekkero mutandum censui.

34. ἐπ' Αἰγὸς] Fort. addendum ποταμοῖς. Sed utcunque legatur, historiam desidero. Non enim de vetere illa clade Atheniensium hic agitur, qua urbis opes a Lysandro sunt eversae, et moenia diruta. Wolf. Videtur in Αἰγὸς latere ἄρχοντος, et Archontis nomen desiderari. Reisk. Diu est quod conieci legendum esse Ἀγίδος, et quo verior haec coniectura est, eo magis doleo Wesselingium (ad Diod. 17, 62.) idem iam excogitasse, cf. Diod. Sic. 17, 48. 62. seq. Arrh. exp. Al. 2, 13, 5. Aeschin. in Ctes. p. 558. seq. Plut. vit. Ag. c. 8. Curt. 4, 1. extr. 6, 1. Iustin. 12, 1. — Pro οἵα, quod proxime antecedit, in B et Z est οἷα.

ἐξεστράτευσαν] Contra Antipatrum et Macedonas. — τῶν πραγμάτων] Molitionum illarum, quibus Graecorum a iugo Macedonico liberatio quaerebatur. — ὑπῆρχον] scil. Graecis in societatem belli congressis, quo bello veterem libertatem recuperare contenderent. Reisk.

ὡς οἱ λέγοντες] Fort. ὡς ἐλέγετο. Wolf. Post ὡς videtur aut εἰσὶν aut ἦσαν addendum, *ut sunt qui dicant*, aut, *ut erant qui dicerent.* Reisk. Mihi tota haec loquendi ratio displicet; Din. fortasse scripsit: ὥς γ' ἔλεγόν τινες.

μεταβολήν τινα τῶν κακῶν τῶν περιεστηκότων. τί οὖν; ἐν 35
τούτοις τοῖς καιροῖς Δημοσθένης τίς ἦν, ὁ τοῦ συμβουλεῦ-
σαι καὶ γράψαι κύριος καὶ φήσων αὐτίκα δὴ μισεῖν τὰ κα-
θεστῶτα πράγματα; ἐῶ γὰρ τοὺς ἄλλους κινδύνους. ἔγρα-
ψάς τι περὶ τοῦ τῶν κινδύνων; συνεβούλευσας; ἐπόρισας
χρήματα; μικρόν τι χρήσιμος ἐγένου τοῖς ὑπὲρ τῆς κοινῆς
σωτηρίας πράττουσιν; οὐδ' ὁτιοῦν, ἀλλὰ περιῄεις κατα-
29 σκευάζων λογοποιούς· καὶ παρ' αὑτῷ γράφων ἐπιστολήν,
καὶ καταισχύνων τὴν τῆς πόλεως δόξαν, ἐκ τῶν δακτύλων

παρεστηκότων] Malim περιεστηκότων. Wolf. quod praetuli. nam παραστῆναι usurpatur de visis subito in mentem incurrentibus, et de robore virili, in re ardua animum ad strenue agendum et audendum impellente, et quae e re sint et ex tempore suggerente. Sed περιστῆναι de molestiis et periculis hominem circumstantibus. Reisk. In A et B est παρεστηκότων, quod defendi etiam potest, reliqui Codd. Wolfii coniecturam a Bekkero etiam receptam firmant.

35. τί οὖν] Sic ex A et B cum Bekk. dedi pro vulg. νῦν οὖν. Cum eodem ex iisdem libris pro vulg. αὐτίκα δεῖν dedi αὐτίκα δή. In iisdem libris pro καθεστῶτα est καθεστηκότα.

περὶ τοῦ τῶν κινδύνων] Num περὶ τοῦ τῶν τότε κινδύνων, *ullo de* (vel *super*) *discrimine eorum, quae tum reip. imminebant*, aut, *erant exantlanda*. Reisk. Tayl. coniecit leg. esse: περὶ τούτων κ.; male, articulus enim abesse non potest; Bekk. in Addend. p. 697. legendum censet: περὶ τούτων „omisso quod male abundat, κινδύνων"; si quae eodem modo in omnibus veterum scriptis abundent tollere velimus, quī futurus esset vel finis vel modus mutationum? Vulgatum intactum relinquere malui. Quod Reisk. suo τότε efficere voluit, id Din. articulo indicavit.

κατασκευάζων] Subernans famigerulos, instruens eos docensque rumores, quos tu velles ab iis in vulgum disseminari. — παρ' αὑτῷ] Id est παρὰ σαυτῷ penes te, domi tuae, privato consilio, non auctoritate publica, literas commentitias, ad nescio quem populum, nomine S. P. Q. A. aut etiam nescio a quo aut rege aut populo ad P. A. non scriptas, sed abs te confictas, ut illuderes civitati, aut gloriam eius minueres. Reisk. — γράφων ἐπιστολήν] Post haec videtur aliquid deesse. Nam quae sequuntur, male cohaerent cum superioribus. Wolf. Efficiendum erat h. l., ut factum est a Bekk., verbum χρυσὸν, quod auctoritate nitens nulla, vulgo legebatur inter δόξαν et ἐκ; bene a Bekk. conferuntur Aeschinis (or. in Ctes. §. 164. i. e. p. 551. R.) verba haec: τὴν δὲ σὴν ἀηδίαν ἡ πόλις οὐκ ἐχώρει καὶ τὰς ἐπιστολὰς ἃς ἐξηρτημένος ἐκ τῶν δακτύλων περιῄεις. Deinde cum eodem Bekk.

36 ἀναψάμενος περιεπορεύετο, τρυφῶν ἐν τοῖς τῆς πόλεως κακοῖς, καὶ ἐπὶ φορείου κατακομιζόμενος τὴν εἰς Πειραιᾶ ὁδόν, καὶ τὰς τῶν πενήτων ἀπορίας ὀνειδίζων. εἶθ' οὗτος εἰς τοὺς μέλλοντας ὑμῖν καιροὺς ἔσται χρήσιμος, παραβεβηκὼς ἅπαντας τοὺς παρεληλυθότας; τοιούτων, ὦ δέσποιν' Ἀθηνᾶ καὶ Ζεῦ σῶτερ, συμβούλων καὶ ἡγεμόνων ὤφελον τυχεῖν οἱ πολεμήσαντες τὴν πόλιν, καὶ μηδέποτε βελτιόνων.

37 Οὐκ ἀναμνήσεσθε ὦ ἄνδρες τὰς τῶν πρεσβυτέρων πράξεις, οὐ μεγάλων καὶ πολλῶν κινδύνων καταλαμβανόντων τὴν πόλιν, ἀξίως τῆς πατρίδος καὶ τῆς αὐτῶν ἐλευθερίας καὶ τῆς δόξης τῆς δικαίας ὑπὲρ τῶν τοῦ δημοσίου συμφερόντων ἐκινδύ-

maior interpunctio post ἐπιστολήν erat tollenda et iam omnia bene procedunt. καὶ ante παρ' αὐτῷ (quorum verborum posterius a R. male intellectum esse nunc nemo non videt) est *quin imo*, sed ante hoc verbum maiore opus erat interpunctione, subito enim orator ad auditores sese convertit.

36. ἐπὶ φορείου] Sic correxerunt Wolf. et Stephanus vitium Aldinae, quae ἐπιφορείου repraesentat, quasi unum sit vocabulum. Reisk. Assentiuntur Bekkeri Codd. Non sine acerbitate hoc utitur verbo, φορεῖα enim mulierum tantum delicatorumque fuisse videntur, cf. Suid. s. v. Etym. m. p. 279, 39. Sylb.

οἱ πολεμήσαντες τὴν πόλιν] Forte τῇ πόλει. Hoc certe usitatius est. Wolf. πότερον πολεμώσαντες τὴν πόλιν, ἢ πολεμήσαντες τῇ πόλει. Stephanus. Difficilis est delectus in multitudine coniecturarum, quarum nulla sit improbabilis. Possis quoque suspicari de καταπολεμήσαντες τὴν πόλιν. Denique haud deerunt vulgatae sui patroni. Et sunt profecto exempla dictionis πολεμεῖν τινα, *aliquem bello infestare*. Malim tamen cum Wolfio facere. Stephani πολεμώσαντες ideo minus probo, quod simplex πολεμοῦν non usurpatur, sed ἐκπολεμοῦν. Reisk. Si sunt exempla dictionis πολεμεῖν τινά, cur mutandum quidquam est?

37. τοῦ δημοσίου] F. τοῦ δήμου. Wolf. Est quidem hoc usitatius. Verum tamen Aeschines quoque, ut ad eum annotavimus [intelligit haud dubie or. in Ctes. p. 446. quo loco Schol. Bekk. τὸ δημόσιον explicat: τὰ δημόσια πράγματα. *Schm.*] τὸ δημόσιον appellat idem quod latini *rempublicam*. subauditur πρᾶγμα vel ὄφελος. Reisk. Recte. Inanis etiam Taylori coniectura est, qui legendum esse censet: τῷ δημοσίῳ, cf. infr. §. 99. 106. in Aristog. §. 7. 26. Demosth. de cor. p. 284. extr. τὰ σμικρὰ συμφέροντα τῆς πόλεως. „δικαίας] οἰκείας Marklandus ad Lys. p. 757. Reisk. possis et παλαιᾶς" Bekker. Nihil mutandum est, δόξα

εἰρὸν ὑμῖν αὐτοῖς ἔσεσθαι; ἔχοι τις ἂν εἰπεῖν ἢ ὑμῶν ἢ τῶν περιεστηκότων, εἰς ποῖα οὗτος πράγματα εἰσελθὼν ἢ ἴδια ἢ κοινὰ οὐκ ἀνατέτραφεν; οὐκ εἰς μὲν τὴν Ἀριστάρχου 24οἰκίαν εἰσελθών, βουλεύσας μετ' ἐκείνου τὸν Νικοδήμου θάνατον κατασκευασθέντα, ὃν ἴστε πάντες, ἐξέβαλε τὸν Ἀριστάρχου ἐπὶ ταῖς αἰσχίσταις αἰτίαις; καὶ τοιούτῳ φίλῳ Δημοσθένει ἐχρήσατο, ὥστε δαίμονα αὑτῷ πονηρὸν καὶ τῶν γε-

detur utique illud augmentum necessarium; et addidi exempla Basileensium, qui coniecturas Wolfii tantum non omnes sine discrimine, velut ex praescripto Wolfii, in textum immiserunt, quod facinus, cuiuscunque est, sive Wolfii imperium, sive operarum audacia, nullo modo probo. Reisk. Optim codd. Bekkeri A et B addunt καιρὸν.

βουλεύσας] Fort. συμβουλεύσας. Wolf. Ego vulgatam tuebor, memor dictionis illius in foro Attico tritae, φόνος vel θάνατος ἐκ βουλεύσεως. v. Indices ad Demosthenem. Reisk. Post βουλεύσας cum Bekk. ex optimis Codd. A et B in textum recepi μετ' ἐκείνου.

τὸν Νικοδήμου θάνατον] Haius Nicodemi mentio fit et in Androtioniana et in Midiana. — κατασκευασθέντα] Fortasse ἀντὶ τοῦ κατασκευάσαντα. ut sit ordo verborum ὁ Δημοσθένης ἐξέβαλε τὸν Ἀριστάρχου ἐπὶ ταῖς αἰσχίσταις αἰτίαις, τὸν κατασκευασθέντα τὸν θάνατον Νικοδήμου, ὃν ἴστε πάντες. Wolf. Fallitur bonus homo. κατασκευασθέντα redit ad θάνατον. Mors vel caedes in aliquo perpetrata dicitur ea κατεσκευάσθαι, quae non ira, non repentino quodam et tumultuario fit impetu, sed ex praemeditato, consiliis dudum ante deliberatis, et modis administriculisque caedis lente praevisis. caedes denique designata. Videtur utique loco vitium inesse, sive id emendandum sic est, ut legatur θάνατον ὃν κατασκευασθέντα ἴστε πάντες, vocabulis solummodo transpositis, sive sic, ut addito τρόπον legatur θάνατον, κατασκευασθέντα, ὃν ἴστε πάντες, τρόπον ἐξέβαλε — caedem Nicodemi, isto modo, quem vos omnes bene nostis, adornatam et comparatam. Reisk. Ex A et B cum Bekkero pro vulg. Νικοδήμου dedi Νικοδήμῳ, qui casus mihi quidem multo videtur esse aptior. Ceterum neque Wolfii curo errores, a Reiskio satis correctos, neque ipsius Reiskii audaciam. Ad historiam quod attinet, cf. Dem. in Mid. p. 548. seq. c. n. Schol. quam in Buttmanni editione invenies, p. 62. Aeschin. in Tim. p. 167. seq. de fals. leg. p. 314. 328. seq. Zosim. Ascalon. vit. Dem. in calce vol. 4. or. gr. p. 149. Anonymi vit. Dem. ibid p. 154. seq. quos fortasse intelligit auctores Tayl. in prolegg. ad Dem. vol. 8. or. gr. p. 766.

ὥστε δαίμονα] F. κακοδαίμονα. certe non bonus, sed

31 γενημένων συμφορῶν ἡγεμόνα νομίσαι προσελθεῖν; οὐκ ἐκεῖ-
δὴ τῷ δήμῳ συμβουλεύειν ἤρξατο, ὡς μήποτε ὤφελεν (ἀφή-25
σω γὰρ αὐτοῦ τὰ ἴδια· ὁ γὰρ χρόνος οὐκ ἐπιδέχεται μακρο-
λογεῖν), ἀγαθὸν μὲν ἁπλῶς εἰπεῖν οὐδὲν γέγονε τῇ πόλει,
ἐν κινδύνοις δὲ καὶ κακοῖς καὶ ἀδοξίᾳ πᾶσα ἡ Ἑλλάς, οὐ
μόνον ἡ πόλις, καθέστηκε; καὶ πλείστοις καιροῖς ἐν τοῖς
δημηγορίαις χρώμενος ἅπαντας ἀφῆκε τοὺς ὑπὲρ ὑμῶν και-
ρούς; καὶ ἐν οἷς τις ἂν φιλόφολις ἀνὴρ καὶ κηδεμὼν προεί-
λετό τι πρᾶξαι, τοσοῦτον ἐδέησεν ὁ δημαγωγὸς καὶ χρή-
σιμος αὐτίκα φήσων ὑμῖν γεγενῆσθαι πρᾶξιν τινα προφέρειν,
ὥστε καὶ τοὺς πράττοντας ὑπὲρ ὑμῶν τι τῆς αὐτοῦ τύχης
32 ἀνέπλησεν. ἀπῆρε Χαρίδημος πρὸς τὸν Περσῶν βασιλέα χρή-
σιμος ὑμῖν οὐ λόγοις ἀλλ' ἔργοις βουλόμενος γενέσθαι, καὶ26

malus genius hic intelligitur. Wolf. Aut subscribendum Wolfio videtur, aut proxime post τούτων addendum ἀλάστορα. Reisk. Nemo dubitabit quin malus intelligi possit genius, sic poeta apud Lycurg. in Leocr. p. 198. R. ὅταν γὰρ ὀργὴ δαιμόνων βλάπτῃ τινά. cf. Aeschin. in Ctes. p. 544. extr.

31. καιροῖς] Subaudi ex orationis nexu, et insequentibus, hic usurpatam brevitatem explanatione corrigentibus, ἐπιτηδείοις ὥστε ὑπὲρ ὑμῶν πολιτεύεσθαι. Reisk. Errat, nisi ego fallor; videtur enim mihi καιροῖς esse genus, cui subiecta species sit οἱ ὑπὲρ ὑμῶν καιροί. — ἐν ante κινδύνοις in A a priore manu omissum est et καὶ ante κακοῖς non est in Z.

φήσων ἡμῖν] ὑμῖν. et statim post versu proximo ὑπὲρ ὑμῶν leg. pro ὑπὲρ ἡμῶν. Nam oratio ad solos auditores conversa plus ferit animos. Wolf. Obsecutus sum. Reisk. Bekkerus etiam utroque loco dedit secundae personae pronomen, quamquam priore loco A et B servant antiquam lectionem. — Idem paullo post ex omnibus libris dedit αὐτοῦ pro vulg. ἑαυτοῦ.

προφέρειν] Divinat Stephanus in margine leg. esse προσφέρειν. Aut hoc, aut, quod Aeschines in simili re usurpat, παραφέρειν, praestare vulgatae arbitror. nam προφέρειν significare solet *exprobrare*, *obiectare*, quod ab hoc loco alienum, qui *afferre*, *in medium proferre*, postulat. Reisk. Unde vero προφέρειν significare posset *exprobrare*, nisi proprie esset *proferre*?

32. Χαρίδημος] De hoc cf. Arrhian. exp. Al. 1, 10, 7. seq. Ps. Demosth. epist. p. 1482. init. Diod. Sic. 17, 30. Curt. 3, 2. Iustin. 11, 4.

χρήσιμος ὑμῖν] Πότερον ἡμῖν. οὕτω γὰρ ἐν τοῖς τούτων ἐχομένοις· ἡμῖν καὶ τοῖς ἄλλοις Ἕλλησιν. Stephanus. Sed ibi quoque praefert Wolf. ὑμῖν. cum quo satius duxi etiam hic facere.

νευσαν; ὧν τοὺς μὲν ἀρχαίους ἐκείνους μακρὸν ἂν εἴη λέγειν, Ἀριστείδην καὶ Θεμιστοκλέα, τοὺς ὀρθώσαντας τὰ τείχη τῆς πόλεως καὶ τοὺς φόρους εἰς ἀκρόπολιν ἀνενεγκόντας παρ' ἑκόντων καὶ βουλομένων τῶν Ἑλλήνων, ἀλλὰ ταυτὶ 38
τὰ μικρὸν πρὸ τῆς ἡμετέρας ἡλικίας γεγενημένα ὑπὸ Κεφάλου τοῦ ῥήτορος καὶ Θράσωνος τοῦ Ἐρχιέως καὶ Ἡλίου Φορμισίου καὶ ἑτέρων ἀνδρῶν ἀγαθῶν, ὧν ἐνίων ἔτι καὶ νῦν ζῇ τὰ σώματα. τούτων γὰρ οἱ μὲν φρουρουμένης ὑπὸ Λακεδαιμονίων τῆς Καδμείας βοηθήσαντες τοῖς εἰς Θήβας

δικαία est quam iure aliquis adeptus est. — Post Ἀριστείδην Z addit δὲ.

38. ταυτὶ] Subaudi ὁρᾶτε, vel σκοπεῖτε, vel βούλομαι λέγειν, vel καιρὸς εἴη λέγειν vel tale quippiam. Reisk. — De Cephalo, quocum se comparat Demosth. de cor. p. 301. 310. seq., cf. Ruhnk. hist. crit. or. gr. p. XLI. Thraso Thebanis fuit πρόξενος, Aesch. in Ctes. p. 531.

Ἡλίου] Fort. Ἡιοδώρου. Wolf. An Ἠλείου. Lacon, Thessalus, Samius, Boeotius [Boeotus] et alia similia, nomina erant propria Atheniensibus usitata. Pari modo potuit quoque Eleus aliquis dictus fuisse, qui non Elide, sed Athenis esset ortus. Reisk. — Φορμισίου] Cognomentum puto παρὰ τὸν δῆμον esse. Wolf. Nescio, an ex nullo alio, quam hoc Dinarchi loco, constet Phormisios populum Atticum fuisse. Saltim articulus deest, et leg. τοῦ Φορμ. Reisk. De duobus his nominibus prorsus nihil habeo quod statuam. Φορμίσιος recte fortasse explicatum est a Wolfio. Notum quidem est ex Harpocrat. s. v. ἀποβάτης, προστρόπαιον, ὑποφόνια, Suid. et Phot. s. v. ἠλινδημένον, et ex Dionysio Halic. (si recte illud φωρασεβείας in iud. de Din. c. 10. t. 5. p. 344. ed. Tauchn. a viris doctis correctum est) Dinarchum accusavisse Phormisium, defensum fortasse ab Hyperide (vid. Harpocr. s. v. Πανδιονίς, ubi Ald. et novissima editio Lips. habent Φορμησίου, sed in Cod. Vratisl. est Φορμισίου); is tamen hoc quidem loco intelligi non potest; nec videtur huc pertinere quod habet Suid. s. v.: ὁ Φορμίσιος αὐθάδης καὶ θρασὺς στρατηγός; nec denique Valesio hic Phormisius cognitus fuit, vid. Harpocr. ed. Lips. t. 2. p. 517. Fortasse Dion. Hal. in iud. de Lys. c. 32. t. 5. p. 271. ed. Tauchn. aliquam dare potest lucem.

ζῇ τὰ σώματα] οὐ μόνον τὰ ὀνόματα. ἀντὶ τοῦ ὧν ἔνιοι ἔτι καὶ νῦν ζῶσι. τὰ σώματα ἀντὶ ἀνθρώπων ἢ προσώπων saepe graeci ponunt, ut in annotatione περὶ συμμοριῶν. quaedam gentes contra animas pro hominibus et iumentis usurpant. Wolf. Andoc. de myst. p. 19. St. §. 148. Bekk. ἀναμνησθέντες τῶν ἔργων

κατιοῦσι τῶν φυγάδων τοῖς ἰδίοις κινδύνοις ἠλευθέρωσαν
39 πόλιν ἀστυγείτονα καὶ πολὺν χρόνον δουλεύουσαν, οἱ δὲ πείσαντες ἐξελθεῖν ὑμῶν τοὺς προγόνους, Κεφάλου τούτου ψήφισμα γράψαντος, ὃς οὐ καταπλαγεὶς τὴν Λακεδαιμονίων 31
δύναμιν, οὐδὲ λογισάμενος ὅτι τὸ κινδυνεύειν καὶ τὸ γράφειν ὑπὲρ τῆς πόλεως ἐπισφαλές ἐστιν, ἔγραψεν ἐξιέναι βοηθήσοντας Ἀθηναίους τοῖς κατειληφόσι τῶν φυγάδων Θήβας· καὶ ἐξελθόντων ἐκεῖσε τῶν ὑμετέρων πατέρων ὀλίγαις ἡμέραις ἐξεβλήθη ὁ τῶν Λακεδαιμονίων φρούραρχος, ἠλευθεροῦντο Θηβαῖοι, διεπέπρακτο ἡ πόλις ἡ ὑμετέρα ἄξια τῶν

νομίσατε τὰ σώματα αὐτῶν ὁρᾶν. — *τῶν φυγάδων*] Stop after *φυγάδων* et v. Lycurg. Tayl. Interpunctio necessaria non est.

39. *οἱ δὲ*] Tacite a communi repete *liberarunt Thebas.* — *Κεφάλου τούτου*] Cave ne te pronomen hoc in errorem inducat, ut existimes Cephalum adhucdum in vivis superfuisse. Dudum ante excesserat. Nil aliud hoc *τούτου* valet, atque Latinorum *illius*, quum clarum aliquem et nobilem virum, nemini non notum, significare volunt. Reisk. An *τοῦτο τό*? Bekk. Causam mutationis video equidem nullam.

ὅτι τὸ κινδυνεύειν καὶ τὸ γράφειν] F. *ὅτι καὶ τὸ γράφειν*, omissis *τὸ κινδυνεύειν*. Nisi forte leg. sit *ὅτι οὐ μόνον τὸ κινδυνεύειν, ἀλλὰ καὶ τὸ γράφειν*. Wolf. Poterat illa opera supersedere. Bene habet vulgata. Cephalus non hoc reputabat, quam et sibi, auctori sententiae, periculosum sit, populo suo eiusmodi consiliorum auctor fieri, et populo, cui ista suaderentur, ea consilia exsequi, cum discrimine fortunarum suarum, et molestiis infinitis, quas haberent corporibus suis tolerandas. Reisk. Sensus est: non reputabat Cephalus lubricam esse rem pro rep. pericula subire et scribere i. e. leges rogare. — *τῶν* ante *φυγάδων* a priore manu in A omissam est. Ex eodem cod. cum Bekk. pro vulgato *ἐκεῖ*, quod ferri etiam potest, cf. ad §. 8., dedi *ἐκεῖσε*; ex A, L, Z item cum Bekkero dedi *ὑμετέρων* pro vulg. *ἡμετέρων*, quorum tamen librorum postremus pro *πατέρων* habet *προγόνων*. — *ἠλευθερο ῦντο*] Bekk. in Addend. p. 697. leg. esse coniecit *ἠλευθέροντο*, qua tamen mutatione opus non est; sensus est: eiectis Lacedaemoniis, facta Thebanorum liberatione, quae, cum alia essent abroganda alia instituenda, diutius durabat, Athenienses recte egerant. — *ὑμετέρα*, quod mox sequitur, cum Bekk. ex omnibus codd. restitui pro vulg. *ἡμετέρα*.

32 προγόνων. ἐκεῖνοι ἦσαν, ἐκεῖνοι ὦ Ἀθηναῖοι ἄξιοι σύμβου- 40
λοι καὶ ἡγεμόνες ὑμῶν καὶ τοῦ δήμου, μὰ Δί' οὐ τὰ τοιαῦτα κινάδη, οἳ πεποιήκασι μὲν οὐδὲν οὐδὲ πράξουσιν ἀγαθὸν ὑπὲρ τῆς πόλεως, τὴν δὲ αὐτῶν ἀσφάλειαν τηροῦντες καὶ πάντοθεν ἀργυριζόμενοι καὶ πεποιηκότες τὴν πόλιν ἀδοξοτέραν ἑαυτῶν, καὶ νῦν εἰλημμένοι δῶρα καθ' ὑμῶν εἰληφότες, παρακρούονται ὑμᾶς, καὶ ἀξιοῦσι τοιοῦτοι γεγενημένοι περὶ τῆς ἑαυτῶν πλεονεξίας παραγγέλλειν· οὓς χρὴ

40. τοιαῦτα κινάδη, οἳ πεποιήκασι] τὸ κίναδος οὐδετέρως. Aut igitur constructio refertur ad sensum, aut leg. est ἃ πεπ. Wolf. Prius verius. Posterius et insolens foret, et insequentia ἀργυριζόμενοι atque πεποιηκότες cum ἃ minus convenirent. Reisk. cf. Hoogev. ad Vig. p. 62. τὰ ante τοιαῦτα a priore manu in A omissum est.

ἑαυτῶν] Malim ἑαυτῆς. ut ad τὴν πόλιν redeat. Reisk. Dinarchus vero sic dicere noluit.

εἰλημμένοι δῶρα κ. ὑ. εἰληφότες] φωραθέντες, ὅτι δῶρα εἰλήφεσαν. Wolf.

περὶ τῆς ἑαυτῶν πλεονεξίας παραγγέλλειν] Ad hunc locum Wolfius annotatum reliquit nihil. Quid spectans ita verterit, *avariciam suam sibi laude ac praesidio esse oportere*, haud exputo, nisi si divinando magis sententiam, quam certa ratione vertit. Cantarus ita reddidit: *suam volunt ostentare praestantiam*. Ergo idem vocabulum πλεονεξίαν ille *avaritiam*, hic *praestantiam* reddit, ambo in παραγγέλλειν laborantes, et coniecturam sequentes. Mihi fateor etiam aquam hic haerere. παραγγέλλειν est *indicere, imperare, postulare*. Ergone deest hic aliquid, e. o. ὑμᾶς συγγνώμην ἔχειν. *aequum censent, se postulare, ut vos sibi avaritiae suae veniam habeatis*. Videtur tamen magis consentaneum, pro παραγγέλλειν tantummodo legi παραμελεῖν. vos avaritiam suam dissimulatione atque oblivione et silentio *transmittere*, nil eam curantes, nil in eam inquirentes. Reisk. παραγγέλλειν h. l. est in auxilium advocare, nimirum amicos, vel in universum homines; de qua significatione egit iamiam Budd. in comm. ling. gr. p. 846. laudans Lys. de caed. Erat. §. 41. ed. Bekk. p. 95. ed. St. τοῖς ἐπιτηδείοις μεθ' ἡμέραν παραγγεῖλαι καὶ κελεῦσαι αὐτοὺς συλλεγῆναι. Cf. Dem. Mid. p. 515, 19. ὅσῳ πλείοσιν οὗτος ἠνώχλητε καὶ παρήγγελκεν; sic enim h. l. legendum esse arbitror. ἐνοχλεῖν et παραγγέλλειν eodem modo coniuncta sunt ab auctore prooemiorum Demosthenicorum p. 1461, 3. Atque ex hac verbi παραγγέλλειν significatione ortus est usus substantivi παραγγελία apud Dem. de fals. leg. init., cf. Harpocr. Phot. Suid. s. v. παραγγελία. — οὓς χρὴ] Bekk. in Addend. p. 697. coni. leg. esse χρῆν, sed leviore

τεθνάναι κατὰ τὸ ἑαυτῶν ψήφισμα, πάλαι τοιαῦτα διαπε- 33
πραγμένους.

41 Οὐκ αἰσχύνεσθε, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὴν κατὰ Δημο-
σθένους τιμωρίαν ἐκ τῶν ἡμετέρων λόγων μόνων ἡγούμε-
νοι δεῖν κρίνειν; οὐκ ἴστε τοῦτον αὐτοὶ δωροδόκον ὄντα
καὶ κλέπτην καὶ προδότην φίλων καὶ τῆς πόλεως ἀνάξιον
καὶ αὐτὸν καὶ τὴν περὶ τοῦτον τύχην γεγενημένην; ἀπὸ
ποίων ψηφισμάτων οὗτος ἢ ποίων νόμων οὐκ εἴληφεν ἀρ-
42 γύριον; εἰσί τινες ἐν τῷ δικαστηρίῳ τῶν ἐν τοῖς τριακοσί-
οις γεγενημένων, ὃν οὗτος ἐτίθει τὸν περὶ τῶν τριηράρχων
νόμον; οὐ φράσετε τοῖς πλησίον ὅτι τρία τάλαντα λαβὼν
μετέγραφε καὶ μετεσκεύαζε τὸν νόμον καθ' ἑκάστην ἐκκλη-
σίαν, καὶ τὰ μὲν ἐπώλει ὧν εἰλήφει τὴν τιμήν, τὰ δ' ἀπο-

h. l. sanari poterat medicina, nimirum commate ante πάλαι posito. Intelligitur vero h. l. Demosthenis decretum, de quo vid. §. 8.

41. ὦ ἄνδρες] In A, B, L ὦ omissum est. — μόνων] Sic ex omnibus Codd. edidit Bekk. pro vulg. μόνον. — Pro τοῦτον, quod mox sequitur, Z habet τοιοῦτον.

περὶ τούτου] Aut παρὰ τούτου, aut, quod malim, τὴν περὶ τοῦτον. id est τὴν τούτου τύχην. Wolf. quod probavi. Reisk. Sic Bekk. etiam dedit ex A et B. — τύχην in Z omissum est. — ἀπὸ ποίων] Egit de h. l. Zeun. ad Vig. p. 582. ἀπό praepositio in talibus constructionibus fere respondet ablativo instrumenti, quamquam interest hoc: instrumenti casus indicat eam rem cuius ope aliquid fit, contra genit. c. ἀπό indicat rem a qua aliquid oritur; cum tamen non raro eadem res et origo et instrumentum vel esse vel credi possit, fit etiam ut, quod altero loco tanquam origo cogitatur, altero tanquam instrumentum describatur; sic Dem. in Aristog. p. 776. dicit, τὸ τὴν βουλὴν — ἀπὸ τῆς ἀσθενοῦς ταυτησὶ κιγκλίδος τῶν ἀποῤῥήτων κυρίαν εἶναι. et p. 778. κεκλεισμένης σοι τῆς παῤῥησίας οὐ κιγκλίσιν οὐδὲ θύραις.

42. νόμον] Post hoc vocabulum punctum, quod est in Aldi et Stephani editionibus, signo interrogandi mutandum esse, admonet in margine Stephanus; quod feci. Reisk. De re cf. Boeckhii libr. de oecon. civ. Ath. t. 2. p. 112–119. Fr. A. Wolf. prolegg. ad Dem. Lept. p. CXIII–CXVI. — τῶν ante τριηράρχων cum Bekk. ex omnibus addidi codicibus. — Pro πλησίον in Z est πλησιον.

ἐπώλει] πλέον ἄρα ἢ παλιγκάπηλος ἐγένετο, si pretio fixit leges, pretioque refixit. Wolf. Sensus videtur esse hic: alias res pecunia accepta omnino praetermisit neque rogavit, alias, fortasse iam rogatas, accepta pecunia non sanxit.

δόμενος οὐκ ἔβεβαίου; εἰπατέ μοι πρὸς Διός, ὦ ἄνδρες, 43
προῖκα τοῦτον οἴεσθε γράψαι Διφίλῳ τὴν ἐν Πρυτανείῳ σί-
τησιν καὶ τὴν εἰς τὴν ἀγορὰν ἀναθησομένην εἰκόνα; ἢ τὸ
ποιῆσαι πολίτας ὑμᾶς Χαιρέφιλον καὶ Φείδωνα καὶ Πάμφι-
λον καὶ Φίλιππον, καὶ πάλιν Ἐπιγένην καὶ Κόνωνα τοὺς
τραπεζίτας; ἢ τὸ χαλκοῦς ἐν ἀγορᾷ στῆσαι Βιρισάδην καὶ
Σάτυρον καὶ Γόργιππον τοὺς ἐχθίστους τυράννους, παρ' ὧν
αὐτῷ χίλιοι μόδιοι τοῦ ἐνιαυτοῦ πυρῶν ἀποστέλλονται
τῷ οὐδ' ὅπῃ καταφύγῃ αὐτίκα φήσοντι εἶναι; ἢ τὸ γράψαι 44
Ταυροσθένην Ἀθηναῖον εἶναι τοὺς μὲν αὐτοῦ πολίτας κατα-

43. *Διφίλῳ*] Bekkeri codd. habent *Διιφίλῳ*. Aliquid lucis h. l. accipere potest ex Dion. Hal. Iud. de Din. c. 11. tom. 5. p. 347. seq. Tauchn.

ἀναθησομένην] Malim *ἀνατεθησομένην*. Reisk. Quod necessarium non est, satis sit conferre Matth. Gr. Gr. p. 690. — *τὴν* ante *ἀγορὰν* omittit Z.

κατασταθῆσαι.] Potest ferri et defendi, subaudiendo *ὑμᾶς*, *hoc, quod vos eos collocaveritis aeneos.* malim tamen *κατασταθῆναι. quod stent in foro aenei.* Reisk. Ex optimis codd. A et B Bekkerus dedit *στῆσαι*, quem secutus sum. Cum eodem ex omnibus codd. pro vulg. *Ἐπιγένη* dedi *Ἐπιχένην*. — *Βιρισάδην*] Sic edidit Bekk. e codd. suis pro vulg. *Βηρισάδην*, atque sic apud Dem. in Aristocr. p. 624. saepius hoc nomen legitur, unde facile etiam potest disci, quis fuerit hic vir, fortasse non diversus ab eo, qui apud Dem. adv. Phorm. p. 917. nominatur *Παρεισάδης*. — *Pro ἐχθίστους* Codices omnes habent *ἐκ τούτων*.

μόδιοι] Mirans quidem vocabuli latini in scriptore graeco tam vetusto insolentiam, damnare non audeo, tametsi meminerim, Athenienses, non modiis, sed medimnis, usos fuisse. Reisk. Idem mihi accidit quod Reiskio; verum cum Lexicographi, qui quidem a me consuli potuerunt, omnes taceant de hoc loco, oborta mihi *suspicio* est, antiquitus in Dinarchi libris aliam fuisse mensuram, cuius esset explicatio *χίλιοι μόδιοι*. — De *ὅπῃ*, quod sequitur, cf. ad §. 8.

εἶναι] Subaudi *ἑαυτῷ*. Alias melius conveniret *ἔχειν*. Reisk. malim *εἰδέναι*. Bekk. Retineo vulgatam.

44. *ἢ τὸ γράψαι*] Aut *τὸ* est delendum, aut *γράψαι*. Reisk. in cur. post. vol. 8. p. 455. Neutrum delendum, sed ex antecedd. intelligendum est *προῖκα οἴεσθε γενέσθαι*.

Ταυροσθένην] De Taurosthene vide Aeschinem *π. Κτησ.* Wolf. Aeschin. in Ctes. p. 478. seq. c. Schol. a Bekk. edit. p. 256.

αὐτῷ πολίτας] Wolf. mavult *αὐτοῦ* [idem videtur voluis-

δαυλωσάμενον, τῆς δ' Εὐβοίας ὅλης μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ Καλλίου προδότην Φιλίππῳ γεγενημένον; ὃν οὐκ ἐῶσιν οἱ νόμοι τῆς Ἀθηναίων χώρας ἐπιβαίνειν, εἰ δὲ μή, τοῖς αὐτοῖς ξένοχον εἶναι κελεύουσιν οἱσπερ ἄν τις τῶν φευγόντων ἐξ Ἄρειου πάγου κατίοι. καὶ τοῦτον οὗτος ὁ δημοτικὸς ὑμέτερον ἔγραψε πολίτην εἶναι. περὶ τούτων οὖν μάρτυρας ὑμῖν δεῖ παλεῖν, ἢ περὶ τῶν ἄλλων ὅσους οὗτος γέγραφε προξένους εἶναι καὶ Ἀθηναίους; πρὸς τῆς Ἀθηνᾶς, οἴεσθε αὐτὸν ἀργύριον μὲν χαίρειν λαμβάνοντα, χρυσίου δ' εἴκοσι τάλαντα οὐκ ἂν λαβεῖν; ἢ κατὰ μικρὸν μὲν δωροδοκεῖν, ἀθρόον δ' οὐκ ἂν προσδέξασθαι τοσοῦτον λῆμμα; ἢ τὴν ἐξ Ἄρειου πάγου βουλὴν Δημοσθένην καὶ Δημάδην καὶ Κηφισοφῶντα ζητήσασαν ἐξ μῆνας ἀδίκως εἰς ὑμᾶς πεποιῆσθαι τὰς ἀποφάσεις;

46. Πολλοί, ὦ ἄνδρες, πολλοὶ τῶν πολιτῶν καὶ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων, ὅπερ καὶ πρότερον εἶπον, θεωροῦσιν ὑμᾶς πῶς τοῦτον δικάσετε τὸν ἀγῶνα, καὶ πότερον εἰσαγωγίμους καὶ τὰς τῶν ἄλλων δωροδοκίας ποιήσετε, ἢ ἀνέδην ἐξέσται δῶρα λαμβάνειν καθ' ὑμᾶς, καὶ τὰ πρόσθεν δοκοῦντα πιστὰ καὶ βέβαια εἶναι νῦν ἄπιστα διὰ τὴν Δημοσθένους κρίσιν γενήσεται, ὃν ἐκ τῶν ἄλλων προσῆκεν ἀπολωλέναι τῶν πε-

se Tayl., qui simpliciter annotat: „αὐτοῦ." *Schm.*] planius id utique et usitatius, posse tamen vulgata videtur utcunque ferri. Reisk. Cum Bekk. praetuli *αὑτοῦ*, quod habet A. — Pro *Καλλίου*, quod sequitur, Z habet *Καλλίππου*. — *κατίοι*] Non dubitavi hanc omnium codd. lectionem in textum recipere pro vulg. *κατίῃ*, vid. Matth. Gr. Gr. p. 741. Herm. ad Vig. p. 822. cf. Reisig. de partic. *ἄν* p. 106.

45. *Κηφισοφῶντα*] Sic corrigunt Wolf. et Stephanus Aldinae vitiosum *κηφισοῶντα*. Reisk. Assentiuntur Bekkeri codd.

46. *εἰσαγωγίμους*] *ἀντὶ τοῦ, ὑποδίκους καὶ ὑπευθύνους*. alias *εἰσαγώγιμος δίκη* usitate dicitur et *τὰ εἰσαγώγιμα καὶ ἐξαγώγιμα* de mercibus. Wolf. — De verbo *ἀνέδην* cf. Herm. ad Vig. p. 779. Heind. ad Plat. Gorg. p. 165. — *καὶ τὰ πρότερον*] Nisi fallitur Reiskius Tayl. legere voluit *καὶ οἱ πρότ.*

ὃν ἐκ τῶν ἄλλων] Planius utique dixisset, *ὃν εἰ καὶ μὴ ἐκ ταύτης τῆς κατηγορίας, ἔκ γε τῶν — etiamsi huius esset insons criminis cuius nunc reus agitur, reliquis certe suis in republica moribus atque ausis ultimum meruit supplicium.* Reisk. — Ante *ἀπο-*

πολιτευμένων αὐτῷ, ὃς ἁπάσαις ταῖς ἀραῖς ταῖς ἐν τῇ πόλει γενομέναις ἔνοχος καθέστηκεν, ἐπιωρκηκὼς μὲν τὰς σεμνὰς 47
θεὰς ἐν Ἀρείῳ πάγῳ καὶ τοὺς ἄλλους θεοὺς οὓς ἐκεῖ διόμνυσθαι νόμιμόν ἐστι, κατάρατος δὲ καθ' ἑκάστην ἐκκλη-
36σίαν γινόμενος ἐξεληλεγμένος δῶρα κατὰ τῆς πόλεως εἰληφώς, ἐξηπατηκὼς δὲ καὶ τὸν δῆμον καὶ τὴν βουλὴν παρὰ τὴν ἀράν, καὶ ἕτερα μὲν λέγων ἕτερα δὲ φρονῶν, ἰδίᾳ δὲ συμβεβουλευκὼς Ἀριστάρχῳ δεινὰς καὶ παρανόμους συμβουλάς, ἀνθ' ὧν (εἴπερ ἔστι που δικαία τιμωρία κατὰ τῶν

λωλέναι Z inserit αὐτῷ. — γενομέναις] Bekkerus leg. ceriset γινομέναις; atque cum sermo sit de re fieri solita, sane usitatius hoc esset, cf. ad or. in Aristog. §. 9. Consentientibus vero cum vulgata lectione codicibus non ausus sum mutare quidquam; quo diutius enim cogito de rebus grammaticis, eo magis mihi persuadeo nihil posse fingi liberius quam est linguarum usus, eoque fio timidior in damnandis vel reprehendendis iis, quae cum regulis vulgaribus vel pugnent vel videantur pugnare. Exemplum vero quo nitar habeo nullum, nam ἐξελέγξας apud Plat. Gorg. §. 50. p. 467. A. Steph. neque est pro participio praesentis, quamquam Heindorfio ita videtur, neque rem fieri solitam indicat; et in Dem. or. Olynth. 2. p. 18, 3. pro vulgato γενομένην bonae notae codices habent vel γινομένην vel γιγνομένην, atque fide digni editores praetulerunt praesens.

47. γινόμενος] Sic Bekk. ex A dedit pro vulg. γενόμενος, eumque propterea sum secutus, quod praesens magis convenit cum perfectis ἐπιωρκηκώς et ἐξηπατηκώς.

εἰληφώς] Sic corrigunt Wolf. et Stephanus vitiosum Aldinae εἰκηφώς. Reisk. — παρὰ τὴν ἀράν] τῆς ἀρᾶς κωλυούσης. Wolf. — De Aristarcho cf. ad §. 30.

αὖθις] F. οὐκ αὖθις. τοῦτ' ἔστιν ὕστερον μετὰ ταῦτα. Sequitur enim ἐν τῇ τήμερον ἡμέρᾳ. Wolf. Recte Wolf., et melius quam Stephanus in annotatione statim insecutura. Deest enim ὧν et ἐς. ad hunc modum. — συμβουλὰς. ὧν οὐκ ἐς αὖθις — *quorum suorum scelerum* [redit enim ὧν non ad proximum συμβουλάς, sed ad remotius τὰ Δημοσθένει πεπολιτευμένα, omnia Demosthenis in republica commissa furta et latrocinia] *non postmodum dabit Demosthenes poenas, sed hac ipsa die hodierna.* Possit quoque οὐκ et ἐς omitti, modo ὧν teneatur. *quorum postmodum poenas dabit.* Sed tum punctum post ἡμέρᾳ erit omittendum. *Hoc autem die audite Diras.* Verum multo hoc mihi quidem accidit coactius. Reisk. Bekk. ex A et B pro vexato illo αὖθις dedit ἀνθ' ὧν et sic egregie correctus hic locus est.

ἐπιόρκων καὶ πονηρῶν, ὥσπερ ἔστι) δώσει δίκην οὗτος ἐν τῇ τήμερον ἡμέρᾳ. ἀκούσατε, ἄνδρες δικασταί, τῆς ἀρᾶς.

ΑΡΑ.

48 Ἀλλ' ὅμως, ἄνδρες δικασταί, οὕτω Δημοσθένης τῷ ψεύδεσθαι καὶ μηδὲν ὑγιὲς λέγειν ἑτοίμως χρῆται, καὶ οὔτε 37 αἰσχύνης οὔτε ἐλέγχου οὔτε ἀρᾶς οὐδὲν αὐτῷ μέλει, ὥστε καὶ περὶ ἐμοῦ τολμήσει λέγειν, ὡς ἀκούω, ὡς ἄρα κἀμοῦ

ἐν δὲ τῇ τήμερον ἡμέρᾳ] πότερον ἐν τῇδε τῇ τήμερον ἡμέρᾳ. ἢ ἐν τῇ τήμερον ἡμ. οὕτω γὰρ ἐν τοῖς ἑξῆς. ἐν τῇ τήμερον ἡμέρᾳ δικάζετε. STEPHANUS. Bekkerus partic. δέ, quae non est in codd. omisit, atque secutus sum. Coniicere facile aliquis possit legendum esse ἔν γε τῇ τήμ. — τῆς ἀρᾶς] Sic dedit Bekk. ex A, quod ut probarem non tantum loci a Schoem. de com. Ath. lib. 1. c. 8. med. p. 92. not. allati maxime Demosth. de fals. leg. p. 363. me commoverunt, sed etiam sequens *APA*, quod Tayl. in *APAI* mutare voluit; vulgo legebatur τὰς ἀράς.

48. τῷ ψεύδεσθαι] Sic corrigunt Scaliger, Wolf. et Stephanus vitiosum Aldinae τὸ ψ. et proximo versu 20. μέλει (uno λ) pro μέλλει Ald. REISK. — μηδὲν ὑγιὲς] Ex corrupta duorum codd. L et Z lectione μηδεὶν coniicere aliquis possit legendum esse μηδὲ ἕν, sed nihil muto in solenni hac formula, cf. Hemst. ad Luc. vol. II. p. 545.

τολμῆσαι] In se malum et inconveniens hoc non est, verum insequens κατασκευάζων versu 24. necessarium reddit, ut legatur ἐτόλμησε. REISK. Recte haud dubie Bekk. ex A et B edidit τολμήσει. — ὡς ἄρα] Non raro hae particulae sic coniunguntur, vid. infr. §. 54. Dem. de cor. p. 232, 18. ibid. in Aeschin. accus. p. 243. ibid. in pseph. p. 249. med. p. 271. init. Auct. or. in Theocr. p. 1329. vers. med. Aeschin. in Tim. p. 66. in Ctes. p. 447. Plut. vit. Caes. c. 65. Omnibus his locis particula ἄρα, quamvis saepe verti possit *nimirum*, uti semper secundum meum quidem iudicium, rem affirmat certioremque reddit. Eaque huius vocabuli significatio apud Homerum adeo solennis est, ut Apollonius in lexico p. 163. ed. Toll. explicet ἄρα ἀντὶ τοῦ δὴ παρ' Ὁμήρῳ διὰ παντός. Proprie enim ἄρα, ἄρ et ῥα causam sive antecedentem sive sequentem indicare videntur. Quam facile oriri hinc potuerit ea vis, quam idem Apollonius deinde explicat verbis his: παρὰ δὲ τοῖς ἄλλοις — συλλογιστικὸς σύνδεσμος, nemo non videt. Tradunt etiam (Budd. comm. ling. gr. p. 1275. Viger. eiusque editores p. 487. Buttm. ad Dem. Mid. p. 11.) significare hoc verbum post εἰ et ἐάν forte etwa, quod si quis ita intelligit, ut credat posse hoc

κατέγνω πρότερον ἡ βουλή, καὶ ποιῶ πάντων ἀτοπώτατον, ὡς οὗτός φησι, πρότερον μὲν ἐναντίον τῇ τῆς βουλῆς ἀποφάσει ἀγῶνα ἀπολογούμενος ὑπὲρ ἐμαυτοῦ, νυνὶ δὲ συνηγορῶν αὐτῇ, κατηγορῶν τούτου περὶ τῆς γεγενημένης ἀποφάσεως· πρᾶγμα κατασκευάζων οὐ γεγενημένον, ἀλλὰ ψευ- 49
δεσθαι πρός τινας τολμῶν. ἵν' οὖν ἐὰν ἐπὶ τοῦτον ἔλθῃ τὸν λόγον, μὴ ἐπιτρέπητε αὐτῷ, ἀλλ' εἰδῆτε ἀκριβῶς ὅτι οὔτ' ἐμὲ ἀπέφηνεν ἡ βουλὴ οὔτ' ἐμέλλησεν, ἠδικήθην δὲ ὑφ' ἑνὸς ἀνθρώπου πονηροῦ καὶ δίκην δεδωκότος παρ' ὑμῖν, ἀκούσατέ μου βραχέα· ἔπειτ' ἐπὶ τοῦτον πάλιν βαδιοῦμαι.

Ἀνάγκη τὴν βουλήν, ὦ ἄνδρες, τὴν ἐξ Ἀρείου πάγου 50
κατὰ δύο τρόπους ποιεῖσθαι τὰς ἀποφάσεις πάσας. τίνας τούτους; ἤτοι αὐτὴν προελομένην καὶ ζητήσασαν, ἢ τοῦ δήμου
38 προστάξαντος αὐτῇ. χωρὶς τούτων οὐκ ἔστιν ὄντινα τρόπον

verbo rem reddi incertam, magnopere errat. Nam quod per se iam credibile erat, ἆρα etiam post εἰ et ἐάν suam servare significationem, id multorum locorum comparatio magis etiam me docuit; praeter locos a Budd. Vig. Buttm. laudatos cf. Demosth. de cor. p. 318. vers. fin. 330. med. 332. extr. in Androt. init. Auct. or. in Theocr. l. l. Aeschin. in Tim. p. 72. 73. Plat. Hipp. mai. p. 298. c. St. Phaedr. p. 242. fin. Ex hac significatione facile etiam potest explicari vis et usus verbi ἆρα, quo nimirum, orto, nisi ego fallor, ex ἦ et ἄρα vel ῥα, cf. ex. gr. Hom. Il. 4, 93., utuntur Graeci ubi quaerunt num possit res quaedam eo veritatis gradu cogitari, quem indicat verbum ἆρα. — Pro πρότερον, quod mox sequitur, in Z est πότερον.

49. κατασκευάζων] In quo Demosthenes rem commiscitur falsam, ementitam, quae nunquam evenit eamque speciosis argumentorum offuciis exornat. — ἴῃ] Sic corrigunt Wolf. et Steph. Aldinae vitiosum εἴῃ. Reisk. Pro ἐπιτρέπητε in A est ἐπιτρέποιτε, quod ferri sane etiam potest. Sequens οὔτ' ἐμέλλησεν explicat Hemst. ad Luc. t. II. p. 546.

ὑφ' ἑνὸς ἀνθρώπου] Pistia, v. vers. ult. [i. e. §. 53. Schm.] Reisk. — ἀκούσατέ μου βραχέα]. Explicatur haec phrasis ab Hoogev. ad Vig. p. 224., cf. ad Or. in Arist. §. 7.

50. προελομένην καὶ ζητήσασαν] Tollendum videtur hoc καὶ. dictio προελομένην ζητήσασαν idem est atque ἐκ τῆς αὐτῶν προαιρέσεως ζητήσασαν. aut ζητήσασαν διὰ vel μετὰ τὸ προσλέσθαι αὐτὴν ζητεῖν, verbo αὐθαιρέτως ζητήσασαν. Reisk. Nihil mutandum est.

ποιήσειεν. εἰ μὲν τοίνυν φῄς, ὦ μιαρὸν σὺ θηρίον, τοῦ δήμου προστάξαντος ζητήσασαν τὴν βουλὴν περὶ ἐμοῦ ποιήσα-
51 σθαι τὴν ἀπόφασιν, δεῖξον τὸ ψήφισμα καὶ τίνες ἐγένοντό μου κατήγοροι γενομένης τῆς ἀποφάσεως, ὥσπερ νῦν ἀμφότερα γέγονε, καὶ ψήφισμα καθ' ὃ ἐζήνησεν ἡ βουλή, καὶ κατήγοροι χειροτονήσαντος τοῦ δήμου, παρ' ὧν νῦν οἱ δικασταὶ τἀδικήματα πυνθάνονται. κἂν ᾖ ταῦτα ἀληθῆ, ἀποθνήσκειν ἕτοιμός εἰμι. εἰ δ' αὐτὴν προελομένην ἀποφῆναί με φῄς, παράσχου μάρτυρας τοὺς Ἀρεοπαγίτας, ὥσπερ ἐγὼ
52 παρέξομαι ὅτι οὐκ ἀπεφάνθην. καταψευσάμενον μέντοι κἀμοῦ καὶ τῆς βουλῆς ὥσπερ σύ, καὶ πονηρὸν προδότην εἰσ- 39

ποιήσειεν] In notis Bekk. legendum censet *ποιήσαιτο*, in Addendis p. 697. *ποιήσαιτ' ἄν*; sed quantum video nulla mutatio necessaria est, cf. Reisig. de part. *ἄν* p. 123. seq. — Pro *μιαρὸν* L et Z habent *μικρὸν*.

51. *ὥσπερ νῦν*] Fero. *nunc*. h. e. in causa tua. malim tamen, ut tanto clarior sit inter Demosthenem et Dinarchum [Dinarchus non fuit inter accusatores Demosthenis, vid. not. ad §. 1., cf. Dion. Hal. in iud. de Din. c. 2. et 3. t. 5. p. 335. seq. Tauchn. *Schm.*] oppositio, *ὡς περὶ σοῦ* (vel *σε*) *νῦν*. *ut nunc de* vel *super te*, in causa tua, utrumque evenit. Reisk. Mutandum nihil est.

περὶ ὧν] Dedi *παρ' ὧν*, auctore Wolfio, sed rei veritate et necessitate magis. Reisk. „*παρὰ ὧν* Gruter." Tayl. *παρ'* dedit etiam Bekk. ex A et B, reliqui habent *περὶ*. — *με*] B, L et Z habent *μοι*.

ἐφάνθην] Imo vero *ἀπεφάνθην*. De senatu, qui ex delegatione populi rem inquisivit, de ea ad populum refert, et reum a se aut sontem aut insontem renunciat, non *φαίνειν*, quod delatoris est, sed *ἀποφαίνειν*, neque *φάνσιν*, sed *ἀπόφανσιν ποιεῖσθαι*, usurpatur. Reisk. Cum Bekk. ex A recepi *ἀπεφάνθην*.

52. *καταψηφισάμενον*] Dedi *καταψευσάμ.* secundum Wolfium *hominem malum, qui, ut tu fecisti, et de me et de Senatu mendacia commentus prodiderat.* Reisk. „*καταψευσάμενον* Gruter. v. lin. ult. [i. e. §. 53. init. *Schm.*] Tayl. *καταψευσάμ.* dedit etiam ex A et B Bekk., quem secutus sum; L habet *καταψηφισάμενον* et Z *καταψηφισάμενοι*. Fortasse ante *καταψευσάμ.* articulus addendus est. — Pro *μέντοι* Z habet *οὖν*.

ὥσπερ σύ] Scil. *κατεψεύσω κἀμοῦ* [leg. *κἀμοῦ*. *Schm.*] *καὶ τῆς βουλῆς*. Visum tamen aliquando deesse vocabulum *μιαρὸν*, ut sic legatur — *βουλῆς, μιαρὸν, ὥσπερ σύ, καὶ πονηρὸν πρ. impurum, ut tu es, et malum* (perditum) *proditorem*. Reisk. Nihil

ἀγγελίας, καὶ ἐξελέγξας ἐν πεντακοσίοις καὶ δισχιλίοις τῶν πολιτῶν ὅτι μισθώσας αὐτὸν Τιμοκλῆ κατ' ἐμοῦ ταῦτ' ἔπραξεν, ἐτιμωρησάμην μετὰ τῶν τότε δικασάντων. Λάβε μοι σὺ τὴν μαρτυρίαν, ἣν καὶ πρότερον παρεσχόμην μαρτυρουμένην τοῖς δικασταῖς καὶ οὐδεὶς ἐπεσκήψατο ὡς ψευδεῖ οὔσῃ, ἣν καὶ νῦν παρέξομαι. Λέγε τὴν μαρτυρίαν.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

Εἶτ' οὐ δεινόν, ὦ Ἀθηναῖοι, εἰ ὅτι μὲν εἷς ἀνὴρ ἔφη- 53
40 σε Πιστίας Ἀρεοπαγίτης ὢν ἀδικεῖν με, καταψευδόμενος κἀμοῦ καὶ τῆς βουλῆς, ἴσχυσεν ἂν τὸ ψεῦδος τῆς ἀληθείας

mutandum. — καὶ δισχιλίοις] Haec verba Bekk. e codd. addidit, recte haud dubie.

ἣν καὶ νῦν] ἣν delendum videtur. quod testimonium *et ante* exhibui, *et nunc exhibeo*. Reisk. Sensus est: idem testimonium nunc etiam exhibiturus sum; mutandum igitur nihil; neque maiore fide sequens Reiskii nota digna est.

παρέξομαι] Malim παρέχομαι. non enim promittit exhibiturum, sed iam exhibet. Reisk.

53. εἷς ἀνήρ] Verum hic cogita, si Timocles homo privatus unum Areopagitam corrumpere potuit, an non Macedones et Macedonici proditores totum senatum corrumpere potuerint graecae nationis, quae nunquam, uti ait Cicero, iurisiurandi religionem coluit. Wolf. Demosthenis sui nusquam non studiosus est bonus Wolfius. Argumentum Dinarchi sic satis speciosum, infringit alio suo, non minus probabili, neque minus acute excogitato. Facile, ait, fieri potuit ut, quamvis totus Senatus Areopagiticus Demosthenem largitionum et peculatus insimularet, nihilo tamen minus mentiretur. Potuerunt enim illi senatores omnes a Macedonibus et partium Macedonicarum studiosis emti atque subornati fuisse, ut bonum Demosthenem, virum castissimum atque sanctissimum, turpissima criminatione obruerent, nullam aliam rationem inventes eum de medio tollendi, quem capitali odio persequerentur. De Pistia v. quae collegit Valesius ad Harpocr. p. 32. Reisk. i. e. tom. 2. p. 284. ed. Lips. — εἰ, quod antecedit, omittitur in L et Z. in iisdem libris pro ἀδικεῖν με est ἀδικεῖ μέν et in B ἀδικῆ μέν. — Pro κἀμοῦ a priore manu in A est καὶ ἐμοῦ, in Z ἐμοῦ.

ἴσχυσεν ἄν] ὑποθετικῶς καὶ ἐλλειπτικῶς, εἰ μὴ ἄρα ἐξήλεγξα ψευσάμενον τὸν Πιστίαν, ἄπιστον καὶ ψευδομάρτυρα γενό-

μᾶλλον, καὶ διὰ τὴν ἀσθένειαν τὴν τότε καὶ τὴν ἐρημίαν τὴν ἐμὴν ἐπιστεύθησαν αἱ κατ' ἐμοῦ ψευδεῖς γινόμεναι κατασκευαί· ἐπειδὴ δὲ τἀληθὲς παρὰ πάσης τῆς ἐξ Ἀρείου πάγου βουλῆς ὁμολογεῖται, Δημοσθένην εἰληφέναι εἴκοσι τάλαντα χρυσίου καθ' ὑμῶν καὶ ταῦτα πεποιηκότα ἀδικεῖν, καὶ ὁ δημαγωγὸς ὑμῶν, ἐν ᾧ τὰς ἐλπίδας ἔχουσί τινες, ἐπ' αὐ-
54 τοφώρῳ χρήματα λαμβάνων εἴληπται, νῦν τὰ νόμιμα τἀκεῖθεν καὶ τὰ δίκαια καὶ τἀληθῆ ἀσθενέστερα γενήσεται τῶν Δημοσθένους λόγων, καὶ ἰσχύσει μᾶλλον τῆς ἀληθείας ἡ παρὰ τούτου ῥηθησομένη κατὰ τοῦ συνεδρίου διαβολή, ὡς ἄρα πολλοὺς ἡ βουλὴ ἀποπέφαγκεν ἀδικεῖν τὸν δῆμον, οἳ ἀποπεφεύγασιν εἰσελθόντες εἰς τὸ δικαστήριον, καὶ ἡ βουλὴ ἐπ' ἐωίων τὸ πέμπτον μέρος οὐ μετείληφε τῶν ψήφων; 55 τοῦτο δὲ ὃν τρόπον γίνεται, ῥᾳδίως ἅπαντες μαθήσεσθε. ἡ βουλή, ὦ ἄνδρες, ζητεῖ τὰ προσταχθέντα ὑφ' ὑμῶν καὶ τὰ γεγενημένα παρ' αὐτοῖς ἀδικήματα οὐχ ὡς ὑμεῖς (καὶ μοι 41 μὴ ὀργισθῆτε) δικάζειν ἐνίοτε εἴθισθε, τῇ συγγνώμῃ πλέον ἢ τῷ δικαίῳ ἀπονέμοντες, ἀλλ' ἁπλῶς τὸν ἔνοχον ὄντα τοῖς

μενον. Wolf. cf. Herm. ad Vig. p. 830. Matth. Gr. Gr. p. 749. Reisig. de part. ἄν p. 106.

54. Signum interrogandi, quod pone διαβολὴ est, semicolo mutavi, quod est in Wolfiana. Reisk. Bekkerum ego secutus sum.

55. γεγενημένα] Id est κεκριμένα vel εὑρημένα vel ἐγνωσμένα, deprehensa, noscitata. dictio τὸ γιγνόμενον significat id, quod necessario ex altera quapiam re exsistit, ut effectum e causa, petita ex Arithmetica, ubi summa universa numerorum omnium e singulis particularibus summis collectis exsistens est τὸ γιγνόμενον. Reisk.

παρ' αὐτοῖς] F. παρ' αὐτῇ. Wolf. ad βουλὴ referens. Sed bene habet vulgata, referenda ad sententiam, apud se, Areopagitas puta v. versu 16. Reisk. Intelligit §. seq. init.; sed Bekk. utroque loco dedit αὑτ., quem secutus sum, cf. ad §. 5.

τῇ γνώμῃ] F. τῇ συγγνώμῃ. Wolf. Fui egomet ipse quoque olim eadem in sententia, motus locis similibus. v. versus 22. 85. et 39. [i. e. §§. 57. 59. 60. *Schm.*] Sed bene vulgata aut habet h. l. aut habere potest. γνώμη est voluntas, studium alicuius in aliquem, animi propensio. Reisk. συγγνώμῃ, quod est in B et a recentiore manu in A, cum Bekk. recepi.

ζητουμένοις καὶ τὸν ὁποιονοῦν ἠδικημότα τὰ πάτρια, νομίζουσα τὸν ἐν τοῖς μικροῖς συνεθιζόμενον ἀδικεῖν τοῦτον τὰ
42 μεγάλα τῶν ἀδικημάτων εὐχερέστερον προσδέξεσθαι. διόπερ 56
τὸν παρ' αὐτῶν ἀποστερήσαντα τὸ ναῦλον τὸν πορθμέα ζημιώσασα πρὸς ὑμᾶς ἀπέφηνε· πάλιν τὸν τὴν πεντεδραχμίαν ἐπὶ τῷ τοῦ μὴ παρόντος ὀνόματι λαβεῖν ἀξιώσαντα, καὶ τοῦτον ὑμῖν ἀπέφηνε, καὶ τὸν τὴν μερίδα τὴν ἐξ Ἀρείου πάγου
43 τολμήσαντα ἀποδόσθαι παρὰ τὰ νόμιμα τὸν αὐτὸν τρόπον

Post ζητουμένοις deesse ἀποφαίνει bene annotavit Wolfius, nisi malis κολάζει, quod ex eo colligo, quod pro proximo νομίζουσα dat Aldina κομίζουσα. Reisk. Aut deesse, aut, quod magis probo, ex antecedd. intelligendum esse δικάζει, vel simile verbum, inde etiam perspicitur, quod ubi haec §. seq. exemplis illustrantur dicit ζημιώσασα ἀπέφηνεν, deinde ἀπέφηνεν, denique ζημιώσασα ἐξέβαλεν.

ὁποιονοῦν] F. ὁποιωσοῦν. Wolf. Nulla necessitate. bene habet vulgata. — νομίζουσα] Sic corrigunt Wolf. et Stephanus Aldinae vitiosum κομίζουσα. Forte fuit in antiquis libris sic: τὸν ἔνοχον ὄντα τοῖς ζητουμένοις καὶ τὸν ὁποιονοῦν τι ἠδικηκότα κατὰ τὰ πάτρια κολάζει, νομίζουσα — v. p. 98. Reisk. Intelligit §. 62.; sed mutandum nihil est. — Pro τοῦτον, quod mox sequitur, in B et L est τούτων.

προσδέξασθαι] πότερον προσδέξεσθαι. Stephanus. Ne hic quidem loci est, quod nos a vulgata discedere cogat. Aoristus saepissime futuri vices gerit. Reisk. Cum Bekkero optimos codd. A et B, qui habent inf. fut., secutus sum.

56. τὸν παρ' αὐτῶν] τὸ παρ' αὐτῶν fortasse redundat. Me certe quid ad sensum faciat non intelligere fateor. nisi forte naulum ab Areopagitis datum ille retinuerit. Wolf. Sententia plana est paulum modo animum attendenti. Senatus Areopagiticus aliquem e collegio suo mulctaverat, qui vecturam navicularie debitam negasset. Ipse Wolf. hoc vidit, et recte in latinis reddidit. Reisk.

τὴν πεντεδραχμίαν et vers. 19. τὴν μερίδα] Historias hic desidero et instituta Attica. Wolf. Idem mihi accidit; de πεντεδραχμίᾳ tamen (quo vocabulo carent Lexica) facile coniicias hoc: iniuria fortasse quidam, alius nomine, qui si, nescio ubinam et ad quam rem, praesto fuisset, quinque drachmas, nescio a quo, accepisset, hanc exegit pecuniam.

ἀποδόσθαι, τὰ νόμιμα] F. ἀπ. παρὰ τὰ νόμιμα. Wolf. Errat bonus Wolfius. παρὰ quod intrudit alienum est. τὰ νόμιμα cohaeret cum ζημιώσασα. ζημιοῦν τινὰ τὰ νόμιμα est, mulctare aliquem solenni modo et ritu. Subauditur κατὰ. Dicasteria

57 ξηπαώσασα ἐξέβαλε. τούτους ὑμεῖς κρίναντες ἀφήκατε οὐ τῆς ἐξ Ἀρείου πάγου βουλῆς καταγινώσκοντες ψεύδεσθαι, ἀλλὰ τῇ συγγνώμῃ μᾶλλον ἢ τῷ δικαίῳ προσθέμενοι, καὶ τὴν τιμωρίαν μείζω νομίζοντες εἶναι τῆς ὑπὸ τῶν κρινομένων γεγενημένης ἁμαρτίας. ἦ που ἄρα ἡ βουλή, Δημόσθενες, τὰ ψευδῆ ἀπέφηνεν; οὐ δήπου. τούτους μέντοι, ὦ ἄνδρες, καὶ τοιούτους ἑτέρους ἀδικεῖν παρ' ἑαυτῆς ἀποφηνάσης τῆς βου-
58 λῆς ὑμεῖς ἀφήκατε. Πολύευκτον δὲ τὸν Κυδαντίδην τοῦ

Athenis mulctarum, quas infligere liceret ipsis, certas habebant modos et ritus, quos haud liceret excedere. Pluris si aestimaretur crimen, debebat ea res ad populum referri, qui mulctam aut poenam maiorem reo infligeret, praeter illam mulctam legitimam a tribunali antea inflictam. Res e Demosthenis locis compluribus nota. Reisk. Cum Bekkero ex A et B recepi praepositionem *παρὰ*; ceterum haud inepta est Reiskii explicatio.

57. *ἀπέφηνεν*] Interrogationis signum, quod vulgo post hoc verbum est, retinui, quamquam Bekk. in Addend. p. 697. tollendum illud censuit; sequentia *οὐ δήπου* aperte indicare mihi videntur praecedere interrogationem. De *ἦ που ἄρα* vid. Budd. comm. ling. gr. p. 1304.

παρ' ἑαυτῆς] Malim *παρ' ἑαυτῇ, in iudicio suo*. crebra ista sunt *ἐν* vel *παρ' ὑμῖν ἀπέφυγε* vel *ἑάλω*. *ἀδικεῖ τις παρ' ἐμοί* significat, penes me aliquis delinquit, h. e. ego censeo eum delinquere, mihi videtur in culpa esse, *παρ' ἐμοὶ κριτῇ ἐστὶν ἄδικος*. Reisk. Nisi fallor *παρ' ἑαυτῆς* iungendum est cum *ἀποφηνάσης*, idque vel eo respicit, quod ii quos detulit senatus fuerunt ex Areopagitis, vel idem fere est quod nostrum *von selbst*.

58. *Πολύευκτον*] Hic est ille Polyeuctus Cydantides, adversus quem orationem scripsit Hyperides, laudatam ab Harpocratione v. *Κυδαντίδης*. Reisk. Scripsit fortasse Hyperides duas orationes ad Polyeuctum spectantes, quarum altera inscripta fuit *περὶ τοῦ Πολύευκτον στρατηγεῖν*, quam laudat Harpocrat. s. v. *Ἄκτια. ῥόθιον*. Lex. Seguer. p. 78, 19. s. v. *Ἀλιμενία*, unde supplendus est Poll. 1, 101.; altera *κατὰ Πολυεύκτου περὶ διαγράμματος*, quam laudat Harpocr. s. v. *διάγραμμα. ἀγορᾶς*. cum quo si conferas Suid. s. v. *ἀγορᾶς*, videbis, quod per se iam credibile erat, eandem etiam intelligi orationem si simpliciter laudetur *κατὰ Πολυεύκτου*, ex. gr. apud Harpocr. s. v. *διάγραμμα. ἀνασυντάξας. ἡγεμὼν συμμορίας. Θαργήλια. ὀβολοστατεῖ. συμμορία*. atque ex iis, quae Harp. Suid. Phot. sub eadem voce et Schol. Dem. ad or. de symmor. p. 182, 19. referunt, colligo eandem etiam esse orationem intelligendam si laudent *πρὸς Πολύευκτον*, ex. gr. Harp. s. v. *Κυδαντίδης*, quod tamen in Lex. Seguer. p. 330, 10. eadem

δήμου προστάξαντος ζητῆσαι τὴν βουλὴν, εἰ συνέρχεται τοῖς φυγάσιν εἰς Μέγαρα, καὶ ζητήσασαν ἀποφῆναι πρὸς ὑμᾶς, ἀπέφηνεν ἡ βουλὴ συνιέναι. κατηγόρουν εἴδεσθε κατὰ τοὺς νόμους, εἰσῆλθεν εἰς τὸ δικαστήριον, ἀπελύσαθ' ὑμεῖς, ὁμολογοῦντος Πολυεύκτου βαδίζειν εἰς Μέγαρα ὡς τὸν Νικοφάνην· ἔχειν γὰρ τὴν αὐτοῦ μητέρα τοῦτον. οὐδὲν οὖν ἄτοπον οὐδὲ δεινὸν ἐφαίνετο ποιεῖν ὑμῖν τῷ τῆς μητρὸς ἀνδρὶ διαλεγόμενος ἠτυχηκότι καὶ συνευπορῶν, καθ' ὅσον δυνατὸς ἦν, ἀπεστρημένῳ τῆς πατρίδος. αὕτη, Δημόσθενες, τῆς βου- 59
44λῆς ἡ ἀπόφασις οὐκ ἐξηλέγχθη ψευδὴς οὖσα, ἀληθινῆς δὲ ταύτης οὔσης ἔδοξε τοῖς δικασταῖς ἀφιέναι τὸν Πολύευκτον· τὸ μὲν γὰρ ἀληθὲς τῇ βουλῇ προσετάχθη ζητεῖν, τὸ δὲ συγγνώμης ἄξιον ἢ μὴ τὸ δικαστήριον ἔκρινε. διὰ τοῦτο οὐ πιστευτέον τῇ βουλῇ περὶ τῶν γενομένων ἀποφάσεων, ἐπειδὴ σὲ καὶ τοὺς μετὰ σοῦ τὸ χρυσίον ἔχοντας ἀποπέφαγκε; δεινὸν μέντ' ἂν εἴη. δεῖξον γὰρ τοῖς δικασταῖς σὺ Δημόσθε- 60
νες νυνὶ ὡς τούτων τι τῶν ἡμαρτηκότων ὅμοιόν ἐστι τοῖς σοῖς ἀδικήμασι, καὶ ὡς τὸ δῶρα λαμβάνειν κατὰ τῆς πατρίδος συγγνώμης ἐστὶν ἄξιον, ὥστε ἀποφύγοις ἂν παρὰ τού-

oratio laudatur περὶ Πολυεύκτου, id opinor ob similitudinem tituli alterius orationis factum est. Ut iam ad Reiskium redeam, hic propterea, quod s. v. Κυδαντίδης ab Harpocr. Hyperidis laudatur oratio, credit eundem esse Polyeuctum, adversus quem Hyperides orationem habuit ac de quo nostro loco sermo est, sed parum probabilis haec coniectura est; nam et tituli et fragmenta orationum Hyperidearum multo magis ad clarum illum oratorem Polyeuctum Sphettium, de quo vid. Ruhnk. hist. crit. or. gr. p. LXXX. seq., quam ad hunc Cydantidem spectare videntur, cuius mihi quidem prorsus incognita historia est. — εἰ συνέρχεται] Sic cum Bekkero edidi ex A et B; vulgo legebatur εἰ συνεισέρχεται. in L et Z omisso εἰ est εἰσέρχεται.

59. ἄξιον, ᾗ μὴ τὸ δικαστήριον] Sic dant editiones omnes. Ego de meo dedi ἄξιον, ᾗ μὴ, τὸ δ. *quid autem venia dignum esset, quid minus, de hoc iudicium publicum populi statuebat.* Reisk. Cum Bekkero, cuius tamen codd. servant vulgatam, egregiam Reiskii emendationem recepi. — Pro γενομένων L habet γινομένων.

60. νυνὶ] Sic ex A et B dedit Bekk. quem secutus sum; vulgo τὰ νυνὶ, L ταυῦν, Z τὰ νῦν.

παρὰ τούτοις] Apud hos iudices, in hoc iudicio, in quo

τοις εἰκότως. ἀλλ' οἱ νόμοι περὶ μὲν τῶν ἄλλων ἀδικημάτων τῶν εἰς ἀργυρίου λόγον ἀνημόντων διπλῆν τὴν βλάβην ὀφείλειν κελεύουσι, περὶ δὲ τῶν δωροδοκούντων δύο μόνον τιμήματα πεποιήκασιν, ἢ θάνατον, ἵνα ταύτης τυχὼν τῆς ζημίας ὁ λαβὼν παράδειγμα γένηται τοῖς ἄλλοις, ἢ δεκαπλοῦν τοῦ ἐξ ἀρχῆς λήμματος τὸ τίμημα τῶν δώρων, ἵνα μὴ ἀνσιτελὲς ᾖ τοῖς τοῦτο τολμῶσι ποιεῖν.

61 Ἢ τοῦτο μὲν οὐκ ἐπιχειρήσεις λέγειν, ὅτι δὲ τῶν πρότερον ἀποφανθέντων ὑπὸ τῆς βουλῆς ταῖς μὲν ἄλλοις ὡμολογημέναι συμβέβηκεν ἀξίαν εἶναι τὴν τῆς βουλῆς ζήτησιν, σοὶ δὲ μόνῳ τὰ περὶ αὐτῆς ἠναντιῶσθαι. ἀλλὰ μόνος σὺ

populus ipse per D viros, aut per M aut M D causam hanc disceptat. Reisk. — διπλῆν τὴν βλάβην] Respicere videtur ad eam legem, quam laudat Dem. in Mid. p. 528. init. Cetcrum cf. de h. l. Meierum meum de bon. damnat. p. 114.

ὀφείλειν] Sic corrigunt Scaliger, Wolf, Stephanus vitiosum Aldinae ὀφειλην. Reisk. Assentiuntur Bekkeri codd. — ὁ λαβὼν] Articulum omittit Z. — γένηται] Hanc vulgatam lectionem, sensui non repugnantem, nolui cum Bekk. ob unum A mutare in γίνηται.

61. προτέρων] Dedi de meo πρότερον. postmodum vidi Scaligerum quoque sic emendasse. Reisk. Libri quidem habent προτέρων, attamen non minus quam Bekkerus praetuli πρότερον.

ἀξίαν] F. ἀληθῆ, aut ἀποδοχῆς ἀξίαν. aut potius ἀξιόπιστον. Wolf. Bene habet vulgata. ἄξιος h. l. est aut magni faciendum, in honore habendum, aut, ista tribunalis sanctissimi severitate famaque dignum. Reisk. τὰ περὶ αὐτῆς] F. τοῖς παρ' αὐτῆς. Constructio haec est. σοὶ δὲ μόνῳ συμβέβηκεν ὥστε ἠναντιῶσθης. σὺ μόνος ἐτύγχανες ἐναντιούμενος τοῖς παρ' αὐτῆς, scil. ἀποφασμένοις. Wolf. De παρ' αὐτῆς recte monet. Sic enim legendum est, et sic emendavi; in reliquis aberrat a vero. Sententia haec est. Licetne hoc excusare, quod, cum reliqui omnes, huius tribunalis sententia perculsi, in auctoritate eius acquieverint, tu unus auctoritatem eius detrectaveris? Neutiquam. Imo vero tu unus omnium maxime auctoritati Senatus Areopagitici praedicandae et confirmandae studuisti, ipsumque temet tuasque fortunas ei permisisti. Paulo quidem involutius prodidit Dinarchus h. l. animi sui sensa, haec tamen illa esse, quae dixi, ex universo loci statu apparet. Reisk. Nisi ego fallor uterque, et Wolf. e Reisk., et hac et anteced. nota a vero aberravit. ἀποφανθέντων neutrum et casus pendet ex ἀξίαν, si enim penderet ex ἄλλοις esset mascul., ipse etiam Demosthenes annumeraretur iis, qui ante

τῶν ποτε ἀποπεφασμένων ἠξίωσας ἐκὼν σεαυτῷ τούτους κριτὰς καὶ ζητητὰς γενέσθαι, καὶ ἔγραψας κατὰ σαυτοῦ τὸ ψήφισμα, καὶ τὸν δῆμον ἐποιήσω μάρτυρα τῶν ὡμολογημέ-
46 νων, ὁρισάμενος σεαυτῷ ζημίαν εἶναι θάνατον, ἐὰν ἀποφήνῃ ἡ βουλὴ τῶν χρημάτων εἰληφότα τι τῶν εἰς τὴν χώραν ὑπὸ Ἁρπάλου κομισθέντων. ἀλλὰ μὴν πρότερον ἔγραψας σὺ ὦ 62
Δημόσθενες κατὰ πάντων τούτων καὶ τῶν ἄλλων Ἀθηναίων κυρίαν εἶναι τὴν ἐξ Ἀρείου πάγου βουλὴν κολάσαι τὸν παρὰ τοὺς νόμους πλημμελοῦντα, χρωμένην τοῖς πατρῴοις νόμοις· καὶ παρέδωκας σὺ καὶ ἐνεχείρισας τὴν πόλιν ἅπασαν ταύτῃ, ἣν αὐτίκα φήσεις ὀλιγαρχικὴν εἶναι· καὶ τεθνᾶσι κατὰ τὸν ψήφισμα δύο τῶν πολιτῶν, πατὴρ καὶ υἱός, παραδο-

essent delati, id quod absonum est. Supra inde a §. 54. usque ad 60. exposuit orator Demosthenem fortasse dicturum esse: cum iam multos falso detulerint Areopagitae, se etiam falso delatum esse, atque levi sane argumento demonstravit, cum Demosthenis causa non esset similis causae ex. gr. Polyeucti, falsam istam esse argumentationem; iam vero pergit: at hoc quidem, in universum Senatui fidem habendam non esse fortasse non dicet Demosthenes, sed hac potissimum in causa fidem se quidem habere non posse et quamvis alii quidem dicant hanc inquisitionem superioribus dignam esse neque abhorrere ab iis, se tamen aliter de ea (περὶ αὐτῆς, quod ad ζήτησιν redit) iudicare. Accusativus τὰ neminem credo offendet. Pro ἠναντιῶσθαι Z habet ἠναντιῶθαι.

ὡμολογουμένων] Aut ὡμολογημένων, aut ὁμολογουμένων leg. esse pronuntiat H. Stephanus in margine. prius etiam Wolf. coniiciebat, ego posterius praetuli. Reisk. Bekk. ex codd. suis dedit ὡμολογημένων, atque secutus sum; sensus est: decreto tuo totum populum fecisti testem earum rerum, quae in hac causa et tibi et reliquis placerent; cf. §. 8.

62. πατρῴοις] F. πατρίοις. Saepe enim haec inter se permutantur. Wolf. procul dubio recte coniecit. Saepe autem ista duo inter se permutari, haud memini. Reisk. Secundum solennem verborum πατρῷος, πάτριος et πατρικός distinctionem (de qua vid. Suid. s. v. πατρῴων c. h. Kust. Phot. sub eadem v. cum Schleusn. not. p. 78. et in curis noviss. p. 323. Lex. Seguer. p. 297. extr.) necessarium h. l. est πατρίοις; sed quidni liberiori licuerit esse Dinarcho, Corinthio, in usu verbi, quod in Etym. m. p. 656, 8. simpliciter dicitur ὄνομα κτητικόν, et quod non tantum pro πατρικός dicebatur, sed quo ipse etiam Demosthenes usus est pro πάτριος; sic Ἀπόλλων πατρῷος de cor. p. 274, 27. (cf. Harpocr. v. Pollux onom. 8, 86. contra in Lex. Seguer. p. 291. habes

63. θέντες τῷ ἐπὶ τῷ ὀρύγματι· ἐδέθη τῶν ἀφ' Ἁρμοδίου γεγονότων εἷς κατὰ τὸ σὸν πρόσταγμα· ἐστρέβλωσαν Ἀντιφῶντα καὶ ἀπέκτειναν οὗτοι τῇ τῆς βουλῆς ἀποφάσει πεισθέντες· ἐξέβαλες σὺ Ἀρχῖνον ἐκ τῆς πόλεως ἐπὶ προδοσίᾳ κατὰ τὰς τῆς βουλῆς ἀποφάσεις καὶ τιμωρίας. κατὰ δὲ σαυτοῦ καὶ 47

πάτριος Ἀπόλλων) in Timocr. p. 739. extr. ἐπεὶ Ἀνδρωτίωνί γε πότερα οὐ πατρῷον τὸ δεδέσθαι; et in epist. p. 1481, 26. πατρῴους θυσίας. cf. infr. in Aristog. §. 17. — πάντων τούτων, quod antecedit, ad indices refero. — Pro ταύτῃ, quod sequitur, Z habet ταύτην.

τῷ ἐπὶ τῷ ὀρύγματι] Scil. ὄντι, ἴσως τῷ ἐπὶ τῷ βαράθρῳ, τῷ δημίῳ. Wolf. Si illo ἴσως indicare vult mutandum sibi videri ὀρύγματι in βαράθρῳ, fallitur; sensum recte videtur perspexisse; cf. Lexicogr. s. vv. βάραθρον et ὄρυγμα c. notis editor. Lex. Seguer. p. 219. Schol. ad Dem. or. de Chers. in Wolf. ed. Dem. tom. 5. p. 271. col. 2. c. Hauptmann. lib. de Andocide c. 9. in Reisk. or. gr. t. 8. p. 611. Hoogev. ad Vig. p. 617. Reisk. in ind. graecit. s. v. ὄρυγμα. — Posterius τῷ omissum est in Z.

63. τῶν ἀφ' Ἁρμοδίου γεγονότων εἷς] Est Antipho, qui statim post nominatur. tu iubebas Antiphontem, ab Harmodio genus ducentem, in vincula dari. vinctum Areopagitae tormentis subiiciebant, et post, ab Areopagitis reum declaratum, populus occidi iussit. Reisk. De Antiphontis historia cf. Dem. de cor. p. 271. c. n. Schol. Plut. vit. Dem. c. 14. Schoem. de com. Ath. p. 223., qui tamen h. l. non videtur intelligi, nisi vel Schol. Dem., qui eum ne civem quidem fuisse tradit, vel Dinarchus mentitus est. Nec ab Areopago tormentis subiectus Antiphon est, sed a populo Areopagi auctoritate. — γεγονότων omittit Z.

καὶ τιμωρίας] Aut excidit aliquid, aut leguntur haec loco alieno, non suo. Prius si sit, integrari possit locus sic ferme: καὶ ἄλλοι πολλοὶ τὰς αἰσχίστας ὑπέμειναν διά σε τιμωρίας. *aliique multi propter te*, h. e. propter illas tuas magnificas et insolentes adeo de Areopagitici senatus auctoritate atque sanctitate praedicationes, *supplicia tolerarunt turpissima*. Sin posterius malis, collocа ista duo vocabula pone σαυτοῦ. ad hunc modum. κατὰ δὲ σαυτοῦ τὰς τιμωρίας (καὶ ταῦτα γράψας αὐτὸς τὸ ψήφισμα) ἀνυροῖς. Contra temet ipsum autem ratas poenas irritas facis, tu, qui ipse decreti fueris auctor, quo decreto senatui Areopagitico mandatur provincia in te inquirendi, potestasque datur de te pronuntiandi atque ad populum referendi. Reisk. Nullam video mutationis causam, τιμωρία est poena constituta.

ταῦτα γράψας αὐτὸς τὸ ψήφισμα ἀκυροῖς; καὶ ποῦ ταῦτα δίκαια ἢ νόμιμά ἐστιν;

Μαρτύρομαι τὰς σεμνὰς θεάς, ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ 64
τὸν τόπον ὃν ἐκεῖναι κατέχουσι, καὶ τοὺς ἥρωας τοὺς ἐγχωρίους, καὶ τὴν Ἀθηνᾶν τὴν πολίτιδα, καὶ τοὺς ἄλλους θεοὺς οἳ τὴν χώραν καὶ τὴν πόλιν ἡμῶν εἰλήχασιν, ὅτι τοῦ δήμου παραδεδωκότος ὑμῖν τιμωρήσασθαι τὸν εἰληφότα τι 48 κατὰ τῆς πατρίδος, τὸν λελυμασμένον καὶ ἐφθαρκότα τὴν τῆς πόλεως εὐδαιμονίαν, τὸν περικεχαρακωμένην παραδεδωκότα τὴν πατρίδα ταῖς αὐτοῦ συμβουλίαις, ὃν οἱ μὲν ἐχθροὶ 65 καὶ κακόνοι τῆς πόλεως ζῆν ἂν βούλοιντο, συμφορὰν ἡγούμενοι τῆς πόλεως εἶναι, ὅσοι δὲ εὔνοι τοῖς ὑμετέροις πράγμασι, καὶ μεταπεσούσης τῆς τύχης ἐλπίζουσιν ἐπὶ τὸ βέλτιον ἂν τὰ τῆς πόλεως πράγματα ἐλθεῖν, τὴν ἀξίαν δίκην δόντα τῶν πεπραγμένων ἀπολωλέναι βούλονται, καὶ ταῦτ' εὔχονται τοῖς θεοῖς. οὓς κἀγὼ συμπαρακαλῶ σῶσαι τὴν πα-

γράψας ὁ αὐτὸς] Articulum arbitratu meo sustuli. Reisk. Recte; assentiuntur Bekkeri codd. Commata a Reisk. post σαυτοῦ et post αὐτὸς posita sustulit Bekk.; praestat fortasse interpungere post σαυτοῦ et post τὸ ψήφισμα, ita ut ad ἀκυροῖς intelligendum sit τὰς τῆς βουλῆς ἀποφάσεις καὶ τιμωρίας.

64. μαρτύρομαι] Malim μαρτυροῦμαι, quia de re futura ὑποθετικῶς loquitur. Wolf. Fallitur. Non dicitur μαρτυρεῖσθαί τινα, sed μαρτύρεσθαι pro *obtestari, contestari fidem alicuius.* Reisk. — πολίτιδα] Malim πολιάδα, quae πολιοῦχος alias dicitur. Wolf. Recte. πολίτις est *civis* foemina, quod de Dea non usurpatum est. Reisk. Vulgatam quae Bekkeri codd. etiam firmatur retinui, recordans saepius Dinarchum recedere ab Attico sermone. — τιμωρήσασθαι] Sic ex omnibus codd. dedit Bekk. pro vulg. οὐκ ἐτιμωρήσασθε. Cum infinitivo videri possit ὅτι particula iungenda esse, vid. Herm. ad Vig. p. 900. Krugeri mei Commentat. crit. e hist. de Thucyd. Histor. parte postrema p. 275. not. cf. Heind. ad Plat. Charmid. p. 86.; attamen non credo veram hanc rationem esse, cf. infr. §. 98. in Aristog. §§. 14. 20. in Phil. §. 14. Sed cum sic ὅτι aperte non habeat quo referatur, aut credendum deesse quaedam aut statuendum oratorem, totius oblitum constructionis, quod ex ὅτι pendere debebat, absolute §. seq. addidisse verbis οὓς κἀγὼ κ. τ. λ. — A inter τι et κατὰ inserit τῶν. — Pro παραδεδωκότα legendum fortasse est προδεδωκότα.

65. ζῆν] In A a priore manu est ζητεῖν. Paullo post cum Bekk. ex omnibus codd. dedi ὑμετέροις pro vulg. ἡμετέροις.

τρίδα, κινδυνεύουσαν ὁρῶν ὑπὲρ σωτηρίας, ὑπὲρ παίδων, ὑπὲρ γυναικῶν, ὑπὲρ δόξης, ὑπὲρ τῶν ἄλλων ἀγαθῶν ἁπάν-
66 των. τί γὰρ ἐροῦμεν, ὦ Ἀθηναῖοι, πρὸς τοὺς περιεστηκότας ἐξελθόντες ἐκ τοῦ δικαστηρίου, ἐὰν (ὃ μὴ γένοιτο) παρα-
κρουσθῆτε ὑπὸ τῆς τούτου γοητείας; τίσιν ὀφθαλμοῖς ἕκα-
στος ὑμῶν τὴν πατρῴαν ἑστίαν οἴκαδε ἀπελθὼν ἰδεῖν τολ-
μήσειεν, ἀπολελυκότες μὲν τὸν προδότην τὸν πρῶτον εἰς τὸν
ἴδιον οἶκον εἰσενεγκάμενον τὸ δεδωροδοκημένον χρυσίον, κα-
τεγνωκότες δὲ μηδὲν ἀληθὲς μήτε ζητεῖν μήθ' εὑρίσκειν τὸ
παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις εἶναι σεμνότατον νομιζόμενον συν-
67 έδριον; τίνας δὲ, ὦ Ἀθηναῖοι (σκοπεῖτε γὰρ πρὸς ὑμᾶς αὐ-
τούς), τίνας τὰς ἐλπίδας ἕξομεν, ἐὰν κίνδυνός τις καταλάβῃ
τὴν πόλιν, τὸ μὲν δῶρα λαμβάνειν κατὰ τῆς πατρίδος ἀσφα- 49
λὲς εἶναι πεποιηκότες, τὸ δὲ τὴν φυλακὴν ἔχον συνέδριον
τῆς πόλεως ἐν τοῖς τοιούτοις κινδύνοις ἀδόκιμον καταστή-
68 σαντες; τί δὲ ἄν (τιθῶμεν γὰρ ταῦτα), ἐὰν κατὰ τὸ ψήφισμα

66. ἰδεῖν τολμήσειεν] „Immo τολμήσει." *Bekker.* vulgatam retinui, cf. ad §. 8.

εἰς τὸν ἴδιον] F. A. εἰς τὸν ἴδιον οἶκον. Sed malim εἰς τὸν οἶκον. Wolf. Sine dubio prius verius, addendum scil. esse οἶκον ad εἰς τὸν ἴδιον. Et id visum Stephano quoque fuit. Reisk. οἶκον cum Bekk. addidi ex A. Z pro τὸν πρῶτον habet τὸ πρῶτον.

μήτε ζητεῖν] Reisk. habet μηδὲ ζ. Sed secutus sum Bekkerum, qui annotans quidem nihil edidit μήτε; nota enim est permagna huius viri in conferendis Codicibus curiositas; per se tamen utrumque stare potest, cf. Matth. Gr. Gr. p. 888.

67. τίνας τὰς ἐλπίδας] Admisso articulo, quem Bekkerus ex A addidit, sensus est: *quale id est, quod sperare possumus;* omisso vero sensus est: *sperare omnino nihil possumus*; prius praeplacuit.

68. τί δ' ἄν (τιθῶμεν γὰρ ταῦτα)] In Aldina sic est: τί δὲ, ἂν τιθῶμεν γ. τ., quod emendat Wolf. sic, ut ἄν plane tollat. magis placet Stephani ratio. In τὶ δὲ ἄν subauditur γένοιτο. nisi malis e versu ultimo ἐροῦμεν subaudiri. Reisk. Pro ἄν τιθῶμεν A et L habent ἀντιθῶμεν. Nisi mihi accidit, ut Reisigii sententiam (Commentat. de usu ἄν partic. p. 100.) prorsus non intelligerem, secundum hunc virum vel mutanda vel delenda h. l. ἄν particula est, siquidem quod proponit Reisk., subaudiri posse γένοιτο, ex meo quidem iudicio admittendum non est. Verum longe equidem aliam sequor sententiam. Particula ἄν fieri aliqui per causarum quandam cohaerentiam posse indicat, ut verissim

τὸ Δημοσθένους ἀπαιτῆ πέμψας ἡμᾶς Ἀλέξανδρος τὸ χρυσίον τὸ κομισθὲν εἰς τὴν χώραν ὑπὸ Ἁρπάλου, καὶ πρὸς τῷ γεγενῆσθαι τὴν τῆς βουλῆς ἀπόφασιν τοὺς παῖδας καταπέμψῃ πρὸς ἡμᾶς τοὺς νῦν ὡς ἑαυτὸν ἀναπεκομισμένους, καὶ τούτων ἀξιοῖ πυνθάνεσθαι τὴν ἀλήθειαν ὑμᾶς, πρὸς

docet Reisig. l. l. p. 99. Hinc igitur cum ἐπόψομαι sit videbo, ἐπόψομαι ἄν haud dubie significat videbo certe, *ich werde wohl sehen*. Iam quid impedit quominus aliquis quaerat, non tantum, *num visurus sit*, sed etiam, *num ob quandam causarum cohaerentiam sit visurus*; vel quidni bene quaerere possumus, quod re vera quotidie quaerimus: *werde ich wohl sehen?* Quod ubi négat Reisigius posse dici, eo fallitur quod opinatur, si quis dicat ἐπόψομαι ἄν; hoc ἄν extra interrogationem esse atque haec verba significare simul: *num videbo* et: *videbo sane*. Iam si intellectum est, bene Dinarchum dicere potuisse: ἐροῦμεν ἄν; *werden wir wohl sagen?* nego hoc dictum ab eo esse, id enim si voluisset, dixisset: τί δὲ — τί ἐροῦμεν ἄν. nunc vero ἄν iungendum est cum τί et dixit orator: *was wohl werden wir sagen?* Atque sic intelligo etiam Theocr. 27, 38. et utroque loco magnam credo esse subtilitatem in eo, quod post repetitum pronomen interrogativum particula ἄν repetita non est; utroque enim loco duplicem habemus interrogationem continentem partes has: τί ἂν ἐροῦμεν et τί ἐροῦμεν. iam cum utraque pars sit neganda, sensus inde exit hic: *non tantum nihil quod probabile sit, sed omnino nihil dicere possumus*. habemus igitur gradationem quandam. Bene quidem scio magnos esse viros qui doceant, ἄν nonnisi cum verbo iungi posse, id tamen verum esse equidem persuadere mihi non possum, atque notum est, nonnullos viros graece linguae peritissimos idem sentire. Ea credo multarum vocalium (quibus etiam ἄν adnumero) propria vis est, ut cuivis notioni iungi possint certumque quendam ei dent, ut ita dicam, colorem. Nostrum *wohl*, quod, ni fallor, graeco ἄν accuratissime respondet, eodem modo cuivis verbo addere possumus. Quid multa? qui factum esse credamus, ut existerent verba uti ἐάν et similia nisi nobis persuadeamus iungi posse ἄν cum εἰ? maxime vero si reputemus eorum rationem locorum, quibus seiunctim habemus εἰ et ἄν.

πρὸς τῷ γεγενῆσθαι] Malim πρὸς τὸ γενέσθαι. quo expeditius et certius pronunciare de crimine possit senatus Areopagiticus. Reisk. Bekkeri codd. pro τῷ habent τὸ, quod tamen non videtur conciliari posse cum γεγενῆσθαι. vulgata satis bonum praebet sensum.

τοὺς παῖδας καταπέμψῃ] Fortasse ministri Harpali sunt intelligendi. Wolf. Aut etiam obsides Atheniensium, ab illis fidei

69 θεῶν, ὦ ἄνδρες, τί ἐροῦμεν; γράφεις σὺ Δημόσθενες πολεμεῖν ἡμᾶς, ἐπειδὴ καὶ τοὺς πρότερον πολέμους καλῶς διώκησας; καὶ πότερόν ἐστι δικαιότερον, ἂν ταῦτα δόξῃ καὶ 50 τοῖς ἄλλοις Ἀθηναίοις, εἰς τὸν πόλεμον ὑπάρχειν μετὰ τῶν ἄλλων καὶ τὸ παρὰ σοῦ χρυσίον, ἢ τοὺς μὲν ἄλλους ἀπὸ τῶν ἰδίων κτημάτων ἕκαστον εἰσφέρειν καὶ καταχωνεύειν τὸν ἴδιον κόσμον τῶν γυναικῶν καὶ τὰ ἐκπώματα καὶ πάντα τὰ ἐν τῇ χώρᾳ ἀναθήματα τῶν θεῶν, ὥσπερ ἔφησθα σὺ γράφειν, αὐτὸς εἰσενεγκὼν πεντήκοντα δραχμὰς ἀπὸ τῆς οἰκίας τῆς ἐν Πειραιεῖ καὶ τῆς ἐν ἄστει; τοσοῦτον γὰρ κατὰ τὴν 70 προτέραν εἰσφορὰν εἰσενηνοχὼς εἴκοσι τάλαντα ἔχεις. ἢ πολεμεῖν μὲν οὐ γράψεις, ἀποδιδόναι δὲ κατὰ τὸ γεγραμμένον ὑπὸ σοῦ ψήφισμα κελεύεις Ἀλεξάνδρῳ τὸ κεκομισμένον χρυσίον; οὐκοῦν ὑπὲρ σοῦ τὸν δῆμον ἀποδιδόναι δεήσει. καὶ ποῦ τοῦτ' ἐστὶ δίκαιον ἢ κοινὸν ἢ δημοτικόν, τοὺς μὲν ἐργαζομένους εἰσφέρειν, σὲ δὲ ἁρπάζειν; καὶ τοὺς μὲν φα-

ergo Alexandro traditi, et ab hoc in Asiam abducti. qui cum Alexandrum, quoquo locorum iret, comitarentur, scire poterant omnia, quaecunque in comitatu eius evenirent. Reisk. Ex historia nihil mihi quidem notum est, quod huc possit trahi; probabilior vero Wolfii videtur sententia. In A et L est *καταπέμψει*.

69. *γράφεις*] Malim *γράψεις*. Wolf. *Πότερον γράψεις. οὕτω καὶ ὀλίγῳ ὕστερον ἢ πολεμεῖν μὲν οὐ γράψεις.* Stephanus. et sic dedi. Reisk. Sic dedit etiam Bekk. invitis tamen codd. qui habent praesens, quam lectionem reponendam equidem arbitratus sum, vide si tanti est Buttm. ad Mid. p. 49.

ταῦτα δόξῃ] Post *ταῦτα* videtur *τούτοις* addendum. *his*, indicibus puta. Reisk. in cur. post. or. gr. vol. 8. p. 455. Intelligi potest *τούτοις*, addendum non est.

ἕκαστον] Sic corrigunt H. Steph. et Wolf. vitiosum Aldinae *ἕκαστος*. Reisk. In L est *ἕκαστος*.

γράφειν] Dedi *γράψειν* ex auctoritate eorundem. Reisk. Reposui vulgatam a Bekkero etiam quamquam invitis libris mutatam.

τῆς ἐν ἄστει] Sic correxerunt Wolf. et Steph. vitiosum Ald. *τοῖς ἐν ἄστει*. Reisk. — *τοσοῦτον γὰρ κατὰ κ. τ. λ.* Quamquam verba perspicua sunt, tamen historiam desiderans h. l. non satis intelligo.

70. *κελεύεις*] Dedi *κελεύσεις* ex auctoritate Stephani. Reisk. Quamquam praecedit *γράψεις*, tamen reposui vulgatam a

νεραὰν κεκτῆσθαι τὴν οὐσίαν καὶ ἀπὸ ταύτης εἰσφέρειν, σὲ δὲ πλείω ἢ πεντήκοντα καὶ ἑκατὸν τάλαντα τὰ μὲν ἐκ τῶν βασιλικῶν τὰ δὲ ἐκ τῶν Ἀλεξάνδρου πραγμάτων εἰληφέναι, μηδὲν δὲ φανερὸν ἐν τῇ πόλει κεκτῆσθαι, ἀλλὰ διεσκευά-
51 σθαι πρὸς τὸν δῆμον ὡς οὐ πιστεύοντα τοῖς ἑαυτῷ πολιτευομένοις; καὶ τοὺς μὲν νόμους προλέγειν τῷ ῥήτορι καὶ 71 τῷ στρατηγῷ, τὴν παρὰ τοῦ δήμου πίστιν ἀξιοῦντι λαμβάνειν, παιδοποιεῖσθαι κατὰ τοὺς νόμους, γῆν ἐντὸς ὅρων κεκτῆσθαι, πάσας τὰς δικαίας πίστεις παρακαταθέμενον οὕτως ἀξιοῦν προεστάναι τοῦ δήμου· σὲ δὲ τὴν πατρῴαν γῆν πεπρακέναι, τοὺς δὲ οὐ γεγενημένους υἱεῖς σαυτῷ προσποιεῖσθαι παρὰ τοὺς νόμους τῶν ἐν ταῖς κρίσεσιν ἕνεκα γινομέ-

Bekkero etiam hoc loco contra codd. mutatam. — φανερὰν] Equidem non credo cogitandum h. l. esse de noto illo discrimine inter φανερὰν et ἀφανῆ οὐσίαν (de quo satis sit conferre Harpocr. s. v. ἀφανὴς οὐσία καὶ φανερά, eiusque interpp. tom. 2. p. 146. et 447. ed. Lips.); obstare enim videtur articulus ante οὐσίαν; sensus igitur est: non occultant rem suam familiarem. Similiter intelligo etiam sequentia, μηδὲν δὲ φανερὸν.

πραγμάτων] F. χρημάτων. Wolf. vulgata bene habet. Reisk. — εἰληφέναι, μηδὲν δὲ φανερὸν] Vulgo legebatur εἰληφότα, μηδὲν φανερὸν, quam lectionem Bekk. e codd. suis, quorum tamen L et Z omittunt δὲ, sic mutavit ut, codd. auctoritate motus, ego quoque dedi. μέν necessarium non est, vid. ad §. 25.

διεσκευάσθαι] χωρίσαι τὴν σαυτοῦ οὐσίαν τῆς τοῦ δήμου οὐσίας. Wolf. Ita te gerere erga plebem, ac si decoxisses, foro cessisses, neque quicquam amplius aerario conferre posses, etiamsi velles. Reisk. — In πολιτευομένοις vitium latere mihi videtur et credo leg. esse aut πεπολιτευμένοις aut συμπολιτευομένοις; illud esset: *ita te geris ac si fidem non habeas rebus quas ipse constituisti*, hoc — *viris qui tecum gerant remp.*, πολιτευομένοις est: *rebus quas geris, agis.* De usu verbi ἑαυτοῦ cf. ad §. 8. ὡς post δῆμον omittit Z.

71. στρατηγῷ τὴν] Interponendum videtur τῷ. Reisk. Addito articulo esset: *dem welcher*, nunc est: *wenn er.* — τῷ ante στρατηγῷ omittit Z. — ἐντὸς] In B, L et Z est ἐν τοῖς. idem Z pro ὅρων habet ὅροις et πίστεις pro ψήφους.

κρίσεσιν] Fortasse pertinet hoc ad consuetudinem illam, de qua est in tutoriis actionibus ὀμνύναι κατὰ τῶν παίδων παραστησάμενον. Wolf. Exemplum huius locutionis habes apud Dem. in Conon. p. 1268. vers. fin. Sed libenter ego fateor me totum lo-

νων ὅρκων, ἐπιτάττειν δὲ τοῖς ἄλλοις στρατεύεσθαι λιπόντα αὐτὸν τὴν κοινὴν τάξιν.

72 Ὦ Ἀθηναῖοι, παρὰ τί οἴεσθε τὰς πόλεις τοτὲ μὲν εὖ τοτὲ δὲ φαύλως πράττειν; οὐδὲν εὑρήσετε ἄλλο πλὴν παρὰ τοὺς συμβούλους καὶ τοὺς ἡγεμόνας. ἐπιβλέψατε γὰρ ἐπὶ τὴν Θηβαίων πόλιν. ἐγένετο πόλις, ἐγένετο μεγίστη, καὶ τίνων τυχοῦσα ἡγεμόνων καὶ στρατηγῶν; ἅπαντες ἂν ὁμολογήσαιεν 52 πρεσβύτεροι, παρ' ὧνπερ κἀγὼ τοὺς λογοὺς ἀκούων ἐρῶ, 73 ὅτε Πελοπίδας, ὡς φασίν, ἡγεῖτο τοῦ ἱεροῦ λόχου καὶ Ἐπαμεινώνδας ἐστρατήγει καὶ οἱ μετὰ τούτων· τότε τὴν ἐν Λεύ-

cum non intelligere; neque multum lucis mihi dederunt Meier atque Schoem. in libro qui inscribitur, *Der Attische Process.* p. 203. not. de comit. Ath. p. 112. — τοῖς ante ἄλλοις cum Bekk. ex omnibus codd. addidi.

72. παρὰ τί] Sic Demosth. in Aristogit. init. οὔτε παρὰ τοὺς ἐφ' ἑαυτοῦ λόγους εἰρημένους οὔτε παρὰ τοὺς ὑπ' ἐμοῦ μέλλοντας ῥηθήσεσθαι κ. τ. λ. in Phil. 3. p. 110. οὐ παρ' ἓν οὐδὲ δύο. Disputant de hoc usu praepositionis παρά Viger. p. 645. ubi cf. Hoogev. et Herm. not.; Matth. Gr. Gr. p. 864. Tayl. ad Dem. de cor. p. 305. init. cf. eiusd. not. ad p. 229, 19.; Fr. A. Wolf. ad Lept. §. 117. Buttm. in indice editionis Midianae s. v. παρά, qui allatis et nostro et aliis locis subiicit: „Ex quibus exemplis omnibus cognoveris, παρά non tam simpliciter causam sive rationem indicare, sed rei momentum vel ansam (*was den Ausschlag giebt*), et illud sine quo vera causa efficax non foret." Secundum meum quidem sensum παρά in huius generis locis indicat rationem eam, quam nos cogitamus dicentes ex. gr. *der Zustand eines Staates richtet sich nach der Beschaffenheit derer, welche ihm vorstehen.* — Pro τοτὲ — τοτὲ in Z est ποτὲ — ποτὲ; pro εὑρήσετε B, L et Z habent εὑρήσητε et pro πλὴν Z habet ἢ.

πόλιν κ. τ. λ.] Stephanus in margine locum hunc ita constituit. πόλιν. πότε ἐγένετο πόλις; πότε ἐγένετο μεγίστη; καὶ τίνων τυχοῦσα ἡγεμόνων καὶ στρατηγῶν; haud equidem improbem, sic scriptum si inveniam. verumtamen nil video, cur non vulgata perinde feratur. Reisk. Reliqua cum Reiskio reiicio, sed τινων, quod vulgo legebatur, in τίνων esse mutandum, iam diu ego vidi, idque a Bekk. qui tamen tacet de codd. factum re vera est.

ὁμολογήσαιεν πρεσβύτεροι] Interponi velim haec duo ἂν οἱ. Reisk. Articulus necessarius non est, quamquam Bekk. etiam eum inserendum censet, cf. Thiersch. Gr. Gr. p. 461.; ἂν vero cum Bekk. ex A et B dedi pro γὰρ, quod vulgo legebatur inter ἅπαντες et ὁμολογήσαιεν.

73. Ἐπαμεινώνδας] In A est ἐπαμινώνδας, in Z ἐπα-

κτροις μάχην ἐνίκησεν ἡ τῶν Θηβαίων πόλις, τότε εἰς τὴν ἀπόρθητον νομιζομένην εἶναι Λακεδαιμονίων χώραν εἰσέβαλον, κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους πολλὰ καὶ καλὰ διεπράξαντο ἔργα, Μεσσήνην τετρακοσιοστῷ ἔτει κατῴκισαν, Ἀρκάδας αὐτονόμους ἐποίησαν, ἔνδοξοι παρὰ πᾶσιν ἦσαν. πότε 74
δ' αὖ τοὐναντίον ταπεινὰ καὶ τοῦ φρονήματος ἀνάξια διεπράξαντο; ὅτ' ἐδωροδόκει μὲν λαμβάνων χρήματα παρὰ τοῦ Φιλίππου Τιμόλαος ὁ τούτου φίλος, ἐπὶ δὲ τοῖς ξένοις τοῖς

μινώνδας. De Leuctrica pugna vid. Xen. Hell. 6, 4, 1–16. Plut. vit. Ages. c. 28. seq. Pelop. c. 20. seq. Diod. Sic. 15, 51–56. Pausan. in Boeot. c. 13. Nep. 15. 16. — *καὶ οἱ μετὰ τούτων*] Haec omittit Z.

Μεσσήνην τετρακοσιοστῷ] v. Lycurg. p. 155. antepen. [i. e. p. 182. ed. R., ad quem locum vide Osanni notam de duplici σ verbi *Μεσσήνη*; Bekk. codd. omnes h. l. habent *Μεσήνην*. *Schm.*] ubi *Μεσσήνην πεντακοσίοις ἔτεσιν ὕστερον*. Reisk. De tempore accuratius disputat Pausan. in Messen. c. 27. Ceterum de rebus, ad quas respicit Din. cf. Xen. Hell. 6, 5. Polyb. 4, 32. seq. Plut. vit. Pelop. c. 24. Strab. 8, 8. t. 2. p. 226. ed. Tauchn. Diod. Sic. 15, 66. 72. Pausan. in Arcad. c. 27. in Boeot. c. 14. Iustin. 6, 4. seq.

74. *τοῦ φρονήματος*] Inter haec duo vocabula intermedium aliquod excidit, sive id *ἑαυτῶν*, sive *προτέρου* est, sive simile aliud quodpiam. Reisk. Quod Reisk. desiderat Dinarch. articulo indicavit.

τούτων] F, *τούτου*, Demosthenis puta. Sin *τούτων* bene habet, significat, *τῶν δωροδοκούντων κατὰ τῆς πατρίδος*. Wolf. Demosthenis puta, et quotquot ei sunt criminis participes, et causae defensores, Demades, Polyeuctus, ceteri complices. Reisk. Cum Bekkero optimum Cod. A. secutus dedi *τούτου*, reliqui tamen servant *τούτων*. De Timolao cf. Dem. de cor. p. 241. — Ante *Φιλίππου* revocavi articulum a Bekk. omissum, quia in A non est.

ἐπὶ δὲ τοῖς ξένοις] Ordo, *ὅτε Πρόξενος ὁ προδότης ἐγένετο ἐπὶ τοῖς ξένοις τοῖς εἰς Ἄμφισσαν συλλεγεῖσι*. Intelligenda sunt haec de Phocensi bello, quod et Amphissense a primaria Phocidis urbe dicitur. *ἐγένετο ἐπὶ τοῖς ξένοις*, id est *ἡγήσατο τῶν ξένων ἢ ἐστρατήγησεν αὐτῶν*. Alius fuit Proxenus Atheniensium dux, cuius fit apud Demosthenem et in Philippicis historicis mentio, etsi et illum mulctatum esse ab Atheniensibus tradit Ulpianus. Wolf. Proxenus ille, cuius saepe mentionem facit Demosthenes, erat Athe-

εἰς Ἄμφισσαν συλλεγεῖσι Πρόξενος ὁ προδότης ἐγένετο, ἡγε- 53
μὼν δὲ τῆς φάλαγγος κατέστη Θεαγένης, ἄνθρωπος ἀτυχὴς
καὶ δωροδόκος ὥσπερ οὗτος. τότε διὰ τρεῖς γε ἀνθρώπους
οὓς εἶπον ἅπασα ἡ πόλις μετὰ τῶν Ἑλλήνων ἁπάντων ἀπώ-
λετο καὶ συνδιεφθάρη. οὐ γὰρ ψεῦδός ἐστιν ἀλλὰ καὶ λίαν
ἀληθὲς τὸ τοὺς ἡγεμόνας αἰτίους ἁπάντων γίνεσθαι καὶ τῶν
75 ἀγαθῶν καὶ τῶν ἐναντίων τοῖς πολίταις. θεωρήσατε δὴ πά-
λιν καὶ ἐπὶ τῆς ἡμετέρας πόλεως, τὸν αὐτὸν τρόπον ἐξετά-
σαντες. ἡ πόλις ἡμῶν ἦν μεγάλη καὶ ἔνδοξος παρὰ τοῖς Ἕλ- 54
λησι καὶ τῶν προγόνων ἀξία, μετά γε τὰς ἀρχαίας ἐκείνας
πράξεις, ὅτε Κόνων, ὡς οἱ πρεσβύτεροι λέγουσιν, ἐνίκησε
τὴν ἐν Κνίδῳ ναυμαχίαν, ὅτε Ἰφικράτης ἀνεῖλε τὴν Λακε-

niensis; hic autem, de quo Dinarchus h. l. commemorat, erat aut Thebanus aut certe non Atheniensis. ἐπὶ τοῖς ξένοις in castris ad Amphissam Proxenus praeesset imperator militibus mercenariis a Thebanis conductis. videtur ille Proxenus fuisse ξεναγός, ductor militum mercenariorum, eosque Thebanis mercede elocasse. Reisk. De Proxeno Ath. cf. Dem. de fals. leg. p. 356. c. n. Sch. 357. 364. 389. et Schol. not. ad p. 431. med.; de altero nihil mihi notum est. Pro Ἄμφισσαν Bekk. codd. habent ἄμφισαν, res eadem est atque in verbo Μεσσήνη; prō συλλεγεῖσι Z habet ξυλλεγεῖσι.

ἡγεμὼν] F. A. ὃ δ' ἡγεμὼν. Wolf. Nil opus est istac accessione. Asyndeton est. Phalanx opponitur mercenariis. Thebanis enim civibus constabat. Reisk. Bekk. e Codd. suis post ἡγεμὼν addidit δὲ, eumque secutus sum, ut paulo etiam post ubi pro vulg. κατεστάθη ex A et B dedit κατέστη.

Θεαγένης] Hunc ut virum fortem celebrat Plutarchus, qui ab hoste interrogatus, μέχρι τοῦ διώκεις; responderit, μέχρι Μακεδονίας. et cuius soror Timoclia, captis ab Alexandro Thebis, tribunum, a quo stuprata fuerat, per speciem monstrandi auri in puteum praecipitatum obruerit. Wolf. Alteram historiam habes apud Plut. vit. Alex. c. 12. ex quo loco videmus etiam Theagenem in pugna apud Chaeroneam Thebanorum fuisse ducem; alterius vero fontem non inveni. In L et Z est ἀγένης. Z omittit etiam διά, quod proxime sequitur. — συνδιεφθάρη] Haec vulgata lectio est, eamque, sensui sane convenientem, retinere malui quam cum Bekk. propterea tantum scribere διεφθάρη, quod sic a priore manu est in A.

75. μετά γε] Z habet μετά τε.

δαιμονίων μοῖραν, ὅτε Χαβρίας ἐν Νάξῳ κατεναυμάχησε τὰς Λακεδαιμονίων τριήρεις, ὅτε Τιμόθεος τὴν ἐν Κερκύρᾳ ναυμαχίαν ἐνίκησε. τότε, ὦ Ἀθηναῖοι, τότε οἱ μὲν πρότερον 76 ὄντες λαμπροὶ διὰ τοὺς ἡγεμόνας Λακεδαιμόνιοι καὶ ὑπὸ τοῖς ἐκείνων ἤθεσι τραφέντες ταπεινοὶ πρὸς τὴν πόλιν ἡμῶν ἦκον, δεόμενοι τῆς παρὰ τῶν προγόνων ἡμῶν σωτηρίας, ὁ δὲ καταλυθεὶς ὑπ' ἐκείνων δῆμος διὰ τοὺς τότε γενομένους παρ' ὑμῖν συμβούλους πάλιν ἡγεμὼν ἦν τῶν Ἑλλήνων, δικαίως, οἶμαι, στρατηγῶν μὲν τοιούτων τετυχηκὼς, οἵων εἶπον ἀρτίως, συμβούλους δ' ἔχων Ἀρχῖνον καὶ Κέφαλον τὸν Κολυττέα. μία γὰρ αὕτη σωτηρία καὶ πόλεως καὶ ἔθνους ἐστί, τὸ προστατῶν ἀνδρῶν ἀγαθῶν καὶ συμβούλων σπου-

μοῖραν] μόραν apud Demosth. legitur in Aristocratea. Wolf. Et praetuli hoc. Etiam Scaliger sic correxit. Reisk. De re cf. Dem. in Aristocr. p. 686. orat. περὶ συντάξ. p. 172, 26. c. n Intr. Apparat. crit. et exeg. tom. 1. p. 707. seq. ed. Lond. Aeschin. in Ctes. p. 635. Lex. Seguer. p. 279. Gronov. ad Harpocr. t. 1. p. 271. seq. Vales. ad Harpocr. t. 2. p. 855. ad Maussaci not. ibid. p. 484. ed. Lips. Antiquam lectionem μοῖραν, ab omnibus codd. firmatam mutatam tamen a Bekkero quoque, et hic revocari et apud Aeschinem revocandam arbitror, non tantum quod eodem iure, quo Diod. Sic. 14, 91. dixit μέρος τῆς στρατιᾶς, orator dicere potuit μοῖρα, sed etiam quod Photius hoc vocabulum disertis verbis explicat sic: σύνταγμά ἐστι λακωνικὸν, καὶ ὄνομα λόχου.

Χαβρίας] Sic corrigunt Wolf. et Stephanus vitiosum Aldinae λαβρίας. Reisk. De rebus a Chabria gestis vid. Fr. A. Wolf. ad Dem. Lept. p. 293. Pro λακεδαιμονίων, quod sequitur, Z habet ἀθηναίων, idem proxime sequens τὴν omittit; intelligenda autem haud dubie ea victoria est, de qua loquitur Xen. Hell. lib. 5. extr.; siquidem Diodori narrationibus 15, 36. 47. fides habenda non est, cf. Mor. ad Xen. Hell. 6, 2, 8.

76. καὶ ὑπὸ τοῖς ἐκείνων κ. τ. λ.] Fort. καὶ οἱ τοῖς ἐκείνων ἤθεσιν ἐντραφέντες. Reisk. in cur. post. vol. 8. p. 455. Non necessarium ut mutetur quidquam. — δεόμενοι τῆς παρὰ κ. τ. λ.] Si intelligit pacem eam, de qua narrat Xenoph. Hell. 6, 3. Diod. 15, 50. rem valde exornat.

καταλυθεὶς] Loquitur de constitutione XXX tyrannorum, Wolf. — De Archino cf. Ruhnk. hist. crit. or. gr. p. XLII. Demosth. in Timocr. p. 742. Aeschin. de fals. leg. p. 338. in Ctes. p. 576. 584. Cephalus haud dubie idem est, de quo iam locutus sum ad §. 38. — Κολυττέα] A, B et L habent κοττυλέα, Z κοτυλλέα.

77 δαίων τυχεῖν. διόπερ, ὦ Ἀθηναῖοι, δεῖ ταῦθ' ὑμᾶς ὁρῶντας καὶ λογιζομένους μὴ μὰ Δία τὸν πλείω χρόνον τῆς Δημοσθένους δωροδοκίας καὶ ἀτυχίας κοινωνεῖν, μηδ' ἐν τούτῳ τὰς ἐλπίδας τῆς σωτηρίας ἔχειν, μηδ' οἴεσθαι ἀπορήσειν ἀνδρῶν ἀγαθῶν καὶ συμβούλων σπουδαίων, ἀλλὰ τὴν τῶν προγόνων λαβόντας ὀργὴν τὸν ἐπ' αὐτοφώρῳ κλέπτην εἰλημμένον καὶ προδότην, τὸν οὐκ ἀπεχόμενον τῶν εἰς τὴν πόλιν ἀφικνουμένων χρημάτων, τὸν εἰς τὰς δεινοτάτας ἀτυχίας ἐμβεβληκότα τὴν πόλιν, τὸν τῆς Ἑλλάδος ἀλιτήριον ἀποκτείναντας ἐξόριστον ἐκ τῆς πόλεως ποιῆσαι, καὶ μεταβαλέσθαι τὴν τῆς πόλεως τύχην ἐᾶσαι, καὶ προσδοκῆσαι τούτων γενομένων βέλτιον πράξειν.

78 Ἀκούσατε, ὦ Ἀθηναῖοι, κἀκείνου τοῦ ψηφίσματος τοῦ γραφέντος ὑπὸ Δημοσθένους, ὃ τεταραγμένης τῆς πόλεως μετὰ τὴν ἐν Χαιρωνείᾳ μάχην ἔγραψεν ὁ δημοτικὸς οὗτος, καὶ τῆς μαντείας τῆς ἐλθούσης ἐκ Δωδώνης παρὰ τοῦ Διὸς τοῦ Δωδωναίου· σαφῶς γὰρ ὑμῖν πάλαι προείρηκε φυλάττεσθαι τοὺς ἡγεμόνας καὶ τοὺς συμβούλους. Λέγε τὴν μαντείαν πρῶτον.

77. ἐμβεβληκότα] ἀντὶ τοῦ ἐμβεβληκότα. Wolf. Ego vero nullus dubitavi illud cum hoc commutare. Reisk. Bekk. etiam recte ex A et B dedit activum, quamquam L et Z habent passivum, omittentes praeterea τὴν ante πόλιν. — ἀλιτήριον] Vulgo legebatur ὄλεθρον, in L et Z lacuna est, A et B habent ἀλιτήριον, unde recte dedit Bekk. ἀλιτήριον, cf. Aesch. in Ctes. p. 544 extr.

μεταβαλέσθαι] ἀντὶ τοῦ μεταβληθῆναι. Wolf. Animum erga vos mutare, pro alienato a vobis, quo adhuc fuit, propitium induere vestrique studiosum. Reisk. Sensus est: sinere debetis ut se mutet reip. fortuna.

78. ὃ τεταραγμένης] L, Z et a priore manu A habent ὅτε τεταραγμένης.

πάλαι] Vetustum enim erat hoc vaticinium, non tum demum, post pugnam Chaeronaicam, sed dudum ante tempore belli Peloponnesiaci iam redditum. Reisk.

μαρτυρίαν — μαρτυρία] Lege μαντείαν et μαντεία. Wolf. Perquam probabiliter. Verumtamen cum p. 102, 37. [i. e. §. 98 *Schm.*] insequatur rursus μαντεία haec ipsa, et postmodum demum, non autem nunc statim recitetur, sustinui tantisper assensum, donec certius hac de re constet. Reisk. Tayl. annotat

66 ΜΑΝΤΕΙΑ.

Λέγε δὴ τὸ καλὸν ψήφισμα τούτου. 79

ΨΗΦΙΣΜΑΤΟΣ ΜΕΡΟΣ.

Δημοτικός γε ὁ διατάττων ἑαυτὸν μέν, ἐπειδὴ ἀνδρεῖος καὶ εὔψυχός ἐστιν, ἐν τοῖς ὅπλοις μένειν, οὓς δ' ἂν αὐτὸς ἀποδοκιμάσῃ τῶν πολιτῶν, ἐπὶ τὰ ἔργα ἀπιέναι, καὶ ἐάν τι ἄλλο τούτῳ δόξῃ ἐπιτήδειον εἶναι, τοῦτο ποιεῖν. Λέγε τὰ λοιπά.

ΤΟ ΛΟΙΠΟΝ ΤΟΥ ΨΗΦΙΣΜΑΤΟΣ.

Ἀκούετε, ὦ ἄνδρες δικασταί. ἀπιέναι φησὶ τὸ ψήφισμα 80 *τὰς εἰρημένας πρεσβείας, ἐπειδὴ ἤκουσε μετὰ τὴν μάχην τὴν ἐν Χαιρωνείᾳ Φίλιππον εἰς τὴν χώραν ἡμῶν μέλλειν εἰσβάλλειν, αὐτὸς ἑαυτὸν πρεσβευτὴν κατασκευάσας, ἵν' ἐκ τῆς πόλεως ἀποδραίη, συσκευασάμενος τῆς διοικήσεως ὀκτὼ τά-*

„μαντείαν Gruter." Priore loco Bekk., quem secutus sum, ex omnibus codd. dedit *μαντείαν*, posteriore ex A et Z *MANTEIA*, B et L omittunt hoc verbum.

79. *τούτου*] Malim *τὸ τούτου*. Reisk. Mutandum nihil est. De hoc autem decreto nihil equidem scio, fortasse tamen iis annumerandum est, de quibus loquitur Plut. vit. Dem. c. 21. extr. cf. Aeschin. in Ctes. p. 546. — *ΨΗΦΙΣΜΑΤΟΣ ΜΕΡΟΣ.* In B et L haec omissa sunt, in A et Z est *ψήφισμα*. — *ΤΟ ΛΟΙΠΟΝ ΤΟΥ ΨΗΦΙΣΜΑΤΟΣ*] In B, L et Z haec omittuntur, A habet *μαρτυρία*.

80. *εἰρημένας*] L. *ῥηθείσας*. *delectos legatos*. Wolf. Secutus est Bekk., quamquam libri vulgatam servant; si haberemus illud decretum, res accuratius definiri posset; nunc et hic et in verbis *τὸ ψήφισμα*, quae omittenda videntur Bekkero, libros quam coniecturas sequi malui. Sensus est: decretum dicit (i. e. e decreto scimus) profectos esse legatos dictos (nimirum in decreto illo); inter quos cum ipse etiam fuerit Demosthenes, illis verbis simul dicit Dinarchus, profectus est Demosthenes, atque ad hunc sequentia sunt trahenda. Iam nemo probabit sequentem Reiskii notam; fortasse tamen pro *ἐπειδὴ* melius legeretur *ἐπεὶ δή*.

ἐπειδὴ ἤκουσε] Interponi vult Wolf. *δ'*. possit quoque *γὰρ* interponi. Reisk. — *διοικήσεως*] *οἱ ἐπὶ τῆς διοικήσεως*, scil. *τῶν δημοσίων χρημάτων*, sunt quaestores, seu tribuni aerarii,

λαντα, οὐδὲ φροντίσας τῆς τότε παρούσης ἀπορίας, ἡνίχ' οἱ ἄλλοι πάντες ἐκ τῶν ἰδίων ἐπεδίδοσαν εἰς τὴν ὑμετέραν σω-
81 τηρίαν. τοιοῦτος ὑμῖν ὁ σύμβουλος, καὶ δύο ταύτας μόνας ἐν τῷ βίῳ Δημοσθένης πεποίηται ἀποδημίας, μετὰ τὴν μά-57 χην ὅτε ἀπεδίδρασκεν ἐκ τῆς πόλεως, καὶ νῦν εἰς Ὀλυμπίαν, ἐπεὶ Νικάνορι διὰ τῆς ἀρχιθεωρίας ἐντυχεῖν ἐβούλετο. ἄξιόν γε τούτῳ παρακαταθέσθαι τὴν πόλιν καὶ ἐπιτρέψαι κινδυνεύειν μέλλοντας, ὃς ὅτε μὲν ἔδει μάχεσθαι μετὰ τῶν ἄλλων τοῖς πολεμίοις, λιπὼν τὴν τάξιν ᾤχετο ἀπιὼν οἴκαδε, ἐπειδὴ δὲ προσῆκεν οἴκοι κινδυνεύειν μετὰ τῶν ἄλλων,

cuiusmodi fuit Lycurgus orator, cuius vitam v. apud Plutarch. Wolf. Nisi fallor turpissimam h. l. habemus calumniam; intelligendum enim videtur illud iter, quo Demosthenes a sociis pecunias exegit; eo certe nomine ab Aeschine etiam in Ctes. p. 545. similiter atque a Dinarcho vituperatur, quamquam Ps. Plut. vit. Dem. t. 5. p. 160. Tauchn. hanc rem inter praeclare facta refert. Sed quid sibi velint illa VIII talenta quae a Demosthene ablata ex aerario esse auctor indicat, prorsus non video, nisi, confundens omnia, facinus quod Demosthenes in praeclara illa murorum reficiendorum administratione (ad quam X prope talenta acceperat) potuit quidem perpetrare, at non perpetravit, turpissime mentiens huc trahit. De illa administratione cf. Dem. de cor. p. 243. 266. Ps. Plut. l. l. Aeschin. in Ctes. p. 425. seq.

οὐδὲ φροντίσας] L. οὐδὲν φρ. Wolf. sic dedi. Reisk. Secutus etiam Bekk. est, ego omnium librorum lectionem οὐδὲ revocavi. Sensus est: Demosthenes calamitatem, quae fuit illis temporibus, non tantum nulla re levavit, sed ne cogitavit quidem. — ἡμετέραν] Sic cum Bekk. ex Codd. dedi pro vulg. ὑμετ.

81. κατὰ τὴν μάχην] F. μετὰ τὴν μάχην. Wolf. Etiam hoc probavi. Reisk. Tayl. annotat: „μετὰ κ. μ. Gruter," quam praepositionem omnes Bekkeri codd. firmant. Ficta vero esse quae narrat Din. de Demosth. itineribus, satis notum est, cf. ex. gr. Dem. de cor. p. 308. — Pro ἐπεὶ, quod sequitur, in L et Z est ἐπὶ.

ἀρχιθεωρίας] θεωροὶ, qui sint, notum est. ἀρχιθέωροι [leg. ἀρχιθεωροί. *Schm.*] legati publice ad Olympia missi, principem Graeciae celebritatem. Wolf. per opportunitatem legationis huius, et sub eius praetextu. Reisk. — De Nicanore eiusque officio vid. infr. §. 103. Diod. Sic. 17, 108. seq. 18, 8. Male Valesius apud Harpocr. s. v. Νικάνωρ in notis p. 133. tom. 2. p. 357. ed. Lips. Ὑπερίδης mutandum credit in Δείναρχος, cf. Suid. et Phot. s. v. Νικάνωρ. — λιπὼν τὴν τάξιν] Res nota est, cf. Plut. vit. Dem. c. 20. Ps. Plut. vid. Dem. p. 160.

πρεσβευτὴν αὐτὸς αὑτὸν προβαλόμενος ᾤχετο ἐκ τῆς πόλεως ἀποδράς, ἐπειδὴ δὲ πρεσβεύειν ἔδει περὶ τῆς εἰρήνης, οὐκ 82
ἂν ἔφασκεν ἐκ τῆς πόλεως ἐξελθεῖν οὐδὲ τὸν ἕτερον πόδα, ἐπειδὴ δὲ τοὺς φυγάδας Ἀλέξανδρον ἔφασαν κατάγειν καὶ
58 Νικάνωρ εἰς Ὀλυμπίαν ἦκεν, ἀρχιθεωρὸν αὐτὸν ἀπέδωκε τῇ βουλῇ. τοιοῦτος οὗτος, ἐν μὲν ταῖς παρατάξεσιν οἰκουρός, ἐν δὲ τοῖς οἴκοι μένουσι πρεσβευτής, ἐν δὲ τοῖς πρεσβευταῖς δραπέτης ἐστίν.

Λέγε δὴ καὶ τὸ περὶ ζητήσεως τῶν χρημάτων ψήφισμα, ὃ ἔγραψε Δημοσθένης τῇ ἐξ Ἀρείου πάγου βουλῇ περὶ αὐτοῦ τε καὶ ἡμῶν, ἵνα παρ' ἄλληλα θεωρήσαντες εἰδῆτε τὴν Δημοσθένους ἀπόνοιαν.

ΨΗΦΙΣΜΑ.

Ἔγραψας σὺ τοῦτο Δημόσθενες; ἔγραψας· οὐκ ἔστιν 83

προβαλλόμενος Velim unum λ detrahi. Reisk. Sic dedit Bekk. ex B et ex corr. A, quem secutus sum.

82. τῆς εἰρήνης] Articulum omittit L.

ἐξελθεῖν οὐδὲ τὸν ἕτερον πόδα] ἀντὶ τοῦ, οὐδὲ τῷ ἑτέρῳ ποδὶ. nisi forte subintelligitur ἐκβιβάσαι. aut simile quodpiam verbum. Wolf. Haec parum intelligo, vulgatam satis, quae idem dicit, atque si dixisset οὐδὲ τὸν ἑαυτοῦ πόδα ἐξελθεῖν. ne alterum quidem pedem suum urbe esse exiturum, nedum ambos. Reisk. Referendum hoc fortasse est ad detrectatam illam legationem, de qua vid. Plut. vit. Dem. c. 23.

Ἀλέξανδρος] L. Ἀλέξανδρον. Wolf. et sic dedi. cum fama increbruisset, Alexandrum exules reducere, h. e. proscripto cuique veniam domum redeundi edicto dedisse. Reisk. — ἀρχιθεωρὸν] Sic ex codd. suis dedit Bekk. idque rectius sane quam ἀρχιθέωρον quod vulgo legebatur, derivandum enim hoc vocabulum est a verbo ἀρχιθεωρέω.

ἀπέδωκε] ἐπέδωκε. Scaliger. recte, ni fallor. Reisk. Ne literula quidem mutanda est.

τῇ βουλῇ] Ita corrigunt Wolf. et Steph. vitiosum Aldinae τῇ βουβῇ. Reisk. — ἔγραψε Δημοσθένης τῇ ἐξ Ἀρ.] Z habet ἔγραψεν ὁ Δημοσθένης τῇ ἐκ τοῦ ἀρ. — „ἡμῶν] F. ὑμῶν." Wolf.

83. Δημόσθενες; ἔγραψας· οὐκ] Vitiosam Aldinae interpunctionem, quae haec est, Δημόσθενες, ἔγραψας; οὐκ — ad praescriptum marginis Stephanici correxi; quemadmodum Wolf.

ἀντειπεῖν. ἐγένετο ἡ βουλὴ κυρία σοῦ προστάξαντος; ἐγένετο. τεθνᾶσι τῶν πολιτῶν ἄνδρες; τεθνᾶσι. κύριον ἦν τὸ σὸν ψήφισμα κατ' ἐκείνων; ἀδύνατον ἀντειπεῖν.

Λέγε δὴ πάλιν ὃ Δημοσθένης κατὰ Δημοσθένους ἔγραψε. προσέχετε ὦ ἄνδρες. 69

ΨΗΦΙΣΜΑ.

84 Ἡ βουλὴ εὗρηκε Δημοσθένην. τί δεῖ πολλῶν λόγων; ἀποπέφαγκεν, ὦ Ἀθηναῖοι. τὸ μὲν τοίνυν δίκαιον ἦν ὑφ' ἑαυτοῦ κεκριμένον εὐθὺς ἀποθνήσκειν· ἐπειδὴ δ' εἰς τὰς ὑμετέρας ἥκει χεῖρας τοὺς ὑπὲρ τοῦ δήμου συνειλεγμένους καὶ τοὺς ὁμωμοκότας πείθεσθαι τοῖς νόμοις καὶ τοῖς τοῦ δήμου ψηφίσμασι, τί ποιήσετε; προήσεσθε τὴν πρὸς τοὺς θεοὺς εὐσέβειαν καὶ τὰ παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις δίκαια νομιζόμενα;

quoque dudum ante fecerat. — κυρία προστάξαντος] Interposui de meo σοῦ. *fuitne penes senatum potestas illud tuum decretum exsequendi.* Reisk. Pronomen ex A et B recepit etiam Bekk.; sed σοῦ προστάξ. est, te auctore, decreto tuo.

κατὰ Δημοσθένους] Fui aliquando in hac sententia: ὃ Δημοσθένης κατὰ τίνος; *quod Demosthenes contra — quem?* κατὰ Δημοσθένους ἔγραψε, *contra Demosthenem tulit.* ut haec sit ad illa responsio. tum statim εὗρηκε Δημοσθένης, τίνα; *invenit, deprehendit reum — quem? Demosthenem.* Sed nunc nimis ista videntur quaesita, quae, cum fortassis placitura etiam sint, si codices ita tradidissent, tum auctori, codicibus invitis, obtrudenda non sunt. Reisk.

84. ΨΗΦΙΣΜΑ. Ἡ βουλὴ] Haec iure Bekk. ex A in textum recepit; ΨΗΦ. addendum esse iam dudum ego videram.

λόγων; ἀποπέφαγκεν] Interponendum videtur aliquid, quod deest. e. c. αὐτὸς ἑαυτόν. *ipse semet detulit.* Reisk. Mutandum nihil esse nunc nemo non videt.

ὑμετέρας] Sic correxerunt Scaliger, Wolf., Stephanus vitiosum Aldinae ἡμετ. Reisk. ὑμετ. ex codd. suis dedit etiam Bekk.

τοὺς ὑ. τ. δ. συνειλεγμένων καὶ τοὺς ὁμωμοκότας] Sic dant Aldus et Stephanus. Ego Wolfianam hic reddidi solum verbum quartum [leg. quintum. *Schm.*] mutans cum συνειλεγμένους. ne nimis multa essent turbanda. Wolfius ad h. l. annotavit haec, et paene eadem Stephanus quoque in margine. leg. τοὺς ὑ. τ. δ. συνειλεγμένους. nisi magis placet τῶν ὑ. τ. δ. συνειλεγμένων καὶ τῶν ὁμωμοκότων. pro εἰς τὰς ὑμῶν. Sic Horatius [Sen. 1, 4, 23. *Schm.*] *Cum mea nemo scripta legat vulgo recitare timet*

μή, ὦ Ἀθηναῖοι, μή· αἰσχρὸν γὰρ καὶ δεινὸν ἑτέρους μὲν 85
ὑπὸ τῶν Δημοσθένους ψηφισμάτων, οὐδὲν ὄντας τούτου
χείρους οὐδὲ τοσαῦτ' ἠδικηκότας ὅσαπερ οὗτος, ἀπολωλέναι,
60 τουτονὶ δὲ καταφρονοῦντα ὑμῶν καὶ τῶν νόμων ἀτιμώρη-
τον περιιέναι ἐν τῇ πόλει, αὐτὸν ὑφ' ἑαυτοῦ καὶ τῶν ψη-
φισμάτων ὧν ἔγραψεν ἑαλωκότα. τουτὶ τὸ συνέδριον, ὦ
Ἀθηναῖοι, καὶ ὁ αὐτὸς τόπος, καὶ ταῦτα τὰ δίκαια ὁ αὐ- 86
τὸς ῥήτωρ ἐκείνοις τε αἴτιος ἐγένετο τῶν συμβάντων κακῶν
καὶ αὐτῷ τῶν νῦν συμβησομένων. ἐπέτρεψεν ὁ αὐτὸς οὗτος
ἐν τῷ δήμῳ τῷ συνεδρίῳ τούτῳ κρῖναι περὶ αὐτοῦ, μάρτυ-
ρας ὑμᾶς πεποιημένος. ἔθετο συνθήκας μετὰ τοῦ δήμου,
γράψας τὸ ψήφισμα καθ' ἑαυτοῦ παρὰ τὴν μητέρα τῶν

tis. Haec Wolfius. Accusativos si praefers, erit εἰς τὰς ὑμετέρας χεῖρας tantundem, atque ὑφ' ὑμᾶς *venit sub vos.* Reisk. Accusativos ex omnibus suis codd. dedit etiam Bekk.

85. ὑμῶν] Sic correxerunt Wolf. et Steph. vitium Aldinae ἡμῶν. et statim post ἀτιμώρητον, quod vitiose in Aldina legitur ἀτιμώριτον. Reisk. Utramque correctionem ex codd. suis recepit etiam Bekk.

ταῦτα] F. ταὐτὰ. Wolf. cui sum obsecutus. Reisk. Bekk. antiquam retinuit lectionem, quam habent etiam codd. nisi quod in B pro ταῦτα est ταῦτ' αὐτὰ. Me quidem antecedentia ὁ αὐτὸς τόπος maxime turbant; atque primo quid sibi velit loci mentio, haud equidem capio; hinc τόπος explico, *locus oratorius*, cf. Dem. Mid. p. 557, 16. c. not. Spalding. Deinde vero ὁ αὐτὸς antecedenti τουτὶ τὸ et sequenti ταῦτα τὰ parum congruit, eamque ob causam sententiarum rationi repugnat; hinc legendum mihi videtur οὗτος ὁ τόπος.

86. ὁ αὐτὸς] Malim καὶ ὁ αὐτὸς. *et idem ille orator.* Reisk. Sine iusta causa.

αὖ] Exhibui coniecturam Wolfii αὖτῷ. *et eorum, quae ipsi nunc evenient.* opponuntur enim ἐκείνοις τε et αὐτῷ. tametsi Wolf. in latinis non suam coniecturam, sed vulgatam, nescio qua de causa, expressit. Reisk. αὐτῷ dedit etiam Bekk. ex A et B; in L et Z pro αὐτῷ τῶν est αὐτῶν. — μάρτυρας ὑμᾶς πεποιημένος] cf. supra §. 61.

παρὰ τὴν μητέρα τῶν θεῶν] Id aedificium μητρῷον inde dictum, in quo monumenta publica asservabantur. Wolf. Ratio linguae graecae postulat παρὰ τῇ μητρὶ τ. θ. Reisk. Quam iberi in eiusmodi rebus Graeci sint, satis hodie notum est; maiore tiam audacia Demosth. de Rhod. lib. p. 192. dicit: εἰ βασιλεὺς

θεῶν, ἢ πάντων τῶν ἐν τοῖς γράμμασι δικαίων φύλαξ τῇ πόλει καθέστηκε. διὸ καὶ οὐχ ὅσιον ὑμῖν ἐστὶ ταύτας ἀκύρους ποιεῖν, οὐδὲ τοὺς θεοὺς ὁμωμοκόσι περὶ ταύτης τῆς κρίσεως ταῖς αὐτῶν τῶν θεῶν πράξεσιν ἐναντίαν τὴν ψῆφον
87 ἐνεγκεῖν. κρίσει Ποσειδῶν ἀποτυχὼν τοῖς ὑπὲρ Ἁλιρρόθιον 61
πρὸς Ἄρη γενομένοις ἐνέμεινεν· αὐταὶ αἱ σεμναὶ θεαὶ τῇ πρὸς Ὀρέστην ἐν τούτῳ τῷ συνεδρίῳ κρίσει γενομένῃ καὶ τῇ τούτου ἀληθείᾳ συνοίκους ἑαυτὰς εἰς τὸν λοιπὸν χρόνον κατέστησαν. ὑμεῖς δὲ τί ποιήσετε οἱ πάντων εἶναι φάσκοντες εὐσεβέστεροι; τὴν τοῦ συνεδρίου γνώμην ἄκυρον κατα-
στήσετε τῇ Δημοσθένους ἐπακολουθήσαντες πονηρίᾳ; οὔκ,

παρ' αὐτὸν ὄντα με σύμβουλον ποιοῖτο. De Metroo cf. Schoem. de com. Ath. p. 129. Hauptmanni lib. de Andocide c. 8. in Reisk. or. gr. t. 8. p. 594. seq. — φύλαξ τῇ πόλει] Z habet τῇ πόλει φύλαξ, articulus a priore manu in A omissus est.

87. κρίσει] Id est ἐν κρίσει. in iudicio, vel sententia a iudicibus pronuntiata. Videtur Stephanus de κρίσεως suspicatus esse, tametsi margo eius hoc de vocabulo tacet. v. notam proximam. Reisk. — ἀποτυχὼν τοῖς ὑ. Ἁ. π. Ἄ. γενομένοις] πότερον ἀποτυχὼν τῆς ὑ. Ἁ. π. Ἄ. γενομένης. ἢ μᾶλλον δεῖ στίζειν μετὰ τὸ ἀποτυχεῖν, ἵνα ᾖ, ἐνέμεινε τοῖς γενομένοις. Stephanus. Posterius hoc potius est. τὰ γενόμενα sunt exitus rei, h. l. τὰ κεκριμένα ὑπὸ τῶν δικαστῶν. Reisk. Dativus κρίσει instrumentum indicat. Ceterum recte statuit Reisk. quamquam necessarium non est ut interpungatur post ἀποτυχών. A ex correctione habet τῇ — γενομένῃ; idque placet Bekkero. De Halirrhothio cf. Apollod. Bibl. 3, 14, 2. c. not. Heyn. Demosth. Aristocr. p. 641. — σεμναὶ] omittit Z.

κρίσει γενομένῃ] Post γενομένῃ videtur ἐνέμειναν deesse. Reisk. in cur. poster. vol. 8. p. 455. Bekkerus in Addendis p. 697. „post γενομένῃ, inquit, nescio an exciderit ἐνέμειναν." Si legeremus hoc verbum, reiiciendum sane non esset, nunc ex ἐνέμεινεν intellige ἐνέμειναν.

εὐσεβέστεροι] ἀντὶ τοῦ εὐσεβέστατοι latino quidem more. Wolf. Non video cur credendum sit dictum esse comparat. pro superlat. — Pro καταστήσετε a priore manu in A est κατα-στήσατε. Z ante Δημοσθένους addit τοῦ. Post οὔκ, quod accentu notavi, commate interpunxi uti actum iam est in Reiskiana. Sequens ἄνδρες in A et B omittitur.

ἰὰν σωφρονῆτε, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι· οὐ γὰρ περὶ μικρῶν 88
οὐδὲ πῶν τυχόντων ἐν τῇ τήμερον ἡμέρᾳ διπάζετε, ἀλλὰ
περὶ σωτηρίας τῆς πόλεως ἁπάσης καὶ πρὸς τούτοις περὶ
δωροδοκίας, ἔθους πονηροῦ καὶ πράγματος ἀλυσιτελοῦς ὑμῖν
καὶ πάντας ἀνθρώπους ἀπολωλεκότος. εἰ μὲν καθ' ὅσον ἐστὶ
δυνατοὶ ἐκβαλεῖτε ἐκ τῆς πόλεως καὶ παύσετε τοὺς ῥᾳδίως
καθ' ὑμῶν χρήματα λαμβάνοντας, σωθησόμεθα θεῶν βου-
λομένων· εἰ δ' ἐπιτρέψετε τοῖς ῥήτορσι πωλεῖν ὑμᾶς αὐτούς,
περιόψεσθε τὴν πόλιν ἀναπραθεῖσαν ὑπὸ τούτων.

62. Ἔργαζεν αὐτὸς ἐν τῷ δήμῳ Δημοσθένης, ὡς θηλονότι 89
δικαίου τοῦ πράγματος ὄντος, φαλάττειν Ἀλεξάνδρῳ τὰ εἰς
τὴν Ἀττικὴν ἀφικόμενα μετὰ Ἁρπάλου χρήματα. οὕτως οὖν, ὦ
ἄριστε, εἰσί μοι, φυλάξομεν, ἐὰν σὺ μὲν εἴκοσι τάλαντα λα-
βὼν ἔχῃς ἴδια, ἕτερος δὲ πεντακαίδεκα, Δημάδης δὲ ἑξακισ-
χιλίους μισθοῦ στατῆρας, ἕτεροι δὲ ὅσα δή τινες ὀπωπε-
φασμένοι εἰσί; τέτταρα γὰρ τάλαντά ἐσθ' καὶ ἑξήκοντα
ἤδη εὑρημένα, ὧν οἴεσθε τὴν αἰτίαν τοῦτοισὶν ἀναθεῖναι.

88. ἀλυσιτελοῦς ὑμῖν] Pronomen e codd. suis addidit Bekk.

εἰ μὲν] Malim ὃ εἰ μὲν. *quam si vos quidem exterminabitis pestem.* Reisk. ἐκβαλεῖτε et παύσετε idem habent obiectum τοὺς — λαμβάνοντας.

89. ὦ ἄριστε] ὦ ex codd. suis addidit Bekk.

ὅσα δή ποτε] Subaudi ἔχειν. Reisk. Idem, si recte eum intelligo, in ind. graecit. s. v. στατηρ, legendum censet pro χρυσοῦ, χρυσοῦς; sed quamquam in Z ita legitur, in quo etiam pro Δημάδης est δημώδης, nihil tamen mutandum. — In A a priore manu pro τέτταρα est τετρακόσια.

ὧν οἴεσθε τὴν αἰτίαν τοῦτοισὶν ἀναθεῖναι] Quorum culpam in istos censetis conferendam. τὸ ὧν ad talenta 64 oratoribus direpta pertinere videtur, τὸ οἴεσθε ad δωροδόκους, τὸ τούτοις ad iudices. Sed me dubitare de sententiae veritate fateor. Wolf. Aut aberrarunt h. l. operae Basileenses a Wolfii manu, ut calamus eius lapsus est, et sententiam eius pervertit. voluit certe dare τὸ οἴεσθε ad iudices, τούτοις autem ad τοὺς δωροδόκους. Sententia Dinarchi plana est. *quorum peculatuum culpam in eos conferre, vos iudices, censetis decere.* Sed deesse videtur δεῖν ante οἴεσθε. Reisk. Quamquam saepe δεῖν sic additum invenitur, tamen necessarium non est semper ut addatur, cf. Buttm. exc. 3. ad Dem. Mid. p. 131. De τούτοισίν, pro quo in L est τοῦτοισιν, id. eiusdem Buttm. gr. gr. maiorem tom. 1. p. 315.

πάντες ἀγωνιξόμεθα καὶ περὶ τοῦ μὴ δοκεῖν τὰ ἰδίᾳ παρά τισιν ὄντα χρήματα κοινὴ τὸν δῆμον ἔχειν, τηνικαῦτα σκο-
94 βουλεύοντα καὶ διοικοῦντα τοῦτον σώσειν ἡμᾶς; ἐᾶν γὰρ τἄλλα ὅσα μεταβαλλόμενος ἐν τοῖς πράγμασι καὶ δημηγορῶν οὐδὲν ὑγιὲς τετέλεκε, καὶ τοτὲ μὲν γράφων καὶ ἀπαγορεύων μηδένα ἄλλον νομίζειν θεὸν ἢ τοὺς παραδεδομένους, τοτὲ δὲ λέγων ὡς οὐ δεῖ τὸν δῆμον ἀμφισβητεῖν τῶν ἐν οὐρανῷ τιμῶν Ἀλεξάνδρῳ, ὅταν δὲ μέλλῃ κριθήσεσθαι παρ' ὑμῖν, Καλλιμέδοντα εἰσαγγέλλων συνιέναι ἐν Μεγάροις τοῖς φυγάσι ἐπὶ καταλύσει τοῦ δήμου, καὶ ταύτην τὴν εἰσαγγελίαν εὖ- 66
95 θὺς παραχρῆμα ἀναιρούμενος, ἐν δὲ τῇ ἐκκλησίᾳ ταύτῃ τῇ πρώτῃ γεγενημένῃ προσάγων καὶ κατασκευάζων ψευδῆ μηνυτὴν ὡς ἐπιβουλευομένων τῶν νεωρίων, καὶ περὶ τούτων γράφων μὲν οὐδέν, αἰτίας δ' ἕνεκα τοῦ παρόντος ἀγῶνος

Athenienſium. Wolf. — *ἰδίᾳ*] Sic dedi, Bekkerum ſecutus, pro vulg. *ἴδια*, quod etiam in codd. eſt.

σώσειν] Sic correxerunt Wolf. et Steph. vitium Ald. *τώσειν*. minus placet Scaligeri *πείσειν*. Reisk. *σώσειν* eſt etiam in Bekkeri codd. — *διοικοῦντα*, quod antecedit, cum Bekk. dedi ex A. et B pro vulg. *πολεμοῦντα*.

94. *δημηγορῶν, οὐδὲν ὑγιὲς τετέλεκε*] Poteſt ſane ſic. videtur tamen orator, mutata diſtinctione, ſic dediſſe: *δημηγορῶν οὐδὲν ὑγιές, διατετέλεκε*. Reisk. Ferenda ſane eſt vulgata lectio; poſt *καὶ* intelligo ex anteced. *ὅτι οὐδὲν ὑγιὲς τετέλεκεν*.

ἀπαγορεύων] Sic correxere Wolf. et Steph. Ald. vitium *ἀπαγ*. — *τῶν ἐν οὐρανῷ τιμῶν*] Si bene habet haec lectio, tantundem valet, atque *τῶν ἐναυρανίων τιμῶν, coelestibus honoribus*. Sed dubito, an graeci perinde *τιμὰς οὐρανίους* vel *ἐνουρανίους* uſurpaverint, atque latini *honores coeleſtes*. Suſpicatus aliquando ſum, Dinarchum reliquiſſe *τῶν ἴσων τοῖς ἐν οὐρανῷ*, id eſt *τοῖς θεοῖς. paribus honoribus atque diis habentur coelum incolentibus*. Reisk. Recte, niſi fallor, h. l. explicuit; Bekkerus verbo *τιμῶν* facile ſe carere dicit.

Καλλιμέδοντα] Sic correxerunt Wolf. et Steph. vitium Aldinae *Καλλιμήδ*. Reisk. Aſſentiuntur Bekkeri codd.; hiſtoria quam tangit Din. nota mihi non eſt. — *εὐθὺς παραχρῆμα*] Interiectis tribus verbis eadem iunguntur apud Iſaeum de Cleon. her. p. 7. ſeq. R. *εὐθὺς ἐρωτῶντος τοῦ Δεινίου παραχρῆμα*, et inverſo ordine apud eundem de Pyrrhi her. p. 18. p. 45. cf. Fr. A. Wolf. ad Dem. Lept. p. 235.

95. *αἰτίας*] Ordo verborum eſt *αἰτίας δὲ παρασκευάζων*,

παρασκευάζων· τούτων γὰρ ἁπάντων ὑμεῖς τούτῳ μάρτυρές ἐστε. γόης οὗτος, ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ μιαρὸς ἄνθρωπός ἐστι, καὶ οὔτε τῷ γένει τῆς πόλεως πολίτης οὔτε τοῖς πεπολιτευμένοις αὐτῷ καὶ πεπραγμένοις. ποῖαι γὰρ τριήρεις εἰσὶ 96 κατεσκευασμέναι διὰ τοῦτον, ὥσπερ ἐπὶ Εὐβούλου, τῇ πόλει; ἢ ποῖοι νεώσοικοι τούτου πολιτευομένου γεγόνασι; πότε οὗτος ἢ δρᾷ ψηφίσματος ἢ νόμου ἐπηνώρθωσε τὸ ἱππικόν; τίνα κατεσκεύασε δύναμιν τοιούτων καιρῶν παραγενομένων μετὰ τὴν ἐν Χαιρωνείᾳ μάχην, ἢ πεζὴν ἢ ναυτικήν; τίς ἀνεμνήνεκται τῇ θεῷ κόσμος εἰς ἀκρόπολιν ὑπὸ τούτου; τί κατεσκεύακε Δημοσθένης οἰκοδόμημα ἐν τῷ ἐμπορίῳ τῷ ὑμετέρῳ ἢ ἐν τῷ ἄστει ἢ ἄλλοθί που τῆς χώρας; οὐδεὶς ἂν ῥᾳδαμοῦ δείξειεν. ἔπειτα τὸν μὲν ἐν ταῖς πολεμικαῖς πράξεσιν 97 ἄπιστον γεγενημένον ἐν δὲ ταῖς κατὰ τὴν πόλιν οἰκονομίαις ἄχρηστον, περιεωρακότα δὲ τοὺς ἀντιπολιτευομένους ἅπαντα διαπεπραγμένους, ὅσα ἐβουλήθησαν, μεταβεβλημένον δὲ αὐτὸν καὶ τὰς ὑπὲρ τοῦ δήμου πράξεις ἐγκαταλελοιπότα, τοῦ-

ἕνεκα τοῦ παρόντος ἀγῶνος. WOLF. — πεπραγμένοις] Sic cum Bekk. dedi ex omnibus codd. vulgo legebatur πεπραγματευμένοις, quod ferri etiam potest.

96. διὰ τοῦτον] Six ex A et B dedit Bekk. pro vulg. διὰ τούτου. — ἐπὶ Εὐβούλου] (in Z una voce est ἐπιβούλου.) De hoc et de rebus ab eo gestis cf. Boeckh. Oecon. civ. Ath. t. 1. p. 197. — ἀνενήνεκται] Sic Bekkerus; in libris est ἀνήνεκται. vid. de hac re Butt. gr. gr. mai. tom. 2. p. 247. — Pro εἰς, *quod statim* sequitur, Z habet ἐς.

οὖν] Assentior Stephano ἄν emendanti. REISK. Bekkerus edit ἄν quamquam libri omnes habent οὖν, quod cum adsit non iiiciendum, sed explicandum est. Dicit igitur οὖν, quod paulum tacens, tanquam exspectans responsionem, neminis audivit ocem, qui loqueretur de rebus bene a Demosthene gestis. Iam rti h. l. possit: *Also hätte Niemand Etwas anzuführen.* Sed aestat fortasse levi mutatione pro δείξειεν scribere δείξει ἄν, cf. §. 68. ut sit sensus: nemo igitur quidquam sane ostendet, nirum si ne vos quidem habetis quod proferatis.

97. πράξεσιν] Quid si τάξεσιν? WOLF. Mutandum nihil , nec transponenda videntur verba ἄπιστον et ἄχρηστον, quod cet Bekkero.

ἅπαντα δὲ πεπραγμένους] F. ἅπαντα διαπεπραγμ. WOLF. ic exhibui. REISK. Secutus etiam Bekkerus est; A, B et Z fr- it antiquam lectionem, L habet δὲ πεπραμένους.

98 τον περιποιῆσαι βούλεσθε; οὔκ, ἐὰν σωφρονῆτε καὶ καλῶς καὶ ὑπὲρ ὑμῶν αὐτῶν καὶ τῆς πόλεως βουλεύησθε· ἀλλὰ δέξασθε τὴν ἀγαθὴν τύχην, ἢ τιμωρήσασθαι παρέδωκε τῶν ῥητόρων τοὺς τὴν πόλιν διὰ τὴν αὑτῶν δωροδοκίαν ταπεινὴν πεποιηκότας, καὶ φυλάξασθε (παθάπερ οἱ θεοὶ προειρήκασιν ὑμῖν ἐν ταῖς μαντείαις πολλάκις) τοὺς τοιούτους ἡγεμόνας καὶ συμβούλους. ἀκούσατε δὲ αὐτῆς τῆς μαντείας. Λέγε τὴν μαντείαν.

ΜΑΝΤΕΙΑ.

99 Πῶς οὖν μίαν γνώμην ἕξομεν, ὦ Ἀθηναῖοι, πῶς ὁμονοήσομεν ἅπαντες ὑπὲρ τῶν κοινῇ συμφερόντων, ὅταν οἱ ἡγεμόνες καὶ οἱ δημαγωγοὶ χρήματα λαμβάνοντες προΐωνται τὰ τῆς πατρίδος συμφέροντα, καὶ ὑμεῖς μὲν καὶ ὁ δῆμος ἅπας κινδυνεύῃ περὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ τῆς πόλεως καὶ τῶν ἱερῶν τῶν πατρῴων καὶ παίδων καὶ γυναικῶν, οἱ δὲ διηλλαγμένοι πρὸς αὐτοὺς ἐν μὲν ταῖς ἐκκλησίαις λοιδοροῦνται καὶ προσκρούωσιν ἀλλήλοις ἐξεπίτηδες, ἰδίᾳ δὲ ταὐτὰ πράττωσιν ἐξαπατῶντες ὑμᾶς τοὺς ῥᾷστα πειθομένους τοῖς τού-
100 των λόγοις; τί γάρ ἐστι ῥήτορος δημοτικοῦ καὶ μισοῦντος

98. αὐτῆς τῆς μαντείας] „αὖθις Gruter.“ Tayl. Id libenter ego reciperem si codicum niteretur auctoritate. — Post λέγε vulgo addebatur σὺ; quod cum in codd. non appareret, a Bekkero iam eiectum est. L et Z pro μαντείαν habent σημασίαν.

99. προΐωνται] Analogia postulat προΐῶνται, sicut τιθῶνται. Sed et πρόωνται scribitur, ἀντὶ τοῦ προῶνται ut θῶνται. Wolf. De hac re cf. Buttm. gr. gr. mai. tom. 1. p. 538.

ὑμεῖς μὲν ὁ δῆμος] Post μὲν videtur καὶ interponendum esse. *Vos* iudices, *et universus populus*. Reisk. Hoc καὶ, quod praeeunte Bekkero ego etiam recepi, est in B et supra versum in A.

ταὐτα] F. ταὐτὰ. Wolf. Sic dedi. Reisk. Idem dedit Gruter ut refert Tayl., atque secutus etiam Bekkerus est. Recte quamquam codd. antiquam servant lectionem. Sensus est: in concionibus inter se altercantur, domi concordes sunt, vosque fallunt nimis credulos. — Pro πράττωσιν Z habet πράττοντες.

100. ἐστὶ ῥήτορος] πότερον, ἐστὶ χεῖρον ῥήτορος. ἢ τοῦτό τι. Stephanus. Excidit hoc bono viro, aliud agenti, neque satis ad rem praesentem attento, ut talia multa nobis excidunt mente districta, et multa simul agente, quorum nihil recte fit. I

68 τοὺς κατὰ τῆς πόλεως λέγοντας καὶ γράφοντας; ἢ νὴ φασὶ τοὺς πρὸ ἡμῶν γεγενημένους, ὦ Δημόσθενες καὶ Πολύευκτε, διατελεῖν ποιοῦντας; καὶ ταῦτα οὐδενὸς δεινοῦ πώποτε τὴν πόλιν περιστηκότος. οὐ κρίνειν ἀλλήλους; οὐκ εἰσαγγέλλειν; οὐ γράφεσθαι παρανόμων; ἔστιν οὖν ὅτι πεποιήκατε τούτων ὑμεῖς; οἱ φάσκοντες τοῦ δήμου κήδεσθαι καὶ τὴν σωτηρίαν ὑμῖν ἐν τῇ τούτων εἶναι ψήφῳ; γέγραπταί σοι ψή- 101
φισμα, Δημόσθενες, πολλῶν ὄντων καὶ δεινῶν παρανόμων ὧν Δημάδης γέγραφε; κεκώλυκάς τινα πρᾶξιν ὧν ἐκεῖνος προελόμενος κατὰ τοῦ δήμου πεπολίτευται; οὐδ' ἡντινοῦν. εἰσήγγελκας τὸν παρὰ τὸ τοῦ δήμου ψήφισμα καὶ τοὺς νό-

---

sus hic bene habet, id quod vel e latina Wolfii interpretatione constat. Ad ῥήτορος subauditur ἔργον, vel καθῆκον, vel tale quid. — φασί] Imo vero φατέ. in secunda persona, alloquitur enim Demosthenem et Polyeuctum et consortes eorum. Reisk. In curis poster. vol. 8. p. 455. annotat: „φασὶ bene habet. subaudi homines. verum pro ἡμῶν leg. est ὑμῶν." Ne hoc quidem necessarium est. De Polyeucto egi ad §. 58.

ἀλλήλους] F. αὐτούς. Wolf. bene habet vulgata. Reisk. — ἔστιν οὖν, ὅ τι πεποιήκατε τούτων] ἀντὶ τοῦ, ἆρα πεποιήκατέ τι τούτων. Wolf. Verba ἔστιν οὖν — δεινῶν παρανόμων a priore manu in A sunt omissa.

101. γέγραπταί σοι] A habet γέγραψαι et pronomen ab omnibus codd. omittitur. — δεινῶν] Bekk. coniicit legendum fortasse esse δεινῶς, quod sane non peiorem daret sensum quam vulgata.

τὸ τοῦ δήμου ψήφισμα] Num τὰ τ. δ. ψηφίσματα. Num pro τὸν leg. sit τοῦτον, an illo servato exciderit nomen aliquod proprium, an denique vulgata bene habeat, ad Demadem referenda, in dubio relinquam. Sed vix videtur Demadis in foro statua aenea stetisse. Nullus dubito de alio quopiam hic agi. Reisk. Mihi etiam displicet sing. τὸ ψήφισμα, neque credo aeneam Demadis statuam in foro stetisse, nihilo tamen secius τὸν ad Demadem referri fortasse potest, nisi nimia audacia mea est, credentis sequentium ἀλλὰ περιεῖδες cet. sensum esse: sed taceres si aenea si in foro posita esset statua. Sed sic ἄν abesse forsitan plane non potest, quamquam abest apud Isaeum de Cleon. her. c. 20. ἡμῶν δὲ τοιαύτῃ τύχῃ χρησαμένων Κλεώνυμος ἁπάντων ἐγίγνετο κληρονόμος. Verum post περιεῖδες haec particula facile excidere potuit. Fortasse credendum est ad Demadem hic non respici et Dinarchum eius quem intelligit nomen dicere noluisse. Ex lectio-

μους πόλλὰ διαπεπραγμένον; οὐδεπώποτε, ἀλλὰ περιεῖδες 69
αὐτὸν ἐν τῇ ἀγορᾷ χαλκοῦν σταθέντα καὶ τῆς ἐν Πρυτανείῳ
σιτήσεως κεκοινωνηκότα τοῖς Ἁρμοδίου καὶ Ἀριστογείτονος
102 ἀπογόνοις. ἔπειτα ποῦ τῆς εὐνοίας τῆς σῆς ὁ δῆμος ἔλαβε
πεῖραν, ἢ ποῦ τὴν τοῦ ῥήτορος βοήθειαν καὶ δύναμιν ἐξε-
ταζομένην εἴδομεν; ἢ ἐνταῦθα φήσετ' εἶναι δεινοί, εἰ πα-
ρακρούσεσθε τούτους ἀεὶ λέγοντες ὡς οὐκ ἔστιν ἔξω τῆς πα-
τρίδος ὑμῖν ἐξελθεῖν, οὐκ ἔστιν ἄλλη καταφυγὴ χωρὶς τῆς
ἡμετέρας εὐνοίας; φανεροὺς ἐχρῆν γεγενημένους ἀντιπράτ-
τοντας καὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ τοῖς κατὰ τοῦ δήμου γραφομένοις
ψηφίσμασιν, οὕτω πείθειν τούτους, λέγοντας ὡς οὐκ ἔστιν
ὑμῖν οὐδεμία σωτηρία χωρὶς τῆς παρὰ τοῦ δήμου βοηθείας.
103 ὑμεῖς δ' ἐν τοῖς ἔξω τὰς ἐλπίδας ἔχετε, ἀμιλλώμενοι ταῖς
κολακείαις πρὸς τοὺς ὁμολογοῦντας ὑπὲρ Ἀλεξάνδρου πράτ-
τειν καὶ δῶρα εἰληφέναι παρὰ τῶν αὐτῶν ὥνπερ νῦν ἀπο-
πέφαγκεν ὑμᾶς ἡ βουλή. καὶ συμπάντων τῶν Ἑλλήνων 70
ἐναντίον διειλεγμένος Νικάνορι, καὶ κεχρηματικὼς ἐν Ὀλυμ-
πίᾳ περὶ ὧν ἐβουλήθης, ἐλεεινὸν νῦν σεαυτὸν κατασκευάζεις

ne cod. Z, qui pro διαπεπραγμένον habet διαπεπραγμένους, nihil, ut videtur, concludi potest.

τῆς ἐν Πρ.] Sic correxerunt Wolf. et Steph. vitium Ald. τοῖς ἐν πρ. Reisk.

102. ὅπου] πότερον ἢ ποῦ. Stephanus. ἢ ποῦ ex A dedit Bekk., in B est ἤπου, reliqui habent ὅπου. — παρακρούσεσθε] Bekkerus legendum esse censet παρακρούσεσθε, atque est haec sane usitatior forma; sed nihil muto, cf. Plat. Crit. p. 47. A. Steph. καὶ οὐκ ἄν σε παρακρούοι ἡ παροῦσα συμφορά.

πατρίδος ὑμῖν] Aut hic est ἡμῖν leg. ut sit imitatio et repraesentatio orationum, quibus Demosthenes cum consortibus ad populum uterentur, cuius vellent ciere commiserationem, aut versu proximo leg. est ἡμετέρας. nostram. quod posterius equidem malim. Reisk. Bekkerus ex A et B dedit ἡμετέρας, quem secutus sum.

οὕτω] Malim εἶθ' οὕτω. sic certe loqui solent. Reisk. Addendum nihil est, cf. supra §. 71. infra in Arist. §. 14. in Phil. §. 8. Dem. Aristocr. p. 644, 8. Pseudo-Dem. in Aristog. or. sec. p. 802, 20. Post τούτους commate interpunxi.

103. εἰληφέναι] Scil. ὁμολογοῦντας. Wolf. — ἀποπέφαγκεν ὑμᾶς] Scil. εἰληφέναι δῶρα. — συμπάντων] Malim σὺν πάντων. duobus vocabulis, adhuc enim locutus erat de univer-

προδότης ὢν καὶ θορυβώδης, ὡς ἐπιμελησομένους τούτους τῆς σῆς πονηρίας, καὶ οὐ δώσουσι δίκην ὑπὲρ ὧν εἴληφας πεποιηκώς, τοσούτῳ τολμηρότερον λήμματος, ὥσθ' ὁ μὲν 104
προειρηκὼς ἐν τῷ δήμῳ τὸν αὐτοῦ τρόπον καὶ τὴν παρανομίαν, ἣν ὁμολογῶν λαμβάνειν καὶ λήψεσθαι, ὅμως οὐ τετόλμηκεν αὐτοῖς δεῖξαι τὸ πρόσωπον, οὐδ' ἐναντία τῇ τῆς βουλῆς ἀποφάσει λέγειν ἠξίωσε. καίτοι σὺπ ἔγραψεν ἐκεῖνος περὶ αὐτοῦ κυρίαν εἶναι τὴν βουλήν, οὐδὲ θάνατον ὥρισατο, ἐὰν ἀποφανθῇ χρήματα εἰληφώς· σὺ δὲ οὕτω σφόδρα πεπίστευκας τοῖς σεαυτοῦ λόγοις καὶ καταπεφρόνηκας τῆς
71 τούτων εὐηθείας, ὥστε πείσειν οἴει τοὺς δικασταὰς ὡς μόνου σοῦ κατέψευσται τὸ συνέδριον καὶ μόνον οὐκ εἰληφότα τὸ χρυσίον ἀποπέφαγκεν. καὶ τίς ἂν ταῦτα πεισθείη; 105
Ὁρᾶτε, ὦ Ἀθηναῖοι, τί μέλλετε ποιεῖν. παρεπλήξατε

so Demosthenis sodalitio malorum oratorum. iam vero ad eum solum convertit orationem. Mirifica inest vis in hac tam subita orationis a multis ad unum conversione. Reisk. Eo magis assentior, quod A habet σὺ πάντων.

ἐπιμελησομένους] πάτερον ἐπιλησομένους. Stephanus. Malim equidem ἐπιλελησμένους. *quasi obliti sint hi iudices.* Reisk. Nihil mutandum; sensus est: tanquam nequitiam tuam sint conservaturi, salvam esse velint.

104. τολμηρότερον] Recte fecit Stephanus, ut lectionem hanc Ald. servaret, spreta Wolfii coniectura τολμηρότερος. — ὥρισατο] Scil. ἑαυτῷ ζημίαν. quod alias addi solet. Reisk. Vid. §. 61. — Pro σὺ, quod mox sequitur, L habet οὐ.

μονονοὐκ] Dispescui in duo vocabula, quod faciendum Wolf. quoque iam admonuerat. Reisk. Idem factum iam erat a Grutero, ut refert Tayl.

πεισθείη] Sic correxerunt Wolf. et Steph. vitium Aldinae πειθθείη. Haec tam minuta non persequerer, nisi Wolfius, cuius ex annotatis quicquam praeterire mihi religioni duco, illa annotasset; cui vitia Aldinae necessario erant indicanda, ut typographus ex Aldina novum exemplum parans, ea corrigeret. Primus enim ab Aldo fuit Wolfius, qui ex Aldino corpore oratorum graecorum Aeschinem et hanc Dinarchi particulam typis renovaret. Par est evitas proximae notulae Wolfianae, admonentis, pro τὶ Aldinae, cum gravi, exarandum esse τί cum acuto. de quo grammatici inter se contendant; mihi falsum et ridendum videtur hoc praeceptum. Reisk. Suum cuique pulchrum.

105. ὦ Ἀθηναῖοι] ὦ cum Bekkero ex A, B et L addidi. —

παρὰ τοῦ δήμου τὸ πρᾶγμα τὸ γεγενημένον ἤδη, τιμωρίας δ' ἕνεκα τῆς κατὰ τῶν ἐνόχων ὄντων ταῖς ἀποφάσεσι Δημοσθένης εἰσάγεται πρῶτος. κατηγορήκαμεν ἡμεῖς οὐδενὶ καταχαρισάμενοι τῶν κοινῶν δικαίων. πότερ' ἀμελήσαντες τῶν γεγενημένων ἁπάντων ἀφήσετε τὸν πρῶτον εἰσεληλυθότα πρὸς ὑμᾶς καὶ τὰ δίκαια τὰ παρὰ τῷ δήμῳ καὶ τῇ βουλῇ τῇ ἐξ Ἀρείου πάγου δόξαντ' εἶναι καὶ τοῖς ἄλλοις ἅπασιν ἀνθρώποις, ταῦθ' ὑμεῖς οἱ κύριοι πάντων λύσετε, καὶ τὴν 72
106 πονηρίαν αὐτοὶ τὴν τούτων ἀναδέξεσθε; ἢ πᾶσιν ἀνθρώποις παράδειγμα ἐξοίσετε κοινὸν ὑπὲρ τῆς πόλεως, ὅτι μισεῖτε τοὺς προδότας καὶ τοὺς χρημάτων ἕνεκα προϊεμένους τὰ τοῦ δήμου συμφέροντα; ταῦτα γὰρ ἅπαντά ἐστιν ἐφ' ὑμῖν νῦν, καὶ πεντακόσιοι καὶ χίλιοι ὄντες τὴν ἁπάσης τῆς πόλεως σωτηρίαν ἐν ταῖς χερσὶν ἔχετε, καὶ ἡ τήμερον ἡμέρα καὶ ἡ ὑμετέρα ψῆφος πολλὴν ἀσφάλειαν τῇ πόλει καταστήσει τὰ δίκαια ὑμῶν ἐθελόντων κρίνειν, ἢ μοχθηρὰς ἐλπίδας ποιήσετε πάντας ἔχειν τοιαῦθ' ὑμῶν ἤδη καθιστάντων.
107 Οὐ καταπληκτέον ἐστίν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, οὐδὲ προετέον, ἐὰν σωφρονῆτε, τοῖς Δημοσθένους ἐλέοις τὴν κοινὴν καὶ δικαίαν ὑπὲρ τῆς πόλεως ἀπολογίαν. οὐδεὶς γὰρ

ἤδη] Codices omnes habent εἶδος, qua lectione quid faciam nescio.

οὐδενὶ] Aut οὐδὲν est leg. aut utrumque copulandum οὐδὲν οὐδενὶ καταχαρ. Reisk. οὐδέν facile intelligitur sic; §. 112. ad μὴ ἀποδέχεσθε αὐτῶν intelligendum est μηδέν. — γεγενημένων ἁπάντων] Z habet γενομένων πάντων.

περὶ τῷ δήμῳ] Dedi παρὰ τ. δ. auctoribus Wolfio, Stephano, Scaligero, et ipsa maxime re. Reisk. Assentiuntur Bekkeri codices. — οἱ κύριοι] Articulum in A supra versum positum recepit Bekk.; non pugno, sed non deterior sensus est si omittitur οἱ.

ἀναδέξεσθε] Sic correxerunt Wolf. et Steph. vitium Aldinae ἀναδέξασθε. Reisk. Idem ex A dedit Bekk., L et Z habent antiquum ἀναδέξασθε et in B est ἀναδέξασθαι.

106. προϊεμένοις] Sic ex A et B dedit Bekk. pro vulg. προεμένους; secutus sum propter codd. auctoritatem.

σωτηρίαν] Sic rursus iidem correxere vitium Ald. σωτηρίας. Reisk. Assentiuntur Bekkeri codices. — ὑμῶν — καθιστάντων] Hac utitur constructione respiciens ad πάντας ἔχειν.

107. ἀπολογίαν] In addendis p. 697. Bekk. coniicit le-

ὑμῶν ἠνάγκαζε ἡσυχίαν τὰ μὴ προσήκοντα χρήματα λαμβάνειν τὰ καθ' ὑμῶν, πολλῷ πλείω τῶν ἱκανῶν δι' ὑμᾶς ἕτερα κεκτημένον, οὐδ' ἀπολογεῖσθαι νῦν ὑπὲρ τῶν ὡμολογημένων ἀδικημάτων, γράψαντα καθ' ἑαυτοῦ θάνατον τὴν ζη-
73 μίαν· ἀλλ' ἡ ἐκ τοῦ ἄλλου βίου ἔμφυτος αἰσχροκέρδεια καὶ πονηρία ταῦτα εἰς τὴν κεφαλὴν αὐτῷ τέτραφε. μὴ οὖν 108
ἄχθεσθε αὐτοῦ κλαίοντος καὶ ὀδυρομένου· πολὺ γὰρ ἂν δικαιότερον ἐλεήσετε τὴν χώραν, ἣν οὗτος καθίστησιν εἰς τοὺς κινδύνους τοιαῦτα πράττων, ἢ τοὺς ἐξ αὐτῆς γεγενημένους ὑμᾶς ἱκετεύσι, παραστησαμένη τὰ ὑμέτερα τέκνα καὶ γυναῖκας, τιμωρήσασθαι τὸν προδότην καὶ σώζειν ἑαυτήν, ὑπὲρ ἧς οἱ πρόγονοι καλοὺς καὶ πολλοὺς κινδύνους ὑπομείναντες

gendum esse τιμωρίαν; atque haec vel similis mutatio mihi quidem maxime necessaria videtur. Quamquam enim satis scio moneri non raro iudices ab oratoribus, ut posthabitis rei fallaciis, quibus vel misericordiam moveat, vel loquatur de rebus alienis, iustam poscant defensionem, id tamen huic loco convenire non videtur.

λαμβάνειν τὰ καθ' ὑμῶν, πολλῷ] Wolf. omitti vult τὰ, et contra post ὑμῶν addi τὸν. quorum in priori cum ei assentior, tum in posteriori refragor. Reisk. Harum quidem mutationum neutra admittenda est. Deleto τὰ, καθ' ὑμῶν pendent ex λαμβ. nunc vero τὰ κ. ὑ. est appositio verbi χρήματα. Pro λαμβάνειν τὰ codices omnes habent λαμβάνοντα.

ἀπολεῖσθαι] Sic Ald. et Steph. dedi ἀπολογεῖσθαι auctore Wolfio. Reisk. Idem ex A dedit Bekk. B, L et Z habent antiquum ἀπολεῖσθαι, cf. §. 112. — εἰς τὴν κεφαλὴν αὐτῷ] Similiter saepe Demosthenes, ex. gr. de cor. p. 322, 23, 323. extr. de fals. leg. p. 381, 15. cf. etiam supra §. 29.

108. ἐλεήσατε] Haec vulgata lectio est, quam restitui, mutatam a Bekkero contra libros omnes in ἐλεήσαιτε; cf. ad §. 68. De sententia cf. infr. in Phil. §. 13. Cic. in Catil. IV. §. 11 et 12.

ἐξ αὐτῆς] Wolf. suadet ἐν αὐτῇ nulla necessitate. bene habet vulgata. Ipsa S. S. nos ait glebam esse, e gleba natos, et in glebam reversuros. Parentes nostri succis genitalibus nos procreârunt, ex alimentis terrestribus collectis; et nos, qui frugibus terrae iisdem alimur, parem nostri generis aliam sobolem procreâmus. Fundus carnium nostrarum gleba est. — καλοὺς καὶ πολλούς] Non improbo verborum hunc ordinem. admoneo tantum, inverso modo graecos solere dicere πολλοὺς καὶ καλούς. v. statim versum proximum insequentem. Reisk. Bekkerus mavult πολλοὺς καὶ μεγάλους. Mutandum nihil est; καλοὶ κίνδυνοι sunt

ἐλευθέραν αὐτὴν ὑμῖν παραδεδώκασιν, ἐν ᾗ πολλὰ καὶ καλὰ
109 παραδείγματα λέλειπται τῆς τῶν τελευτησάντων ἀρετῆς. εἰς
ταύτην ἀποβλέψαντας, ὦ Ἀθηναῖοι, καὶ τὰς ἐν αὐτῇ γινο-
μένας πατρίους θυσίας καὶ τὰς τῶν προγόνων θήκας φέρειν
δεῖ τοὺς εὖ φρονοῦντας τὴν ψῆφον. καὶ ὅταν Δημοσθένης
ἐξαπατῆσαι βουλόμενος καὶ παρακρουόμενος ὑμᾶς οἰκτίζηται 74
καὶ δακρύῃ, ὑμεῖς εἰς τὸ τῆς πόλεως σῶμα ἀποβλέψαντες
καὶ τὴν πρότερον δόξαν αὐτῇ ὑπάρχουσαν ἀντιθέτε, πότε-
ρον ἡ πόλις ἐλεεινοτέρα διὰ τοῦτον γέγονεν ἢ διὰ τὴν πόλιν
110 Δημοσθένης. εὑρήσετε γὰρ τοῦτον μὲν λαμπρὸν ἐξ οὗ προσ-
ελήλυθεν εἰς τὸ πολιτεύεσθαι γεγενημένον, καὶ ἀντὶ μὲν λο-
γογράφου καὶ μισθοῦ τὰς δίκας λέγοντος ὑπὲρ Κτησίππου
καὶ Φορμίωνος καὶ ἑτέρων πολλῶν πλουσιώτερον ὄντα τῶν
ἐν τῇ πόλει, ἀντὶ δ' ἀγνῶτος καὶ οὐδεμίαν πατρικὴν δόξαν
παρὰ τῶν προγόνων παρειληφότος ἔνδοξον γεγενημένον, τὴν
δὲ πόλιν οὐκ ἀξίως ἑαυτῆς οὐδὲ τῆς τῶν προγόνων δόξης

pericula quibus suscipiendis magnam aliquis sibi parat gloriam. — *αὐτὴν ὑμῖν*] Sic ex A et B dedit Bekk. quem secutus sum; vulgo legebatur *ὑμῖν αὐτήν*.

109. *καὶ ἐν αὐτῇ*] Sic Ald. et Steph. Dedi *καὶ τὰς ἐν αὐτῇ*, auctoribus Wolfio et Stephano. Reisk. Assentiuntur Bekkeri codices.

ἐξαπατῆσαι βουλόμενος καὶ παρακρουόμενος] Cur non potius dixit aut *ἐξαπατῶν καὶ παρακρουόμενος*, aut *ἐξαπατῆσαι βουλόμενος καὶ παρακρούεσθαι*? miror equidem hanc in dicendo inconstantiam cuius causam nullam video. Reisk. Causa in Dinarchi arbitrio sita est. pro *παρακρουόμενος* Z habet *περικρουόμενος*.

110. *προσελήλυθεν εἰς*] Demosthenes eo clarus factus est quod accessit *in* reip. administrationem, non eo quod *ad* reip. administrationem accessit; hinc Din. dicit *εἰς*, non *πρός*. Pro *προσελήλυθεν* Z habet *προελήλυθεν*.

Κτησίππου] Orationis a Demosthene pro Ctesippo scriptae nemo, quod sciam, alius [adde: *mentionem fecit. Schm.*], ne ipse quidem Taylor, qui satis diligenter indicem orationum Demosthenis ineditarum cum editis confectum in Adversariis reliquit. Reisk. Cf. de hac re Fr. A. Wolf. in proleg. ad Dem. Lept. p. LV. not.

ἑτέρων] Sic corrigunt Wolf., Stephanus et Scaliger vitium Ald. *ἑταίρων*. Reisk. Assentiuntur Bekkeri codices.

ὄντα τῶν] Videtur interponendum esse *πάντων*. Reisk. Precedens verbum Bekkerus annotat: „quidni *πλουσιώτατον*?“

διακειμένην. ἀφέντες οὖν τοὺς ἐλέους καὶ τοὺς φενακισμοὺς τοὺς τούτου τὴν ὁσίαν καὶ δικαίαν φέρετε ψῆφον, καὶ σκοπεῖτε τὸ τῇ πατρίδι συμφέρον, μὴ τὸ Δημοσθένει· τοῦτο γάρ ἐστι καλῶν κἀγαθῶν δικαστῶν ἔργον.

75 Καὶ ὅταν ἀναβαίνῃ τις συνηγορήσων Δημοσθένει, λο- 111
γίζεσθε ὅτι οὗτος ὁ ἄνθρωπος, εἰ μὲν μὴ ἔνοχος ὢν ταῖς μελλούσαις ἀποφάσεσιν ἀναβαίνει, κακόνους ἐστὶ τῇ πολιτείᾳ, καὶ τοὺς ἐπὶ τῷ δήμῳ δῶρα λαμβάνοντας οὐ βουλόμενος δίκην δοῦναι καὶ τὴν κοινὴν τῶν ὑμετέρων σωμάτων φυλακήν, ἐφ' ᾗ τέτακται τὸ ἐν Ἀρείῳ πάγῳ συνέδριον, καταλυθῆναι βούλεται καὶ συγκεχύσθαι πάντα τὰ ἐν τῇ πόλει δίκαια· εἰ δὲ ῥήτωρ ἢ στρατηγός, οἳ τὴν καθ' αὑτῶν προσδοκωμένην ἀπόφασιν ἄπιστον βουλόμενοι γενέσθαι συνηγοροῦσιν, οὐ προσεκτέον ὑμῖν ἐστὶ τοῖς τούτων λόγοις, εἰδότας ὅτι ἐκ πάντων τούτων γίνεται συνεργία περὶ τὸν Ἁρπά-

sed mutatio nulla necessaria est. — τὴν ὁσίαν καὶ δικαίαν] Demosth. de fals. leg. p. 441, 4. τὴν ὁσίαν καὶ τὴν δικαίαν ψῆφον — θέσθαι. — τὸ Δημοσθένει] In Z est τῷ Δημ. unde conici possit legendum esse τὸ τῷ Δημοσθένει, sed mutandum nihil est.

111. δημηγορήσων] F. συνηγορήσων. Wolf. Perquam probabiliter. Reisk. Atque sic ex codicibus suis dedit Bekk. unus L habet antiquum δημηγορήσων.

— οὐ βουλόμενος — βούλεται] Eo, quod non vult eos poenas dare, vult idem una quoque praesidium securitatis publicae tolli. — στρατηγὸς, οἳ] Haec duo vocabula videntur in unum στρατηγοὶ conflanda esse. Reisk. Sensus est: εἰ δὲ ῥήτωρ τοῦτο ποιεῖ ἢ στρατηγός, οἳ — συνηγοροῦσιν.

καθ' αὑτῶν] Sic correxerunt Wolf. et Steph. vitium Ald. καθ' αὑτὸν. Reisk. Tayl. annotat: „καθ' αὑτὸν Gruter. q. i. e. quaere. Wolfii Stephanique correctio tribus Bekkeri codicibus firmatur, L tantum habet αὑτὸν.

ὑμῖν — εἰδότας] Aut ὑμᾶς leg. est, aut εἰδόσιν. Reisk. Dativi oblitus, ita pergit Dinarchus tanquam posuisset accusativum. Plato de rep. 5. p. 453. vers. fin. Steph. οὐκοῦν καὶ ἡμῖν νευστέον καὶ πειρατέον — ἐλπίζοντας, quem locum affert Matth. Gr. Gr. p. 623. extr.

συνεργία] Sic dederunt Wolf. et Stephanus pro Aldino συνεργεία. Addit Wolf., illinc effici quoque posse συνέργεια antepenacute. Reisk. συνεργία est in omnibus Bekkeri codicibus. Pro seq. περὶ Z habet πρὸς.

ΔΕΙΝΑΡΧΟΥ

ΚΑΤΑ ΑΡΙΣΤΟΓΕΙΤΟΝΟΣ.

1 Πάνυ, ὡς ἔοικεν, ὦ Ἀθηναῖοι, προσδοκητέα ἐστὶ καὶ ἀκοῦσαι καὶ ἰδεῖν ἐν ταῖς γεγενημέναις ἀποφάσεσι θαυμαστότατον δὲ πάντων, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, τὸ νῦν γινόμενον. ὁ γὰρ πονηρότατος τῶν ἐν τῇ πόλει, μᾶλλον δὲ καὶ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων, Ἀριστογείτων διαδικασόμενος ἥκει τῇ ἐξ Ἀρείου πάγου βουλῇ περὶ ἀληθείας καὶ δικαιοσύνης, καὶ νυνὶ μείζονα κίνδυνον ἢ τὴν ἀπόφασιν πεποιημένη βουλὴ κινδυνεύει ἢ ὁ δῶρα λαμβάνων καθ' ὑμῶν καὶ τὴν ὑπὲρ τῶν δικαίων 2 παῤῥησίαν ἀποδόμενος ἑκκοσιμνῶν. τούτῳ μέν γε καινὸν οὐδὲν οὐδὲ δεινόν, ἐὰν ἁλῷ, συμβήσεται· καὶ γὰρ θανάτου ἄξια πολλὰ πρότερον ἕτερα διαπέπρακται, καὶ ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ πλείω χρόνον ἢ ἔξω διατέτριφε, καὶ ὀφειλῶν τῷ δημοσίῳ κατὰ τῶν ἐπιτίμων γέγραφεν οὐκ ἐξὸν αὐτῷ, καὶ ἕτε- 78 ρα πολλὰ καὶ δεινὰ πεποίηκε, περὶ ὧν ἀκριβέστερον ὑμεῖς ἐμοῦ γιγνώσκετε· τῇ δὲ βουλῇ τὸ δόξαι ψευδῆ κατὰ Ἀριστογείτονος ἀποφαίνειν καὶ τοῦτον ἐκείνης παρ' ὑμῖν ὑπολη-φθῆναι δικαιότερα λέγειν τῶν αἰσχίστων καὶ δεινοτάτων

§. 1. ὦ Ἀθηναῖοι] Dion. Halic. in iudicio de Dinarcho c. 10. t. 5. p. 345. Tauchn. habet ὦ ἄνδρες; lectionis varietas inde orta est, quod utrumque verbum prima litera, α, plerumque indicabatur.

ἥκει τὴν] Interpone πρὸς. v. vers. 28. Reisk. Intelligit §. 4. extr. Lectione codd. A τῇ — βουλῇ, quam recepit etiam Bekk. tollitur difficultas; in B est τὴν — βουλὴ; reliqui habent vulgatum τὴν — βουλὴν.

2. τούτῳ μὲν] In Z est τοῦτο μὲν; in eodem pro ἢ ἔξω, καὶ ἔξ. et pro ὑπολη φθῆναι, ὑπολειφθῆναι.

ἐστίν. διόπερ ὦ Ἀθηναῖοι οὗτός μοι δοκεῖ, τὸν ἀγῶνα 3
αὐτῷ ἀσφαλῆ εἶναι νομίζων, διαπειρασόμενος ἥκειν τῆς
ὑμετέρας γνώμης· ἅπαντα γὰρ αὐτῷ πολλάκις τὰ δεινὰ
συμβέβηκε, πλὴν τοῦ ἀποθανεῖν. τοῦτο δ', ἂν θεὸς θέλῃ
καὶ ὑμεῖς σωφρονῆτε, ἐν τῇ τήμερον ἡμέρᾳ συμβήσεται. οὐ
γὰρ δὴ μὰ τὸν Ἡρακλέα βελτίω γενήσεσθαι αὐτὸν προσδο-
κᾶτε συγγνώμης νυνὶ τυγχάνοντα παρ' ὑμῶν, οὐδὲ τὸ λοι-
πὸν ἀφέξεσθαι τοῦ λαμβάνειν χρήματα καθ' ὑμῶν, ἐὰν νῦν
ἀφῆτε αὐτόν. πονηρίαν γὰρ ἀρχομένην μὲν κωλῦσαι τάχα
τις κολάζων δυνηθείη, ἐγκαταγεγηρακυῖαν δὲ καὶ γεγευμένην
τῶν εἰθισμένων τιμωριῶν ἀδύνατον εἶναι λέγουσιν. εἰ μὲν 4
19 οὖν ἐγγενήσεσθαι βούλεσθε δευσοποιὸν ἐν τῇ πόλει πόνη-
ρίαν, διαφυλάττειν ὑμᾶς Ἀριστογείτονα δεῖ, καὶ ἐᾶν ὅ τι
ἄν τις βούληται ἐν τῇ πόλει διαπράττεσθαι· εἰ δὲ τοὺς πο-
νηροὺς καὶ καταράτους ἀνθρώπους μισεῖτε καὶ ἔστιν ὑμῖν
ὀργὴ καὶ μνήμη τῶν πρότερον ὑπὸ τούτου πεπραγμένων,
ἀποκτείνατε τοῦτον, ὃς παρ' Ἁρπάλου λαβεῖν χρήματα ἐτόλ-

3. ἀγῶνα αὐτῶν] αὐτὸν coniicit Stephanus, item Scaliger. ego αὐτῷ praetuli. Reisk. Idem dedit etiam Bekk. ex A et L. reliqui habent vulgatum αὐτῶν.

τῆς ὑμετέρας] Dedi ὑμ. Reisk. Sic etiam Bekk. ex A et L, reliqui vulgatam habent. — ἐὰν νῦν ἀφῆτε] Z habet ἐὰν οὖν ἀφ. — τάχα τις] Bekkerus legendum esse suspicatur τάχ' ἄν, quod, ut mihi quidem videtur, pugnat cum Dinarchi sententia, cuius debet interesse ut dicat, reprimere nequitiam rem esse difficillimam. cf. Reisig. de part. ἄν p. 131.

καὶ γεγενημένην] Deesse hic aliquid liquet, sed incertum est, utrum κρείττω, ut vult Palmerius, an ἰσχυροτέραν, aut ὑπερτέραν, an cum Toupio Emend. ad Suid. T. 1. p. 96. περιγενημένην leg. sit, quod idem mihi quoque aliquando in mentem venerat. relinquendum ergo mendum fuit nobis, qui arbitrio codicum destituamur. Reisk. Bekkerus ex B dedit γεγευμένην, atque ita tota sublata difficultas est; reliqui codices a vulgata non recedunt, sed cf. not. seq.

4. δευσοποιὸν] Sic pro vulgato ψευδοποιὸν ex A et B edit Bekk. De vocabulo δευσοποιός cf. Ruhnk. ad Tim. p. 75. q. ubi etiam videbis et antecedens γεγευμένην et hoc δευσοποιόν placet, ut recte dicit Ruhnk., coniectura a Jungermanno esse intentum. — ὅ τι ἄν τις] τις Bekkerus delendum censet; recte,

μησεν, ὃν ᾔσθεθ' ἥκειν καταληψόμενον τὴν πόλιν ἡμῶν, καὶ τὰς προφάσεις καὶ τοὺς φενακισμοὺς ἐκκόψατε αὐτοῦ· τούτοις γὰρ ἥκει πιστεύων πρὸς ὑμᾶς.

5 Ἆρ' ἴσθ' ὅτι τῆς Ἁρπάλου ἀφίξεως δυσχεροῦς οὔσης ἐκεῖνο συμβέβηκεν εὐτύχημα τῇ πόλει, διότι πεῖραν εἰλήφατ' ἀκριβῆ τῶν ἕνεκ' ἀργυρίου καὶ χρυσίου προϊεμένων πάντα τοῖς τῆς πόλεως ἐχθροῖς; μὴ καταῤῥᾳθυμήσητε, ὦ Ἀθηναῖοι, μηδ' ἀπείπητε τιμωρούμενοι τοὺς πονηρούς, ἀλλ' ἐκκαθάρατε, καθ' ὅσον δυνατόν ἐστι, τὴν δωροδοκίαν ἐκ τῆς πόλεως. καὶ μὴ τῶν παρ' ἐμοῦ λόγων ἀκούειν ζητήσητε, φανερῶν ὑμῖν γεγενημένων τῶν ἀδικημάτων ἐκ τῶν ὑπὸ τῆς
6 βουλῆς ἀποπεφασμένων. [ἢ διὰ τοὺς τοῦ κρινομένου προγόνους καὶ τὴν αὐτοῦ μετριότητα, καὶ ὅτι ὑμᾶς πολλὰ καὶ ἰδίᾳ καὶ δημοσίᾳ ἀγαθὰ εἴργασται, ἄξιον αὐτοῦ φείσασθαι;] τί γὰρ ἀγνοεῖτε δι' ὃ δεῖσθε λόγων ἀκούειν κατὰ τοῦ νῦν κρινομένου; πότερ' ἡ τῆς βουλῆς ἀπόφασις, ἐὰν μὲν ἡμεῖς οἱ κατήγοροι δέκα ὄντες τὸ ὕδωρ ἀναλώσωμεν ἅπαν καὶ ἀναβοήσωμεν ὡς δεινόν ἐστιν ἀφεῖσθαι τοὺς εἰλημμένους ἔχοντας ἐπ' αὐτοφώρῳ δῶρα κατὰ τῆς πατρίδος, ἀληθὴς 8

ut videtur; bene idem ex A pro vulg. ὃν ᾔσθεσθ' dedit ὃν ᾔσθεθ'; in eo tamen sequi nolui, quod pro vulg. ἡμῶν post τὴν πόλιν ex eodem cod. exhibuit ὑμῶν.

5. τοῖς πόλεως] Interpone τῆς. Reisk. Id factum a Bekk. est assentientibus libris manu scriptis. — καταῤῥᾳθυμήσητε] Sic ex omnibus codicibus dedit Bekkerus pro vulg. καταῤῥᾳθυμήσατε; atque secutus sum. — Pro γεγενημένων Z habet γενομένων. — ἐκ] In A hoc a correctore est, videtur fuisse κατὰ.

6. τοὺς κρινομένους] Lego τοὺς τοῦ κρινομένου. Reisk. Sic ex A dedit Bekk., quem secutus sum, reliqui codd. servant vulgatum τοὺς κρινομένους; pro καὶ τὴν αὐτοῦ Z habet κατὰ τὴν αὐτῶν. Verba ἢ διὰ τοὺς — αὐτοῦ φείσασθαι Bekkerus uncis inclusit, credens hanc esse διττογραφίαν eorum, quae rectius legantur §. 8., ἀλλ' αὐτὸς — φείσασθαι. Nostro quidem loco haec verba prorsus non videntur convenire, neque tamen crediderim meram ea esse διττογραφίαν, fortasse legitima eorum sedes est post πρὸς ὑμᾶς §. 4. interim ut Bekkerus uncis ea circumdedi.

καὶ δικαία ἡ κατ' Ἀριστογείτονος ἔσται ἀπόφασις, ἐὰν δ' ἕκα- 7
στος ἡμῶν, ὡς εἰδότων ὑμῶν πάντα οὐδὲν ἧττον ἡμῶν τὰ
δίκαια περὶ τουτωνὶ τῶν ἀγώνων, βραχέα εἰπὼν καταβῇ,
ψευδής, καὶ οὐδεὶς ταύτῃ πιστεύσει ὡς παρὰ τῶν Ἀρεοπα-
γιτῶν γεγενημένῃ; ἢ τὸ δῶρα λαμβάνειν ἐπὶ προδοσίᾳ τῶν
τῆς πόλεως συμφερόντων οὐκ ἴσθ' ὅτι τῶν δεινοτάτων ἐστὶ
καὶ τῶν πλεῖστα κακὰ τὰς πόλεις ἐργαζομένων;

Ἀλλ' αὐτὸς ὁ κρινόμενος νὴ Δία μέτριος τὸν τρόπον, καὶ 8
προγόνων χρηστῶν, καὶ πολλὰ ὑμᾶς καὶ ἰδίᾳ καὶ δημοσίᾳ καλὰ
εἰργασμένος, ὥστε διὰ τοῦτ' ἄξιόν ἐστιν αὐτοῦ φείσασθαι. καὶ
τίς ὑμῶν οὐ πολλάκις ἀκήκοεν ὅτι τοῦ Κυδιμάχου μὲν τοῦ πα-
τρὸς τοῦ Ἀριστογείτονος θανάτου καταγνωσθέντος καὶ φυγόν-
τος ἐκ ταύτης τῆς πόλεως ὁ χρηστὸς οὗτος υἱὸς περιεῖδε τὸν αὖ-
81 τοῦ πατέρα καὶ ζῶντα τῶν ἀναγκαίων σπανίζοντα καὶ τελευτή-
σαντα οὐ τυχόντα τῶν νομίμων, ἅπερ αὐτοῦ πολλάκις κα-
τεμαρτυρεῖτο· αὐτὸν δὲ τοῦτον, ὅτ' εἰς τὸ δεσμωτήριον τὸ 9
πρῶτον ἀπήχθη (πολλάκις γὰρ ἴστε τοῦτο δήπου γεγενημέ-
νον), τοιαῦτα τολμήσαντα ποιεῖν αὐτούς, ὥστ' ἐκείνου ἀπο-

7. περὶ τουτωνὶ τῶν ἀγώνων] Videtur leg. περὶ τουτονὶ τὸν ἀγῶνα. Reisk. Nihil mutandum est, intelliguntur eorum omnium, qui ab Harpalo pecunias acceperunt vel accepisse visi sunt, causae.

βραχέα] Num hic adverbialiter est accipiendum, pro βραχέως? an leg. διὰ βραχέων? an potius post τὰ δίκαια, aut post περὶ τουτονὶ τὸν ἀγῶνα deest aliquid. διεξελθὼν? videtur utique. nam πάντα cum τὰ δίκαια iungi nolim. Reisk. πάντα iungendum est cum τὰ δίκαια. Vulgatam recte iam defendit Osann ad Lycurg. p. 35. seq. — Pro καταβῇ Z habet καταβήσομαι.

ταύτῃ] Scil. τῇ παρὰ τῆς ἐξ ἀρείου πάγου βουλῆς ἀποφάσει τῶν τὰ ἀρπάλεια χρήματα διανειμαμένων. Reisk. — ταύτῃ πιστεύσει] Haec a priore manu in A sunt omissa.

ὡς παρὰ] Fors. οὐ est interponendum. Reisk. ὡς est quippe. — Pro ἢ, quod mox sequitur, B habet καὶ ἢ, Z καὶ εἰ.

πλεῖστα κατὰ] Dedi κακὰ. Reisk. Idem ex omnibus codicibus dedit Bekk.

8. τοῦ Κυδιμάχου μὲν τοῦ] τοῦ primum abesse malim. Reisk. Contra librorum omnium auctoritatem Bekkerus eiecit illud τοῦ, quod mihi quidem adeo necessarium videtur, ut, si ab omnibus codicibus abesset, coniectura addendum esse crederem. De re cf. infr. §. 18. Demosth. in Aristog. p. 786. extr.

9. ποιεῖν αὐτούς] Dictum πρὸς τὸ σημαινόμενον pro

ψηφίσασθαι μήτε πῦρ ἐναύειν τούτῳ μήτε συσσιτεῖν μηδένα μήτε θυσιῶν τῶν γινομένων κοινωνεῖν. καίτοι ὦ Ἀθηναῖοι τίνα χρὴ τοῦτον νομίζειν ἔχειν διάνοιαν, ὃς διὰ μὲν πονηρίαν εἰς τὸ δεσμωτήριον ἐνέπεσεν, ἐκεῖ δ' ὢν παρὰ τοῖς ἐκ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων κακούργοις ἀνηγμένοις οὕτως εἶναι πονηρὸς ἔδοξεν, ὥστε μηδ' ἐκείνοις τῶν ἴσων ἀξιοῦσθαι τοῖς ἄλλοις, ἀλλὰ κλέπτην (ὡς φασί) ληφθέντα τουτονὶ παρ' ἐκείνοις, εἰ ἦν ἕτερός τις τόπος ἀνοσιώτερος ἵνα ἐξῆν ἀπάγειν τοὺς ἐκ δεσμωτηρίου κλέπτοντας, εἰς ἐκεῖνον ἂν τοῦτο τὸ θηρίον ἀπαχθῆναι. καὶ ταῦθ' ἅπερ ἀρτίως εἶπον, τίς οὐκ οἶδε καταμαρτυρηθέντα Ἀριστοχείτονος, ὅτ' ἐμπορίου ἐπιμελητὴς λαχὼν ἀπεδοκιμάσθη ὑπὸ τῶν τότε δικα- 82

τοὺς αὐτοῦ, scil. ὄντας, vel δεδεμένους. Satis enim per se intelligitur, nexos in carcere hic designari. tam scelesta in eos, qui ibi essent, ausum patrare. Accusativus τολμήσαντα pendet e τίς ὑμῶν οὐ πολλάκις ἀκήκοεν. Reisk. Apud Demosth. in Aristog. p. 789. init. est οἱ ἐν τῷ οἰκήματι. De negatione post ἀποψηφίσασθαι cf. Buttm. ad Dem. Mid. p. 142. seq. — τῶν γινομένων] Explicat h. l. Hermann. ad Vig. p. 779. In Z est τῶν γενομένων.

10. ἀνηγμένοις] De verbo ἀνάγειν, quatenus significat per vim abreptum et in captivitatem et in vincula agere, dixi ad Polyb. p. 123. Praepositio ἀνὰ, unde compositum est, h. l. significat seorsim, procul a reliqua societate humana — ἐκείνοις id est παρ' ἐκείνων. Reisk. ἐκείνοις pendet ex ἀξιοῦσθαι, τοῖς ἄλλοις ex ἴσων.

τοὺς ἐκ] Num τὰ interponendum? Reisk. Cave quidquam mutes. Praepositio ἐκ non pendet e κλέπτοντας, sed e τοὺς et οἱ ἐκ δεσμωτηρίου sunt ii qui sunt in carcere; nemo tamen credet me cum nonnullis viris statuere ἐκ idem esse quod ἐν. Nos eodem fere sensu possumus dicere: *wenn einer aus dem Gefängnisse stiehlt*. De historia cf. Demosth. in Aristog. p. 788. seq.

δικαζόντων ἄρχειν] ἄρχειν cohaeret cum ἀπεδοκιμάσθη ut δοκιμάζεσθαι ἄρχειν (pro ὥστε ἄρχειν) dicitur, in censura morum, in scrutinio vitae probari ita, ut dignus habeare, qui admittaris ad magistratum, sic contra ἀποδοκιμάζεσθαι ἄρχειν (pro ὥστ

ξόντων ἄρχειν τὴν αὐτὴν ἀρχήν; ἔπειν' εἰρωνεύεσθε πρὸς 11
ὑμᾶς αὐτούς, καὶ περὶ Ἀριστογείτονος μέλλοντες φέρειν τὴν
ψῆφον ἐλεεῖτε, ὃς τὸν αὑτοῦ πατέρα κακῶς διατιθέμενον ὑπὸ
ἐμοῦ οὐκ ἠλέησεν; ἔπειτα παρ' ἡμῶν ἔτι λόγους ἀκούειν
βούλεσθε περὶ τῆς Ἀριστογείτονος τιμήσεως, ὃν ἴστε ἀκρι-
βῶς ὅτι δικαίως ἂν καὶ ἐκ τοῦ ἄλλου βίου καὶ ἐκ τῶν νῦν
αὐτῷ πεπραγμένων τῆς ἐσχάτης τύχοι τιμωρίας; οὐκ Ἀρι- 12
στογείτων ἐστίν, ὦ Ἀθηναῖοι, ὁ κατὰ τῆς ἱερείας τῆς Ἀρτέ-
μιδος τῆς Βραυρωνίας καὶ τῶν οἰκείων αὐτῆς τοιαῦτα γρά-
ψας καὶ ψευσάμενος, ὥσθ' ὑμᾶς, ἐπειδὴ τὴν ἀλήθειαν ἐπύ-
θεσθε παρὰ τῶν κατηγόρων, πέντε ταλάντων τιμῆσαι τοῦ-
84 τον, ὅσονπερ ἦν ἐπὶ τῇ τῶν παρανόμων γραφῇ τίμημα ἐπι-

μὴ ἄρχειν) reprobari, quominus eum geras. — τὴν αὐτὴν ἀρχήν] Nove dictum, ex more deterioris Graeciae pro ταύτην τὴν ἀρχήν. Nisi si sic accipiamus, pro τὴν αὐτὴν ἑαυτοῖς ἀρχήν. magistratum eundem quem ipsi gererent. Reisk. In Meieri et Schoemanni libro, qui inscribitur *Der Attische Process*, p. 206. not. coniicitur, vel αὐτὴν delendum esse vel legendum ταύτην τὴν. Etiam mihi corruptus h. l. videtur; fortasse tamen Bekkerus verum *invenit*, coniiciens legendum esse pro τὴν αὐτὴν, τοσαύτην. Ceterum hinc aliquam lucem accipit Demosth. in Aristog. p. 779, 5. De ἐμπορίου ἐπιμελητῇ satis sit conferre Harpocr. s. v. ἐπιμελητὴς ἐμπορίου. Lex. Seguer. p. 255.

11. ἐλέησεν] Z habet ἐθέλησεν. — παρ' ἡμῶν] Haec verba ex A, B et L addidit Bekker. quem secutus sum.

12. βαυρωνίας] Dedi βραυρ. Reisk: Cum Bekkero secutus sum; in A et Z est βαυβρωνίας, in B βαβρωνίας.

τοῦτον] Stephanus coniicit τούτῳ. Ego malim τοσοῦτον scil. τίμημα. Reisk. Praeplacet Reiskii coniectura, quae fortasse eo etiam confirmatur, quod in A est: ταλάντων τιμήμα τιμῆσαι.

γραφῇ] Quam scil. Aristogiton adversus illam Dianae sacerdotem instituerat, cuius litis aestimationem ipse quinque talenta scripserat. Reisk. Totus locus quomodo intelligendus sit, docetur in Meieri Schoemannique libro laudato p. 737. Dinarchus laud dubie ad eam respicit historiam, quam narrat Libanius in initio argumenti Demostheneae orationis in Aristogitonem (cf. Greor. Cor. in Schol. ad Hermog. Reisk. or. gr. t. 8. p. 945.) Prorie non contra sacerdotem Dianae, sed contra Hieroclem decretum tum fecerat Aristogito, sed auctor ad augendam invidiam rem nullum immutat.

γεγραμμένον; ὃ οὗτος πρὶν ἐκτῖσαι, τοῦτο συκοφαντῶν τὸν ἐντυγχάνοντα ὑμῶν καὶ λέγων καὶ γράφων ἐν τῷ δήμῳ διατετέλεκε, καὶ καταφρονῶν ἁπασῶν τῶν τιμωριῶν αἳ κατὰ
13 τῶν ἀδικούντων ἐν τοῖς νόμοις εἰσὶ γεγραμμέναι. οὐ τὸ τελευταῖον οὗτος ἐνδειχθεὶς ὑπὸ Λυκούργου, καὶ ἐξελεγχθεὶς ὀφείλων τῷ δημοσίῳ λέγειν οὐκ ἐξὸν αὐτῷ, καὶ παραδοθεὶς τοῖς ἕνδεκα κατὰ τοὺς νόμους, περιπατῶν ἔμπροσθεν τῶν δικαστηρίων καὶ εἰς τὴν προεδρίαν τῶν πρυτάνεων ἐκάθιζεν;
14 Εἶτ', ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ὃν οἱ νόμοι μὲν πολλάκις ὑμῖν παραδεδώκασι τιμωρήσασθαι κατεψηφισμένον ὑπὸ τῶν πολιτῶν ἐνδειχθέντα, φυλάξαι δ' οὔθ' οἱ ἕνδεκα δεδύνηνται 84 οὔτε τὸ δεσμωτήριον, τούτῳ βουλήσεσθε συμβούλῳ χρῆσθαι;

τοῦτο] Malim πάντα. Reisk. Bekkerus τοῦτο uncis inclusit; equidem credo totum locum sic esse corrigendum: οὐχ οὗτος, πρὶν ἐκτῖσαι τοῦτο, συκοφ. κ. τ. λ. ita ut in fine §. interrogationis signum sit ponendum. Pro ἐκτῖσαι in Reisk. ed. est ἐκτίσαι. ego Bekkerum sequi malui, sed cf. de hac re Buttm. gr. gr. mai. vol. 2. p. 289.

13. ἐνδειχθεὶς ὑπὸ Λυκούργου] Habemus adhuc illam ἔνδειξιν, verum non sub Lycurgi, sed sub Demosthenis nomine, cuius non est. Reisk. Vide de hac re excursum, quem infra addam.

τῷ δημοσίῳ, λέγειν οὐκ ἐξὸν] Mutavi pravam hanc distinctionem sic: ὀφείλων τῷ δημοσίῳ λέγειν, οὐκ ἐξὸν. Cum Ly- Lycurgus eum actionis illo genere, quod ἔνδειξις appellatur, insectatus detulisset, ut eum, qui concionaretur, quamquam aerario adhuc debens, id quod non liceret. Aerario enim debentes, donec satisfecissent, foro excludebantur hoc ipso facto. Reisk. Bekkerum secutus sum omnino non interpungentem, quamquam recte haud dubie Reisk. intellixit h. l. Pro λέγειν Z habet λέξειν.

τῶν δικαστηρίων] Pone δικαστηρίων deesse videtur ὤφθη, vel ἑωρᾶτο, vel simile quid. Quod si admittatur, malim altero versu statim post ἐγκαθίζων pro ἐκάθιζεν. Reisk. Nihil mihi quidem neque deesse neque mutandum videtur. καὶ est *etiam, vel, adeo*, εἰς pendet ex ἐκάθιζεν, de cuius verbi vi et construct. cf. Buttm. ind. ad Dem. Mid. s. v. καθέζεσθαι.

14. κατεψηφισμένον ὑπὸ τῶν πολιτῶν, ἐνδειχθέντα] Videtur et lectio et interpunctio h. l. laborare; aut si illa bene habet, haec certe vitiosa est. Haud intercedam κατεψηφισμένον h. l. pro passivo accipi. *condemnatum*. malim tamen κατεψηφισμένοι in nominativo plurali. *qui condemnarunt*. utrum horum mavis, certe post alterutrum est comma ponendum, et post

καὶ ὃ μὲν νόμος εὐξάμενον κελεύει τὸν κήρυκα μετ' εὐφημίας πολλῆς, οὕτως ὑμῖν τὸ βουλεύεσθαι περὶ τῶν πραγμάτων παραδιδόναι· ὑμεῖς δὲ τὸν ἀνόσιον καὶ περὶ πάντας πονηρὸν καὶ μάλιστα περὶ τὸν ἑαυτοῦ πατέρα γεγενημένον, τοῦτον μεθ' ὑμῶν καὶ μετὰ τῶν ὑμετέρων οἰκείων καὶ συγγενῶν ἐάσετε πολιτεύεσθαι; καὶ Δημάδῃ μὲν καὶ Δημοσθένει οὐδεμίαν ᾠήσεσθε δεῖν συγγνώμην ἔχειν, ὅτι δῶρα παθ' ὑμῶν ἐξηλέγχθησαν λαμβάνοντες, ἀλλ' ἐτιμωρήσασθε, καὶ δικαίως, οἷς εἰ μὴ πάντα ἀλλὰ πολλά γε σύνιστε χρήσιμα πολιτευομένοις· τὸν δὲ κατάρατον τοῦτον, ὃς ἀγαθὸν μὲν ὑμᾶς πεποίηκεν οὐδεπώποτε ἐξ οὗ πρὸς τὴν πολιτείαν προσελήλυθε, κακὸν δ' ὅ τι δυνατός ἐστιν, ἀφήσετε; καὶ τίς οὐκ ἂν ἐγκαλέσειεν ὑμῖν τοῖς τοῦτον δεχομένοις σύμβουλον; ὅταν γὰρ ἄνθρωπος γνώριμος καὶ φανερὸς καὶ περιβόητον τὴν πονηρίαν παρὰ πᾶσι τοῖς πολίταις ἔχων δημηγορῇ, τότε τοὺς ἀκούοντας ὑμᾶς οἱ περιεστηκότες θαυμάσουσι, πότερον βελτίους οὐκ ἔχετε συμβούλους ἢ καὶ χαίρετε τῶν τοιούτων ἀκούοντες.

πολιτῶν tollendum. Illi cives, hic indicati, sunt Lycurgus et eius advocati. Reisk. Illi cives sunt iudices; sensus est: quem denunciatum (nimirum a Lycurgo et Demosthene) condemnaverunt cives. Pro ἐνδειχθέντα A, B et Z habent διδαχθέντες. — Initio §. pro εἶτ' Z habet εἶθ'. — καὶ ὁ μὲν νόμος κ. τ. λ.] Cf. Schoem. de com. Ath. lib. 1. cap. 8. p. 92. seq.

15. πολιτευομένοις] Malim πεπολιτευμένοις. Reisk. Mutandum nihil est. In antecedente oratione longe aliter de Demosthene disputat Dinarchus, unde existimari potest, quae, in eiusmodi rebus, fides sit habenda et auctori nostro et, nisi fallor, oratoribus omnibus. — δεῖν in principio §. omittit Z. — οὐδεπώποτε] Bekkerus edidit οὐδὲ πώποτε nisi tamen is typothetae error est, in annotione certe est: „οὐδεπώποτε. malim οὐδὲν οὐδεπώποτε.“ id ego etiam libenter reciperem, si codicum accederet auctoritas; nunc in vulgata acquiescendum censeo. Pro πολιτείαν in A, B et Z est πόλιν et pro προσελήλυθε Z habet εἰσελήλυθε.

γνώριμος καὶ φανερὸς] γνώριμον καὶ φανερὰν malim, ut ad πονηρίαν redeat. Reisk. Mutandum nihil est. — Paulo post vulgatam lectionem θαυμάσουσι, a Bekkero ob unum Z in θαυμάζουσι mutatam, revocavi. Dinarchus loquitur de eo, quod futurum est si nunc absolvatur Aristogito.

καὶ χαίρετε] Num ἢ καὶ χ. nam alias caret illud πότερον

16 χρὴ δέ, ὦ Ἀθηναῖοι, ὥσπερ οἱ πρῶτοι νομοθέται περὶ τῶν ἐν τῷ δήμῳ λεγόντων τοῖς προγόνοις ἡμῶν ἐνομοθέτησαν, οὕτω καὶ ὑμᾶς ζητεῖν ἀκούειν, ἵνα βελτίους τοὺς προσιόντας ὑμῖν ποιήσητε. πῶς οὖν ἐκεῖνοι περὶ τούτων ἐγίνωσκον; πρῶτον μὲν καθ' ἑκάστην δημοσίᾳ ἀρὰς ποιούμενοι κατὰ τῶν πονηρῶν, εἴ τις δῶρα λαμβάνων μετὰ ταῦτα λέγει καὶ γινώσκει περὶ τῶν πραγμάτων, ἐξώλη τοῦτον εἶναι· ὧν οὐ-
17 τος νῦν ἐστὶν Ἀριστογείτων· ἔπειτ' ἐν τοῖς νόμοις δώρων γραφὰς ποιήσαντες, καὶ κατὰ μόνου τούτου τῶν ἀδικημάτων 86 δεκαπλασίαν ἐπιτιθέντες τοῦ τιμήματος τὴν ἔκτισιν, ἡγού-

opposito sibi ἢ. utrum defectu meliorum oratorum hos feratis, an libenter audiatis, et gaudeatis etiam eorum concionibus atque delectemini, Reisk. ἢ ex omnibus suis codd. addidit Bekk. quem secutus sum.

16. ἐνομοθέτησαν] Fort. λέγειν ἐνομ. ut habeat insequens ἀκούειν oppositum sibi respondens. quemadmodum vestri maiores oratoribus, qui ad vestros maiores verba facerent, legibus praescripserunt, quomodo eos dicere oporteret, ita vos quoque contendite audire ex illarum legum praescripto. Reisk. Quod desiderat, iam est in verbo λεγόντων.

ἐγίνωσκον] Scil. δεῖν ἀκούειν τῶν λεγόντων ἐν τῷ δήμῳ καὶ ἐν δικαστηρίοις. Reisk. Cogitandum potius in τούτων, τῶν ἐν τῷ δήμῳ λεγόντων et ἐγίνωσκον idem fere est, quod antecedens ἐνομοθέτησαν.

καθ' ἑκάστην] Subaudi ἐκκλησίαν. Reisk. — λέγει καὶ γινώσκει] Sic ob omnium codicum consensum dedi cum Bekk. pro vulg. λέγῃ καὶ γινώσκῃ.

17. ἐν βωμοῖς δώρων] Videtur leg. ἀζημίους (vel ἀνεπιζημίους) τὰς δώρων γρ. actiones de largitionibus solas aliarum omnium actionum voluerunt exemtas a mulcta, quae alias actori essèt pendenda, si causa cecidisset. Reisk. Mendam, quae fuit h. l., melius correxit Meierus meus de bon. damn. p. 115. not. coniiciens legendum esse ἐν νόμοις. Cum Bekkero ex omnibus codd. edidi ἐν τοῖς νόμοις.

τοῦ τιμήματος] Aestimationis eius puta, qua accusator ipse litem in libello accusatorio aestimasset. Edicebant itaque leges, ut in actionibus largitionum iudicibus in mulctam liceret condemnato reo decuplum eius summae irrogare, qua accusator ipse litem aestimasset. Reisk. Librorum omnium lectionem τιμήματος retinere, quam cum Bekkero, qui confert orat. in Dem. §. 60., λήμματος, quod iam diu ipse etiam ob eundem locum conieceram, dare malui; intelligenda verum est aestimatio rerum acceptarum.

μενοι τὸν τιμὴν λαμβάνοντα τῶν ἐν τῷ δήμῳ ῥηθήσεσθαι μελλόντων λόγων, τοῦτον οὐχ ὑπὲρ τῶν τοῦ δήμου βελτίστων ἀλλ' ὑπὲρ τῶν τοῖς δοῦσι συμφερόντων δημηγορεῖν· Ἀριστογείτονα τοίνυν ἡ βουλὴ ἀποπέφαγκε· πρὸς δὲ τούτοις ἀνακρίναντες τοὺς τῶν κοινῶν τι μέλλοντας διοικεῖν, τίς ἔσται τὸν ἴδιον τρόπον, εἰ γονέας εὖ ποιεῖ, εἰ τὰς στρατείας ὑπὲρ τῆς πόλεως ἐστράτευται, εἰ ἱερὰ πατρῷα ἔστιν, εἰ τὰ τέλη τελεῖ· ὧν οὐδὲν ἂν ἔχοι συμβεβηκὸς Ἀριστογείτων αὐ- 18
τῷ δεῖξαι. ἀντὶ μὲν γὰρ τοῦ γονέας εὖ ποιεῖν κακῶς οὗτος τὸν ἑαυτοῦ πατέρα πεποίηκεν· ὅτε δ' ὑμεῖς ἐστρατεύεσθε
87 πάντες, οὗτος ἦν ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ· τοσοῦτον δ' ἀπολέλοιπε τοῦ πατρὸς μνῆμά τι ἔχειν ὦ Ἀθηναῖοι δεῖξαι,

ἔσται] Aut ἐστι est legendum aut ἔς τε. quod posterius si verius est, necesse est hic aliquid desiderari. ut sit e. c. sic. τίς [voluit haud dubie τίς. *Schm.*] ἔς τε τὰ κοινὰ, καὶ τὸν ἴδιον τρόπον. *qui publice, qui privatim ei sint mores.* qualem se gerat erga rempublicam, qualem erga amicos. Reisk. ἐστι scriptum etiam est a Kuhnio ad Polluc. 8, 85. et in Meieri Schoemannique libro, qui inscribitur *Der Attische Process*, p. 203. not. Recte, ut mihi quidem videtur; Bekkerus tamen nihil mutavit. Pro στρατείας Z habet στρατιάς.

ἱερὰ] Vales. ad Harpocr. p. 88. vult. ἠρία. Reisk. Recte, ni fallor; respondent enim infra, ut ipse etiam indicavit Vales. verba τοσοῦτον δ' ἀπολέλοιπε — — ἐποίησεν αὐτῷ. In Meieri Schoemannique libro l. l. etiam est ἠρία. In A ante ἱερὰ duae literae expunctae sunt. Bekkerus nihil mutavit.

18. Ἀριστογείτων] Vulgo cum articulo legebatur ὁ Ἀρ. quem, cum absit ab A, B et L, cum Bekkero eieci.

γὰρ τοὺς] Interpone τοῦ. Reisk. Pro τοὺς, quod omnes habent libri, Bekker. edidit τοῦ, idque intactum reliqui, ne tentarem rem, quam mihi non liquere ingenue fateor. Doctissimorum virorum facile me moveret auctoritas, ut crederem in eiusmodi constructione articulum omitti plane non posse, si scirem quid faciendum sit Herodoti loco 1, 210. ὃς ἀντὶ μὲν δούλων, ἐποίησας ἐλευθέρους Πέρσας εἶναι· ἀντὶ δὲ ἄρχεσθαι ὑπ' ἄλλων, ἄρχειν ἁπάντων.

πατρὸς μνῆμα] Ergo monumenta patrum habebantur ab Atheniensibus ἐν τοῖς πατρῴοις ἱεροῖς. Palam enim hoc refertur ad illud, quod modo dixerat, εἰ ἱερὰ πατρῷά ἐστι. Reisk. Sequens ἔχειν omittit Z, idem paulo post pro αὐτοῦ habet αὐτῷ.

ὥσθ' οὐδ' ἐν Ἐρετρίᾳ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ τελευτήσαντος ἔκτεί τὰ νομιζόμενα ἐποίησεν αὐτῷ· τῶν δ' ἄλλων Ἀθηναίων εἰσφερόντων ἐκ τῶν ἰδίων οὗτος οὐδ' ἐκ τῶν δημοσίων καὶ
19 ὧν ὤφλε τὸ ἀργύριον ἅπαν ἐκτέτικεν. ἁπλῶς δ' εἰπεῖν, ἐναντίᾳ τοῖς νόμοις ἅπασι πράττων διατετέλεκε, καὶ τοῦτον μόνον ἡ ἐξ Ἀρείου πάγου βουλὴ τοῖς ἐζητηκόσι καὶ εἰδόσιν ἀποπέφαγκεν· οὐ γὰρ παρ' ἐκείνης ὑμεῖς πυθόμενοι τοῦτον ὅστε πονηρὸν καὶ ἄδικον ὄντα, ἀλλ' ἕκαστος ὑμῶν ἀκριβῶς 88
οἶδε τὴν τούτου πονηρίαν. ὥστε τὸ πολλάκις λεγόμενον ἀληθὲς εἰπεῖν ἐστίν, ὅτι περὶ μὲν τούτου τὴν ψῆφον ὑμεῖς μέλλετε φέρειν, περὶ δ' ὑμῶν οἱ περιεστηκότες καὶ οἱ ἄλλοι πάντες.

οὐδ' ἐκ τῶν] Lego οὐδὲ τῶν. eorum nummorum, quos aerario debet, et id quidem iudicio condemnatus, totam summam nondum persolvit. Reisk. Hunc sic explicandum esse arbitror, cum tributa essent conferenda Aristogito suam portionem non totam, sed ex parte tantummodo solvit, idque eo magis vituperandum est, quod totam rem familiarem iam aliis nominibus debebat aerario. Sed in hac posteriore sententia haud dubie veritatis superlatio est, si enim totam rem familiarem aerario debebat, tributum imponi ei sane non potuit.

19. προαγμάτων] Dedi πράττων, ut Stephanus in margine praescripsit. Reisk. Assentiuntur Bekkeri codices.

τοῖς ἐζητηκόσι] Interponendum videtur οὐκ. Senatus Areopagiticus, cui mandatum fuerat, ut in reos largitionum Harpalearum inquireret, munus hoc peragebat, et facta quaesitione ad plebem referebat. Plebs itaque οὐκ ἐζήτει. volebat tamen per ζητητάς suos, Senatores Areopagiticos cognoscere, qui partem rapinarum Harpalicarum cepissent. Iam plebs, ante quaesitionem, neminem norat reorum, praeter unum Aristogitonem, quem norant participasse illas rapinas, tametsi non inquisivissent. Huius itaque solius nomen edebat Senatus Areopagiticus ad plebem iam praesciam, caeterorum ad ignoram. Reisk. Credo eo quoque corruptum h. l. esse, in corretione tamen non assentior. Cum enim ζητεῖν non dicatur de plebe, sed de Senatu Areopagitarum (cf. §. 23. in Dem. §. 3. seq. §§. 15. 45. 50. in Philocl. §. 18.), in ἐζητηκόσι verbi εἰδόσι latere mihi videtur συνώνυμον quoddam. — πονηρίαν] Hanc omnium codicum lectionem recepi cum Bekkero pro vulg. μοχθηρίαν.

ἔστιν ἔτι] [In contextu Reisk. ed. est ἐστιν ἔτι. *Schm.*] Malim ἔστι καὶ νῦν ἔτι. — περὶ μὲν τούτου] Post μὲν interponi ve-

Διὸ καὶ σωφρόνων ἐστὶ δικαστῶν, ὦ Ἀθηναῖοι, μήθ' ὑμῖν 20
αὐτοῖς ἐναντίαν ἐνεγκεῖν τὴν ψῆφον μήτε πᾶσι τοῖς ἄλλοις
Ἀθηναίοις, ἀλλ' ὁμοθυμαδὸν καταψηφισαμένους πάντας πα-
ραδοῦναι τοῖς ἐπὶ τοῦτο τεταγμένοις θανάτῳ ζημιῶσαι, καὶ
μὴ προέσθαι καὶ μὴ προδοῦναι τὴν θείαν καὶ τὴν εὔορκον
ψῆφον, ἀναμνησθέντας ὅτι τούτου κατέγνωκεν ἡ βουλὴ δώ-
ρα λαμβάνειν καθ' ὑμῶν, τούτου κατέγνωκεν ὁ πατὴρ καὶ
ζῶν καὶ τελευτήσας ἀδικεῖν ἑαυτόν, καὶ ἵνα τὸ πρᾳότερον
εἴπω τῶν ὀνομάτων, τούτου καταχειροτονήσας ὁ δῆμος πα- 21
ρέδωκεν ὑμῖν τιμωρήσασθαι. οὗτος πολλὰ κακὰ διαπεπρα-
γμένος ἐπὶ τοιούτοις εἴληπται πράγμασι νῦν ἀδικῶν, ἐφ' οἷς
αἰσχρόν ἐστιν ὑμῖν τοῖς δικάζουσιν ἀτιμώρητον ἐᾶσαι τοῦ-
τον. τίνα γὰρ τρόπον, ὦ Ἀθηναῖοι, περὶ τῶν ἄλλων ἀπο-
89 φάσεων οἴσετε τὴν ψῆφον; ἢ διὰ τίνας προφάσεις τῶν ἤδη
κεκριμένων ἔσεσθε κατεψηφισμένοι; ἢ διὰ τί τὸ μὲν ἀποφαί-
νειν τὴν βουλὴν τοὺς εἰληφότας τὰ χρήματα φαίνεσθε ἐκοι-

lim οὖν. Aut alias sic leg. sit ἀληθὲς ἐστιν, ὅτι περὶ μὲν τούτου. Reisk. Pro ἔτι Bekk. ex A et B dedit ὅ τι, et secutus sum. De re cf. not. ad or. in Dem. §. 3.

20. ἐστὶ δικαστῶν] In Z est ἀνδρῶν ἐστιν.

τοῦτον] Stephani margo commendat aut τοῦτο, aut τούτῳ. Significatur cura extrema supplicia in condemnatis exsequendi. Reisk. τούτῳ ex Z dedit Bekk., in B et (fortasse ex correctione) in A est τοῦτο, quod praetuli. In anteced. πράττης secundum meum quidem iudicium non pendet ex παραδοῦναι, sed iungendum est cum καταψηφισαμένους, cf. or. in Phil. §. 7. Sic autem παραδοῦναι non habet obiectum, quo tamen carere posse non videtur, fortasse igitur post h. v. olim additum erat τοῦτον, in quo eo facilius labi poterant librarii quod statim sequebatur τοῦτο.

θείαν] Fort. εὐθεῖαν. Reisk. in cur. post. vol. 8. p. 455. Bekk. in addend. p. 697. legendum esse censet ὁσίαν et confert or. in Dem. §. 110. Eodem iure quo ὁσία potest etiam ἡ ψῆφος dici θεία.

εὔορκον] Sic correxerat Scaliger vitium Aldinae εὔερκον. Reisk. Assentiuntur Bekkeri codices. — Post δῶρα, quod mox sequitur, Z addit γὰρ.

πρᾳότερον] Malit fort. quispiam πρᾳότατον, neque admodum repugnabo. Reisk.

21. πράγμασι νῦν ἀδικῶν] Media vox a priore manu in A omissa est.

δέξοντες, τὸ δὲ τιμωρεῖσθαι τοὺς ἀποπεφασμένους ἐῶντες;
22 μὴ γὰρ ἰδίους ἀγῶνας τούτους ὑπολάβοιτε εἶναι, καὶ κατὰ τῶν νῦν μόνων ἀποπεφασμένων, ἀλλὰ κοινοὺς κατὰ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων. δωροδοκία γὰρ καὶ προδοσία κρινομένη παρ' ὑμῖν δυοῖν θάτερον ἐπὶ τοῦ λοιποῦ χρόνου ποιήσει τοὺς ἄλλους, ἢ χρήματα λαμβάνειν καθ' ὑμῶν θαῤῥοῦντας ὡς οὐ δώσοντας δίκην, ἢ φοβεῖσθαι τὸ λαμβάνειν ὡς τῆς τιμωρίας τοῖς ληφθεῖσιν ἀξίας γενησομένης τῶν ἀδικημάτων.
23 οὐκ ἴσθ' ὅτι καὶ νῦν ὁ φόβος ὁ παρ' ὑμῶν τοὺς ὁρμῶντας ἐπὶ τὰ καθ' ἡμῶν ἥκοντα χρήματα [νῦν] ἀνείργει καὶ ποιεῖ πολλάκις ἀπὸ τοῦ λήμματος ἀποστρέφειν, καὶ τὸ ψήφισμα τοῦ δήμου, τὸ ζητεῖν τὴν βουλὴν περὶ τούτων τῶν χρημάτων προστάττον, οὐδὲ τοὺς κεκομικότας τὸ χρυσίον εἰς τὴν
24 χώραν ὁμολογεῖν πεποίηκε; καλῶς γάρ, ὦ Ἀθηναῖοι, καλῶς οἱ πρόγονοι περὶ τούτων ψηφισάμενοι στήλην εἰς ἀκρόπολιν 90 ἀνήγεγκαν, ὅτε φασὶν Ἄρθμιον τὸν Πυθώνακτος τὸν Ζελείτην κομίσαι τὸ χρυσίον ἐκ Μήδων ἐπὶ διαφθορᾷ τῶν Ἑλλήνων, πρὶν γὰρ λαβεῖν τινὰς καὶ δοῦναι τοῦ τρόπου πεῖραν, φυγῇ τοῦ κομίσαντος τὸ χρυσίον καταγνόντες ἐξήλασαν αὐ-

22. ὑπολάβοιτε] Sic ex A, B et Z dedi pro vulg. ὑποληφθῆτε, cf. Herm. ad Vig. p. 809. καὶ, quod proxime sequitur, vulgo non legitur, sed ex omnibus codicibus a Bekkero receptum est, quem sum secutus.

μόνον] Melius pone ἀποπεφασμένων collocetur. Reisk. Cum Bekkero ex omnibus codicibus dedi μόνων. — ἐπὶ τοῦ] Praepositionem A habet a correctore.

23. τὰ καθ' ἡμῶν] Num ὑμῶν. Reisk. Necessarium non est. νῦν, quod mox sequitur, Bekkerus uncis inclusit, quem secutus sum, nisi tamen sit oratorem magis quam librarios corrigimus.

ἀποστρέφειν] Videtur leg. τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀποστρέφειν. Reisk. Addendum nihil est.

πρός τ' αὐτὸν *] Tria haec vocabula in unum προστάττον contraxi, et asteriscum vitii indicem sustuli. Sanatus enim nunc locus est. Reisk. Egregiam hanc correctionem recepit etiam Bekk. libri omnes habent πρός τ' αὐτόν.

ὁμολογεῖν] Scil. ἑαυτοὺς κεκομικέναι τὸ χρυσίον εἰς τὴν χώραν. Reisk.

24. τὸ χρυσίον] Videtur τότε interponendum esse. τὸ τότε χρυσίον, scil. τὸ ἐπ' Ἄρθμιου. Arthmii aetate in Graeciam illa-

τὸν ἐξ ἁπάσης τῆς χώρας. καὶ ταῦθ', ὥσπερ εἶπον, εἰς τὴν ἀκρόπολιν εἰς στήλην χαλκῆν γράψαντες ἀνέθεσαν, παράδειγμα ὑμῖν τοῖς ἐπιγενομένοις καθίσταντες, καὶ νομίζοντες τὸν ὀπωσοῦν χρήματα λαμβάνοντα οὐχ ὑπὲρ τῆς πόλεως ἀλλ' ὑπὲρ τῶν διδόντων βουλεύεσθαι. καὶ μόνῳ τούτῳ προσέγραψαν 25
τὴν αἰτίαν δι' ἣν ὁ δῆμος ἐξέβαλεν αὐτὸν ἐκ τῆς πόλεως, γράψαντες διαῤῥήδην Ἄρθμιον τὸν Πυθώνακτος τὸν Ζελείτην πολέμιον εἶναι τοῦ δήμου καὶ τῶν συμμάχων, αὐτὸν καὶ γένος, καὶ φεύγειν Ἀθήνας, ὅτι τὸν ἐκ Μήδων χρυσὸν ἤγαγεν εἰς Πελοπόννησον. καίτοι εἰ τὸν ἐν Πελοποννήσῳ χρυσὸν ὁ δῆμος πολλῶν κακῶν αἴτιον ἡγεῖτο τοῖς Ἕλλησιν εἶναι, πῶς χρὴ ῥᾳθύμως ἔχειν ὁρῶντας ἐν ταύτῃ τῇ πόλει δωροδοκίαν γινομένην; καί μοι σκοπεῖτε ταύτην τὴν στήλην.

ΣΤΗΛΗ.

Καίτοι, ὦ Ἀθηναῖοι, τί ἂν οἴεσθε ποιῆσαι ἐκείνους 26
τοὺς ἄνδρας λαβόντας ἢ στρατηγὸν ἢ ῥήτορα πολίτην ἑαυ-
91 τῶν δῶρα δεχόμενον ἐπὶ τοῖς τῆς πατρίδος συμφέρουσιν, οἳ τὸν ἀλλότριον καὶ τῷ γένει καὶ τῇ φύσει τῆς Ἑλλάδος ἅν-

tum, opponitur τῷ νῦν, ἐπὶ Ἁρπάλου, Harpali aetate illato. Reisk. Quod desiderat Reisk. satis iam indicat articulus, repetendus haud dubie ante ἐκ. De Arthmio (in A et B est ἀῤῥίθμιον, quae scriptura occurrit etiam in Demosth. Aesch. et Harpocrat. codicibus) cf. Aeschin. in Ctes. p. 647. R. c. not. Schol. Bekk. p. 269. Demosth. in Philipp. 3. p. 121. seq. de fals. leg. p. 428. Plut. vit. Themist. c. 6. Harpocrat. s. vv. Ἄρθμιος et ἄτιμος. — διαφθορᾷ] Z habet διαφορᾷ. — τοῦ ante τρόπου cum Bekk. ex omnibus codicibus addidi. — τῆς ante χώρας omittit Z. — Post παράδειγμα cum Bekk. ex omnibus codicibus dedi ὑμῖν pro vulg. ἡμῖν.

25. εἶναι τοῦ] Z interponit καὶ; in eodem pro ῥᾳθύμως ἔχειν est ῥᾳθύμως φέρειν.

26. τοῖς πατρίδος] Interpone τῆς. Reisk. Atque sic ex A dedit Bekk. quem quem secutus sum; in B et Z omisso τοῖς legitur τῆς. Verba ἐπὶ τοῖς — συμφέρουσιν iungenda videntur cum

θρωπον οὕτω δικαίως καὶ σωφρόνως ἐξήλασαν ἐκ Πελοποννήσου πάσης; τοιγάρτοι τῆς πόλεως καὶ τῶν προγόνων ἀξίως ἐκινδύνευσαν πρὸς τὸν βάρβαρον.

ποιῆσαι, pro quo Z habet ποιήσειν. — ἐκ Πελοποννήσου πάσης] Recte Bekkerus annotat alienam ab h. l. esse Peloponnesum. Fortasse Din. scripsit ἐξ Ἑλλάδος πάσ. idque propterea mutari poterat, quod aurum illud in Peloponnesum allatum est.

πρὸς τὴν βάρβαρον] Scil. γῆν. Sed non solent sic loqui. Solennius est πρὸς τὸν βάρβ. in masculino. Reisk. Cum Bekk. ex A et Z dedi τὸν βάρβ.

ΔΕΙΝΑΡΧΟΥ

ΚΑΤΑ ΦΙΛΟΚΛΕΟΥΣ.

Τί χρὴ λέγειν πρὸς τῶν θεῶν περὶ τοιούτου ἀνθρώπου, ἢ 1
πῶς χρήσεσθε τῇ τούτου πονηρίᾳ, ὃς οὐχ ἅπαξ ἀλλὰ τρὶς
ἐξεληλεγμένος ὑπὸ τῆς ἐξ Ἀρείου πάγου βουλῆς, ὡς ὑμεῖς
ἅπαντες ἴστε καὶ νῦν ἐν τῷ δήμῳ ἠκούετε, καὶ ἐψευσμένος
ἁπάντων Ἀθηναίων ἐναντίον καὶ τῶν περιεστηκότων; φά-
92 σκων κωλύσειν Ἅρπαλον εἰς τὸν Πειραιᾶ καταπλεύσειν,
στρατηγὸς ὑφ' ὑμῶν ἐπὶ τὴν Μουνυχίαν καὶ τὰ νεώρια κε- 2
χειροτονημένος, καὶ δῶρα τολμήσας λαβεῖν κατὰ πάντων
ὑμῶν καὶ τῆς χώρας καὶ παίδων καὶ γυναικῶν, καὶ ἐπιωρ-
κηκὼς ὃν ὤμοσεν ὅρκον μεταξὺ τοῦ ἕδους καὶ τῆς τραπέζης,

§. 1. λέγειν πρὸς] Apud Dion. Halic. in iud. de Din. c. 10. tom. 5. p. 345. male interiectum est τὸ. — ἢ πῶς] Sic recte fortasse dedit Bekkerus, libri tamen omnes habent ὅπως.

τρὶς] Repetit hoc p. 110, 18. [i. e. §. 16. *Schm.*] — καὶ ἐψευσμένος] Aut deest aliquod participium ante καὶ, e. c. ἐπιβουλεύσας ὑμῖν, aut delendum est καὶ. nam cohaeret ἐξεληλεγμένος cum ἐψευσμένος, et utrumque sic copulatum, ἐξεληλεγμένος ἐψευσμένος, tantundem est, ac si dixisset, ἐξεληλεγμένος ὅτι ἐψεύσθη. ter convictus mendacii, in eo commissi, quod affirmavit coram Atheniensibus omnibus in concionem congressis. Reisk. καὶ respondet sequentibus καὶ ante δῶρα et ante ἐπιωρκηκὼς, atque est haec explicatio antecedentis τρὶς. Pro ἐναντίον Z habet ἐναντίος.

καὶ τῶν περιεστηκότων] Ergo hi sunt diversi ab Atheniensibus. Sunt ergo inquilini, et peregrini tum Athenis commorati. — φάσκων] Cohaeret cum ἐψευσμένος. idem est, atque ἐν τῷ φάσκειν *mentitus in eo quod diceret.* Reisk. — καταπλεύσειν] Pro hoc omnium librorum lectione Bekk. dedit καταπλεῦσαι, sed potest etiam futurum cogitari.

2. μεταξὺ τοῦ ἕδους καὶ τῆς τραπέζης] Vocabu-

καὶ γράψας καθ' ἑαυτοῦ ψήφισμα, καὶ θανάτου τιμησάμενος
ἐὰν εἵληφέ τι τῶν χρημάτων ὧν Ἅρπαλος εἰς τὴν χώραν
3 ἐκόμισεν, ὅμως ἐτόλμησεν εἰς τοὺς εἰδότας ὑμᾶς ἐξεληλεγμέ-
νον ἑαυτὸν ἅπασι τούτοις ἔνοχον γεγενημένον ἐλθεῖν καὶ
δεῖξαι ἑαυτόν, οὐ τῷ δικαίῳ πιστεύων (τί γὰρ τούτῳ δι-
καιοσύνης μέτεστιν;) ἀλλὰ τῇ τόλμῃ καὶ τῇ ἀναιδείᾳ, ᾗ χρώ- 93
μενος πρότερον μὲν ἠξίωσε καταφρονήσας ὑμῶν καὶ τῶν ἐν
τῇ πόλει δικαίων τὰ χρήματα λαβεῖν, νυνὶ δὲ ἀπολογησόμε-
νος ἥκει ὡς οὐδὲν τούτων διαπέπρακται· τοσοῦτον τῆς ὑμε-
4 τέρας ῥᾳθυμίας καταπεφρόνηκε. καὶ ὁ μὲν κοινὸς τῆς πό-
λεως νόμος, ἐάν τις ἐναντίον τῶν πολιτῶν ὁμολογήσας τι
παραβῇ, ταὐτὸν ἔνοχον εἶναι κελεύει τῷ ἀδικεῖν· ὁ δὲ πάν-
τας Ἀθηναίους ἐξηπατηκὼς καὶ προδοὺς τὴν πίστιν ἣν
παρ' ὑμῶν οὐκ ἄξιος ὢν ἔλαβε, καὶ τὸ καθ' αὑτὸν μέρος
ἅπαντ' ἀνατετραφὼς τὰ ἐν τῇ πόλει, οὗτος ἐπὶ τὴν ἀπολο-
γίαν ἥκειν φήσει τὴν ὑπὲρ τῆς αἰτίας τῆς εἰς αὐτὸν γεγενη-

lum ἕδος h. l. simulacrum Minervae a Phidia factum designat, in arce dedicatum, quae arx παρθενὼν appellabatur. τράπεζα est mensa coram illo signo posita, qua in mensa poni solebant dona, si quae Minervae offerrentur. Reisk. Isocrat. de permutat. init. Φειδίαν τὸν τὸ τῆς Ἀθηνᾶς ἕδος ἐργασάμενον. Lex. Seguer. p. 246. ἕδος αὐτὸ τὸ ἄγαλμα. cf. Etym. magn. p. 317. init. Sylb. — καὶ γράψας] καὶ coniungit γράψας cum τοῖς ἐξεληλεγμένος.

τιμωρησάμενος] Dedi τιμησάμενος. Reisk. Assentiuntur Bekkeri codices. Paulo post εἵληφε omnium librorum lectio est, quam intactam relinquere malui quam ex Bekkeri meaque coniectura dare εἰλήφῃ. — ἐκόμισεν] In Z est εἰσεκόμισεν.

3. ἑαυτὸν] Stephanus in margine suadet αὐτὸν. Foret hoc quidem planius atque usitatius. Verum tamen bene habet vulgata. Idem est ac si dixisset, ἐλθεῖν εἰς ὑμᾶς τοὺς εἰδότας, ὅτι ἐξήλεγξεν ἑαυτόν, ὅτι γεγένηται ἔνοχος. Erit ergo ἐξελεγμένον h. l. pro part. aor. 1. medii ἐξελεγξάμενον, aut pro ἐξελέγξαντα. Reisk. Neque cum Stephano, qui sensum recte videtur cepisse, mutandus, neque cum Reiskio intelligendus hic locus est. cf. Buttm. ad Dem. Mid. p. 140. seq.

4. ἐξηπατηκὼς] Sic cum Bekkero dedi ex A et B pro vulgato ἠδικηκὼς, in Z totum verbum omissum est. Idem liber pro ἔλαβε habet ἐλάμβανε et pro ἀνατετραφὼς, ἀνατετροφὼς.

μόνης; ἐγὼ δέ, ὦ ἄνδρες, εἰ δεῖ τἀληθῆ λέγειν (δεῖ δή), οὐδὲ τὰς ἀποφάσεις οἶμαι νῦν κρίνεσθαι, πότερον ἀληθεῖς εἰσὶν ἢ ψευδεῖς αἱ κατὰ Φιλοκλέους γεγενημέναι· ἀλλὰ περὶ μὲν τῆς τιμωρίας ὑμᾶς δεῖ τῆς ἐν τῷ ψηφίσματι γεγραμμένης δικάσαι νῦν, πότερα δεῖ χρημάτων τιμῆσαι τῷ πηλικαῦτα ἠδικηκότι τὴν πόλιν, ἢ θανάτῳ ζημιώσαντας, ὥσπερ οὗτος ἔγραψεν ἐν τῷ ψηφίσματι καθ' αὑτοῦ, [ἢ] δημεῦσαι
94 τὴν οὐσίαν τὴν ἐκ τοιούτων λημμάτων συνειλεγμένην.

Οἴεσθε τοῦτον νῦν πρῶτον ἐπὶ τούτων τῶν χρημάτων 6
πονηρὸν γεγενῆσθαι, ἢ νῦν πρῶτον καθ' ὑμῶν δῶρα εἰληφέναι; οὐκ ἔστι ταῦτα, ἀλλὰ πάλαι τοιοῦτος ὢν ἐλάνθανεν ὑμᾶς, καὶ ηὐτυχεῖτε, καθότι οὐκ ἐν μείζοσι καιροῖς ἐπύθε-

5. καὶ αἱ κατὰ] Aut delendum est καὶ, aut transponendum, sic, ψευδεῖς, αἱ καὶ κατὰ Φιλ. *etiam illae quae de Philocle.* non solum, quae de Demosthene et Aristogitone alliisque, sed etiam quae de Philocle sunt redditae. Reisk. Cum ab omnibus codicibus absit καὶ, recte a Bekkero eiectum est.

περὶ μὲν] Imo vero περὶ μόνης Reisk. Mutandum nihil est. — τὴν πόλιν, quod mox sequitur, a priore manu in A omissum est.

αὐτοῦ· ἢ δημεῦσαι] Semicolon commate muta, et tolle ἢ, et locum habebis correctum. non tria poenae genera hic proponuntur, 1) mulcta pecuniaria. 2) supplicium mortis. 3) confiscatio bonorum, sed duo tantum. 1) mulcta pecuniaria. 2) supplicium mortis cum adiuncta et atque semper insequi solita proscriptione bonorum coniunctum. Reisk. Recte statuit; hinc et a Bekk. et a me ἢ uncis inclusum est; cf. de h. l. Meier. de bon. damn. p. 115.

6. πρῶτον καθ' ὑμῶν] E vulgata, ut nunc est, haec exsistit sententia, aut primum Atheniensium hunc esse, qui largitionibus se corrumpi passus sit. non mala sententia, sed ab hoc loco, ni fallor, alienior. quare malim νῦν πρῶτον. Reisk. νῦν ex optimis codicibus A et B recepit Bekker., quem secutus sum.

ηὐτύχει] Aut addendum est ἡ πόλις, aut potius scrib. ηὐτυχεῖτε. Reisk. ηὐτυχεῖτε recepit Bekk., quem secutus sum quamquam Suid. s. v. συνθάπτεσθαι laudat h. l. sic: εὐτυχεῖτε ὅτι οὐκ ἐν μείζονι καιρῷ ἐπύθεσθε τὴν αὐτοῦ αἰσχροκέρδειαν. Librorum omnium lectio est ηὐτύχει.

σθε τὴν αἰσχροκέρδειαν αὐτοῦ· οὐ γάρ ἐστι χαλεπώτερον ἀνθρώπου τὴν αὐτὴν πονηρίαν ἀγνοουμένην ἔχοντος. οὐκ7 ἐκπεπεύκατε, ὦ Ἀθηναῖοι, πάντες ὁμοθυμαδὸν τὸν εἰς τοσαύτην αἰσχύνην καὶ ἀδικίαν πολλοὺς ἐμβεβληκότα, τὸν ἄρχηγὸν γενόμενον τοῦ διαθεδομένου χρυσίου καὶ εἰς αἰτίαν καθίσαντα πᾶσαν τὴν πόλιν; ἀλλ' ὑπομενεῖτε ἀκούειν τοῦ τοιοῦτα διαπεπραγμένου καθ' ὑμῶν, ὡς ὅτι τὸ συνέδριον τὸ ἐν Ἀρείῳ πάγῳ ψευδεῖς πεποίηται τὰς ἀποφάσεις, καὶ ὡς
95 αὐτὸς μὲν δίκαιος καὶ χρηστὸς καὶ ἀδωροδόκητός ἐστιν, ἡ δ' ἐξ Ἀρείου πάγου βουλὴ ταῦτα πάντα προεῖται χάριτος ἢ λήμματος ἕνεκα; ἆρ' ἴσθ' ὅτι ἐπὶ μὲν τῶν ἄλλων ἀδικημά-8 των σκεψαμένους ἀκριβῶς δεῖ μεθ' ἡσυχίας καὶ τἀληθὲς ἐξετάσαντας, οὕτως ἐπιτιθέναι τοῖς ἠδικηκόσι τὴν τιμωρίαν, ἐπὶ δὲ ταῖς φανεραῖς καὶ παρὰ πάντων ὡμολογημέναις προδοσίαις πρῶτον τετάχθαι τὴν ὀργὴν καὶ τὴν μετ' αὐτὴν γι-9 γνομένην τιμωρίαν; τί γὰρ τοῦτον οὐκ ἂν οἴεσθε ἀποδό-

οὐ γάρ] Stephanus coniicit *οὐδὲν γάρ*. — *τὴν αὐτὴν*] Idem coniicit *τὴν αὐτοῦ*. Reisk. Priore loco mutandum nihil est, sed pro *τὴν αὐτὴν* leg. fortasse *τοιαύτην*. Pro *ἀγνοουμένην ἔχοντος* Z habet *ἀγνοουμένου*.

7. *διαθεδομένου*] Dedi *διαθεδομένου dediti per multos*. Reisk. Assentiuntur Bekkeri codices. In antecedentibus pro *ἀδικίαν* legendum fortasse *ἀτυχίαν*. — Pro *γενόμενον* Z habet *διδόμενον*; idem liber pro *καὶ* post *χρυσίου* habet *ἀλλ'*.

καθίσαντα] Commendat Stephani marge *καθιστάντα*, quod praetuli. Reisk. Cum Bekkero vulgatam retinui. De re cf. in Dem. §. 93. — *τοῦ*, quod proxime sequitur, omittit Z. — *ὡς ὅτι*] Exempla harum particularum ita coniunctarum vid. apud Mor. in ind. ad Xenoph. Hell. s. v. *ὡς*. Nostro loco sensus verbi *ὡς* videtur esse, *exempli causa*; germanice verti hae particulae possunt *wie dass*.

προεῖται] Si bene habet, significat, senatus hanc totam fraudem committit, in gratiam quorundam, a quibus seu rogatus, seu corruptus donis fuit, quo Demosthenes aliique insontes, quibus infensi nonnulli sint, pessumdentur. Reisk. Sensus est: senatus haec omnia (nimiram suam ipsius fidem et Philoclis virtutem) proiicit, nihil facit. cf. in Dem. §§. 2. 27. 84. 99. 106. — *ἕνεκα*] Z habet *ἕνεκεν*.

8. *πρῶτον*] Malim *πρώτην*. Reisk. Nihil mutandum est. In initio §. pro *ἴσθ'* Z habet *οἶσθ'*.

9. *γιγνομένην*] Poenam crimine quoque existentem,

σθαι τῶν ἐν τῇ πόλει εὐδοκιμούντων, ὅταν ὑμεῖς αὖ πιστὸν αὐτὸν καὶ δίκαιον φύλακα καταστήσητε; ποίας οὐκ ἂν προδοῦναι τριήρεις τῶν ἐν τοῖς νεωρίοις; ἢ τίνος ἂν φρουρίσαι φυλακῆς, λήσειν ἐλπίσαντα καὶ λήψεσθαι διπλάσιον οὗ νῦν εἴληφε χρυσίου; οὐδὲν ὅτι οὐκ ἂν ὁ τοιοῦτος, ὦ ἄνδρες, ποιήσειεν. ὅστις γὰρ ἀργύριον καὶ χρυσίον περὶ πλείο- 10
96 νος τῆς πρὸς ὑμᾶς πίστεως αἱρεῖται, καὶ μήθ' ὅρκου μήτ' αἰσχύνης μήτε δικαίου πλείω λόγον ἢ τοῦ λαμβάνειν ποιεῖται, οὗτος ἀποδώσεται τὸ καθ' αὑτὸν τὴν Μουνυχίαν, ἂν ἔχῃ τὸν ὠνησόμενον, οὗτος ἐξαγγελεῖ τοῖς πολεμίοις σύνθημα καθ' ὑμῶν. φήνας, οὗτος προδώσει τὴν πεζικὴν καὶ ναυτικὴν δύναμιν.

Μὴ οὖν, ὦ Ἀθηναῖοι, τὴν τιμησιν ὑπὲρ τῶν γεγενη- 11
μένων μόνον ὑπὸ Φιλοκλέους ἀδικημάτων ἡγεῖσθε μέλλειν ποιεῖσθαι, ἀλλὰ καὶ ὑπὲρ τῶν ἄλλων ὧν ἂν ἔπραξεν οὗτος

velut summâ e numeris praemissis in unum collectis exsistit, crimini consentaneam, atque necessariam. Reisk. Ad μετ' αὐτὴν Bekk. annotat: „malim μετ' αὐτῆς." sed ferri vulgata etiam potest.

10. αἱρεῖται] Bene si habet, de quo valde dubito, usurpatum est pro ἡγεῖται. Sed insolens est dictio περὶ πλείονος αἱρεῖσθαί τι. Reisk. Alias dicere solent περὶ πλείονος ποιεῖσθαι; sed propterea quod data optione id eligimus, quod pluris facimus, constructio ea, quae alteri propria est, ad alterum transfertur. Sic hoc ipsum verbum αἱρεῖσθαι eam admittit constructionem, quae propria est comparativis, Demosth. Olynth. 2. p. 24. ἔγωγε — τὴν τῆς ἡμετέρας πόλεως τύχην ἂν ἑλοίμην — ἢ τὴν ἐκείνου. atque in simili constructione verbi βούλεσθαι ipse praeivit Homerus, Il. 1, 117. βούλομ' ἐγὼ λαὸν σόον ἔμμεναι ἢ ἀπολέσθαι; secutus est Alexander M. in epistola ad Aristotelem data apud Gell. noct. att. 20, 5. — πεζικὴν] Bekk. annotat: „immo πεζήν." Et sic sane solent dicere, cf. pr. in Dem. §. 96., sed non obest natura verbi πεζικός, quominus dicatur πεζικὴ δύναμις; potuit igitur a solita dicendi ratione recedere Dinarchus, id quod fecit etiam Xenoph. Mem. Socr. 3, 6, 9. Thuc. 6, 38. cf. Xenoph. Cyrop. 2, 4, 18. Hist. Gr. 5, 1, 32.

11. τίμησιν ὑπὲρ] Pro ὑπὲρ Z habet ὑπό. — ὧν ἂν ἔπραξεν] Sic in B et a recentiore manu in A collocata haec verba sunt, quorum librorum auctoritatem secutus etiam Bekkerus est; vulgo legebatur ἔπραξεν ἄν. In Z et a priore manu in A omissa haec verba sunt, quorum protasin continent sequentia κύριος γε-

κύριος γενόμενος, καὶ τοῖς μὲν θεοῖς ἔχετε χάριν ὑπὲρ τοῦ μὴ παθεῖν τι μεῖζον ὑπὸ τούτου δεινόν, ἐγνωκότες τοῦτον οἷός ἐστιν, ἀξίως δ' ὑμῶν αὐτῶν καὶ τῆς τοῦ κρινομένου
12 πονηρίας κολάσατε αὐτὸν, ὃς ὦ Ἀθηναῖοι τρὶς ἢ τετράκις ἱππαρχηκὼς ἀνδρῶν καλῶν κἀγαθῶν, πλεονάκις δ' ἢ δεκάκις στρατηγὸς ὑφ' ὑμῶν κεχειροτονημένος οὐκ ἄξιος ὤν, τιμώμενος καὶ ζηλούμενος διὰ τὴν πρὸς ὑμᾶς πίστιν ἀπέδοτο καὶ προέδωκε τὸ τῆς ἡγεμονίας ἡμῶν ἀξίωμα, καὶ εἰς τὸ αὐτὸ κατέστησεν ἑαυτὸν Ἀριστογείτονι, καὶ μισθωτὸν καὶ 97
13 προδότην ἀντὶ στρατηγοῦ ἐποίησεν. ἔπειτα ὑποστείλασθαί τι δεῖ πρὸς τὸν τοιοῦτον ὑμῖν, καὶ αἰσχυνθῆναι τοὺς ἠδικημένους, ὃς οὐκ ᾐσχύνθη τοιαῦτα πράττων καθ' ὑμῶν καὶ τῶν ἄλλων; οὐχ οἱ τοιοῦτοι τῶν ἀνθρώπων ἐλεοῖντ' ἂν εἰκότως

νόμενος. cf. Isae. de Cleon. her. c. 20. §. 46. οὐ γὰρ δήπου ζῶντες μὲν οὕτως ἂν ἐνεχειρίσαμεν αὐτῷ τὴν οὐσίαν. — κολάσατε] In B, Z et a priore manu in A est κολάσετε.

12. διὰ τὴν πρὸς ὑμᾶς πίστιν] Subaudi αὐτοῦ δοκοῦσαν μόνον, ἀλλ' οὐκ οὖσαν. recurrit haec dictio p. 110, 32. Reisk. Intelligit §. 18. Utroque loco, me quidem iudice, ἡ πρός τινα πίστις est bona existimatio, qua quis utitur (propie, *erga*) apud aliquem. Sensus igitur est: propterea quod vos fidem ei habuistis. cf. etiam §. 10.

τὸ τῆς ἡγεμονίας ἡμῶν ἀξίωμα] Quae hic appellatur ἡγεμονία, estne ea illa vulgaris, a multis sic dicta, universae Graeciae principatus, de quo tam diu, tam acriter, tam saeve inter se Athenienses atque Lacedaemonii contenderunt? An potius illa, quodammodo privata, ἡγεμονία, quae penes eum est, qui tribunus aut imperator exercitus sit constitutus. Praeferam ego hoc posterius hic loci, dignitatem muneris, quo fungebatur, ut ductor noster, tanquam ἵππαρχος aut στρατηγός. Reisk. Sic mihi etiam videtur.

13. τοιοῦτον ὑμῖν] Aut in vitio est ὑμῖν, aut inter haec duo vocabula deest aliquid, e. c. πεφασμένον aut φωραθέντα. — Post αἰσχυνθῆναι deest, ἢ μᾶλλον *huiusne pudore et reverentia vos duci oportet, an potius violatorum per iniuriam?* aut alias pro ὑμῖν leg. erit ὑμᾶς. quae est lenissima et tutissima h. l. medicina. Reisk. Neutro loco mutandum quidquam est; ὑμῖν et τοιοῦτον, ad quod deinde refertur ὅς, tam arcte sunt coniungenda, ut unam conficiant notionem. τοὺς ἠδικημ. pendet ex δεῖ.

πραττόντων] Dedi πράττων e margine Stephani. — καθ' ὑμῶν] Alloquitur iudices. — τῶν ἄλλων] Reliquos designat

παρ' ὑμῖν, ὦ Ἀθηναῖοι· πολλοῦ γε καὶ δεῖ· ἀλλ' οἱ προδοθέντες ἂν ὑπὸ Φιλοκλέους, εἴ τιν' οὗτος παρέλαβε καιρὸν χρημάτων πολλῶν· ἐν οἷς καὶ ἡ ἀκτὴ καὶ οἱ λιμένες εἰσὶ καὶ τὰ νεώρια, ἃ οἱ πρόγονοι ὑμῶν κατασκευάσαντες κατέλιπον·
ὧν ἀναμιμνησκομένους ὑμᾶς, ὦ Ἀθηναῖοι, δεῖ μὴ παρέρ- 14
γως ἔχειν πρὸς τὰς ὑπὸ τῆς βουλῆς γεγενημένας ἀποφάσεις, ἀλλ' ἀκολούθως ταῖς πρότερον κεκριμέναις· αἰσχρὸν γὰρ ἀπεικεῖν τιμωρουμένους ἐστὶ τοὺς προδότας τῆς πόλεως γε-
98 γενημένους, καὶ ὑπολείπεσθαί τινας τῶν ἀδικούντων καὶ πονηρῶν ἀνθρώπων, ὅτε οἱ θεοὶ φανεροὺς ὑμῖν ποιήσαντες παρέδοσαν τιμωρήσασθαι, ἑωρακότες τὸν δῆμον ἅπαντα κατήγορον τούτου γεγενημένον καὶ προκεχειρικότα πρῶτον τῶν ἄλλων ἐπὶ τῷ τὴν τιμωρίαν ἐν ὑμῖν δοῦναι.
Ἀλλ' ἔγωγε, νὴ τὸν Δία τὸν σωτῆρα, αἰσχύνομαι εἰ 15
προτρεψάντας ὑμᾶς δεῖ καὶ παροξυνθέντας ὑφ' ἡμῶν ἐπὶ τὴν τοῦ νῦν ἐκλελοιπότος τὴν κρίσιν τιμωρίαν ἐλθεῖν, καὶ

Athenienses, qui sive circumstabant iudicium spectantes et audientes, sive domi manserant, rerum suarum privatarum satagentes. Reisk. [illegible] B habet οὐχί.

καιρὸν] Subaudi καιροὺς χρημάτων, opportunitates pecuniae quaerendae. Reisk. Affert Dinarchus nonnulla ex iis, quae prodidisset Philocles, si pecuniarum quaerendarum opportunitatem invenisset.

14. τιμωρήσασθαι] Subaudi ὥστε τιμ. aut ἐπὶ τῷ τιμ. — ἑωρακότες] Dedi ἑωρακότας e margine Stephani. Reisk. Cum Bekkero antiquam lectionem, quam codices habent omnes, retinui; oblitus enim superioris constructionis per nominativum orationem continuat, ubi proprie accusativus necessarius fuit; cf. §. 19. — προκεχειρικότα] Si quidem dubitari non potest quin haec lectio, quam ex A et B dedit Bekk. vulgatae προκεχειρηκότα longe sit praeferenda, h. l. exemplum habemus activi προχειρίζειν. — ἐπὶ τῷ] Stephanus mavult ἐπὶ τό. non male id quidem. verum tamen potest vulgata defendi. Reisk.

15. ἐκλελοιπότος κρίσιν] Interpone τήν. apparet hoc e loco Philoclem fuga antevertisse iudicium, et in eo non comparuisse. Constructio haec est ἐλθεῖν ἐπὶ τὴν τιμωρίαν τοῦ νῦν ἐκλελοιπότος τὴν κρίσιν. Atqui p. 108, 88. [i. e. §. 3. Schm.] dixerat ἐτόλμησεν ὡς ὑμᾶς ἐλθεῖν ἀπολογησόμενος. Non novi quomodo haec inter se pugnantia conciliari possint. Reisk. Fortasse ante ἐκλελοιπότος addendum est οὐκ. — Articulum τήν ex A recepit Bekk. — Antecedentia verba ὑφ' ἡμῶν omittit Z.

οὐκ αὐτόπται ἐστὲ τῶν ὑπὸ τούτου γεγενημένων ἀδικημάτων· καὶ ὁ μὲν δῆμος ἅπας οὔτ' ἀσφαλὲς οὔτε δίκαιον νομίζων εἶναι παρακαταθέσθαι τοὺς ἑαυτοῦ παῖδας ἀπεχειρο-
16 τόνησεν αὐτὸν ἀπὸ τῆς τῶν ἐφήβων ἐπιμελείας, ὑμεῖς δὲ οἱ τῆς δημοκρατίας καὶ τῶν νόμων φύλακες, οὓς ἡ τύχη καὶ ὁ κλῆρος ὑπὲρ τοῦ δήμου δικάσοντας ἐπέτρεψε, φείσεσθε 99
τοῦ τὰ τοιαῦτα διαπεπραγμένου, καὶ τὸ πέρας ἔχοντες τῶν ἐν τῇ πόλει ἁπάντων δικαίων ἀτιμώρητον ἀφήσετε τὸν δωροδόκον καὶ πάντων τῶν γεγενημένων κακῶν αἴτιον, ὃς (ὅπερ καὶ μικρῷ πρότερον εἶπον) μόνος τῶν πονηρῶν πάντων τρίς, οὐχ ἅπαξ, ἀποπέφανται, καὶ τρὶς ἤδη δικαίως ἐζη-
17 μιωμένος θανάτῳ κατὰ τὸ αὐτοῦ ψήφισμα. τί οὖν ἀναμενεῖτε, ὦ Ἀθηναῖοι; καὶ ποῖα ἀδικήματα ζητεῖτε ἕτερα μείζω τῶν εἰρημένων ἀκοῦσαι; οὐχ ὑμεῖς ἐστὲ καὶ οἱ ὑμέτεροι πρόγονοι οἱ Τιμοθέῳ Πελοπόννησον περιπλεύσαντι καὶ τὴν ἐν Κερκύρᾳ ναυμαχίαν Λακεδαιμονίους νικήσαντι καὶ Κόνωνος υἱεῖ τοῦ τοὺς Ἕλληνας ἐλευθερώσαντος καὶ Σάμον λαβόντος

παρακαταθέσθαι τοὺς] Post παρακαταθέσθαι deesse videtur αὐτῷ. Reisk. Intelligendum est αὐτῷ, non addendum.

ἐφήβων] Sic correxit Stephanus vitiosum Aldinae ἐφήρων. Reisk.

16. δὲ οἱ] Z interponit καὶ. — τοῦ ante δήμου a priore manu in A omissum est.

δικάσαντας] Iterum sic correxit Stephanus Aldinae δικάσοντας. Reisk. Reliqui codices assentiuntur, Z vero habet δικάζοντας.

ἐπέτρεψε] Offendor dictione οὓς ἡ τύχη δικάσοντας ἐπέτρεψε. Sententia et usus loquendi postulant ἐπέστησε aut οἷς ἡ τύχη τὸ ὑπὲρ τοῦ δήμου ἀμύνεσθαι δικάσοντας ἐπέτρεψε. Suspectus mihi quidem vitii hic locus est. Reisk. Quidni h. l. a vulgari ratione paululum recedere Dinarcho licuerit? Pro φείσεσθε Z habet φείδεσθαι. — τὰ τοιαῦτα] τὰ, quod in A non est, omisit Bekk., verum ego nullam inveni causam ob quam ob antiqua lectione, a reliquis codd. firmata, recedendum esse crederem. — καὶ post δωροδόκον omittit Z.

δεκαέως ἐζημιωμένος] Interpone ἄν. — Post ψήφισμα videtur ἀπολώλει vel simile quid deesse. Reisk. Maior mihi quidem h. l. videtur esse corruptela, quam quae interponendo ἄν sanari possit, deest enim verbum finitum.

17. περιπλεύσαντι] Sic Stephanus correxit vitium Aldinae,

καὶ Μιθώνην καὶ Πύδναν καὶ Ποτίδαιαν καὶ πρὸς ταύταις
ἑτέρας εἴκοσι πόλεις, οὐδὲν τούτων ὑπόλογον ποιησάμενοι,
100 οὐδὲ τῆς τότε ἐνεστώσης κρίσεως καὶ τῶν ὅρκων οὓς ὀμω-
μοκότες φέρετε τὴν ψῆφον ἀντικαταλλαξάμενοι τὰς τηλικαύ-
τας εὐεργεσίας, ἀλλ' ἑκατὸν ταλάντων τιμήσαντες, ὅτι χρή-
ματ' αὐτὸν Ἀριστοφῶν ἔφη παρὰ Χίων εἰληφέναι καὶ Ῥο-
δίων; τὸν δὲ μιαρὸν ἄνθρωπον καὶ προδότην, ὃν οὐχ εἷς 18
ἀνὴρ ἀλλὰ πᾶσα ἡ ἐξ Ἀρείου πάγου βουλὴ ζητήσασα ἀπο-
πέφαγκε χρήματ' ἔχειν καθ' ὑμῶν, ὃς οὐσίαν ἔχων πολλὴν
καὶ παίδων ἀῤῥένων οὐκ ὄντων αὐτῷ, καὶ οὐδενὸς ἄλλου
δεόμενος ὧν ἄνθρωπος μέτριος δεηθείη, οὐκ ἀπέσχετο χρη-
μάτων διδομένων κατὰ τῆς πατρίδος, οὐδ' ἀπεκρύψατο τὴν
ἔμφυτον πονηρίαν, ἀλλ' ἀνεῖλε πᾶσαν τὴν γεγενημένην αὐ-
τῷ πρὸς ὑμᾶς πίστιν, καὶ οἷς πρότερον ἔφη διαφέρεσθαι,
πρὸς τούτους ἔταξεν αὐτόν, καὶ ἐξήλεγξεν αὐτοῦ τὴν προσ-
ποίητον καλοκἀγαθίαν ὅτι ψευδὴς ἦν.

Ἃ χρὴ λογισαμένους ὑμᾶς, ὦ Ἀθηναῖοι, καὶ τῶν πα- 19
ρόντων καιρῶν ἀναμνησθέντας, οἳ πίστεως οὐ δωροδοκίας
δέονται, μισεῖν τοὺς πονηρούς, ἀνελεῖν ἐκ τῆς πολιτείας
τὰ τοιαῦτα θηρία, καὶ δεῖξαι πᾶσιν ἀνθρώποις ὅτι οὐ συν-
διέφθαρται τὸ τοῦ δήμου πλῆθος τῶν ῥητόρων καὶ τῶν
101 στρατηγῶν τισίν, οὐδὲ δουλεύει ταῖς δόξαις, εἰδότες ὅτι

simplex πλεύσαντι dantis. — οὐδὲ] Stephanus οὐδένα coniecit. Sed falsus fuit. bene habet h. l. vulgata v. p. 91. pen. ubi hic idem locus iisdem verbis legitur. Cur ibi non offendit Stephanus? cur nil ibi quoque annotavit? Reisk. — πλεύσαντι habent etiam B et Z. — Pro ὑπόλογον A, B et Z habent ὑπὸ λόγον et φέρετε est ex A et B, vulgo legebatur ἐφέρετε; ceterum de h. l. cf. not. ad §. 14. or. in Dem.

18. ὄντων αὐτῷ]. Tacite Bekk. dedit αὑτῷ pro vulg. αὐτῷ, cf. ad or. in Dem. §. 5. — ὧν ἄνθρωπος] Bekkerus interponendum censet ἄν, quod tamen secundum meum quidem iudicium necessarium non est. — οὐδ' ἀπεκρύψατο] οὐδ' pro vulgato οὐκ ex A et B recepit Bekk., quem secutus sum. In fine huius §. aperte desunt nonnulla, quae consulto ab oratore omitti potuisse haud equidem crediderim; cf. or. in Dem. §. 15.

19. δουλεύειν] Dedi de meo pro δουλεύει. — ταῖς δόξαις] Scil. quorundam in republica clarorum virorum. Reisk. Nisi tamen instrumenti casus est.

εἰδότας] Aptum est e versu 34. χρὴ λογισαμένους ὑμᾶς —

μετὰ μὲν δικαιοσύνης καὶ τῆς πρὸς ἀλλήλους ὁμονοίας ἐμ-
δίως ἀμυνούμεθα, θεῶν ἵλεων ὄντων, ἐάν τινες ἡμῖν ἀδί-
κως ἐπιτίθωνται, μετὰ δὲ δωροδοκίας καὶ προδοσίας καὶ
τῶν ὁμοίων τούτοις κακῶν, ἃ τοῖς τοιούτοις ἀνθρώποις
20 πρόσεστιν, οὐδεμία πόλις σωθείη. μηδεμίαν οὖν δέησιν, ὦ
Ἀθηναῖοι, μηδ' ἔλεον εἰς ὑμᾶς λαμβάνοντες αὐτούς, μηδὲ
τὴν ἐξ αὐτῶν τῶν ἔργων καὶ τῆς ἀληθείας ἀποδεδειγμένην
ὑμῖν κατὰ τῶν κρινομένων ἀδικίαν ἄκυρον ποιήσαντες, βοη-
θήσατε κοινῇ τῇ πατρίδι καὶ τοῖς νόμοις· ταῦτα γὰρ ἀμφό-
21 τερα διαδικάζεται νῦν πρὸς τὴν τούτου πονηρίαν. ὑπὲρ πά-
σης, ὦ Ἀθηναῖοι τῆς χώρας νῦν μέλλετε φέρειν τὴν ψῆφον,
καὶ τῶν ἐν ταύτῃ κατεσκευασμένων ἱερῶν καὶ τῶν ἀρχαίων
νομίμων καὶ τῆς παραδεδομένης ὑπὸ τῶν προγόνων ὑμῶν
πολιτείας, οὐχ ὑπὲρ Φιλοκλέους μόνον· οὗτος γὰρ αὐτοῦ
πάλαι θάνατον κατέγνωκε. ταῦθ' ὑμᾶς ἱκετεύων ἐγὼ δικαιο-
τέραν πολὺ δέησιν δεόμαι τούτων τῶν ταῦτα πεπραχότων;
μὴ ἐγκατάλιπεῖν ὑπὲρ ὧν οἱ πρόγονοι πολλοὺς ὑπέμειναν 102
κινδύνους, μηδ' εἰς ἀδοξίαν αἰσχρὰν ἀγαγεῖν τὸ τῆς πόλεως
ἀξίωμα, μηδὲ καταλλάξασθαι τὴν πρὸς τούτους χάριν τῶν
νόμων καὶ τῶν τοῦ δήμου καὶ τῶν τῆς βουλῆς ἀποφάσεων;

μισεῖν. Reisk. Bekkerus ex A, B et Z edidit εἰδότες, quem secutus sum, cf. §. 14. — ἀμυνούμεθα] A et Z habent ἀμυνομεθα. — οὐδεμία πόλις] Bekkerus scribendum censet οὐδεμί' ἂν πόλις, diu est quod eadem mihi quoque in mentem venit coniectura, eamque etiamnum veram credo; addita enim particula minuitur dubitatio.

20. λαμβάνοντες] Nova et mira dictio δέησιν καὶ ἔλεον εἰς ἑαυτὸν λαμβάνειν. preces et commiserationem ad se non admittere, locum iis penes se nullum facere. Reisk. Negationem addere verbis graecis oblitus est. — ἀποδεδειγμένην] Z habet ἀποδεδειγμένης. — In fine §. pro τούτου in A a priore manu est τούτων.

21. τῶν προγόνων ὑμῶν] Fero; mallem tamen ὑμῖν. Reisk. Assentior.

ἀγαγεῖν] Malim κατάγειν. Reisk. Omnes Bekkeri codd. vulgatam firmant.

μηδὲ καὶ καταλλάξασθαι] Delevi καὶ, quod in Aldina non est, et nescio quo errore in Stephanicam venit. Reisk. Hoc καὶ abest etiam a Bekkeri codd.

ἀκριβῶς γὰρ ἴστε, ὦ Ἀθηναῖοι, ἀκριβῶς, ὅτι ὑμεῖς μὲν πα-22
ρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις ἐπαινεῖσθε ταῖς γεγενημέναις ζητήσεσιν
ὑπὲρ τούτων τῶν χρημάτων, οἱ δ' ἐξεληλεγμένοι κατὰ τῆς
ἑαυτῶν πατρίδος δῶρα εἰληφότες πονηροὶ καὶ ἄδικοι καὶ
μισόδημοι νομίζονται εἶναι, φιλεῖν ὑμᾶς φάσκοντες καὶ πράτ-
τειν ὑπὲρ τῶν τῆς πόλεως ἀγαθῶν, καὶ δι' ὑμᾶς ἔνδοξοι
γεγενημένοι.

22. τάῖς γεγενημέναις] Subaudi ἐπὶ. nisi potius praepositio excidit. Reisk. Quidni dativus instrumentum indicet? — ἐξεληλεγμένοι] Z habet ἐληλαγμένοι.

δι' ὑμᾶς ἔνδοξοι] Post ὑμᾶς posui comma. Idem est ac si dixisset, νομίζονται πονηροὶ, διότι γεγόνασιν ἔνδοξοι διὰ τοῦ φάσκειν φιλεῖν ὑμᾶς καὶ πράττειν ὑπὲρ τῆς πόλεως καὶ δι' ὑμᾶς πόνους, οὐχὶ δὲ δι' ἐργους. Alias καὶ hoc versu sit delendum. Reisk. Cum Bekkero sustuli illud comma, posterius καὶ participia, antecedens vero infinitivos iungit.

EXCURSUS.

DE DUABUS ORATIONIBUS IN ARISTOGITONEM DEMOSTHENI VULGO ADSCRIPTIS, AD §. 18. DINARCHEAE ORATIONIS IN ARISTOGITONEM.

Nota res est dissensisse iam veteres de auctore orationum in Aristogitonem Demostheni vulgo adscriptarum, alii enim utramque denharunt, alii, primam genuinam putantes, secundam Demosthenis ingenio prorsus habuerunt indignam [1]), Photius denique utramque Demosthenis esse contendit [2]). Verum cum alii addant sententiae suae argumenta, alii ea reticeant, singula testimonia accuratius sunt examinanda.

Lexicographi, ut ab his exordiar, parum sibi constant. Harpocratio s. v. ἔνδειξις utramque laudat orationem tanquam ἐνδείξεως exemplum; s. vv. ἀπεσχοινισμένος, βούλευσις et βασίλειος στοά laudat Δημοσθένην ἐν τῷ κατ' Ἀριστογείτονος πρώτῳ; s. vv. ἀνασείσας, ἀνίδρυτος, ἀργᾶς, γνῶσις, ἔναι, μετοίκιον, κιγκλίς, ὁμοῦ, πληρωτής et Φαρμακός nudé laudans Δημοσθένην ἐν τῷ κατ' Ἀριστογείτονος, primam orationem intelligit; s. vv. Θεωρίς [3]) et νεαλής iterum primam intelligens, auspectae eam esse fidei significat adiiciendo εἰ γνήσιος. De Suida, Harpocrationis perpetuo sectatore, brevior esse possum. Secundam orationem nusquam affert; s. v. βουλεύσεως laudat primam; s. v. Θεωρίς uti Harpocratio addit εἰ γνήσιος; ceteris locis [4]) simpliciter laudat Demosthenis ora-

1) Vid. Libanii argum. p. 769. extr. ed. Reisk. Eadem fere atque Libanius habet etiam Gregor. Corinth. in Schol. ad Hermog. περὶ μεθόδου δεινότητος, in Reisk. orat. gr. tom. VIII. p. 945. seq.

2) Bibl. cod. 265. p. 800. ed. Hoesch.

3) Hodie hoc nomen non occurrit in oratione in Aristog. sed aperte Harpocr. respicit ad p. 793, 27. ubi pro Θεοδωρίδα scribendum est Θεωρίδα, quod habent etiam nonnulli codices Bekkeri.

4) S. v. ἐμφρεάτοι male a Suid. laudatam esse orationem nostram, Kusterus iam docuit; idem tamen error invenitur etiam in Etym. magn. p. 344, 26. Sylb. Recte etiam Kust. correxit corruptum illud ἐμφρεάτοι. Nata corruptela est ex pronunciatione.

tionem in Aristogitonem, atque sic in Photii Lexico [5]), in Etymologico magno [6]) et in Lexicis Seguerianis [7]) semper factum est. Pollucem ceterosque Lexicographos conferre nunc non potui, quamquam illum utramque orationem pro suppositicia habuisse, vel ex A. G. Beckeri libro de Demosthene [8]) notum est. Verum tamen illorum scriptorum auctoritatem non magni facio, si quidem, uti supra dixi, et parum sibi constant neque addunt causas, ob quas vel damnandae videantur orationes vel inter Demosthenicas referendae. Sed cum plerisque locis, ubi laudant primam orationem in Aristogitonem, neque numeri notam addant, neque dubiae eam esse fidei significent (atque sic etiam factum a Ruhnkenii Schol. ad Platonis Phaedonem [9])), facile intelligitur, et primam orationem pro genuina haberi solitam esse, et secundam vel omnino multis Demosthenis exemplaribus non fuisse additam, vel in eo fere consensisse viros doctos ut eam Demosthene indignam crederent. Plinii [10]) etiam testimonium, non pauca ex prima oratione afferentis quibus magno opere delectatur, satis ostendit illis temporibus de auctore primae orationis aut omnino non esse dubitatum, aut ipsum certe Plinium non dubitasse.

5) s. v. ὁμόσε ἰέναι p. 244. ὁμοῦ p. 244. κληρωτής p. 320. φάρμακος p. 467. (ubi pro ἐξαιρήσεται leg. ἐξαιτήσεται, ut bene iam monuit Schleusn.) Θεωρίς p. 71. ubi additum, εἰ γνήσιος.

6) p. 338, 52. et p. 788, 2.

7) p. 78, 9. (quo loco contendit Lexicographus verbum ἀγοράσαι ἀντὶ τοῦ ἀτήσασθαι, οὐκ ἐπὶ τοῦ ἐν ἀγορᾷ διατρίβειν occurrere apud Dem. in or. in Aristog.; male, neque enim in prima neque in secunda oratione illud verbum occurrit. Suidas sub eadem voce laudat Hyperidem, Harpocratio Hyperidis orationem Deliacam, cuius fragmentum hanc vocem continens inveniri dicitur apud Hermogenis Schol. mihi adhuc intactum) 106, 2. 109, 14. 123, 27. 131, 21. 139, 33. (quo loco permagna corruptela non latet, sed lectoris oculis apertissime obiicitur. Uti enim nonnulla locus legitur, ad demonstrandum, vocem ἔνοχος requirere dativum, duo offeruntur exempla, alterum ex nostra or. p. 785, 14., alterum ex or. in Neaer. p. 1374, 23. in quorum neutro occurrit verbum ἔνοχος, in utroque tamen habes ἐξεῖναι cum dat.; hinc igitur rem explico sic: Lexicographus primo loco docens, verbum ἔνοχος iungi cum dativo, scripsit: ἔνοχος· δοτικῇ. ἐκ τοῦ κατὰ Ἀριστογείτονος — iam potuit addere huius orationis p. 774. extr. verba haec: ἀμφοτέροις τούτοις οὗτος ἔνοχος ἂν φανήσεται. — tum subiecit: ἐξεῖναι, vel ἔξεστι· δοτικῇ. ἐκ τοῦ κατὰ Ἀριστογείτονος, additis deinde exemplis iis quae nunc legimus s. v. ἔνοχος; librarius vero, cum utraque explicatio iisdem inciperet verbis, a prima ad secundam oculis aberrans, ad ἔνοχος addidit quae ad ἐξεῖναι pertinebant.) 151, 26. 155, 8. 157, 5. 162, 15. 165, 11.

8) *Demosthenes als Staatsmann und Redner*, vol. II. p. 401.

9) T. I. p. 343. ed. Tauchn. Memoriter ibi, eamque ob causam recedens paululum a vera scriptura, laudat orationis nostrae p. 785, 24. Etiam Schol. ad Aristoph. Nub. v. 773. Herm. hanc intelligit orationem.

10) Epist. 9, 26. Locos ibi laudatos invenies p. 778, 16. 795, 12. 771, 26. 793, 4. 785, 3. 784, 8.

Plurimi vero aestimanda Longini [11] τοῦ πρωτικωτάτου auctoritas est; non addit ille quidem causam cur hanc primam orationem a Demosthene profectam esse credat, verum hoc non fuit illius loci, atque haberemus eam haud dubie, nisi intercidissent eius libri qui inscripti fuerunt *Οἱ φιλόλογοι* [12]). Plutarcho [13]) etiam una Demosthenis oratio in Aristogitonem nota fuit, quamquam ex eius verbis perspici non potest utram intelligat.

Dionysius Halicarnassensis vero utramque orationem ob dicendi genus Demosthenī abiudicavit, idque non tantum ex Libanii argumento [14]), scimus, verum ex ipsius etiam Dionysii opere de admir. vi dict. in Dem. [15]); verba eius haec sunt: *εἰ μέντοι ἔνιοι ψευδεπίγραφοί εἰσι λόγοι ἀηδεῖς, καὶ φορτικοὶ καὶ ἄγροικοι κατασκευαί, ὡς ἐν τῇ κατ' Ἀριστογείτονος β΄, — ἐν ἄλλοις τε συχνοῖς οὐδ' ὁ Δημοσθένης οὐκ ἔγραψε κ. τ. λ.* Taylorus [16]) quidem et Bekkerus [17]) ad secundam tantum orationem Dionysii iudicium transtulerunt, scilicet verborum sensum non perspicientes, quem egregie, ut solet, Seidlerus mihi explicuit, notam illam β΄ interpretans per *δυάδα*, eamque explicationem esse veram iam arguit articulus *τῇ*, inepta enim est Taylori ratio *κατηγορίᾳ* intelligentis. Ad rem ipsam autem quod attinet, nolim equidem Dionysio magnam habere fidem; non tantum quod in universum huius scriptoris ars critica super Krügeri [18]) mei docta censura aliquam antiquae gloriae amisit partem, verum etiam quod cum alias tum hac potissimum in causa argumentis ex sola dicendi ratione petitis non multum tribuendum videtur [19]); siquidem neque credibile est Longinum hanc rem neglexisse, et Plinius iis ipsis locis valde delectatur, quibus alii offenduntur [20]); atque idem Reiskio etiam accidit [21]). Audiendus vero Libanius etiam est, qui contra Dionysium monet haec:

11) De Sublim. 27, 4. Locus, quem laudat, legitur in prima p. 77. Numeri tamen notam addidit nullam.

12) De illis libris cf. Rahnk. dissertat. de Longino cap. X. opusc. orat. philol. crit. p. 328. seq.

13) Vit. Dem. c. 15. Anonymi interpretis ad Cic. Verr. act. 2. lib. I. c. 21. (p. 386. ed. Orelli), qui secundae orationis verba nonnulla (p. 802. extr.) afferens neque numeri notam addit neque de Demosthene auctore dubitare videtur, non magni equidem facio auctoritatem.

14) p. 769. *Διονύσιος δὲ ὁ Ἁλικαρνασεὺς οὐ δέχεται τούτους τοὺς λόγους Δημοσθένους εἶναι, ἐκ τῆς ἰδίας ἐκπαιδεύσεως.*

15) Cap. 57. tom. 6. p. 247. ed. Taucha.

16) In praef. ad or. in Aristog. in Reisk. orat. gr. t. IX. p. 802.

17) l. l. p. 400.

18) Vid. eius Proleg. ad Dion. Hal. Historiographica.

19) Cf. Rüdigeri Dissertat. de can. Philipp. Dem. Friberg. 1820. 8. p. 20.

20) Vid. Plin. l. l.; verum idem iam monuerunt Tayl. l. l. p. 803. et Beck. l. l. p. 400. 403.

21) Vid. eius notas tom. XI. p. 1192. 1196. 1197. 1199. et alibi.

οἱ δέ φασιν ἐπίτηδες τὸν ῥήτορα τοιούτον χαράξαι (sc. eo quem vituperavit Dionysius) κεχρῆσθαι, ζηλώσαντα Λυκοῦργον εὐδόκιμοῦντα παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις· οἱ δέ, ἐπειδὴ τὸν κατὰ τῆς ἡλικίας χρόνον εἰς τὴν πρωτολογίαν ἔλαβε Λυκοῦργος καὶ πᾶσι τοῖς κεφαλαίοις, αὐτὸς ἐχρήσατο, ὁ Δημοσθένης ἠναγκάσθη λοιπὸν φιλοσοφώτερον μετελθεῖν καὶ παιδικῶς. Postrema haec praecipue mihi placent; nam si Lycurgus gravissimus orator satis iam omnia explanaverat, necessarium fuit ut, qui secundo loco verba faceret, fere cogeret firmis argumentis, nisi res, de quibus iam actum erat, iterum tractare vellet.[22]) Neque hoc contra moneri potest quod habemus δευτερολογίας firmissimis argumentis abundantes, ex. gr. eximiam illam orationem adversus Leptinem; nam si, qui priore loco verba fecerat, in illustranda causa minus accurate erat versatus, δευτεραγωνιστῇ supplenda ea erant quae omiserat ille. Accedit denique Photii testimonium, quod propterea non minimi facio, parum curans quae Taylorus contra disputat[23]), quod non dicendi genere sed rebus historicis nititur. Eius enim verba (l. l.) haec sunt: Εἰσὶ δὲ οἱ καὶ τοὺς δύο κατὰ Ἀριστογείτονος ὡς νόθους παραγράφονται. ἀλλ' οὗτοι καὶ ὀρφανοὺς αὐτοὺς ἀφιᾶσιν, οὐκ ἔχοντες εἰπεῖν τοὺς γεγόνοτας· ὧν εἷς γέγονε καὶ Διονύσιος ὁ Δικαρναεύς, οὐδὲν μέγα τεκμήριον τῆς ἰδίας ὑπολήψεως παρεχόμενος, οὐδὲ ἐκεῖνο συνιδεῖν ἐθέλησας, ὡς πολλῷ μείζων ἐστὶν ἡ περὶ ἐκείνου ἀπόφασις, αὐτὸς Ἀριστογείτων ὁμολογῶν Δημοσθένην κατ' αὐτοῦ γεγραφέναι· καὶ γὰρ ἀπολογούμενος οὐκ ἐν τῷ παρέργῳ λέγων ἀλλ' ἐπιμελῶς ἀγωνιζόμενος, ἐν τῷ λόγῳ δείκνυσι, ὃς ἐπιγέγραπται, ἀπολογίᾳ πρὸς τὴν ἔνδειξιν Λυκούργου καὶ Δημοσθένους.

Hactenus de veterum testimoniis, ex quibus, nisi aliunde

22) Cf. Beck. l. l. p. 402., qui tamen nunquam mihi quidem persuadebit, ea etiam excusari posse infirmia argumenta, quod Aristogitonis mores pessimi omnibus fuissent noti, quamquam res ipsa satis est vera, adeo ut auctor Prolegg. rhetor. in Fabric. Bibl. gr. t. IX. p. 598. Aristogitonem συκοφαντικῆς rhetoricae principem appellet; et Suida auctore Aristogito διὰ τὴν ἀναίδειαν cognominatus est κύων. Quod enim apud Suidam narratur, duos fuisse Aristogitones, alterum Cydimachi vel Lysimachi, alterum Scydimi filium, id mihi quidem credibile non est, cum et de utroque fere eadem ipse tradat Suid. et illud Σκυδίμου facile e Κυδιμάχου (is enim Aristogitonis fuit pater, vid. Dinarch. in Ar. §. 8.) oriri potuerit; Ruhnkenius etiam de uno tantum loquitur Aristogitone in Hist. Crit. or. gr. p. LXXVI. Illud vero explicare nequeo, quod idem Suid. et Eudocia (Villois. anecd. I. p. 65.) loquuntur de Aristogitonis ἀπολογίᾳ πρὸς Δημοσθένην τὸν στρατηγόν. Ceterum ad δευτερολογίας quod attinet, cf. Wolfii prolegg. ad Dem. Lept. p. XXXXVIII. seq., Theon. Soph. progymn. p. 9. ed. Camer. Gregor. Cor. in Schol. ad Hermog. περὶ μεθόδου δεινότητος in Reisk. Or. Gr. t. 8. p. 944. seq.

23) l. l. p. 802.

auxilii quid accedit, vix certi quidquam efficitur.[24]) Iam ad recentiores transeamus.

Casaubonus[25]) orationes nostras simpliciter abiudicat Demostheni, atque secundam F. A. Wolfius etiam ut suppositiciam notavit[26]), de priore dubitare videtur[28]) aeque ac Lobeckius[27]). Sed cum hi viri, argumenta adiicientes nulla, indicent tantum quid sibi videatur, iam missos eos faciens Taylori et Beckeri, qui fere eodem modo disputat atque ille, quantum fieri potest excutiam argumentationes. Taylorus[29]) igitur de primae orationis auctore, „dum Aristogitonis, inquit, mores insectatur, hominem increpat, non percellit, ut semper solet noster [Demosthenes]: dum de Rep. disserit, quod hic praeter solitum longiuscule facit, — aliquando totus friget, qualem dixeris, qui arma non ex Rhetorum officinis sumserit verum ex Philosophorum umbra atque ambulationibus. Praeter ea sententiis saepissime durus est et impeditus, turbidus etiam et lutulentus et si compositionem spectes, neque numeris néque nitore ad Demosthenis felicitatem unquam fere assurgit.“ Et alibi „tota fere oratio, inquit, convicium acre, ἀπόδειξις nulla.“ Prorsus eadem sentit etiam Beckerus, et ob fucatam quam deprehendere sibi visus est dictionem, aeque ac Taylorus[30]) hanc orationem habet pro declamatione Alexandrinorum aevo confecta; secunda autem oratio, si Demostheni mediocri esse liceat, utrique critico genuina videtur.[31])

Miror quod nemo ad demonstrandum, Demosthenem primae orationis auctorem esse non posse, usus est hoc eius loco[32]): ἀλλ', Ἀριστογείτων, ἑπτὰ γραφὰς κέκρικάς με, τοῖς ὑπὲρ Φιλίππου τότε πράττουσι σαυτὸν μισθώσας, καὶ εὐθύνας διδόντος δὶς κατηγόρησας. Mihi certe de hac re aliunde nihil innotuit, nisi quod ex Fabricii indice scriptorum in commentariis ad Hermogenem laudatorum[33]) didici, Aeschinem atque Demosthenem ab Aristogiton φιλιππισμοῦ esse argutos; sed fieri facile potuit ut vel me fugerint loci quidam huc pertinentes, vel ut in tanta scriptorum vet

24) Cf. Wolf. Prolegg. ad Hom. p. XXXXVIII. not.
25) In comment. ad Theophr. Char. eth. p. 81. 90. ed. Fisch.
26) In Prolegg. ad Dem. Lept. p. CXXXX. not.
27) In Prolegg. ad Hom. l. l.
28) In not. ad Phryn. p. 59. Duporti et Heraldi, qui, ut nam Becker., etiam damnarunt orationes nostras, propterea examinare non p tui sententias, quod eorum libri mihi non sunt ad manus.
29) l. l. p. 801.
30) l. l. p. 802. init.
31) Vid. Becker. l. l. p. 404. In notula huic paginae adiecta ita dem videtur disputare Beck. tanquam ipse primus hoc contenderit; sed litur, Taylorus enim idem statuit.
32) p. 781, 5.
33) Biblioth. Gr. t. IV. p. 464. Ipsos commentarios conferre non p

rum factura nihil omnino hac de re ad nos pervenerit.[34]) Sed redeo ad Taylorum et Beckerum.

Id quidem libenter illis viris concedo, multo minorem in prima oratione argumentorum esse vim, quam qua alias Demosthenes excellere solet, cuius tamen rei causam optime, ut supra iam indicavi, a Libanio explicatam esse credo. Quod tamen Beckerus de fucata dictione monet, id secus mihi quidem videtur; multa enim audacius potius sunt dicta, quam ut aut fucata oratio dici queat aut declamationi similis videatur; sed missam faciam hanc quidem rem.

In eo vero magnopere errasse Taylorum et Beckerum arbitror, quod toti orationi nihil omnino inesse putantes argumentationis pro declamatione eam habuerunt. Quid enim? num illud nihili faciendum est, quod tot tantaque Aristogitonis eiusque cognatorum facinora non commemorantur tantum, verum testimoniis allatis quantum fieri quidem potuit firmantur etiam[35])? Imo ob has ipsas causas quovis pignore equidem contendo nullo modo hanc orationem declamationem esse posse, sed ab Aristogitonis aequali quodam scriptam forensi non caruisse luce. Noli enim credere declamationum auctores tales etiam res ex veteribus exemplaribus depromtas operibus suis intexuisse; eorum enim fuit potius, hominis contra quem verba facerent in universum increpata magis quam demonstrata malitia ad locos communes confugere et de praeceptis ad mores spectantibus deque reip. institutis nugari. Atque, nisi prorsus ego fallor, eae ipsae res, quae quidem me commoverunt ut statuam primam orationem Demosthenis aevo esse confectam, Boecklium[36]) etiam ut idem sentiret impulerunt, quamquam eius sententia serius mihi innotuit.

Sed hic locus aptissimus est, quo de secunda etiam oratione fiat iudicium.

Quod Taylorus atque Beckerus contendunt, nihil esse in hac oratione quod iure vituperari queat, si mediocri esse liceat Demostheni, id mihi quidem pessime videntur fecisse; haud enim invenias inter Demosthenis opera orationem tam frigidam, tam ab oratoris acumine abhorrentem et in sententiis generalibus tantummodo versantem, quam haec est, adeo ut si ex duobus unum esset eligendum, equidem iis multo magis assentirer, qui secundum Libanium[37]) τὸν μὲν πρότερον δέχονται Δημοσθένους εἶναι, τὸν

34) Fortasse hae accusationes in id tempus incidunt, de quo loquitur p. de cor. p. 310. cf. Plut. vit. Dem. c. 21.

35) Vid. ex. gr. p. 781. 783. seq. 787. seq. 789. Non pauca illorum horum tradit etiam Dinarch. in Arist. Vid. §. 8. seq. testimonia vero nulla.

36) Oecon. civil. Athen. tom. I. p. 37. not.

37) In fine argumenti.

δὲ δεύτερον οὐδαμῶς, οὐδὲν ἄπορον ἔχοντα τῶν ῥήτορος, quam ut in Taylori et Beckeri partes abirem. Sed si probatum fuerit meum de prima oratione iudicium, re vera habitam esse illam orationem in causa contra Aristogitonem nulloque modo pro declamatione esse habendam, magnum inde firmissimumque argumentum prodire mihi videtur, hanc orationem re vera esse declamationem. Quaero enim quomodo factum sit, ut in una eademque causa duae habitae sint δευτερολογίαι; primam enim esse δευτερολογίαν, et Libanius affirmat et ipsius orationis quaevis fere pagina ostendit; secundam vero non priore loco esse habitam, orationis initium [38]) satis arguit, neque tertiarum partium actori tribui eam posse, ex eo colligo, quod ubi leguntur haec: ὅτι μὲν γὰρ πονηρὸς καὶ τὸν τρόπον ἄδικος (scil. Ἀριστογείτων), ἱκανῶς ὑμῖν, ὡς ἔγωγ' οἶμαι, ἐκ τῶν προειρημένων Λυκοῦργος ἐπιδέδειχεν [39]), praeter Lycurgum nulla alius accusatoris fit mentio, attamen auctor prioris orationis non minima τῆς ἀδικίας καὶ πονηρίας argumenta protulerat. Adde etiam quod, si tres fuissent Aristogitonis accusatores, tertii etiam nomen; non minus haud dubie in titulo orationis, quam ut se defenderet habuit Aristogiton, inveniremus quam nunc Lycurgi Demosthenisque nomen in eo occurrit, uti docet Photius. Denique ne illud quidem omittendum est, quod falsissime magnoque inscitiae documento huius orationis auctor narrat: Μιλτιάδην δὲ καὶ Περικλέα ὄφλοντας, τὸν μὲν τριάκοντα τὸν δὲ πεντήκοντα τάλαντα, ἐκτίσαντας οὕτω δημηγορεῖν (sc. φασίν). [40]) Quae quidem omnia si reputo primamque orationem cum hac secunda comparo, valde mihi quidem est verisimile hanc illius meram esse imitationem [41]), eamque ipsam ob causam Demosthenis operibus antiquitus iam additam.

38) Est vero hoc: "Ὅτι μὲν τοίνυν καὶ ὀφείλει τῷ δημοσίῳ Ἀριστογείτων οὗτοσὶ καὶ οὐκ ἔστιν ἔπιτιμος καὶ αἱ νόμοι διαρρήδην ἀπαγορεύουσιν ἐν τῷ δήμῳ μὴ ἐξεῖναι λέγειν τοῖς τοιούτοις, φανερῶς ἐπιδέδεικται.

39) p. 805, 10.

40) p. 862, 20. A. Wolf. annotat: „De Pericle esto, Miltiadem vero in carcere computruisse tradunt." Quamquam illud quidem hodie nemo credet Wolfio, Miltiadem in carcere computruisse, vid. Mitford. Hist. Gr. t. II. p. 128. not. Eichst. interpr. germ. (scriptoribus ibi laudatis, qui narraverint de Miltiadis morte in carcere, adde Diod. Sic. fragm. lib. 10. tom. 6. p. 40. seq. ed. Tauchn. Cic. de Rep. 1, 3. Gell. n. a. 17, 21.); certissimum tamen est Miltiadem litem aestimatam non solvisse; vid. Diod. Sic. l. l. Bosii not. ad Nep. Cim. 1. 1. t. 1. p. 174. ed. Bard. et, quos locos minus accurate indicatos invenio, Plut. Cim. c. 4. Plat. Gorg. p. 516. extr. Steph.

41) Cf. p. 801. extr. cum p. 777, 11. p. 801. init. et 808. fin. cum p. 774. med. p. 805, 10. cum p. 773. fin. p. 805, 14. cum p. 781, 10. p. 806, 25. cum p. 783, 1. p. 807, 3. cum p. 782, 7. Non possum vero quin de alio etiam loco disputem, qui fortasse pro novo argumento haberi potest, spuriam esse secundam orationem. Verba quae leguntur p. 801, 20. καὶ τιμωρίας

Sed antequam ulterius progrediar, Taylori corrigendus quidam error est. Ille enim in fine praefationis[42]), „in litteris, inquit, quas exsul [sc. Demosthenes] S. P. Q. A. pro liberis Lycurgi dedit, si tamen dederit, hanc ad causam saepius alludit, et simul prodit quam parum prospere a se et Lycurgo fuerit agitata. Equidem unum tantum locum huc qui trahi possit in illa epistola inveni hunc[43]): *ἐρωτήσατ' αὐτόν* (scil. *τὸν Μοιροκλέα*[44])), *ἡνίκα Ταυρέας καὶ Πάταικος καὶ Ἀριστογείτων καὶ αὐτὸς εἰς τὸ δεσμωτήριον παραδοθέντες οὐ μόνον οὐκ ἐδέδεντο ἀλλὰ καὶ ἐδημηγόρουν.* Ut Demosthenes illis verbis ad hanc causam alludat, quod dubitari iure potest, tamen quomodo simul prodiderit, quam parum prospere a se et Lycurgo fuerit agitata illa, ego perspicere nequeo; Dinarchus contra indicat Aristogitonem causa cecidisse[45]). Scilicet Taylorus illos in mente habuit locos, quibus epistolae auctor dicit eiusdem criminis se esse damnatum, cuius absolutus sit Aristogito[46]). Sed illi loci huc prorsus non pertinent; Demosthenes enim *δωροδοκίας* accusatus et causa cadens exsilio mulctatus est; in nostra tamen oratione *δωροδοκίας* nulla fit mentio, quamquam notum est Aristogitonem quoque huius criminis reum fuisse; discimus igitur ex illa epistola, qui fuerit exitus eius causae, in qua Dinarchi oratio in Aristogitonem est habita.

Quoniam autem Reiskius, in eo mecum consentiens, quod primam orationem Demosthenis aevo tribuit, Hyperidem eius esse auctorem contendit[47]), haec etiam sententia in litem vocetur, idque eo magis videtur necessarium esse, quo infirmioribus falsissima illa opinio a Beckero impugnata est argumentis, aliis enim utitur fere nullis quam quae traxit ex descriptione stili et dictionis

ὁ Σόλων τοῖς μὲν ἰδιώταις ἐποίησε βραδείας, ταῖς δ' ἀρχαῖς καὶ τοῖς δημαγωγοῖς ταχείας, ὑπολαμβάνων τοῖς μὲν ἐνδέχεσθαι καὶ παρὰ τὸν χρόνον τὸ δίκαιον λαβεῖν, τοῖς δ' οὐκ εἶναι περιμεῖναι. haec inquam verba aliter, secundum meum quidem iudicium, intelligenda non sunt quam ut sensus sit: privati quovis tempore mulctari facile possunt, magistratus non item. Sed aut memoria prorsus me fallit, aut semper *δίκην* vel *δίκαιον λαμβάνειν* significat *poenam sumere*, non, *dare poenam*. Eadem H. Wolfii etiam mens videtur fuisse, corrigendum enim censet: *παρὰ τῶν μὲν ἐνδ. καὶ μετὰ χρόνον τὸ δίκ. λαβ. ἐπὶ τῶν δ' οὐκ εἶν.* cet. Reiskius vero contra totius loci sensum *τοῖς μὲν* trahit ad privatos ab aliis iniuria lacessitos et contendit *λαμβάνει τῷ ἀδικουμένῳ τὸ δίκαιον* dici de iudice iniuriam vindicante; quem usum etiamsi exemplis firmasset, tamen a nostro loco alienum esse, et antecedentia et sequentia satis docere mihi quidem videntur. Male idem Reisk. ex mera coniectura pro *τοῖς δ'* edidit *τοὺς δ'*.

42) p. 806.
43) p. 1478.
44) De hac cf. Ruhnken. histor. crit. or. gr. p. LXXIX.
45) In or. in Aristog. §. 13.
46) p. 1483. 1485.
47) Sic ridiculam illam opinionem quam profert in nota ad Din. in Ar. 13. ipse retractavit.

Hyperidearum orationum, a Dione Chrysost. et Dionysio Halic. nobis tradita. Significavit quidem in fine disputationis viam qua sola verum potuit inveniri, eam tamen aut leviter tantummodo attingit aut errore etiam obscurat.

Scilicet notum est Hyperidem habuisse orationem contra Aristogitonem, et hinc Reiskius [48]), narrans Harpocrationem, Ulpianum ad Olynthiacam secundam et Suid. s. v. ἀπεψηφίσατο hanc orationem Hyperidi tribuere, non dubitat quin hic sit auctor, gratulaturque eius memoriae, ad nos monumentum unum aliquod huius tanti ingenii, magnique id faciendum, iniurias temporum evicisse. [49])

Beckerus contra hanc opinionem, postquam attulit argumenta e dicendi ratione ducta, disputat haec [50]): *Wahrscheinlicher würde schon jene Behauptung seyn, wenn erwiesen werden könnte, dass Hyperides nächst Lykurg und Demosthenes in diesem Process als Kläger wider Aristogiton aufgetreten sey. Zwar wird von den Alten einer Rede des Hyperides wider Aristogiton* [in notula addit: Suid. v. ἀπεψηφίσατο. Harpocr. p. 138. 167. 220. ed. Mauss.] *und es könnte scheinen, als ob es die vorliegende sey. Allein abgesehen, dass die dort angeführten und erläuterten Wörter in dieser Rede nicht vorkommen, wissen wir auch, dass Hyperides später bei Gelegenheit des Harpalischen Processes jenen anklagte, und bei dieser Veranlassung die angeführte Rede gehalten.*

Lubenter scire vellem, unde Beckerus didicerit Hyperidem in causa Harpalica contra Aristogitonem egisse, mihi certe nullum huius rei testimonium innotuit; contra ostendam, si modo licet eo uti verbo in re multis sane notissima, Hyperidem psephismatis a se lati causa ab Aristogitone esse accusatum atque tum orationem illam contra eum habuisse.

Photius [51]) et Pseudo-Plutarchus in vita Hyperidis disertis [52])

48) In praefatiuncula ad hanc orationem p. 1187. At misere ego fallor aut Reisk. illos locos Harpocrationis, Ulpiani et Suidae nunquam ipse inspexit, sed ex Fabric. Bibl. gr. t. I. p. 876. sine ulla mutatione descripsit, insignemque Fabricii errorem propagavit. In accessionibus enim ad Ulpian. Schol. in Dem. Olynth. II. in Wolf. ed. Dem. t. V. p. 264. coll. l. extr. leguntur haec: παραλαμβάνεται [scil. τὸ διαθέσθαι] δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ συνθέσθαι ὡς Ὑπερίδης; paulo post affertur fragmentum orationis Isaei contra Aristogitonem; Fabricius igitur, minus accurate h. l. legens Isaeique nomen non animadvertens, quod ad hunc referendum erat, ad Hyperidem retulit. Διαθέσθαι autem significatione verbi συνθέσθαι occurrit in Hyperidis oratione contra Demosthenem, vid. Harpocr. s. v. διάθεσις, Zonar. s. v. διαθέσθαι, ad quem locum Tittm. iam annotat secundum Harpocrationem hoc verbum in Hyperidis oratione contra Demosthenem occurrisse.

49) In not. ad Dem. 1199.

50) l. l. p. 408.

51) Cod. 266. p. 807. vers. fin. ed. Hoesch.

52) Plut. Mor. t. 5. p. 167. ed. Tauchn.

verbis narrant, Hyperidem propter legem post pugnam Chaeronensem latam, ex qua inquilini cives, servi liberi fierent, sacra vero, liberi et mulieres in Piraeeum deducerentur, ab Aristogitione *παρανόμων* accusatum iudicio vicisse. Quam rem egregie firmat Lycurgus[53]), a quo docemur etiam, ex Hyperidis lege senatum quingentorum in Piraeeum fugisse; et *ἀτίμους* factos esse *ἐντίμους*. Idem etiam narrat Pseudo-Demosthenes in oratione in Aristogitonem[54]), neque Longini[55]) omittendum testimonium est, quamquam ille breviter tantummodo attingit hanc rem. Denique Rutilii Lupi accedit auctoritas, qui Hyperideae orationis adversus Aristogitonem servavit fragmentum, de quo infra erit sermo. Apparet vero ex illo fragmento, decrevisse etiam Hyperidem ut exules restituerentur.[56])

Sed iam videamus fragmenta ex Hyperidis oratione adversus Aristogitonem; ea enim omnia, quae quidem mihi hucusque invenire licuit, aut aperte ex hac ipsa oratione, cuius indicavi argumentum, sunt depromta, aut certe ita sunt comparata, ut nemo probare possit ea inde sumta non esse. Sunt autem haec:

Εὐρυσάκειον] vid. Harpocr. s. v. ubi explicatur etiam quid fuerit *εὐρυσάκειον*.

Κεκροπίς] vid. Harpocr. s. v.

Ναύκληρος] vid. Harpocr. s. v. idque vocabulum in illa oratione secundum Harpocr. dictum erat *ἐπὶ τοῦ μισθωμένου ἐπὶ τῷ τὰ ἐνοίκια ἐκλέγειν ἢ οἰκίας ἢ συνοικίας*. Idem sub eadem voce habent etiam Suidas et Photius, quamquam in universum tantummodo laudantes Hyperidem[57]).

Οἰνητῖς] vid. Harpocr. s. v. Arctissime cum hoc verbo cohaeret fragmentum, quod habet Harpocr. s. v. *Οἰνόη καὶ οἰνοαῖος*. est vero hoc: *Καὶ ἔφασαν ἐν Οἰνόῃ ἀκοῦσαι ὅτι μάχη εἴη γεγονυῖα*.

S. v. *ὅσιον* Harpocratio, Suidas et Photius (qui laudat Ὑπε-

53) Orat. in Leocr. c. 6. p. 147. R. c. 11. p. 164. 166. R. Recte enim priorem etiam locum huc traxit Taylorus in prolegg. ad Lycurg. p. 44. seq. ed. Beck.

54) p. 803. extr. Additur ibidem illius legis causa haec: *ἵν' ὁμονοοῦντες ἅπαντες ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας προθύμως ἀγωνίζωνται, ἐάν τις κίνδυνος τηλικοῦτος καταλαμβάνῃ τὴν πόλιν* (obiter moneo *ὑπέρ* praepositionem in verbis quae mox sequuntur, a Reiskio uncis inclusam, firmari extremis verbis Lycurgeae orationis in Leocratem); unde colligere possis non tantum ad pugnam Chaeronensem spectasse illam legem, sed iussum esse, ut quandocunque similis isti pugnae calamitas accidisset, inquilini fierent cives etc. Nescio tamen rectene tanta declamationis istius auctori haberi possit fides.

55) De sublim. 15, 21.

56) Cf. Meieri mei Histor. iur. Att. de bon. damn. p. 50. seq. not.

57) De significatione verbi *ναύκληρος* vid. Boeckh. Oecon. civ. Athen. t. 1. p. 155. 329.

ρίδην ἐν τῷ κατ' Ἀριστογείτονος, cum alibi vocare hanc orationem soleant: τὸν πρὸς Ἀριστογείτονα [58]) servaverunt fragmentum hoc: Καὶ τὰ χρήματα τά τε ἱερὰ καὶ τὰ ὅσια. [59])

Suidas s. v. ἀπεψηφίσατο huius orationis hoc habet fragmentum: Ὅπως πρῶτον μὲν μυριάδας πλείους ἢ δεκαπέντε, τοὺς ἐκ τῶν ἔργων τῶν ἀργυρείων καὶ τοὺς κατὰ τὴν ἄλλην χώραν· ἔπειτα τοὺς ὀφείλοντας τῷ δημοσίῳ καὶ τοὺς ἀτίμους καὶ τοὺς ἀπεψηφισμένους καὶ τοὺς ἀποίκους. [60])

Ruhnkenii Scholiasta ad Platonis Phileb. t. III. p. 307. ed. Tauchn. servavit fragmentum hoc: Καὶ οὐδὲ ἐκ τῆς παροιμίας δύνασαι μανθάνειν τὸ μὴ κινεῖν κακὸν εὖ κείμενον. [61])

Denique recte haud dubie ad hanc orationem retulit Ruhnkenius fragmentum, quod Rutilius Lupus de fig. sent. et eloc. 1, 19. in latinum conversum ex Hyperide affert, quamquam orationis titulum non addit; est vero ex egregia Ruhnkenii emendatione hoc: *Quid a me saepius bis verbis de meo officio requiris? Scripsiti, ut servis libertas detur? Scripsi, ne liberi servitutem experirentur. Scripsisti, ut exules restituerentur? Scripsi, ut ne quis exilio afficere-*

58) De hac re cf. Fr. A. Wolf. prolegg. ad Dem. Lept. p. CLI. seq.

59) De significatione verbi ὅσια cf. Lexicographos, Ruhnk. Schol. ad Plat. de rep. lib. 1. tom. 5. p. 393. ed. Tauchn. Platneri libr. qui inscriptus est: *Beiträge zur Kenntniss des Attischen Rechts*, p. 114. sq. Schoem. de com. Athen. p. 298.

60) Totum fragmentum explico sic: Ut demonstraret haud dubie quantam virorum multitudinem, qua ad bellum gerendum uti posset, civitas probata illa lege esset acceptura, recenset orator numerum eorum quos in civitatem recipi voluit; atque ita primo loco servos dividit in eos quibus metalla erant exercenda (cf. Boeckh. l. l. t. 1. p. 80.) et reliquos; universorum vero servorum tradit esse plures quam centum et quinquaginta millia, quem numerum noli iusto minorem putare propter Boeckhium qui l. l. p. 41. de trecentis sexaginta quinque millibus loquitur, Hyperidi enim de iis tantum sermo est, qui arma ferre possunt. Deinde orator agit de ἀτίμοις, eosque iterum bifariam dividit in ὀφείλοντας τῷ δημοσίῳ et in ἀτίμους (haud dubie quod tam multae fuerunt ἀτιμίας causae, ut dividendi finis non adfuisset, si semper causam addere voluisset). Denique de inquilinis (ad tres enim has incolarum classes maxime pertinebat Hyperidis psephisma) quorum certum quoddam genus efficiunt οἱ ἀπεψηφισμένοι. Sic enim dicebantur qui a curialibus e civium numero eiecti inquilini facti sunt, vid. Budd. comm. ling. gr. p. 223, 24. Meier. de bon. damn. p. 85. seq. Schoem. de com. Ath. p. 382. seq. Platner. l. l. p. 195. seq. Sed quid in fine fragmenti sibi velint ἄποικοι perspicere nequeo, reponendum igitur videtur pro ἀποίκους, μετοίκους, alias ἰσοτελεῖς etiam disiderarentur, nunc vero hac voce hi etiam sunt intelligendi, vid. Wolf. prolegg. ad Dem. Lept. p. LXVII. not. et p. CXXII. not. cf. Schoem. l. l. p. 81. Ruhnk. ad Tim. Lex. p. 151.

61) De illo proverbio vide ipsum Schol., Suid. s. v. μὴ κινεῖν κακόν. Erasm. adag. p. 45.

tur. Leges igitur, quae prohibebant haec, nonne legebas? Non poteram, propterea quod literis earum arma Macedonum opposita obficiebant.

Verum si intellectum est et ex superiore demonstratione et ex fragmentis quae attuli, Hyperidem adversus Aristogitonem, qui eum παρανόμων accusaverat, orationem habuisse; ut prorsus concidat Reiskii sententia, reliquum est ut demonstretur in alia causa nulla Hyperidem contra Aristogitonem dixisse; idque inde colligo quod nusquam, quantum scio, ubi haec oratio laudatur numeri nota additur, quamquam alias Grammatici non negligunt hoc modo multis nos difficultatibus implicare; imprimis Libanius in argumento primae orationis in Aristogitonem oblitus non fuisset Hyperidis etiam facere mentionem, si quam habuisset occasionem; tam copiose argumentum suum conscripsit.

Sed ne nimium incurramus in Photii vituperationem, secundam orationem in Aristogitonem ὀρφανὴν iamiam relinquentes, studeamus ut primae saltem auctorem vindicemus.

Lycurgus unam tantum orationem habuit contra Aristogitonem; Grammatici enim, qui eam laudant, nunquam numeri notam addunt [62]). Cum Lycurgo vero simul Demosthenes etiam, secundo loco verba faciens, accusavit Aristogitonem, quod Photii, Libanii et Gregorii Corinthii testimoniis satis firmatur [63]). Causa fuit ἔνδειξις. Prima autem oratio, ut supra demonstrasse mihi videor, re vera in foro Attico est habita, eiusque quaevis fere pagina docet eam esse δευτερολογίαν quae ad ἔνδειξιν pertineat, priore vero loco dixisse Lycurgum. Facile itaque intelligitur, Demosthenem re vera illius orationis esse auctorem. Iam parum curo quod et veteres et recentiores critici nonnullos eius locos vituperarunt, etiamsi iure illud fecerint, non minus enim oratorum quam poetarum principi licuit interdum dormitare.

62) Vid. A. G. Becker Lycurgum p. 211. quamquam levius ille quidem versatus est in colligendis Lycurgi fragmentis.

63) Quod Dinarchus ubi de hac causa agit, in Aristog. §. 13. Lycurgi tantum, non Demosthenis etiam facit mentionem, id neminem credo offendet, qui meminerit, Lycurgum virum summae auctoritatis, quamquam eo tempore fortasse iam mortuum, priore loco verba fecisse, Demosthenis contra omnem concidisse auctoritatem; quo enim tempore Dinarchi oratio in Aristogitonem est habita, Demosthenes e civitate iam erat eiectus, vid. Din. in Ar. §. 15.

REISKII

INDEX GRAECITATIS DINARCHEAE.

Ἄγειν τινὶ τὴν βοήθειαν. 15. ult. edit. nostrae Lipsiensis [Reiskianae]. *ἄγειν εἰς ἀδοξίαν αἰσχράν.* 102. 1.

ἀγνώς. 74. 13.

ἀγὼν] *πῶς τοῦτον τὸν ἀγῶνα δικάσετε.* 35. 8. *ἀγῶνα ἀπολογούμενος ὑπὲρ ἐμαυτοῦ.* 87. 6. *τὸν ἀγῶνα ἀσφαλῆ εἶναι αὑτῷ νομίζειν.* 78. 6.

ἀγωνίζεσθαι περὶ αἰσχρᾶς αἰτίας. 65. 2.

ἀδικεῖν] *τὸν ὁποιονοῦν ἠδικηκότα τὰ πάτρια νομίζουσα τὸν ἓν τοῖς μικροῖς συνεθιζόμενον ἀδικεῖν.* 41. 5. *ἐπιτιθέναι τοῖς ἠδικηκόσι τὴν τιμωρίαν.* 95. 6.

ἀδικία. 95. 10. 101. 9.

ἀδόκιμον συνέδριον senatus auctoritatis cassae. 49. 4.

ἀδοξία. 102. 1. 25. 4.

ἀθρόον λῆμμα. 35. 2.

αἱρεῖσθαι, pro *ποιεῖσθαι* si bene ibi habet lectio. *ὅστις ἀργύριον καὶ χρυσίον περὶ πλείονος τῆς πρὸς ὑμᾶς πίστεως αἱρεῖται.* 95. ult.

αἰσχροκέρδεια. 73. 1.

αἰσχρὸς] *περὶ αἰσχρᾶς αἰτίας ἀγωνίζεσθαι.* 65. 1. *ἀδοξία αἰσχρά.* 102. 1.

αἰσχύνη. 94. 10.

αἰτία. 65. 1. *τὴν πόλιν εἰς αἰτίαν καθιστάνειν.* in criminationem, invidiam, adducere. 94. 12. [ubi cf. not.]

ἀκολουθεῖν μετά τινος, ire cum aliquo, quo is ducat, in eius castris versari. 15. 11.

ἀκριβὴς πεῖρα. 79. 12.

ἀκρόπολις. 30. 5. 90. 1.

ἡ ἀκτή. Atticum litus, *καὶ οἱ λιμένες.* 97. 9.

ἄκυρος τοῦ δικαίου. 6. 12. qui neque veram rectamque de re sententiam reperire novit, neque repertam, et pronunciatam adeo, factis exsequi valet. 101. 9.

ἀλήθεια. 5. 13. *ἀληθείᾳ τοῦ συνεδρίου συνοίκους ἑαυτὰς κατέστησαν*. iudicio verum et aequum in pronuntiando severissime atque sanctissime tuenti. 61. 4.
ἀλλ' ἢ pro *ἢ* simplici, aut pro *εἰ μή*. *quam, praeterquam*. 27. 5.
ἀλόγιστος. 64. 5.
ἁμιλλᾶσθαι ταῖς κολακείαις πρός τινα. 69. 15.
ἀμφισβητεῖν τῶν ἐν οὐρανῷ τιμῶν Ἀλεξάνδρῳ coelitum honores Alexandro denegare. 65. 10. [ubi cf. not.]
ἀναβοᾶν. 79. pen.
ἀνάγειν procul a societate hominum abducere. 81. 11.
ἀναδέχεσθε τὰς ἰδίας τούτων δωροδοκίας, καὶ πονηρίας. suscipitis in vos sinitisque vobis imputari ut a vobis probatas. 4. antep. 72. 2.
ἀναιρεῖσθαι εἰσαγγελίαν reprehendere, revocare, tollere, antiquare. 66. 1. *ἀνελεῖν ἐκ τῆς πολιτείας τὰ τοιαῦτα θηρία*. 100. 19.
ἀνακομίζειν e Graecia in Asiam superiorem mittere. 49. 10.
ἀνακρίνειν τοὺς τῶν κοινῶν τι μέλλοντας διοικεῖν. examinare, vitae scrutinium instituere cum petentibus honores, illiusque scrutinii formula. 86. 7.
ἀναλαμβάνειν τινὰ comitate, blanditiis orationis, lenociniis honorum officiorumque aliquem sibi devincire. 20. 11.
ἀναλίσκειν τὸ ὕδωρ tam diu causae dictionem extrahere, donec aqua ad dicendum infusa defluxerit. 79. pen.
ἀναπιμπλάναι τῆς ἑαυτοῦ τύχης τινά. cui te socium negotiorum adiunxeris, ei infelicitatem tibi cognatam atque fatalem adiungere, affricare. 25. antep.
ἀνάπτειν] *χρυσὸν* [potius *ἐπιστολήν*] *ἐκ τῶν δακτύλων ἀναψάμενος περιπορεύεται*. 29. 2.
ἀναρπάζειν. oppidum devastare. 17. 14.
ἀνατιθέναι εἰκόνα εἰς τὴν ἀγοράν. 33. pen. *τήν τινος αἰτίαν τινί*. imputare. 62. 9.
ἀνατρέπειν πράγματα evertere, corrumpere. 23. pen. *πόλιν*. 61. ult. *ἅπαντα*. 93. 10.
ἀναφέρειν στήλην εἰς ἀκρόπολιν. 90. 1. *φόρους εἰς ἀκρ*. 30. 5.
τίς ἀνήνεκται [*ἀνενήνεκται*] *τῇ θεῷ κόσμος εἰς ἀκρόπολιν*. 66. 16.
ἀνείργειν reprimere. 89. 15.
ἀνέρχεσθαι εἰς τὸ δικαστήριον. 40. 15.
ἀνήκειν] *ἀδικημάτων τῶν εἰς ἀργυρίου λόγον ἀνηκόντων*, quae mulcta pecuniaria lui possunt. 44. 13.
ἀνόσιος τόπος infamis locus, quo non licet honestis accedere. 82. 15.
ἀντικαταλλάττεσθαι τὴν κοινὴν σωτηρίαν τῶν τοῦ κρινομένου λόγων. 4. 9. *τῆς κρίσεως καὶ τῶν ὅρκων ἀντ. τὰς τοιαύτας εὐεργεσίας*. 11. 8. 100. 2. reum in iudicium adductum ideo absolvere, quod patriam sibi multis magnisque meritis obstrinxisset.
ἀντιπράττειν. 69. 10.

ἀντιτιθέναι τὴν πρότερον ὑπάρχουσαν δόξαν. 74. 3.
ἄνω καὶ κάτω μεταβάλλεσθαι. 13. 7.
ἀξιόπιστος ἡ βουλὴ τἀληθὲς εὑρεῖν. senatus Areop. ea est existimatio, fideseque, ut in causis caedis praemeditatae credatur verum indagasse atque pronunciasse. 6. 5.
ἄξιος ratus, firmus, irrefragabilis. *ἀξία ζήτησις*, respectabilis, ut vulgo usurpant, h. e. cuius auctoritatem defugere haud licet. 45. 2. [ubi cf. not.] par aequalis, conveniens. *ὡς τῆς τιμωρίας τοῖς ληφθεῖσιν ἀξίας γενησομένης τῶν ἀδικημάτων.* 89. 12. *προδοὺς τὴν πίστιν, ἣν παρ' ὑμῶν, οὐκ ἄξιος ὤν, ἔλαβε.* 93. 9.
ἀξιοῦσθαι τῶν ἴσων τοῖς ἄλλοις. 81. 12.
ἀξίως. 76. 5. *τιμωρήσασθε ὑμῶν αὐτῶν καὶ τῆς πόλεως ἀξίως.*
ἀπάγειν εἰς τὸ δέσμωτήριον. 81. 4.
ἀπαίρειν πρός τινα proficisci ad aliquem. 25. pen.
ἀπαραίτητος τιμωρία. 17. 5.
ἀπειπεῖν τιμωρούμενος delassari puniendo, ob multitudinem sontium et caedium satietate capi, ut postremi plectendi mitius accipiantur, aut plane absolvantur. 79. 14. 97. pen.
ἀπιέναι ἐπὶ τὰ ἔργα. 56. 6.
ἀπὸ ποίων ψηφισμάτων οὗτος, ἢ ποίων νόμων οὐκ εἴληφεν ἀργύριον. quodnam unum hic plebiscitum, aut quam unam legem tulit, cuius causa non passus esset se pecunia corrumpi? non ista omnia mercede scripsit egitque? 33. 8. *ἀπεχειροτόνησεν αὐτὸν ἀπὸ τῆς τῶν ἐφήβων ἐπιμελείας.* 98. 13.
ἀποβλέπειν εἴς τι. 72. 12. 74. 2.
ἀποδέχεσθαί τινος. probare alicuius orationem. 75. pen. [ubi cf. not.]
ἀποδιδόναι (si bene habet ea lectio) sese offerre, ingerere, obtrudere. *ἀπέδωκεν* [sed rectius legatur *ἐπέδ.*] *ἑαυτὸν τῇ βουλῇ ἀρχιθεωρόν.* 58. 1. [ubi cf. not.] *τὰ δ' ἀποδόμενος οὐκ ἐβεβαίου.* venditorum nullam dabat evictionem. 33. 14. *τὴν ὑπὲρ τῶν δικαίων παῤῥησίαν ἀποδόμενος εἴκοσι μνῶν.* 77. 10.
ἀποδοκιμάζειν. 82. 1.
ἀπολογεῖσθαι ἀγῶνα ὑπὲρ ἑαυτοῦ. 37. 6.
ἀπονέμειν τῇ γνώμῃ [propensioni animi] *πλέον ἢ τῷ δικαίῳ.* 41. 3.
ἀπόρθητος νομιζομένη εἶναι Λακεδαιμονίων χώρα. 52. 6.
ἀπορίαι in plurali. *τὰς τῶν πενήτων ἀπορίας ὀνειδίζειν.* 29. 5.
ἀπόῤῥητοι διαθῆκαι. 8. 3.
ἀποστερεῖν] *τὸν ἀποστερήσαντα τὸ ναῦλον τὸν πορθμέα.* 42. 1.
ἀποτιθέναι] *εἰς ποῖον γὰρ καιρὸν ἀποθήσεσθε τοῦτον.* cuinam tempori reservabitis. 23. 5.
ἀποτυγχάνειν κρίσει. causa cadere. 60. ult.
ἀποτυχία cum coeptum aliquod exitum sinistrum sortitur, secus atque tu volueras. *τὰς ἀποτυχίας εἰς τούτους τρέψαντες* detorquentes infortunia, in quae hi vos conïicere laborant, in capita ipsorum. 23. 4.

ἀποφαίνειν] *ἐπὶ τοῖς κατὰ Δημοσθένους ἀποπεφασμένοις χρήμασι.* quas penes Demosthenem esse, senatus pronuntiavit. 6. 11. *ὃν οὐχ εἷς ἀνὴρ, ἀλλ' ἅπασα ἡ ἐξ ἀρείου πάγου βουλὴ ἀποπέφανται* [declaravit] *χρήματα ἔχειν καθ' ὑμῶν.* 11. 13. *οὔτ' ἐμὲ ἀπέφηνεν ἡ βουλὴ, οὔτ' ἐμέλλησεν.* 37. 12. *ἡ βουλὴ τὰ ψευδῆ ἀπέφηνεν.* 43. 7.

ἀποφεύγειν. 44. 11.

ἀποχειροτονεῖν τινα ἀπό τινος ἐπιμελείας commendatum aliquem honoris candidatum, ut idoneum, in comitiis, ceu indignum et parum idoneum, reprobare. 98. 13.

ἀποψηφίζεσθαι decreto cavere, vetare ne quit fiat. 81. 6.

ἀρά. ἀραὶ dirae imprecationes. *ἁπάσαις ταῖς ἀραῖς ταῖς ἐν τῇ πόλει γενομέναις ἔνοχος.* 35. 15. *ἀρὰς ποιεῖσθαι δημοσίᾳ κατὰ τῶν πονηρῶν.* 85. 10.

ἀργυρίζεσθαι πάντοθεν. 32. 6.

ἀροῦν] *ἀροῦνται καὶ σπείρεται τὸ Θηβαίων ἄστυ.* 17. 15.

Ἄρτεμις ἡ βραυρωνία. 82. 11.

ἀρχὴ] *δεκαπλοῦν τοῦ ἐξ ἀρχῆς λήμματος* decuplam mulctam eius summae, quam quis unquam, (aut statim a principio, h. e. tum statim, quum corrumperetur) accepisset. 44. 16.

ἀρχηγὸς τοῦ διαδεδομένου χρυσίου, qui primus accipiens largitiones, exemplum praeit aeris admittendi, quod deinde inter alios quoque largitionis consortes diribatur. 94. 11.

ἀρχιθεωρία legatio nomine reip. obeunda, ad ludos solennes aut fana deorum extra ditionem Atticam, quo is, cui ista legatio demandata sit, personam P. A. repraesentet. 57. 2.

ἀρχιθεωρός. 57. ult.

ἀσμενεῖν μεταβολήν τινα τῶν κακῶν. 28. 2. cupere mutationem rerum, oblatamque avide atque cum congratulatione arripere.

ἄστυ τὸ Θηβαίων ἀροῦται καὶ σπείρεται. 17. 15.

ἀσφαλὴς ἀγών. 78. 7.

ἀτυχὴς homo flagitiosus, sceleratus. 53. 3.

ἀτυχία Demostheni exprobratur, h. e. fatalis ei atque cognata quasi infelicitas, per quam fieret, ut quicquid institueret ageretque, id non modo irritum, sed etiam reip. exitiosum esset. 54. ult.

αὐτόπτης τῶν ἀδικημάτων. 98. 10.

αὐτόφωρος] *ἐπ' αὐτοφώρῳ χρήματα λαμβάνων εἵληπται.* 46. 9.

ἀφανῆ καὶ μεγάλα ἀδικήματα. 7. 7.

ἀφιέναι καιροὺς opportunitates rei bene gerendae oblatas e manibus emittere. 25. 6.

ἀφικνεῖσθαι] *τῶν τριακοσίων ταλάντων τῶν παρὰ τοῦ βασιλέως ἀφικομένων.* 9. 3. *εἰς τὴν πόλιν*, quod p. 55. 5. additur.

βαδίζειν] *ἔπειτ' ἐπὶ τοῦτον πάλιν βαδιοῦμαι.* 37. 15.

βεβαιοῦν praestare rem venditam, emtori tradere, eumque in eius

possessionem certam et controversiae expertem immittere. 33. 15.

βοήθεια ῥήτορος auxilium, quod orator consiliis dandis ad remp. affert. 69. 5.

βούλεσθαι] *παρ' ἑκόντων καὶ βουλομένων τῶν Ἑλλήνων.* 30. 6.

βουλεύειν θανάτου τινος. 23. ult. necem alicui comparare, machinari. [cf. not. ad h. l.]

βραυρωνία Ἀρτεμις. 82. 11.

βωμὸς] *ἐν βωμοῖς δώρων γραφὰς ποιήσαντες.* 85. ult. verum haec lectio vitiosa est. [cf. not. ad h. l.]

γένος] *γένει* [id est *γόνῳ καὶ φύσει*] *τῆς πόλεως πολίτης.* 66. 8.

γῆν ἐντὸς ὅρων κεκτῆσθαι. leges non admittebant ad honores, nisi eos, quibus intra ditionem Atticam fundi essent. 50. 5.

γίνεσθαι] *τοῖς γενομένοις ἐμμένειν* sententiae a iudicibus latae acquiescere. 61. 1. *θυσιῶν τῶν γινομένων* [*παρ' αὐτοῖς* puta] *κοινωνεῖν.* 81. 7.

γνώμη] *τῇ γνώμῃ πλέον ἢ τῷ δικαίῳ ἀπονέμειν* in sententia dicenda plus suo erga reum studio, quam aequo iuri tribuere. 41. 3. *γνώμην μίαν ἔχειν.* 67. 11.

γόης καὶ μιαρός. 64. 1. 66. 6.

γοητεία. 48. 16.

γονεὺς] *εἰ τοὺς γονέας εὖ ποιεῖ.* interrogabatur, una cum aliis quibusdam, orator ad remp. admittendus. 86. 9.

γράμμα] *πάντων τῶν ἐν τοῖς γράμμασι δικαίων φύλαξ* erat Mater deorum, h. e. universi iuris Attici, literis consignati. 60. 11.

γράφειν σίτησίν τινι decreto ea de re scripto, auctor fieri populo, ut honorem vel praemium publici epuli cum prytanibus in prytaneo, alicui decernat. 33. 16. *γράφειν καθ' ἑαυτοῦ θάνατον τὴν ζημίαν.* 72. ult. *γράφειν κατά τινος* actiones criminales de maiestate laesa vel similibus in aliquem intendere. 77. ult.

γραφὴ] *δώρων γραφὰς ποιήσαντες.* 85. ult.

δαίμων malus genius, tortor, furia, quoquo venit luctum et stragem secum afferens. 24. 4.

δάκτυλος] *χρυσίον* [potius *ἐπιστολὴν*] *ἐκ τῶν δακτύλων ἀναψάμενος.* 29. 2.

δέησιν λαμβάνειν εἰς ἑαυτὸν precibus locum dare accessumque ad se. 101. 6.

δεικνύειν τὸ πρόσωπόν τινι. in conspectum alicuius prodire. 70. 10.

δεῖσθαι] *καιρῶν, οἳ πίστεως, οὐ δωροδοκίας, δέονται.* quae poscunt fidem. 100. 18.

δεκαπλασίαν τοῦ τιμήματος τὴν ἔκτισιν ἐπιτιθέντας κατὰ μόνου τούτου τῶν ἀδικημάτων. 86. 1.

δεκαπλοῦς idem quod *δεκαπλάσιον. δεκαπλοῦν τοῦ ἐξ ἀρχῆς λήμματος.* 44. 7.

δεσμωτήριον] πλείω χρόνον ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ ἢ ἔξω διατρίβειν. 77. pen.

δέχεσθαι τὴν ἀγαθὴν τύχην. 67. 5. δῶρα ἐπὶ τῷ τῆς πατρίδος συμφέροντι. 90. ult.

δημεύειν οὐσίαν publicare, proscribere, confiscare. 93. ult.

δημηγορεῖν pro concione verba facere. 14. 2. δημηγορεῖν τινι pro συνηγορεῖν. si lectio bene habet. 75. 1.

τὸ δημόσιον [scil. χρῆμα, vel σύστημα, vel πλῆθος, vel διάφορον *interesse*] res publica. τὰ τοῦ δημοσίου συμφέροντα. 30. 2. ὀφείλων τῷ δημοσίῳ [scil. θησαυρῷ vel χρηματοφυλακίῳ] κατὰ τῶν ἐπιτίμων γέγραφεν. 77. ult.

δημοτικὸς ῥήτωρ. 67. ult.

διὰ τῆς ἀρχιθεωρίας sub praetextu architheoriae. 57. 2.

διαδέχεσθαι] ἀρχηγὸς τοῦ διαδεχομένου χρυσίου. 94. 1. v. διαδιδόναι.

διαδιδόναι] χρυσίον διαδεδομένον. diribitum. 94. 11.

διαδικάζεσθαι πρός τινα. 77. 6. 101. 11.

διαθῆναι ἀπόῤῥητοι. 8. 3.

διακεῖσθαι] τὴν πόλιν οὐκ ἀξίως ἑαυτῆς — διακειμένην. 74. 13.

διαλλάττειν. 76. 18.

διαμένειν ἐπὶ τῆς πολιτείας. 13. 6.

διαπειρᾶν] διαπειρασόμενος ἥκει τῆς ὑμετέρας γνώμης. 78. 7.

διασκευάζεσθαι bonis cedere, decoquere, foro excedere. διεσκευάσθαι πρὸς τὸν δῆμον. debita fisco luenda non posse diluere. *der Casse in Resten bleiben. bey der Cammer oder Rent-Cammer fallit machen.* 50. ult. [ubi cf. not.]

διατάττειν munia et partes distribuere, dispensare. 56. 2.

διατιθέναι] κακῶς διατιθέμενον ὑπὸ λιμοῦ. 82. 5.

διατρίβειν ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ πλείω χρόνον ἢ ἔξω. 77. pen.

διαφέρεσθαί τινι cum aliquo simultates et odia exercere. 100. 14.

διαφυλάττειν reservare in posterum tempus, operam dare ut superstes maneat. 79. 1.

διδόναι πεῖραν τρόπου καὶ λαβεῖν. 90. 4.

δικάζειν] πῶς τοῦτον δικάσετε τὸν ἀγῶνα. 35. 8. οὓς ἡ τύχη ὑπὲρ τοῦ δήμου δικάσοντας ἐπέτρεψε. 99. 1.

δίκαιος] πάντων τῶν ἐν τοῖς γράμμασι δικαίων φύλαξ. 60. 11. ἐκ τῶν προκλήσεων μαθούσῃ τὸ δίκαιον: verum et aequum. 5. 12. ἄκυρος ἔσται τοῦ δικαίου. negabitur eius sententiam de iure ratam et validam esse. 6. 12. τῇ γνώμῃ πλέον ἢ τῷ δικαίῳ ἀπονέμοντες. 41. 3. τῇ συγγνώμῃ μᾶλλον ἢ τῷ δικαίῳ προσθέμενοι. 43. 4. καταχαρισάμενοι οὐδὲν τῶν κοινῶν δικαίων. 71. 8. λύειν τὰ δίκαια. 72. 1. τὸ πέρας ἔχοντες ἁπάντων τῶν ἐν τῇ πόλει δικαίων. 99. 2.

δίκη] μισθοῦ τὰς δίκας λέγειν. mercede conductus orationes forenses coram tribunali recitare. 74. 7.

διοικεῖν πολέμους καλῶς. 49. pen.

διοίκησις aerarium publicum, unde sumtus fiunt in necessitates

publicas. *συσκευασάμενος τῆς διοικήσεως ὀκτὼ τάλαντα.* 56. 13.

διόμνυσθαι τοὺς θεοὺς per fidem deorum iurare. 35. pen.

δόξα] *τὰ δίκαια προέσθαι ταῖς τῶν κρινομένων δόξαις.* 19. ult. *δουλεύειν ταῖς δόξαις.* 100. ult.

δραπέτης. 58. 3.

δωροδοκεῖν. 11. pen. *τὸ δωροδοκούμενον χρυσίον.* aurum datum acceptumque prodendae patriae ergo, aut iuris aequi depravandi. 48. 18.

δωροδοκίας poena erat gemina. 44. 14. *δωροδοκία* dedecus et reliqua incommoda largitiones consequentia. *εἰς ὑμᾶς αὐτοὺς τὴν τούτων δωροδοκίαν τρέψετε.* 76. 8. *εἰσαγωγίμους ποιήσετε καὶ τὰς τῶν ἄλλων δωροδοκίας.* 35. 10. *ἀτυχία καὶ δωροδοκία.* hendiadyoïn, scelerositas in largitionibus accipiendis. 54. pen. *ἐκκαθάρατε τὴν δωροδοκίαν ἐκ τῆς πόλεως.* 79. 15. *τῶν παρόντων καιρῶν, οἳ πίστεως, οὐ δωροδοκίας δέονται.* 100. 18.

δῶρον] *δῶρα λαμβάνειν κατὰ τῆς πατρίδος.* 10. 12. *δώρων γραφαὶ ἀζήμιοι.* actorem huiusmodi causarum mulcta nulla manebat. 85. ult. [ubi cf. not.]

ἐγγίνεσθαι τῇ πόλει ψευδοποιὸν [leg. *δευσοποιὸν*] *πονηρίαν,* nasci, exsistere in urbe. 78. ult.

ἐγκαταγηρᾶν] *ἐγκαταγεγηρακυῖαν πονηρίαν ἀδύνατον κωλύειν.* 78. antep.

ἐγκαταλείπειν τὰς ὑπὲρ τοῦ δήμου πράξεις. coepta pro rep. inchoata relinquere. 67. 2. prodere, deserere nuda et *indefensa.* 101. ult.

ἔδαφος τῆς πόλεως. 67. 16.

ἑδός signum Minervae Poliadis a Praxitele factum in arce dedicatum. 92. 6.

ἔθος] *τοιαῦτα ἔθη ὑμῖν καθιστάντων.* 72. 12.

εἰρωνεύεσθαι simulate et in modum praevaricatoris agere, ut velis quidem aliis videri verum et aequum egisse, tuaeque personae convenienter, verum tamen partibus muneris tui haud satisfacias, et ne velis quidem. *ἔπειτ' εἰρωνεύεσθε πρὸς ὑμᾶς αὐτούς, ihr täuschet, ihr heuchelt euch selber.* aliud prae vobis fertis, aliud in animo tectum habetis. 82. 3.

εἰσαγγελίαν ἀναιρεῖσθαι. 65. ult.

εἰσάγειν εἰς τὴν πόλιν πρῶτος. 20. ult.

εἰσαγωγίμους ποιεῖν τὰς δωροδοκίας. copiam facere actionum et iudiciorum de corruptelis, veniam dare denunciandi, reosque largitionum punire. 35. 9.

εἰσέρχεσθαι εἰς πράγματα. intervenire, aut sese ingerere, immiscere rebus. 23. 7. de reo ad iudices producto, coram iis stante. 71. 10.

εἰσποιεῖν ἑαυτὸν κοινωνὸν τῶν πραττομένων. sese ingerere. 26. 4.

ἐκ] *ἐξ ἀρείου πάγου φεύγειν.* solum vertere, ut exsilio damnatus

ex Areopagitarum sententia *ἐκ κατακρίσεως τῆς ἐξ ἀρείου πάγου βουλῆς*. 34. 13. *ἐκ τῶν ἄλλων*. pro *διὰ τὰ ἄλλα*. 35. 13. 82. 8.

ἕκαστος ὑμῶν inasquente plurali *ἀπολελυκότες*. 48. 18. *ἐκβάλλειν* eiicere, exterminare urbe, vel in causa esse, ut aliquis necesse haberet solum vertere. 24. 2.

ἐκκαθαίρειν τὴν δωροδοκίαν ἐκ τῆς πόλεως. 79. 15.

ἐκκόπτειν τὰς προφάσεις. 79. 8.

ἐκλείπειν τὴν κρίσιν defugere iudicium, non comparere, sui copiam nullam facere. 98. 9.

ἐκπέμπειν. 18. ult. quod quid sibi velit dubitatur.

ἐκπώματα καταχωνεύειν. 50. 4.

ἔκτισις] *δεκαπλασίαν τοῦ τιμήματος τὴν ἔκτισιν ἐπιτιθέντες κατὰ τούτου μόνου τοῦ ἀδικήματος*. 86. 2.

ἐκφέρειν παραδείγματα πᾶσιν ἀνθρώποις. 72. 3.

ἑκὼν] *παρ' ἑκόντων καὶ βουλομένων*. 30. 6.

ἐλεεῖν τινα ἐν κακοῖς. 15. 9.

ἐλεεινὸν ἑαυτὸν κατασκευάζειν. 70. 3.

ἔλεος] *λαμβάνειν εἰς ἑαυτὸν μηδεμίαν δέησιν, μηδ' ἔλεον*. 101. 7. *ἔλεοι* in plurali. lugubris, lamentabilis oratio, ad ciendam commiserationem composita. 72. 14. 74. 13.

ἐλπὶς] *ἐν ὑμῖν αὐτοῖς καὶ τοῖς θεοῖς τὰς ἐλπίδας ἔχετε*. 19. 13. *τὰς ἐλπίδας ἐν τοῖς ἔξω ἔχετε*. 69. 14. *μοχθηρὰς ἐλπίδας ποιήσετε πάντας ἔχειν*. 72. 11.

ἐμβάλλειν εἰς αἰσχύνην καὶ ἀδικίαν πολλούς. 94. 10.

ἐμμένειν τοῖς γενομένοις iudicato, vel etiam cuicunque rei eventui acquiescere. 61. 1.

ἐμπίπτειν εἰς τὸ δεσμωτήριον. 81. 9.

ἐμπόριον portus Athenis et universa res mercatoria ibi exercitata. *ἐμπορίου ἐπιμεληταί*. 82. 1. *οἰκοδόμημα ἐν τῷ ἐμπορίῳ τῷ ὑμετέρῳ* [Piraeeo], *ἢ ἐν τῷ ἄστει*. 66. 18.

ἔμφυτος αἰσχροκέρδεια. 73. 1. *πονηρία*. 100. 12.

ἐν prope, apud. *τὴν ἐν Κερκύρᾳ ναυμαχίαν νικᾶν*. 99. 12.

ἐναύειν τινὶ πῦρ copiam ignis lucisve alicui facere, suam facem ad tuam accendere volenti. 81. 6.

ἐνδεικνύναι, in ius vocare per actionem *ἐνδείξεως*. 83. 7.

ἐνίστασθαι] *τῆς τότε ἐνεστώσης κρίσεως*. 100. 1.

ἔνοχος ἁπάσαις ταῖς ἀραῖς ταῖς ἐν τῇ πόλει γενομέναις. 85. 15. *τοῖς ζητουμένοις*. 41. 4.

ἐντυγχάνειν τινὶ congredi cum aliquo. 57. 3.

ἐξαγγέλλειν σύνθημα τοῖς πολεμίοις. 96. 4.

ἐξάγεσθαι extra se rapi, mente emoveri, ab impetu vehementioris perturbationis. 11. 12.

ἐξαπατᾶν ἐλπίσι κεναῖς καὶ ψευδέσι λόγοις. 63. 6.

ἐξεπίτηδες data opera, de composito, ex condicto inter se. 67. 19.

ἐξέρχεσθαι] *οὐκ ἂν ἔφασκεν ἐξελθεῖν ἐκ τῆς πόλεως οὐδὲ τὸν ἕτερον πόδα.* 57. 11. *οὐκ ἔστιν ὑμῖν ἐξελθεῖν ἔξω τῆς πατρίδος.* 69. 8.
ἐξετάζειν. 69. 6. *ποῦ τὴν τοῦ ῥήτορος βοήθειαν καὶ δύναμιν ἐξεταζομένην εἴδομεν.* sese proferentem, in conspectum prodeuntem.
ἐξόριστος ἐκ τῆς πόλεως. 55. 7.
ἐξώλης. 85. pen.
ἐπακολουθεῖν τῇ Δ. πονηρίᾳ servire, prosequi, veluti famulus herum prosequitur. 61. 7.
ἐπανίστασθαι τοῖς πράγμασι. 15. 3. res novas moliri.
ἐπανορθοῦν τὸ ἱππικόν. 66. 13.
ἐπέρχεσθαι ἅπασαν τὴν οἰκουμένην. peragrare. 10. 10.
ἐπὶ cum genitivo significat *in.* *ἐπὶ τούτων τῶν χρημάτων* hoc in aere. 94. 2. cum dativo sign. finem rei, ob quem fit, vel conditionem, sub qua. *ἐπὶ διαβολῇ καὶ κινδύνῳ τῆς πόλεως,* quo resp. in invidiam atque infamiam adduceretur unaque in discrimen coniiceretur. 5. 7. *ἐπὶ καταλύσει τοῦ δήμου.* 65. ult. *δῶρα λαμβάνειν ἐπὶ προδοσίᾳ.* 80. 7. quo proderet patriam. b) *ob.* *ἐπὶ προδοσίᾳ* ob insimulatam proditionem, ob crimen perduellionis. 46. ult. c) *contra,* in damnum alicuius. *ἐπὶ τῷ δήμῳ δῶρα λαμβάνειν* quo iura, commoda, maiestatem plebis minuat. 75. 4. *ἐπὶ τοῖς τῆς πατρίδος συμφέρουσι δέχεσθαι.* contra emolumenta patriae, quo ea corrumpat, aut hosti prodat. 90. ult. d) *super.* *ἐπὶ τοῖς ξένοις γίγνεσθαι* praeesse, praefici mercenariis militibus. 62. ult. *ἐπὶ τῇ φυλακῇ τῶν ὑμετέρων σωμάτων τέτακται τὸ συνέδριον.* senatus Areopagiticus praeest tutelae corporum vestrorum, vel, eo est institutus, quo securitati vestrae invigilet. 75. 6.
ἐπιβλέπειν ἐπί τι. 51. 14. v. *ἀποβλέπειν.*
ἐπιβουλεύειν] *ὡς ἐπιβουλευομένων νεωρίων.* 66. 3.
ἐπιγίγνεσθαι] *παράδειγμα τοῖς ἐπιγιγνομένοις* posteris *καθιστάναι.* 90. 8.
ἐπιγράφειν] *τὸν ἐπὶ τοῖς τῆς πόλεως ἀτυχήμασιν ἐπιγεγραμμένον.* cui clades reip. imputantur, ut ab eo contractae. 21. 2.
ἐπιδέχεσθαι capere, admittere, pati. *ὁ γὰρ χρόνος οὐκ ἐπιδέχεται μακρολογεῖν.* 25. 2.
ἐπιδιδόναι ἐκ τῶν ἰδίων εἰς τὴν κοινὴν σωτηρίαν. ultro de suo conferre. 56. 16. *ἀρχιθεωρὸν ἑαυτὸν ἐπέδωκε τῇ βουλῇ* sese obtulit. 58. 1. [sed leg. h. l. *ἀπέδωκε.*]
ἐπιμέλεια τῶν ἐφήβων. 98. 13.
ἐπιμελητὴς τοῦ ἐμπορίου. 82. 1.
ἐπιορκεῖν τὰς σεμνὰς θεάς. 35. 16. *ὅρκον, ὃν ὤμοσε.* 92. 5.
ἐπισκήπτεσθαι. controversiam falsi obmovere. *οὐδεὶς ἐπεσκήψατο ὡς ψευδεῖ οὔσῃ τῇ μαρτυρίᾳ.* 39. 7.
ἐπιτιθέναι irrogare mulctam, de legibus, iudicibusve. 86. 2. *τὴν τιμωρίαν τοῖς ἠδικηκόσι.* 95. 5.

ἐπίτιμος] ὀφείλων τῷ δημοσίῳ, κατὰ τῶν ἐπιτίμων γέγραφεν, οὐκ ἐξὸν αὐτῷ. 77. ult.

ἐπιτρέπειν] μὴ ἐπιτρέπητε αὐτῷ. 37. 11. ἄξιόν γε τούτῳ παρακατα-θέσθαι τὴν πόλιν καὶ ἐπιτρέψαι [subaudi, aut τὴν πόλιν, aut ἑαυτούς] κινδυνεύειν μέλλοντας. 57. 4. constituere, de iudi-cibus, οὓς ἡ τύχη καὶ ὁ κλῆρος ὑπὲρ τοῦ δήμου δικάσοντας ἐπέτρεψε. si bene habet ista lectio. pro, οἷς ἡ τύχη ἐπέτρεψε τὴν ἐξουσίαν τοῦ δικάζειν. 99. 1.

ἔργα functiones militares in pugna. ἐπὶ τὰ ἔργα ἀπιέναι. 56. 5.

ἕτερα φρονῶν καὶ δημηγορῶν. 14. 2. quod idem paulo plenius et planius p. 36. 3. sic effert ἕτερα μὲν λέγων, ἕτερα δὲ φρονῶν. ἐκ τῆς πόλεως ἐξελθεῖν οὐδὲ τὸν ἕτερον πόδα. 57. 11.

εὐέλπις. 64. 4.

εὐεργεσίας ἀντικαταλλάττεσθαι. 100. 2.

εὐηθείας καταφρονεῖν. 70. pen.

εὐθὺς παραχρῆμα, statim in continente. 66. 1.

εὔορκος ψῆφος. 88. 11.

εὑρίσκειν deprehendere in flagitio, vel scelere, atque id indicare, prodere, coarguere. εὗρηκε Δημοσθένης Δημοσθένην. Demo-sthenes ipse semet prodidit. 59. 1. [leg. h. l. est ἡ βουλὴ εὗ-ρηκε Δημοσθένην.]

εὐσέβειαν τὴν πρὸς τοὺς θεοὺς προήσεσθε. pietatem diis debitam prodetis, ignoscendo scil. sacrilegis eosque absolvendo. 59. 8.

εὐτύχημα. 79. 10.

εὐφημία] μετ' εὐφημίας πολλῆς. 84. 4.

εὐχερῶς] εὐχερέστερον προσδέξασθαι τὰ μεγάλα τῶν ἀδικημάτων. 41. ult.

εὔχεσθαι μετ' εὐφημίας πολλῆς de praecone. 84. 4.

εὔψυχος καὶ ἀνδρεῖος. 56. 3.

ἐφήβων ἐπιμέλεια. 98. 13.

ζεύγη τοῖς πρέσβεσιν ἐμισθώσατο. 20. 9.

Ζεὺς σωτήρ. 98. 6.

ζῇν] ὧν ἐνίων ἔτι καὶ νῦν ζῇ τὰ σώματα. quod dictum respicit ad oppositum αἱ μνῆμαι. 30. pen. quorum in vivis adhuc su-persunt ipsa corpora, cum aliorum non supersint, nisi so-lae memoriae.

ζητεῖν] ἔνοχον ὄντα τοῖς ζητουμένοις crimini, de quo quaeritur, verum an falsum sit. 42. 4.

ἡγεῖσθαι cum genitivo, praeesse exercitui cum imperio militari. Πελοπίδας ἡγεῖτο τοῦ ἱεροῦ λόχου. 52. 3.

ἡγεμονία] ἀπέδωκε καὶ προῦδωκε τὸ τῆς ἡγεμονίας ὑμῶν ἀξίωμα. 96. ult.

ἡγεμὼν τῶν συμφορῶν princeps, hoc est auctor, concitator cla-dium. 24. 5. τοὺς ἡγεμόνας αἰτίους γίγνεσθαι τοῖς πολίταις πάντων, καὶ τῶν ἀγαθῶν, καὶ τῶν ἐναντίων. 53. 7. λαμπρὸν διὰ τοὺς ἡγεμόνας Λακεδαιμόνιοι. 54. 9.

ἥκειν] *χρήματα καθ' ὑμῶν ἥκοντα*; quae Athenas mittuntur, vel importantur, in damnum reip. 89. 14.
ἡμέρα ἢ τήμερον. 72. 8. 78. 11.
ἥπου [l. *ἤ που*] *ἄρα* ergone uspiam? cui respondet *οὐ δήπου* non profecto, uspiam. 43. 6.
θαλλός] *κηρύκια ἐκ θαλλῶν συμπεπλεγμένα*. 14. ult.
θάνατον ὡρίσατο ζημίαν. 70. 13.
θαυμάζειν mirabundus haesitare et ex semet quaerere. 85. 8.
θεῖος] *θεία ψῆφος*. 88. 10. sed ibi rectius legatur *εὐθεῖα*. [cf. not.]
θήκη sarcophagus. 73. antep.
θυσία] *τῶν γινομένων θυσιῶν κοινωνεῖν*. 81. 7.
ἴδιος] *τὰς ἰδίας τούτων δωροδοκίας καὶ πονηρίας ἀναδέχεσθαι* quarum largitionum dedecus et culpa noxaeque ipsorum sunt propria, ad remp. nil pertinent. 4. 13. *καταχωνεύειν τὸν ἴδιον τῶν γυναικῶν κόσμον*. 50. 4.
ἰέναι] *ἐπὶ τοῦτον ἴη τὸν λόγον*. 37. 10.
ἱερὰ πατρῷα. 86. 10. *τῶν ἐν ταύτῃ* [Attica puta] *κατεσκευασμένων ἱερῶν*. 101. 14. *ὁ ἱερὸς λόχος*. 62. 3.
ἱκανὸς] *ἱκανὴν εἰλήφατε πεῖραν*. 64. 2.
ἱκετηρίαν ἔχοντες καὶ κηρύκια συμπεπλεγμένα ἐκ τῶν θαλλῶν. 14. pen.
ἵνα. quo, quem ad locum. 81. 15.
ἱππαρχεῖν] *τρὶς ἢ τετράκις ἱππαρχηκὼς ἀνδρῶν ἀγαθῶν*. 96. 14.
ἱππικὸν [scil. *πλῆθος*, vel *σύνταγμα*, vel *σύστημα*.] 66. 13.
ἰσχύειν] *ἴσχυσεν ἂν τὸ ψεῦδος τῆς ἀληθείας μᾶλλον*. 40. 1. et 12.
κάθαρμα homo impurus, conscleratus. 12. 11.
καθίζειν] *εἰς τὴν προεδρίαν τῶν πρυτάνεων ἐκάθιζεν*. 88. 11.
καθιστάνειν] *συνοίκους ἑαυτὰς κατέστησαν* Deae venerabiles. 61. 4. *πολλὴν ἀσφάλειαν* et *ἔθη τοιαῦτα*. 72. 10. et 12.
καιρὸς] *καιροὺς λέγειν* tempora excusare, temporum infelicitatem obtendere. 24. 2. *καιροῖς χρώμενος πλείστοις ἐν ταῖς δημηγορίαις, ἀφῆκε τοὺς ὑπὲρ ὑμῶν καιρούς*. opportunitates cum concionanti quamplurimae occurrerent, consiliorum salubritate remp. instaurandi, has omnes opportunitates transmisit, iisque nil usus est. 25. 6. *ηὐτυχεῖτε καθότι οὐκ ἐν μείζοσι καιροῖς ἐπύθεσθε τὴν αὐτοῦ αἰσχροκέρδειαν*. temporibus gravioribus atque periculosioribus. 94. 6. *καιρὸν χρημάτων πολλῶν παραλαμβάνειν* nancisci opportunitatem ingentes opes acquirendi. 97. 8.
καλοκἀγαθία. 100. 15.
κατά τινος εἰπεῖν τἀληθές. 6. 15. *κατὰ τῶν ἐπιτίμων γράφειν*. 77. ult. *καθ' ἑαυτοῦ γράφειν τὸν θάνατον ζημίαν*. 72. ult. *κατὰ τούτου μόνου τοῦ ἀδικήματος δεκαπλασίαν ἐπιτιθέντες τὴν ἔκτισιν*. 86. 1. *τιμωρία κατὰ τῶν ἐνόχων*. ubi praepositio redundare videtur. 71. 5.

καταγινώσκειν] ἡ βουλὴ τούτου κατέγνωκε adversus eum pronuntiavit, δῶρα λαμβάνειν καθ' ὑμῶν eum largitionibus corruptum iura et emolumenta vestra vendidisse, prodidisse. 88. 11. ἑαυτοῦ θάνατον. 101. 17.

κατακομίζειν] ἐπὶ φορείου κατακομιζόμενος τὴν εἰς Πειραιᾶ ὁδόν. 29. 4. nam ex urbe in portum descendebatur ab ambulantibus, iisque, si qui lectica deferrentur.

καταλαμβάνειν] μεγάλων καὶ πολλῶν κινδύνων τὴν πόλιν καταλαμβανόντων. 29. pen.

καταλλάττειν] μηδὲ καταλλάξασθαι τὴν πρὸς τούτους χάριν τῶν νόμων. 102. 2.

καταλύειν ἐπὶ σοῦ τὴν ἀλήθειαν καὶ τὴν πίστιν. 5. 13. φυλακήν. 75. 5.

καταμαρτυρεῖν] ἅπερ αὐτοῦ πολλάκις κατεμαρτυρεῖτο. 81. 2. et 11.

καταπέμπειν ex Asia superiori Athenas vel in Graeciam mittere. 49. 9.

καταπλήττειν] οὐ καταπλαγεὶς τὴν Λακεδαιμονίων δύναμιν. 31. 6. οὐ καταπληκτέον ἐστί. non sensu activo, sed passivo. non, pro οὐ προσήκει ὑμῖν ἄλλους καταπλήττειν, sed ὑπ' ἄλλων καταπλήττεσθαι non est vobis, quod formidetis. 72. 13.

κατάπτυστος. 11. 10.

κατάρατος. 35. pen.

καταῤῥαθυμεῖν. 79. 13.

κατασκευάζειν, universe construere, comparare, sed in primis, dextre, fabre, sollerter, callide aliquid mente machinari, manibusve componere. τριήρεις. 66. 10. δύναμιν. 66. 14. οἰκοδόμημα. 66. 17. νεώρια. 97. 10. subornare, instruere hominem, docere agenda, armare dolis adversus aliquem alium nobis inimicum. λογοποιοὺς famigerulos subornare. 28. pen. θάνατον necem alicui tectis et malitiosis artibus comparare. 24. 1. comminisci, confingere, assimulare verbis ut factum, quod minus sit. πρᾶγμα οὐ γεγενημένον. 37. 9. κατασκευάσας αὐτὸς ἑαυτὸν πρεσβευτήν. 56. 12. ἑαυτὸν ἐλεεινὸν simulare personam miserabilem. 70. 4.

κατασκευή machinatio, compactio quasi consiliorum clandestinorum et pernicioserum in caput alterius. 27. 6. 40. 4.

καταστρέφειν de fortuna res copias evertente atque eludente. 26. 5.

καταφυγὴ ἄλλη οὐκ ἔστι χωρὶς τῆς ὑμετέρας [leg. ἡμετ.] *εὐνοίας*. 69. 8.

καταχαρίζεσθαι. per gratiam et nefas condonare, prodere. 71. 8.

καταχειροτονεῖν. 88. 15.

καταχωνεύειν τὸν ἴδιον κόσμον τῶν γυναικῶν. 50. 4.

κατήγοροι, τοῦ δήμου χειροτονήσαντος. accusatores a plebe delecti. 38. 5. παραδιδόναι τὸ σῶμα τοῖς ἄλλοις κατηγόροις.

77. ὅτι ἐὰν ἡμεῖς οἱ κατήγοροι, δίκα ὄντες, τὸ ὕδωρ ἀπαναλώσωμεν. 79. pen.
κάτω] ἔνω καὶ κάτω μεταβαλλόμενος. 13. 7.
κεφαλή] ταῦτα [haec mala] εἰς τὴν κεφαλὴν αὐτῷ τέτραπται. 73. 2.
κηδεμών. de patriae salute, bonisque tuendis sollicitus. φιλόπολις ἀνὴρ καὶ κηδεμών. 25. 8.
κήδεσθαι τῆς πατρίδος. 68. 12. τοῦ δήμου. 68. 7.
κηρύκια συμπεπλεγμένα ἐκ τῶν θαλλῶν. 14. ult.
κήρυξ] ὁ νόμος κελεύει τὸν κήρυκα εὐξάμενον μετὰ πολλῆς εὐφημίας. 84. 2.
κίναδος. 32. 3.
κλῆρος] οὓς ἡ τύχη καὶ ὁ κλῆρος ὑπὲρ τοῦ δήμου ἐπέτρεψε δικάσοντας. 98. ult.
κοινωνεῖν τινι πολέμου. 17. 16. τῆς ἐν πρυτανείῳ σιτήσεως. 69. 8. τῶν γυναικείων θυσιῶν. 81. 8.
κολακεία] ἀμιλλώμενος ταῖς κολακείαις πρὸς τοὺς —. 69. 15.
κομίζειν τὸ χρυσίον εἰς τὴν χώραν. 89. 17. 90. 2. et 4. 92. 9.
κόσμος] καταχωνεύειν τὸν ἴδιον κόσμον τῶν γυναικῶν. 50. 4. mundum uxorum proprium, in quem maritis nihil iuris est. τίς ἀνήγειται [l. ἀνεκήνεκται] κόσμος τῇ θεῷ εἰς τὴν ἀκρόπολιν. 66. 16.
κρίνειν τιμωρίαν iudicare num puniendus sit, nec ne, reus, et quo poenae genere afficiendus. 33. 4. ἀποφάσεις κεκριμέναι. 97. pen.
κρίσις Δημοσθένους iudicium de Demosthene habitum. 35. 18. κρίσις πρός τινα, causa adversus aliquem in foro agitata. 61. 2. κρίσει Ποσειδῶν ἀπυτρόπων. 60. ult. τῆς τότε ἐνεστώσης κρίσεως. 100. 1.
κτᾶσθαι] φανερὸν μηδὲν κεκτῆσθαι ἐν τῇ πόλει, ἀλλὰ διεσκευάσθαι. 50. ult.
κωλύειν] πονηρίαν ἀρχομένην μὲν κωλῦσαι τάχα τις κολάζων δυνηθείη. 78. 15.
λαγχάνειν] λαχὼν ἐπιμελητὴς τοῦ ἐμπορίου. cum sortito exisset curator portus, cum a sorte fuisset creatus tutor rei mercatoriae. 82. 1.
λαμβάνειν sic nude positum pro λ. δῶρα dona accipere, largitionibus corrumpi. 70. 9. b) in scelere, vel flagitio deprehendi λ. ἐπ' αὐτοφώρῳ. 22. 1. 32. 7. 70. 6. c) ad se admittere. λ. μηδεμίαν δέησιν καὶ ἔλεον εἰς ἑαυτὸν nullum commiserationis locum dare, neque precibus 101. 7. conf. προσδέχεσθαι.
λέγειν] ἕτερα μὲν λέγων, ἕτερα δὲ φρονῶν. 86. 3. μισθοῦ τὰς δίκας λέγειν. 74. 4.
λῆμμα ἀθρόον. viel auf einmal. 35. 2. δεκαπλοῦν τοῦ ἐξ ἀρχῆς λήμματος τὸ τίμημα. mulcta decupla largitionis eius, qua tu te corrumpi passus sis. 44. 17. τὴν οὐσίαν τὴν ἐκ τῶν τοιούτων λημμάτων συνειλεγμένην. 94. 1.

λιμὴν] ἐν οἷς ἡ ἀκτὴ καὶ οἱ λιμένες εἰσί. 97. 9.
λιμὸς] ὑπὸ λιμοῦ κατεῦς διατίθεσθαι. 82. 5.
λογογράφος. 74. 8.
λοχοποιός. 26. 4.
λόχος] ἀδικήματα εἰς ἀργυρίου λόχον ἀνήκοντα. delicta in censum aeris [*Anschlag zu Gelde, Wardierung im Gelde*] venientia, h. e. quae sunt eiusmodi, ut aere censeantur, multa pecuniaria, non capitis, aestimentur. 44. 13. ἐὰν δ' ἐπὶ τοῦτον ἴῃ τὸν λόχον. 37. 11.
λοιδορεῖν] ἐν μὲν ταῖς ἐκκλησίαις λοιδοροῦνται καὶ προσκρούουσιν ἀλλήλοις ἐξεπίτηδες. 67. 19.
λόχος ἱερὸς Thebis. 52. 3.
λύειν δίκαια iura tollere. 72. 1.
λυμαίνεσθαι τὸ συμφέρον. 10. 3.
μακρολογεῖν ὁ χρόνος οὐκ ἐπιδέχεται. 25. 2.
μανία. 76. 1.
μερίζεσθαι χρήματα. de pluribus furta inter se partientibus. 9. 5.
μερὶς ἡ ἐξ ἀρείου πάγου. 42. pen.
μέρος] ὅσον εἰς τὸ μέρος τοὺρὸν τῆς κατηγορίας ἥκει. 76. pen.
μετὰ τοῦ δήμου συνθήκην τίθεσθαι pactum cum populo inire, contrahere. 60. 9.
μεταβάλλειν] τὴν τῆς πόλεως τύχην μεταβαλέσθαι ἐᾷν. 55. 8.
μεταγράφειν νόμον mutare formulam legis, alia verba aliis substituere. 33. 12.
μεταλλάττειν] μεταλλάξασθαι τὴν τύχην. 63. pen.
μεταπίπτειν] μεταπεσούσης τῆς τύχης. 48. 6.
μετασκευάζειν νόμον (idem quod μεταγράφειν). 33. 12.
μετοιωνίζεσθαι malum omen a se ad alium avertere. 23. 2.
μηδὲν τῇ ψευδῇ κατασκευάζειν. 66. 3.
μικρὸς] τὸν ἐν τοῖς μικροῖς συνεθιζόμενον ἀδικεῖν, τοῦτον τὰ μεγάλα τῶν ἀδικημάτων εὐχερέστερον προσδέξασθαι. 41. pen.
μισθαρνῶν καὶ δωροδοκῶν κατὰ τῆς πόλεως. 11. pen.
μισθὸς] μισθοῦ λέγειν τὰς δίκας. 74. 4.
μισθοῦν] ζεύγη τοῖς πρέσβεσιν ἐμισθώσατο. 20. 10. μισθώσας ἑαυτὸν Τιμοκλεῖ κατ' ἐμοῦ. 39. 5.
μισθωτὸς οὗτος ἐστι παλαιός. 20. 3.
μισόδημος. 102. 9.
μνῆμα sepulcrum πατρὸς ἔχων δεῖξαι. 87. 2.
μνήμη] εἴ ἐστιν ὑμῖν ὀργὴ καὶ μνήμη τῶν πρότερον ὑπ' αὐτοῦ πεπραγμένων. 79. 4.
μόδιοι χίλιοι πυρῶν ἀποστέλλονται τοῦ ἐνιαυτοῦ. 84. 5.
μυλωθρὸς. 17. 6.
μυλῶν. 17. 7.
τὸ ναῦλον ἀποστερῶν τὸν πορθμέα. 42. 2.
ναυμαχία ἡ ἐν Κερκύρᾳ. 99. 12.
νεώρια] ὡς ἐπιβουλευομένων ἐῶν νεωρίων. 66. 8. 93. 8. 97. 10.

νεώσοικοι. 66. 12.
νομίζειν θεούς habere pro diis publice, divinisque honoribus e praescripto legis rituque patrio colere. 65. 9.
νόμιμος] ζημιοῦν τινα τὰ νόμιμα e ritu vetusto mulctare. 42. ult. . . . περιεῖδε τὸν πατέρα τελευτήσαντα τῶν νομίμων οὐ τυχόντα. iustis carere passus est. 81. 1.
νόμος] οὗτος ἐτίθει τὸν περὶ τῶν τριηραρχων νόμον. 33. 11.
ὁδὸς] τὴν εἰς Πειραιᾶ ὁδὸν κατακομιζόμενος ἐπὶ φορείου. 29. 4.
οἰκεῖν] τὴν οἰκουμένην ἅπασαν ἐπελήλυθώς. 10. 11.
οἴκημα lupanar. ἐπ' οἰκήματος στῆσαί τινα. 17. 11.
οἰκονομίαι αἱ κατὰ τὴν πόλιν. 66. antep.
οἰκουρὸς ἐν ταῖς παρατάξεσιν. in castra aciemve cum sit descendendum, amat domi vel in tentorio manere. 58. 2.
οἰκτίζεσθαι lamentabili oratione aliorum commiserationem ciere. 74. 1.
οἶκτος miserabilis, lamentabilis oratio. 64. 2.
ὄλεθρος τῆς Ἑλλάδος. homo Graeciae universae pestifer. 55. 7. [pro ὄλεθρον leg. ibi ἀλιτήριον.]
ὀμνύειν τοὺς θεοὺς per numen deorum iurare. 60. 13. ὅρκον. 92. 5.
ὁμόσπονδος. 18. 2.
ὁμοτράπεζος. 18. 2.
ὀνειδίζειν τὰς τῶν πενήτων ἀπορίας. 29. 5.
ὄνομα] τὸν τὴν πεντεδραχμίαν ἐπὶ τῷ τοῦ μὴ παρόντος ὀνόματι λαβεῖν ἀξιώσαντα. 42. 4.
ὅπλα castra, quaterna aciei, militiae in acie stanti, opponuntur, ἐν τοῖς ὅπλοις μένειν. 56. 4.
ὀργὴ] τὴν τῶν προγόνων ὀργὴν λαβόντας nobilem animum dedecorum impatientem, rerum indignarum dedignationem. 55. 3. ὀργὴ καὶ μνήμη τῶν πρότερον ὑπὸ ταύτου πεπραγμένων. 79. 4. 95. 8.
ὀρθοῦν τὰ τείχη τῆς πόλεως. 30. 4.
ὁρίζεσθαι ἑαυτῷ ζημίαν εἶναι θάνατον. 45. ult. 70. 13. ipse sibi poenam mortis statuere.
ὅρκος] τῶν ὅρκων, οὓς ὀμωμακότες φέρετε τὴν ψῆφον. 100. 1.
ὁρμᾶν ἐπὶ τὰ χρήματα, ruere, ferri siti opum coacervandarum. 89. 18.
ὄρυγμα] τῷ ἐπὶ τῷ ὀρύγματι παραδοθείς. praefecto fossae, illius puta, in quam corpora coniiciebantur eorum, qui supplicio extremo affecti fuissent, h. e. carnifici. 46. 11.
οὐρανὸς] ἀμφισβητεῖν τῶν ἐν οὐρανῷ τιμῶν. 65. 10.
οὕτως. tum demum, illo facto. 84. 4.
ὀφείλειν] τοιούτων συμβούλων καὶ ἡγεμόνων ὄφελον τυχεῖν οἱ πολεμήσαντες optandum erat, ut hostes habuissent tales consiliarios et principes belli gerendarum. 29. 9.

παιδοποιεῖσθαι κατὰ τοὺς νόμους liberos quaerere legitimo modo. 51. 5.

παῖς] τοὺς παῖδας καταπέμπειν πρὸς ἡμᾶς τοὺς νῦν ὡς ἑαυτὸν ἀνακεκομισμένους. 49. 9.

παρὰ apud. παρὰ τὴν μητέρα τῶν θεῶν h. e. in eius templo. 60. 10. παρὸ τὴν ἀρὰν. non obstantibus diris, tametsi bene nosset diras, quibus devoventur hi, qui populum decepissent. 36. 2. b) οἱ παρὰ τοὺς συμβούλους τοτὲ μὲν εὖ, τοτὲ δὲ ταὐλλως πράττειν. prout sunt magistratus, alias boni, alias mali, ita quoque modo prosperis fortunis uti, modo adversis. 51. 13.

παραβαίνειν καιρούς opportunitates oblatas rei bene gerendae inertes transmittere. 29. 7.

παραγγέλλειν περὶ τῆς ἑαυτῶν πίστεως. 32. ult. sed videtur hoc verbum illo loco parum convenire. [vid. not.]

παράδειγμα τοῖς ἄλλοις τινὰ ποιεῖν. 11. ult. ἐμφέρειν. 72. 3.

παραδιδόναι] μηδένα ἄλλον νομίζειν θεὸν ἢ τοὺς παραδεδομένους a maioribus traditos. 65. 8. παραδίδωμι τὸ ὕδωρ τοῖς ἄλλοις κατηγόροις. 77. 4. τὸ βουλεύεσθαι περὶ τῶν πραγμάτων. 84. 5.

παρακατατίθεσθαί τινι τὴν πόλιν. 57. 8. τοὺς ἑαυτοῦ παῖδας. 98. 12.

παραπαθήμη. 7. pan.

παρακελεύεσθαι κοινῇ πᾶσιν. 4. 8.

παρακρούειν in activo et in medio pariter, decipere. 69. 7. et 32. 7.

παράνομος] δεινὰς καὶ παρανόμους συμβουλάς. 36. 4. παρανόμων γραφαί. 83. 1.

παρασκευάζειν αἰτίας. 66. 5.

παρατάσσειν] ἐγὼ παρέταξα πάντας εἰς Χαιρώνειαν. ego auctor fui Graecis, ut apud Chaeroneam cum Philippo acie commissa decertarent. 10. 5.

παρέργως πρός τι ἔχειν torpere, segnis et secors esse. 97. 11.

παρίστασθαι γύναια καὶ γυναῖκα ad latus suum aliusve collocare. 73. 6.

παῤῥησίαν ὑπὲρ τῶν δικαίων ἀποδόμενος εἴκοσι μνῶν. 77. 10.

πατρικὸς] πατρικὴ δόξα. 74. 10.

πάτριος] ἀδικεῖν τὰ πάτρια. 41. 5.

πατρῷος] πατρῷοι νόμοι. 46. 7. πατρῷα ἑστία. 48. 17. γῆ praedium a patre relictum. 51. 7. ἱερά. 67. 17. 86. 10.

πειθικὴ δύναμις. 96. 6.

πεῖρά τινος λαμβάνειν ἔν τινι. 9. 12. 64. 3. 69. 4. πεῖραν τοῦ τρόπου διδόναι. 90. 4.

πένης] τὰς τῶν πενήτων ἀπορίας ὀνειδίζειν. 29. 5.

πεντακόσιοι καὶ χίλιοι Heliaea maxima, coram qua Dinarchus causam dixit in Demosthenem. 72. 6.

πεντεδραχμία 42. 3.
πέρας [*ultimatum, le dernier resort*] ἔχοντες τῶν ἐν τῇ πόλει δικαίων. *Sie sind die letzte Instanz*, a quorum sententia ad aliud nullum tribunal superius appellari potest, sed in ea meta est extrema iurium et causarum omnium, quae in rep. in controversiam venire possunt. 99. 2.
περὶ] τὴν περὶ ὑμῶν πίστιν, pro, τὴν πρὸς ὑμᾶς. 51. 13. ζητεῖν περὶ τῶν ἀφανῶν. 7. 7. περὶ αἰσχρᾶς αἰτίας ἥτινῃ πάντες ἀγανωξόμεθα. 65. 1. τὸν ἀνόσιον καὶ περὶ πάντας πονηρόν. id est πρὸς π. 84. 6.
περιβόητος πονηρία. 85. 1.
περιέρρωσθαι] πονηρίαν τῶν εἰθισμένων τιμωριῶν περιγεγενημένην. (si certa est virorum doctorum istaec emendatio.) [v. not ad h. l.] quae a solitis poenis compedes recusat. 78. antep.
περιϊδεῖν] τὸν πατέρα τελευτήσαντα περιεῖδε τῶν νομίμων οὐ τυχόντα. 81. 1. et τῶν ἀναγκαίων σπανίζοντα. 80. ult.
περιόπτεσθαι τὴν πόλιν ἀνατραπεῖσαν. 61. ult.
περπατεῖν ἔμπροσθεν τῶν δικαστηρίων. 88. 9.
περιπίπτειν. 4. 5.
περιπλεῖν Πελοπόννησον. 11. 1. 99. 13.
περιποιεῖν servare, reliquum facere. 67. 2.
περιχαρακοῦν] περικεχαρακωμένην τὴν πατρίδα παραδιδόναι. septum undique et irretitum, ut expedire se non possit. 48. 2.
πίστις existimatio, qua quis apud alios floret fidei sancte observatae. 5. 14. τὴν πίστιν παταλύειν committere, ut existimationem integritatis amittas. πίστιν τὴν παρὰ τοῦ δήμου ἀξιοῦντι λαμβάνειν. 51. 4. πίστεις pignora fidei, aut sint liberi, et bona immobilia. πάσας τὰς δικαίας πίστεις παρακαταθέμενον. 51. 6. προδοὺς τὴν πίστιν ἣν παρ' ὑμῶν ἔλαβεν. 93. 8. οὗτος χρυσίον καὶ ἀργύριον περὶ πλείονος τῆς πρὸς ὑμᾶς πίστεως ἐλογίσατο. 95. ult. ἀναίλε τὴν γεγενημένην αὐτῷ πρὸς ὑμᾶς πίστιν. 100. 13. τιμώμενος καὶ ζηλούμενος διὰ τὴν πρὸς ὑμᾶς πίστιν. 96. pen.
Pluralis (ἀπολελυκότες) post singularem ἕκαστος ὑμῶν. 48. 18.
ποιεῖν τινι (in dativo) μεγάλα ἀγαθὰ nunc graecum est? 13. 6. iam ad Lysiam idem quaesivi. Num referri huc potest locus Isaei p. 48. 24. τῷ τεθνεῶτι μηδὲν τῶν νομιζομένων ποιεῖν. simile est illud apud Aelianum Hist. Animal. 1. 58. p. 61. 27. ed. Gronov. καίτοι ῥᾳδίως αὐτὴ [pro αὐτὴν] τοῦτο δράσαντες.
πολεμεῖν bellum suadere, ad b. hortari, auctor eius fieri, verbis bellum gerere. 65. 4. nisi potius a πολεμοῦν ibi sit repetendum. [eo loco pro πολεμοῦντα leg. διοικοῦντα.]
πολίτης τῆς πόλεως γένει. 66. 8.

πολῖτις Ἀθήνα (pro πολιὰς aut πολιοῦχος) num recte dictum est? 47. 6.

πονηρίαν ἀφαιρεμένην μὲν καλῶς τάχα τις καλάζων δυνηθείη. 78. 15. τὰς ἰδίας τούτων δωροδοκίας καὶ πονηρίας [Spitzbübereyen] ἐγκαλέσεσθαι. 4. 14. πονηρίας καὶ ἀτυχίας ἀπολωλέναι. 63. 9. ταῦτα διαδικάζεται πρὸς τὴν τούτου πονηρίαν. 101. 12.

πονηρὸς] τὸν περὶ πάντας πονηρὸν καὶ μάλιστα περὶ τὸν πατέρα γεγενημένον. 84. 6. ἀφὼς πορεύμενοι κατὰ τῶν πονηρῶν. 86. 11.

πορθμεὺς. 42. 2.

πορίζειν χρήματα. 28. 8.

ποῦς] οὐκ ἂν ἔφασκεν ἐκ τῆς πόλεως ἐξελθεῖν οὐδὲ τὸν ἕτερον πόδα. 37. antep.

πρᾶγμα] τοῖς πράγμασιν ἐπαναστῆναι insurgere adversus praesentem rerum civilium constitutionem. 15. 2. εἰς ποῖα οὗτος πράγματα εἰσελθών, ἢ ἴδια; ἢ κοινά, οὐκ ἀνατέτραφεν. 23. 7. πράγματα βασιλικὰ et Ἀλεξάνδρου res quae ubi cum rege Persarum, aut cum Alexandro, fuerunt. 50. pen.

πρεσβεύειν πρεσβείας. 12. 6.

πρεσβευτὴν ἑαυτὸν κατασκευάσας. 56. 12. πρ. αὐτὸς αὐτὸν προβαλλόμενος. 57. 8. ἐν τοῖς πρεσβευταῖς δραπέτης ἐστί. 58. 3.

προβάλλεσθαι πρεσβευτήν. 57. 8. creare, offerre, ingerere ipse semet.

πράδοσιν προδιδόναι [pro μηχανᾶσθαι] comparare, construere. 9. 1.

προεδρία] εἰς τὴν προεδρίαν τῶν πρυτάνεων ἐκάθιζεν. 83. 10. in loco prytanibus peculiariter attributo, ut ibi praesideant, in concione, theatrove.

προειπεῖν de oraculo imperante facienda in antecessum. 55. antep. 67. 8.

προΐεσθαι prodere. 63. ult. 67. 14. 72. 5. et 13. 79. 18. pati aliquid fieri. 95. 2. lusus in vocabulis προΐεσθαι et προσίεσθαι. 63. ult. et 64. 1. [cf. not.]

προκαταλαμβάνειν κατηγορήματα. 3. 6.

πρόκλησις] οὐκ ἐκ τῶν προκλήσεων μαθοῦσα τὸ δίκαιον. 5. 12. non e sponsionibus colligens verum.

προλέγειν denunciare, in antecessum indicere facienda, cum interminatione, si secus fiat. 51. 2.

ἐκ προνοίας φόνος. 6. 5.

πρόξενος. 34. pen.

πρόφασις] τὰς προφάσεις καὶ τοὺς φενακισμοὺς ἐκπώματα. 79. 8.

προφέρειν, bene si habet, pro allegare, proferre in medium, παραφέρειν. 25. 10. [cf. not.]

προχωρεῖν, prodire in publicum, ad tribunal accedere, dicendae

sententiae ergo, aut ad audiendam indicium de se sententiam. 98. 5. [cf. not.]
πρὸς. adversus. τῇ πρὸς Ὀρέστην κρίσει. 61. 2. πρός τινα χάριν gratia, qua quis apud aliquem floret, aut quam tu studes apud alterum promereri. 102. 3. διεσκευάσθαι πρὸς τὸν δῆμον. in rebus, quae tibi cum rep. intercedant, in rationibus tuis cum aerario publico, decoxisse, fidem fefellisse. 50. ult.
προσάγειν [scil. πρὸς σὸν δῆμον] ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἡμέρᾳ μηνυτήν. 66. 2.
προσδέχεσθαι τὰ μεγάλα τῶν ἀδικημάτων εὐχερέστερον. 41. ult.
προσέρχεσθαι εἰς τὸ πολιτεύεσθαι. 74. 6. πρὸς τὴν πολιτείαν. 84. 15.
προσιέναι] ἵνα βελτίους τοὺς προσιόντας ὑμῖν ποιήσητε. prodeuntes ad vos, vobiscum agendi causa. 85. 7.
προσκρούειν ἀλλήλοις ἐξεπίτηδες. 67. 18.
προσποιεῖσθαι μηδὲν ἑαυτῷ ταὐτὸν οὐ γεγενημένων. 51. 8.
τὴν προσποίητον ἑαυτοῦ καλοκἀγαθίαν ἐλέγχειν. 100. 15.
προστάτης] μία αὕτη σωτηρία καὶ πόλεως καὶ ἐθνους ἐστί, τὸ προστατῶν ἀνδρῶν ἀγαθῶν καὶ συμβούλων σπουδαίων τυγχεῖν. 54. 18.
προστιθέναι] τῇ συγγνώμῃ μᾶλλον ἢ τῷ δικαίῳ προσθέμενοι. 43. 4.
πρόσωπον] οὐ τετόλμηκεν αὐτοῖς τὸ πρόσωπον δεῖξαι. 70. 10.
προὐργιαίτερον ποιεῖσθαι τὸ δίκαιον, καὶ τἀληθές. 9. 18. χάριν προὐργιαιτέραν τῆς τοῦ δήμου χειροτονίας ποιεῖσθαι. 77. 2.
πρυτανεῖον] ἡ ἐν τῷ πρυτανείῳ σίτησις. 33. pen. 69. 2.
πυρ ἐναύειν τινί. 81. 6.
πυροί] χίλιοι μόδιοι πυρῶν. 34. 5.
πωλεῖν ὑμᾶς αὐτοὺς εἰ ἐπιτρέψετε τοῖς ῥήτορσι. 61. pen.
σεμναὶ θεαί. 35. 16. 47. 3. 61. 2.
Singularis nominativus cum nominativo plur. compositus. ut ἕκαστος τολμήσειεν — ἀπολελυκότες. 48. 16.
σίτησις ἐν πρυτανείῳ. 33. pen. 69. 2.
σκηναὶ τῶν βαρβάρων. 17. 13.
σκύθης convitium in Demosthenem intortum. 11. 11.
σπανίζειν τῶν ἀναγκαίων. 81. 1.
σπείρειν] ἀροῦται καὶ σπείρεται τὸ Θηβαίων ἄστυ. 17. 15.
στατῆρ] χρυσοῦ (vel potius χρυσοῦς) στατῆρας. 62. 6.
στέργειν] στερκτέον εἴη τοῖς συμβαίνουσιν. 63. 11.
στήλην εἰς ἀκρόπολιν ἀναφέρειν. 89. ult.
στρατεία] εἰ τὰς ὑπὲρ τῆς πόλεως στρατείας ἐστράτευται. 86. 9.
στρατηγὸς ἐπὶ τὴν Μουνυχίαν καὶ τὸ νεώρια κεχειροτονημένος. 92. 2. πλειονάκις ἢ δεκάκις ὑφ' ὑμῶν στρατηγὸς κεχειροτονημένος. 96. 15.
τῇ συγγνώμῃ μᾶλλον ἢ τῷ δικαίῳ προσθέμενοι. 43. 8.

συγκοινολογεῖσθαί τινι. cum aliquo consilia clandestina conferre, causamque communem facere. 20. 8. [coarent h. v. lexica.]
συγχεῖν πάντα τὰ ἐν τῇ πόλει δίκαια. 75. 8.
συγχωρεῖν θάνατον ἑαυτῷ μὴ ζημίαν. nil intercedere, quominus mortis poena a se repetatur. 7. 3.
συλλέγειν] *οὐσίαν ἐκ τοιούτων ἡμαρτάνων συνειλεγμένην.* 94. 1.
συμβουλὴ] *συμβούλους δεινὰς καὶ παραγόμους συμβουλεύειν.* 86. 4.
συμβουλία idem quod *συμβουλή.* 84. 3.
σύμβουλος et *ἡγεμὼν* saepe copulata. v. voc. *ἡγεμὼν* et *προστάτης.*
συμπαρακαλεῖν. 48. 10.
συμπλέκειν ἐκ τῶν θαλλῶν κηρύκια. 14. ult.
συμπράττειν τῷ δήμῳ τὴν κάθοδον. 19. 1.
συμφορὰ πόλεως homo reip. perniciosus. 48. 5.
συνδιαφθείρειν. 53. 5. 100. pen.
συνέδριον] sic saepe Dinarchus appellat senatum Areopagiticum, ut 7. 10. 8. ult. 40. 13. 48. ant. et alibi.
συνεθίζεσθαι ἐν τοῖς μικροῖς ἀδικεῖν. 41. pen.
συνεισέρχεσθαι. 43. 11.
συνεργία collegium, sodalitium conspiratorum ad unum aliquod opus opera communi efficiendum. 70. 13.
συνεπαρεῖν τινι alicui praesto esse consiliis operaque communicandis ad quaestum, vel potius, contribuere. 43. ante p.
συνθήκην μετὰ τοῦ δήμου τίθεσθαι. 69. 9.
σύνθημα. tessera, signum cum altero condictum, unde aliquid cognoscatur, aut quo dato ad aliquid patrandum consurgatur. 96. 4.
συνιέναι τοῖς φυγάσι. 65. pen.
συνιστάναι] *τοῖς ἐχθροῖς κατὰ τῆς πόλεως συστῆσαι κατασκευήν.* 27. 6. adiuvare hostes in emolienda clandestina adversus remp. machinatione.
συνοίκους τῇ ἀληθείᾳ τοῦ συνεδρίου ἑαυτὰς κατέστησαν αἱ σεμναὶ θεαί. venerabiles deae, quod ipsae suo usu aequitatem atque veritatem senatus Areopagitici nosscitasset, voluerunt in eius vicinia, in arce Athenis, ubi forum erat Areopagitarum, sacellum sibi condi, fixamque sedem habere. 61. 4.
συντάσσειν pro *ἐπιτάσσειν*, mandare, iniungere. 9. 3.
συσκευάζεσθαι convasare, compilare, et sic se in pedes dare. 56. 13.
σύσσιτεῖν. 81. 7.
σῶμα] *τὴν τῶν σωμάτων φυλακήν.* 2. pen. *οὐκ ἔτι καὶ νῦν ζῇ τὰ σώματα.* 30. pen.
τάξιν τὴν κοινὴν λείπειν. stationem in acie, ubi civi cuique necessario standum est. 51. 11.
τάττειν ἑαυτὸν πρός τινα. se partibus alicuius adiungere. 100. 14.
τεκμαίρεσθαι τὰ μέλλοντα ἐκ τῶν γενομένων. 27. 4.
τελεῖν οὐδὲν ὑγιές. 65. 7.
τέλος] *εἰ τὰ τέλη τελεῖ.* dependat. 86. 11.

τηρεῖν τὴν ἑαυτοῦ ἀσφάλειαν. 32. 5.
τιθέναι] συνθήκην μετὰ τοῦ δήμου ἔθετο. 60. 9.
τιμᾶσθαι θανάτου ἑαυτῷ suamet sibi sententia mortis poenam irrogare. 8. 2. 92. 7. τιμᾷν ἑκατὸν ταλάντων centum talentis pro mulcta facinus aestimare. 11. 9.
τιμὴ] τῶν ἐν οὐρανῷ τιμῶν ἀμφισβητεῖν. 65. 9.
τιμωρία κατὰ τῶν ἐνόχων, pro simplici τ. τῶν ἐνόχων sine praepositione. 71. 5.
τράπεζα] μεταξὺ τοῦ ἕδους καὶ τῆς τραπέζης. 92. 6. designat tabulam, mensamve, coram simulacro Minervae Poliadis in arce Athenarum sitam.
τρέπειν εἰς ἑαυτὸν alterius delictum, culpamve illius delicti, in se derivare, transferre. 76. 8. εἰς τοὺς ἡγεμόνας τὰς ἀποτυχίας. 23. 4.
οἱ τριακόσιοι ordo locupletissimorum Athenis. 33. 10.
τρόπου πεῖραν διδόναι. 90. 4.
τρυφᾷν ἐν τοῖς τῆς πόλεως κακοῖς. 29. 3.
τύχη] τῆς ἑαυτοῦ τύχης ἀνέπλησε. 25. 11. μετοιωνίζεσθαι τὴν τύχην. 68. pen.
τὸ ὕδωρ παραδίδωμι τοῖς ἄλλοις κατηγόροις dicendi copiam, vel locum. 77. 4. πᾶν ἀναλίσκειν datum ad dicendum tempus omne dicendo corrumpere, consumere. 79. pen.
ὑπὸ τοῖς ἐκείνων ἤθεσι τραφέντες. 54. 9.
ὑποβαίνειν] ὑποβαινούσας εἰς τὴν Θηβαίων σωτηρίαν. si bene habet. 16. 7. [vid. not.]
ὑπολείπεσθαί τινας τῶν ἀδίκων. sibi reservare. 98. 1.
ὑπολογίζεσθαι βλασφημίαν. 5. antep.
ὑπόλογόν τι ποιεῖσθαί τινι. meminisse alicuius beneficii, et a quo id acceperis, ei rationem eius habere, et pro re nata beneficio alio compensare. 11. 6. 99. ult.
ὑπόλοιπος. 3. ult.
ὑποστέλλεσθαι δύναμίν τινος potentiam alicuius revereri. 9. 11. ὑπ. πρός τινα verecunde, reverenter aliquem tractare. 97. 2.
τὰς ὑποσχέσεις μέχρι τούτου μνημονεύοντας, μέχρις ἂν ῥηθῶσι. 63. 7.
φαίνειν σύνθημα. scutum, facemve ardentem tollere ex condicto, prout inter te atque proditorem convenerat. 96. 4.
φανερὰν οὐσίαν κεκτῆσθαι. facultates habere in fundis, seu rebus immobilibus, non in aere numerato. 50. 16. φανερὸν κεκτῆσθαι μηδὲν nil in fundis, sed omnia in numis habere. 50. ult.
φενακισμός. 64. 2. 74. 15.
φεύγειν] τῶν τις φευγόντων ἐξ ἀρείου πάγου. eorum, quibus sententia senatus Areopagitici exsilii poenam indixit. 34. 12.
φιλόπολις. 25. 7.
φόνος] τἀληθὲς τῶν ἐκ προνοίας φόνων εὑρεῖν. 6. 5. invenire, num caedis praemeditatae incusatus revera eam perpetraverit, et cur, quando, quomodo.

φορεῖον lectica gestatoria. 29. 4.
φόρος] εἰς τὴν ἀκρόπολιν τοὺς φόρους ἀνενεγκεῖν. 30. 5.
φρονεῖν ἕτερα καὶ δημηγορεῖν. 14. 2. ἕτερα μὲν λέγων, ἕτερα δὲ φρονῶν. 36. 3.
φρόνημα] ταπεινὰ καὶ τοῦ φρονήματος ἀνάξια διαπράττειν. 52. 11. infamis enim erat Thebanorum superbia.
φρούραρχος. 31. pen.
φυλακὴν τὴν τῶν σωμάτων ὁ δῆμος παρακαταθήκην ἔδωκεν Areopagitis hoc dedit populus muneris, velut in fidecommissum, ut poenis caedium exsequendis provideant securitati corporum liberorumque et servilium. 71. pen.
φύλαξ πάντων τῶν ἐν τοῖς γράμμασι δικαίων τῇ πόλει καθέστηκεν. 60. 11.
φυλάττειν τὰς ἀποῤῥήτους διαθήκας. 8. 2.
χάρις] τὴν πρὸς τούτους χάριν τῶν νόμων καταλλάξασθαι. 102. 3.
χεὶρ] εἰς τὰς ὑμετέρας χεῖρας ἥκει. venit ad tribunal vestrum, ubi vos eum comprehendere, atque punire potestis. 59. 5. ἐν ταῖς χερσὶν ἔχετε τὴν ἁπάσης τῆς πόλεως σωτηρίαν. 12. 7.
χειροτονία τοῦ δικαίου electio, praelatio iusti. 77. 3.
χίλιοι καὶ πεντακόσιοι Helinea maxima. 72. 6.
χρηματίζειν cum aliquo agere. 70. 3. χρηματίζεσθαι ἐν τῆς πόλεως. 12. 3. depeculari aerarium, ex eoque rem suam augere.
χρῆσθαι] πλείστοις πόροις ἐν ταῖς δημηγορίαις χρώμενος. 25. 6. ὅπως [leg. est ἡ πως] χρήσεσθε τῇ τούτου πονηρίᾳ, quibus modis eum accipiatis tractetisque, quemodo punitis et coercetis, *was ihr damit machen, oder anfangen wollet.* 91. 2. erat in Philem.
ὁ χρόνος οὐκ ἐπιδέχεται μακρολογεῖν. 25. 2.
χρυσοῦς annuli aurei. χρυσοῦν ἐν τῶν δακτύλων ἀναφόμενος digitos habens annulis aureis obsitos. 29. 2. verbi ἀναφ- obscurum est ἐπιστολήν.]
ἡ χώρα simpliciter pro regione Attica. 46. 3. 49. 6. 50. 6. 89. 17. 92. 4.
ψεύδεσθαί τινος καταγνῶναι. eum mentiri. 43. 3.
ψευδοποιὸς [leg. est δεινοποιὸς] πονηρία. 78. alt. improbitas velut officinam quandam habens fraudum et mendaciorum, ubi illa cudit, ut faber vaeltellarius cultros et sica cudit.
τὸ ψεῦδος ἔσχυσεν ἂν τῆς ἀληθείας μᾶλλον. 40. 2.
ψῆφος] τὴν εὐθεῖαν [leg. est θεῖαν] καὶ εὔορκον ψῆφον προδοῦναι. 88. 10.
ὠνεῖσθαι] ἂν ἔχῃ τὸν ὠνησόμενον. 96. 3.
ὤνιος εἶναι. de imperatore, aut principe reip. venali. 15. antep.
ὡς ὅτι pro simplici ὅτι. 94. pen.
ὤφελεν τοιούτων συμβούλων καὶ ἡγεμόνων τυγχεῖν οἱ πολεμήσαντες τὴν πόλιν. 29. 9.

REISKII

INDEX HISTORICUS

AD DINARCHUM.

Alexander M. apud Indos. 27. pen.
Antipatri legatio. 14. 9.
Antipho suasu Demosthenis interemtus. 46. 13.
Arcades cum Alexandro M. faciunt et Thebanorum legationem repudiant. 14. 8.
Arthmius. 46. pen. exsilio multatus ob proditionem.
Archias alius. 54. 16.
Areopagitarum munus et auctoritas. 5. 15.
Aristarchus Moschi filius, a Demosthene urbe eiectus. 23. pen. 36. 3.
Aristides. 30. 3.
Aristogiton in quem invehitur Dinarchi oratio. 77. sqq.
Aristophe, qui Timotheum accusavit. 100. 3.
Arthmius Zelita. 90. 1.
Astylus imperator Arcadum 15. 13.
Berisades, tyrannus, cui statuas aeneas Athenis erigi Demosthenes rogatione tulit. 34. 3.
Callias frater Taurosthenis tyranni Euboeae. 34. 9.
Callimedon a Demosthene accusatus. 65. 11.
Cephalus Colyttensis. 54. 16. Cephalus rhetor. 30. 8. commemoratus videtur idem esse.
Cephisophon. 35. 4.
Chabrias apud Naxum Lacedaemonios praelio navali vicit. 54. 5.
Chaerephilus. 33. ult.
Charidemus legatus ad regem Persarum. 25. pen.
Cononis ad Cnidum victoria aliaeque laudes. 11. 2. 54. 2. 34. 2. 99. 13.
Clisippus a Demosth. defensus. 74. 8.
Cydimachus, pater Aristigitonis. 80. 14.
Demades condemnatus in causa Harpali. 6. 14. 35. 4. 84. 9.
Demosthenes Aristarchum urbe eiecit. 23. ult. 36. 4. condemnatus in causa Harpali, 84. 9. Thebas everti sivit. 14.
Diphilus. 33. 16.
Epaminondas. 52. 3.
Ephialtes. 26. 7.
Epigenes trapezita. 34. 2.
Eubulus. 66. 11.
Eumenidum causa adversus Orestem. 61. 2.
Euthydicus. 26. pen.

Euthymachus. 17. 10.
Gorgippus tyrannus. 34. 4.
Halirrhothius Neptuni filius 61. 1.
Harpali causa. 5. 8.
Helius Phormisius, aut Phormisli, nomen suspectum. 30. 9.
Iphicrates concidit moram Lacedaem. 54. 4.
Lycurgus Aristogitonem accusavit. 83. 7.
Menon molitor. 17. 6.
Neptuni causa super caede Halirrhothii. 60. ult.
Nicanor. 57. 2. ult. 70. 2.
Nicodemus. 24. 1.
Nicophanes. 43. 16.
Olynthia puella. 17. 10.
Olynthiorum calamitas. 19. 9.
Orestis causa adversus Eumenidas. 61. 2.
Pamphilus. 34. 1.
Pelopidas. 52. 2.
Phido. 34.
Philippus. 34. 1.
Philocles, quem accusat Dinarchus oratione tertia. 91. 11.
Philocrates. 20. 7.
Phormio a Demosth. defensus. 74. 8.
Pistias Areopagita. 39. ult.
Polyeuctus Cydantides. 43. 9.
mutilatorum hermarum accusatus, forte diversus. 68. 2.
Proxenus Thebarum proditor. 53. 1.
Rhodia citharistria. 17. 8.
Satyrus tyrannus. 34. 4.
Stratocles accusator Demosthenis in causa Harpali. 3. 5.
Taurosthenes tyrannus Euboeae. 34. 7.
Theagenes Thebarum proditor. 53. 2.
Thebani exules cum Pelopida redeuntes. 31. 1. Thebanorum legatio ad Arcadas. 14. 10. Th. cum Athen. confoederatio. 9. 6.
Themistius Aphidnaeus. 17. 8.
Themistocles. 30. 4.
Thraso Erchiensis. 30. 8.
Thrasybulus, qui exules e Phyla reduxit. 18. 7.
Timocles. 39. 3.
Timolaus Thebanus. 52. pen.
Timothei res gestae et poena. 54. 6. 99. 12.

δοκιμάζεσθαι *A*, 10.

E. *H.*

ἐάν c. optat. 44.
ἕδος *Φ*, 2.
εἰ c. coni. 5.
εἰς τὴν κεφαλήν τινι τρέπειν. 107.
εἰς et πρός 110.
εἰσαγώγιμος 46.
ἐκ *A*, 10.
ἐμπορίου ἐπιμελητής *A*, 10.
ἔνοχος p. 107. not. 7.
ἐπιγράφειν 29.
ἤ που ἄρα 57.
Eubulus 96.
Euthydicus 83.
εὐθὺς παραχρῆμα 94.

F.

Futurum cum ἄν 68.

G.

Genitivi absol. 106.

H.

Halirrhothius 87.
Helius 38.
Hyperides 58.

I.

ι δεικτικόν 89.
ἱκετηρία 18.
Imperfectum et aoristus cum εἰ et ἄν 53.
Infinitivus 64.
Instrumenti casus 27.
Isaeus 27.

L.

Leuctrica pugna 73.

M.

μέν non additum 25.
μὴ κινεῖν κακόν p. 116. not. 61.
μηδὲν ὑγιές 48.
Messene condita 73.
Metroum 86.
Miltiades p. 112. fin.
μοῖρα 75.

N.

ναύκληρος p. 115. not. 57.
Negatio *A*, 9.
Nicanor 81.
Nicodemus 30.

O. *Ω.*

ὁ ἐπὶ τῷ ὀρύγματι 62.
οἴεσθαι 89.
οἴκημα 23.
Olynthii proditi 26.
Optativus 66. — et coniunct. 8.
ὅσια, τά, p. 116. not. 59.
οὐδέν et μηδέν intelligitur 105.
οὕτω 102.
ὡς ὅτι *Φ*, 7.

P. *Π. Φ.*

παρά 72.
παραγγέλλειν et παραγγελία 40.
πατρικός, πάτριος et πατρῷος 62.
πεζικός *Φ*, 10.
Pericles p. 112. fin.
περισσῶς 12.
Phormisius 58.
Pistias 53.
πίστις πρός τινα *Φ*, 12.
Plato 1. 16.
ποιεῖν c. dat. 17.
πολεμεῖν 36.
Pollux 58.
Polyeucti 58.
Praesens 69.
προῖεσθαι *Φ*, 7.
πρόκλησις 5.
πρός et εἰς 110.
προφέρειν 31.
προχειρίζειν *Φ*, 14.
Pseudo-Plutarchus 1.
φορεῖον 86.

R.

Repetitio verborum 10.

S. Σ.

σῶμα 38.
τὰ συμφέροντά τινος 37.

T. Θ.

Taurosthenes 44.
Theagenes 74.
Thebani proditi 10. 26.
Thebarum excidium 18.
Thraso 38.
Thrasybulus 25.
Timolaus 74.
Timotheus 14. 75.
τοίνυν 4.

X.

Xenophon 21.

Υ.

ὑποφαίνειν 21.

Ζ.

ζητεῖν Α, 19.

ADDENDA.

§. 1. [p. 1. fin.] Ruhnkenius iamiam apud Pseudo-Plutarchum pro *Patroclis*, *Stratoclis* nomen reponendum esse censuit ad Rutil. Lup. 1, 9. p. 32. ubi multa docte de Stratocle affert, sed in Histor. crit. or. graec. p. LXXXII. sententiam mutavit.

§. 68. [p. 51. med.] Id etiam quod κε et κεν encliticae sunt, nisi fallor, argumento esse potest, ἄν cum quavis notione posse coniungi. Encliticae enim omnes eam tantum ob causam, ut mihi quidem videtur, encliticae esse possunt, quod notio quae iis inest arctissime cohaeret cum ea notione cui addita est enclitica.
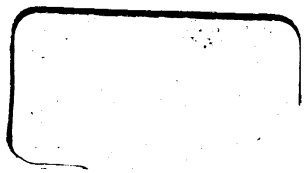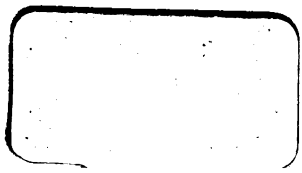
Pag. 68, 4. et 79, 2. scrib. τἆλλα pro τἄλλα.